

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΣΚΡΑΜΠΛ
Α.Μ. ΠΡΩΤ/ΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 10483
ΤΡΙΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ 12 – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Α.Φ.Μ. 997224100 – Δ.Ο.Υ. Ε΄ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 245 / 05.05.2021

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΕΞΙΚΟΥ» ΠΡΟΣ ΤΟ «ΤΜΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ» ΚΑΙ Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ Τ.Ε.Γ.

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 121

Είχαμε ασχοληθεί πρόσφατα (ερώτημα Νο 111) με τα υπολήμματα του ΛΝΕΓ (Μπ.), στα οποία δεν δίδονται καν κλιτικές πληροφορίες για το μορφολογικό σχηματισμό τους. Σύμφωνα με τη γνωμοδότησή σας, «τα ρήματα κλίνονται μόνο στο ενεστωτικό τους θέμα (ενεστώτα και παρατατικό) και μόνο στη φωνή (ενεργητική ή παθητική) που ορίζει το λεξικό».

Το Τμήμα Λεξικού προβληματίζεται ιδιαίτερος για το σχηματισμό του παρατατικού των ρ. αποδιώκω, διακαίομαι, εκσκάπτω, υπερκορέννυμαι. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 1.

αποδιώχνω ρ. μετβ. [μεσν.] {απόδιω-ζα, -χτηκα, -γμένος} **1.** διώχνω μακριά ΣΥΝ. απομακρύνω. εκδιώκω • **2. αποδιωγμένοι** (οι) οι απόκληροι τής κοινωνίας. οι κατατρεγμένοι. Επίσης **αποδιώκω** [αρχ.]. — **αποδιωγμός** (ο).

διακαής, -ής, -ές {διακα-ούς | -είς (ουδ. -ή)· διακαέστ-ερος. -ατος} (συνήθ. μτφ. για συναισθήματα) αυτός που είναι ιδιαίτερα θερμός, ώστε να βιώνεται με πολύ έντονο τρόπο: ~ πόθος / επιθυμία / πάθος ΣΥΝ. ακατανίκητος, έντονος, σφοδρός, φλογερός. — **διακαώς** επίρρ. [μτγν.], **διακαίομαι** ρ. αμετβ. [αρχ.] • ΣΧΟΛΙΟ λ. -ης, -ης, -ες. [ΕΤΥΜ. μτγν. < δια- + -καής, πβ. παθ. αόρ β' ἐ-κάην τού ρ. καίω].

εκσκαφή (η) [μτγν.] (λόγ.) **1.** ἡ εξόρυξη, ἡ εξαγωγή ενός πράγματος από το έδαφος με σκάψιμο **2.** ἡ διάνοιξη με σκάψιμο (κοιλώματος, λάκκων, αυλακιών). — **εκσκάπτω** ρ. [μτγν.].

υπερκορεσμός (ο) [1893] {χωρ. πληθ.} (λόγ.) **1.** (επιτατ.) ο υπερβολικός κορεσμός: ~ τής αγοράς από είδη διατροφής ΣΥΝ. υπερπλήρωση, υπερεπάρκεια ΛΝΤ. ανεπάρκεια, (λόγ.) ένδεια, έλλειψη **2.** (ειδικότ.) ο υπερβολικός χορτασμός. το αποτέλεσμα τής υπέρμετρης λήψεως τροφής **3.** ΟΙΚΟΝ.-ΚΟΙΝΩΝΙΟΛ. ἡ κατάσταση κατά την οποία ἡ προσφορά προϊόντος ἢ υπηρεσίας υπερβαίνει κατά πολύ τη ζήτηση **4.** ΧΗΜ. ἡ κατάσταση διαλύματος στο οποίο ἡ συγκέντρωση τής διαλυμένης ουσίας, σε ορισμένη θερμοκρασία, είναι ακόμη μεγαλύτερη και από την ποσότητα τής ουσίας που αντιστοιχεί στην κατάσταση τού κορεσμού τού διαλύματος αυτού στις ίδιες συνθήκες. — **υπερκορέννυμαι** ρ. [μτγν.]. [ΕΤΥΜ. < υπερ- + κορεσμός (βλ.λ.). μεταφρ. δάνειο από γαλλ. sursaturation].

Σας παρακαλούμε να επιλέξετε για τα τέσσερα αυτά ρήματα τους κλιτικούς τύπους του παρατατικού, που θεωρείτε ότι πρέπει να είναι ορθοί και αποδεκτοί στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ. Δίδονται οι κάτωθι επιλογές απαντήσεων: Α) απεδίωκα / αποδίωκα / και απεδίωκα και αποδίωκα, Β) διακαιόμουν / διακαιγόμεουν / και διακαιόμουν και διακαιγόμεουν, Γ) εξέσκαπτα / έσκαπτα / και εξέσκαπτα και έσκαπτα, Δ) το ρ. υπερκορέννυμαι δεν έχει παρατατικό / ο παρατατικός του ρ. υπερκορέννυμαι είναι υπερκορεννύμην.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: Α: απεδίωκα – Β: και διακαιόμουν και διακαιγόμεουν – Γ: εξέσκαπτα – Δ: το ρ. υπερκορέννυμαι δεν έχει παρατατικό

Στο ΛΚΝ λημματογραφούνται τα θηλυκά ουσιαστικά μουρλέγκω, μπάμπω, τρελέγκω, τρελοκαμπέρω, τσουράπω, χαρχάλω. Όλα κλίνονται κατά το Ο37α (βάβω). Τα τρία από τα έξι έχουν επισήμανση «χωρίς πληθ.».

Στο ΛΝΕΓ λημματογραφούνται τα γαλίφω, κακίστρω, ρεζίλω, τρελέγκω, τσουράπω.

Στο ΛΣΓ λημματογραφούνται τα κακίστρω, τρελέγκω, τρελοκαμπέρω. Όλα κλίνονται κατά το Ο22 (κακίστρω). Το τρελέγκω έχει επισήμανση «χωρ. πληθ.».

Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 1.

μουρλέγκω η [murlénɡo] O37α (χωρίς πληθ.) : (οικ.) γυναίκα

μπάμπω η [bábo] O37α (χωρίς πληθ.) : (λαϊκότρ.) η γριά.

τρελέγκω η [trelénɡo] O37α (χωρίς πληθ.) : (οικ.) γυναίκα που

τρελοκαμπέρω η [trelokambéro] O37α : (οικ.) γυναίκα ζωνηρή και

τσουράπω η [tsurápo] O37α : (λαϊκ.) χαρακτηρισμός άξεστης

χαρχάλω η [xarxálo] O37α : υβριστικά για γυναίκα ανήθικη.

O37α	βάβω	βάβως	βάβω	βάβω
(βάβες)	(βάβων)	(βάβες)	(βάβες)	

γαλίφης, -α (λαϊκ. -ω), -ικο αυτός που κολλάκεύει τους άλλους, για να και χαιρέκακη ΣΥΝ. στριμμένη, στρίγγλα, μέγαιρα. Επίσης (εκφραστ.) **κακίστρω**.

σης (λαϊκότ.) **ρεζίλας** (ο), **ρεζίλω** (η).

τρελέγκω (η) {τρελέγκως | χωρ. πληθ.} (λαϊκ.-εκφραστ.) (ως χαρα-

τσουράπω (η) {πληθ. τσουράπες} (μτφ.-μειωτ.) κακοντυμένη και

τρε|λέ|γκω O22 {χωρ. πληθ.} (οικ.-μειωτ. για γυναίκα)

τρε|λο|κα|μπέ|ρω O22 (οικ.-μειωτ. για γυναίκα) ιδι-

O22 κακίστρω	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η κακίστρω	της κακίστρω	την κακίστρω	κακίστρω
Πληθυντικός	οι κακίστρες	των κακίστρων	τις κακίστρες	κακίστρες

Το Τμήμα Λεξικού ερμηνεύοντας τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται στον αναγνώστη το λ. γαλίφης, -α (λαϊκ. -ω), -ικο του ΛΝΕΓ, θεωρεί ότι τα μεν γαλίφης, γαλίφα, γαλίφικο είναι ουσιαστικά που κλίνονται κατά το Ε9 (ζηλιάρης, -α, -ικο), το δε γαλίφω όμως είναι θηλυκό ουσιαστικό που κλίνεται σύμφωνα με τα κλιτικά υποδείγματα O22 (κακίστρω) του ΛΣΓ και O37α (βάβω) του ΛΚΝ. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 123

Στο ΛΚΝ (Τρ.), στο ερμήνευμα του λ. πρόδρομος, συμπεριλαμβάνεται και η λέξη πίναξ (φωτ. 1).

πρόδρομος ο [πρόδρομος] Ω12 : 1. (για πρόσ.) αυτός που το έργο ή η δράση του προπαρασκευάζει α. τη δράση άλλου προσώπου (συνήθ. σημαντικότερου) ή ομάδας: Ο Σωκράτης θεωρείται από πολλούς ως - του Χριστού. Ο Γκρέκο αναφέρεται ως - των ιμπρεσιονιστών. β. τη δημιουργία νέων γεγονότων, καταστάσεων, εξελίξεων: Ο Ρήγας Φεραίος ήταν ο - της Επανάστασης του 1821. Οι φυσικοί φιλόσοφοι υπήρξαν οι πρόδρομοι πολλών επιστημών. 2. (για πργ.) αυτό που η ύπαρξη ή η δημιουργία του προετοιμάζει, οδηγεί στην εμφάνιση, στη δημιουργία ενός νέου πράγματος: Η πτητική μηχανή του Λεονάρντο Ντα Βίντσι υπήρξε ο - του αεροπλάνου. Ο διθύραμβος ήταν ο - της τραγωδίας. 3. (γλωσσ.) η λέξη από την οποία προέρχεται μια άλλη λέξη: ~ της νεοελληνικής λέξης "πίνακας" είναι η αρχαία ελληνική λέξη "πίναξ". [λόγ.: 1: αρχ. πρόδρομος· 2: σημδ. γαλλ. prodrome < λατ. prodromus 'που τρέχει μπροστά' < αρχ. πρόδρομος· με βάση τη σημ. 1]

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι η λέξη πίναξ δεν είναι της δημοτικής και κατά συνέπεια δεν έχει καταχωριστεί η γενική ενικού πίνακος. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 124

Στο ΛΚΝ (Τρ.) λημματογραφείται το μεγεθυντικό κουδούνα, Στο ΛΝΕΓ (Μπ.) λημματογραφούνται τα μεγεθυντικά κουδούνα, καλαθούνα, πιγούνα (πηγούνα). Στο ΛΑΑ (Ακαδ. Αθ.) στο λ. τακούνη λημματογραφείται το μεγεθυντικό τακούνα.

Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 1.

προειδοποίηση ότι αρχίζει η παράσταση. κουδουνάκι το ΥΠΟΚΟΡ στη σημ. 1. κουδουνάρα η ΜΕΓΕΘ στη σημ. 1. κουδούνα η ΜΕΓΕΘ στη σημ. 1.

να κουδούνι ΣΥΝ. μεθώ ΑΝΤ. είμαι νηφάλιος. — (υποκ.) **κουδουνάκι** (το), (μεγεθ.) **κουδούνα** (η) (σημ. 1).

δύο / τριών πόντων (τρίποντο) || ~ άγγιχτο (χωρίς να αγγίζει η μπάλα τη στεφάνη) || το ~ μετράει (θεωρείται έγκυρο) 4. καλάθι με δύο χειρολαβές και κατάλληλη επένδυση στο οποίο τοποθετούνται και μεταφέρονται τα βρέφη. — (υποκ.) **καλαθάκι** (το), (μεγεθ.) **καλάθα** κ. **καλαθούνα** (η) (κυρ. σημ. 4).

πιγούνι (το) (παλαιότ. ορθ. πηγούνι) {πιγουν-ιού | -ιών} το κάτω τμήμα του σαγονιού που προεξέχει. — (υποκ.) **πιγουνάκι** (το), (μεγεθ.) **πιγούνα** (η).

[ΕΤΥΜ. < μεσν. πιγούνιν < πουγούνιν < μτγν. πωγώνιον, υποκ. τού αρχ. πώγων (βλ.λ.)].

τακούνι τα-κού-νι ουσ. (ουδ.) 1. το ανυψωμένο πίσω μέρος του παπουτσιού κάτω από τη φτέρνα: λαστιχένιο/σταθερό/τετράγωνο ~. || (κυρ. για γυναικεία υποδήματα) **Ενιαίο** (βλ. πλατφόρμες)/ **λεπτό/μυτερό/χοντρό** ~. **Δέκα/δώδεκα πόντους** ~. **Χαμηλά/ψηλά** ~ια (βλ. χαμηλο-, ψηλο-τάκουνος). ~-στιλέτο (βλ. γόβα). **Πέδιλα χωρίς** ~ (= ίσια, φλατ). **Βλ. -ούνι.** 2. ΜΗΧΑΝΟΛ. {συνήθ. στον πληθ.} το εξωτερικό στρώμα της γόμας του ελαστικού που προσφύεται στο έδαφος: **πλαϊνά** ~ια. • Μεγεθ.: **τακουνάρα & τακούνα** (η) [< ιταλ. taccone]

Στους «όρους αποδοχής λέξεων» του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, όπως αυτοί είναι αναρτημένοι στην ιστοσελίδα της Πανελλήνιας Ένωσης Σκραμπλ, περιλαμβάνεται (από το 2006) και το εξής εδάφιο: «Τα μεγεθυντικά σε -άρα(ς), -ακας, -αρος (ματάρα, ψάρακας, κλπ) και τα υποκοριστικά σε -ούλα, -ίτσα, -άκα, (ζωούλα, κλπ.) δεν έχουν γενική πληθυντικού». Ανατρέχοντας στα αποδεκτά βοηθήματα της Γραμματικής, δεν μπορέσαμε να εντοπίσουμε κάποιον σχετικό κανόνα που να ορίζει ότι «όλα τα μεγεθυντικά δεν έχουν γενική πληθυντικού».

Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους της γενικής πληθυντικού κουδούνων, καλαθούνων, πιγούνων (πηγούνων) και τακούνων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 125

Στο ΛΚΝ λημματογραφείται το λ. πλούτος (ο), πληθ. τα πλούτη, που συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ο18 δρόμος (φωτ. 1).

πλούτος ο [plútɔs] Ο18 πληθ. τα πλούτη : 1α. (συχνά πληθ.) (μεγάλη) περιουσία, συγκέντρωση περιουσιακών στοιχείων, υλικών αγαθών, που δημιουργούν ευπορία, ευμάρεια: *Αμέτρητα / αμύθητα πλούτη. Απολαμβάνω / αυξάνω / διαχειρίζομαι τα πλούτη μου. Πηγές οικονομικού πλούτου.*

Ο18	δρόμος	δρόμου	δρόμο	δρόμε
δρόμοι	δρόμων	δρόμους	δρόμοι	

Θεωρείτε ορθό και αποδεκτό τον κλιτικό τύπο της γενικής πληθυντικού ΠΛΟΥΤΩΝ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 126

Στο ΛΚΝ το ρ. κολακεύω -ομαι συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ5.2 (ενημερωτικά, το Ρ5.1 είναι δεσμεύω, δέσμευσα, δεσμεύτηκα, δεσμευμένος και το Ρ5.2 είναι φυτεύω, φύτεψα, φυτεύτηκα, φυτεμένος). Ωστόσο, μέσα στο ερμηνευμα εμφανίζεται η φράση «Αισθάνθηκε πολύ κολακευμένη από τα λόγια του» (φωτ. 1).

κολακεύω [kolaˈkɛno] -ομαι Ρ5.2 : 1. επαινώ κτ. με τρόπο υπερβολικό, χωρίς σινήθ. τα λόγια μου να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, με σκοπό να κερδίσω τη συμπάθεια ή την εύνοιά του για προσωπικό όφελος. || ενθαρρύνω ένα ελάττωμα κάποιου, θέλοντας να του γίνω αρεστός: *Κολακεύουν τη ματαιοδοξία του.* 2. για κτ. που μας τιμά και μας κάνει να αισθανόμαστε υπερήφανοι: *Αισθάνθηκε πολύ κολακευμένη από τα λόγια του. Με κολακεύει πολύ η πρόσκλησή σας / η φιλία σας, ως έκφραση αφοσίωσης. Με κολακεύετε!, ως απάντηση σε φιλοφρόνηση. Δε σε κολακεύουν πολύ αυτές οι πράξεις. Κολακεύομαι να πιστεύω ότι», θέλω να», αισθάνομαι την ευχαρίστηση να» 3. για κτ. που αναδεικνύει τα ωραία στοιχεία και αντίστοιχα κρύβει τις ατέλειες κάποιου: *Τα μεγάλα καπέλα την κολακεύουν. Σε κολακεύει πολύ αυτό το φόρεμα!* [αρχ. κολακεύω]*

Κατόπιν τούτου, το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων 2-15 γραμμάτων όλους τους τύπους της μετοχής κολακευμένος -η -ο, όχι όμως και τους τύπους της μετοχής κολακεμένος -η -ο. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 127

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.) λημματογραφείται το ρ. επισυμβαίνω και ακολουθεί η επισήμανση «συνήθως τριτοπρόσωπο» (φωτ. 1).

επισυμβαίνω ρ. αμετβ. [αρχ.] {επισυνέβη (να/θα επισυμβεί)} (λόγ.) (συνήθ. τριτοπρόσ. **επισυμβαίνει, επισυμβαίνουν**) συμβαίνω επιπλέον ή μετά (από κάτι): «το αναμενόμενο δεν επισυνέβη» (εφημ.) ΣΥΝ. επα- κολουθώ.

Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους του β' ενικού, του α' πληθυντικού και του β' πληθυντικού προσώπου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 128

Στο ΛΝΕΓ(Μπ.) το ουσ. λάβρα (η) και το επίθ. λάβρος -α -ο λημματογραφούνται μόνο με -β-. Στο ΛΚΝ (Τρ.) λημματογραφούνται το επίθετο λάβρος -η/α -ο μόνο με -β- και το ουσιαστικό λάβρα και λαύρα, με διπλή ορθογραφία (φωτ. 1).

λάβρα η [lávra] & λαύρα ² η [lávra] O25α : 1. υπερβολική ζέστη, καύσωνας, κάψα: Μέσα στη - του καλοκαιριού έπεσε μια ενεργητική βροχούλα. Βαδίζαμε μέσα στη μεσημεριάτικη - του Αυγούστου. 2. (μτφ.) α. ψυχική υπερδιέγερση, έντονη συναισθηματική κατάσταση: Η - της αγάπης / του έρωτα / του πόθου. Ξέσπασε αυθόρμητα η - της ψυχής του. β. υπερβολική θερμότητα με ερωτική, σεξουαλική έννοια: Με λιώνει η - του κορμιού της. ΦΡ φωτιά και -: α. υπερβολική ζέστη. β. για κπ. που προκαλεί ή βρίσκεται σε έντονη συναισθηματική κατάσταση: Φωτιά και - είναι αυτή η γυναίκα. γ. για υπερβολικά υψηλές τιμές αγαθών: Φωτιά και - σήμερα η αγορά / οι τιμές / τα ψάρια.

[λάβ-: μον. λάβρα < αρχ. επίθ. λάβρ(ος) -α· λαύ-: σφαλερή γραφή που βασίζεται σε ελνστ. χγφ.]

λάβρος -η / -α -ο [lávros] E3, E4 : που είναι ορμητικός, σφοδρός, βίαιος: - έρωτας / πόθος. Λάβρα ορμή / φλόγα. Ο ομιλητής επιτέθηκε - εναντίον της κοινωνικής διαφθοράς. Λάβρα ΕΠΗΡΡ.

[λόγ. < αρχ. λάβρος]

Στην ετυμολογία που δίνεται στα δύο αυτά λ. κάτω κάτω μέσα σε αγκύλες (φωτ. 1) βλέπουμε ότι το ουσιαστικό αποτελεί παράγωγο του επιθέτου και όχι το αντίστροφο. Κατόπιν τούτου, το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι ο κανονισμός της διπλής ορθογραφίας δεν μπορεί να εφαρμοστεί στο επίθετο, δηλαδή δεν τεκμαίρεται η γραφή λαύρος, -η/α, -ο. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 129

Στο ΛΚΝ λημματογραφείται το ρ. αξίζω (φωτ. 1),

αξιζω [aksízo] P2.1a : 1α₁. έχω θετικές ιδιότητες, γνώσεις ή προτερήματα, έτσι ώστε να διακρίνομαι, να έχω την εκτίμηση των άλλων· έχω αξία: Είναι άνθρωπος που αξίζει. Αυτός ο δικηγόρος δεν αξίζει (τίποτε), είναι ανίκανος. Θα σου δείξω τι ~. || είμαι άξιος για κτ.: Αξίζει την αγάπη μας. Αξίζαμε καλύτερη τύχη. α₂. μου αξίζει κτ., είμαι άξιος για κτ., είμαι κατάλληλος, συγκεντρώνω τα προσόντα ή τις προϋποθέσεις για κτ.: Δεν του αξίζει το αξίωμα που κατέχει. Του αξίζει ο επαινος / κάθε συμπαράσταση. || μου ταιριάζει, μου πρέπει: Του αξίζει η τιμωρία. Δεν του άξιζε τέτοια δυστυχία. Τον άξιζε αυτό που έπαθε, καλά να πάθει. β. για κτ. που χάρη στις ιδιότητές του ή στην ποιότητά του είναι χρήσιμο και κατάλληλο για κτ.: Αυτό το αυτοκίνητο το διαφημίζουν για πολύ καλό, στην πραγματικότητα όμως δεν αξίζει. Πολύ ωραίο σπίτι, αξίζει τα λεφτά που έδωσες. Διάβασα ένα βιβλίο που αξίζει. Δεν άξιζε τίποτα το καρπούζι που αγόρασες. Δε βρήκα στην αγορά κάτι που να αξίζει. || (απρόσ.) πρέπει: Αξίζει να πάρει άριστα, γιατί είναι πολύ καλός. Αξίζει να τον γνωρίσεις. Δεν αξίζει να ασχολείσαι με τέτοια πράγματα / να το συζητούμε. Αξίζει να σημειωθεί / να αναφέρουμε ότι* (έκφρ.) αξίζει τον κόπο, (σε προσ. και σε απρόσ. σύντ.) για κτ. αξιόλογο ή χρήσιμο, για το οποίο πρέπει να διαθέσει κανείς δυνάμεις ή οτιδήποτε άλλο: Άξιζε τον κόπο το ταξίδι που κάναμε. Δεν αξίζει τον κόπο να στενοχωριέσαι για κάτι που διορθώνεται. 2. για οικονομικό αγαθό που έχει αξία, κοστίζει, στοιχίζει ¹: Το ψωμί αξίζει τρεις φορές περισσότερο από το σιτάρι. Τα κοσμήματα αξίζουν πολλά λεφτά. ΦΡ δεν αξίζει φράγκο* / ούτε μια πεντάρα* / έναν παρά*. || Πόσο αξίζει το δολάριο!, με πόσες δραχμές ανταλλάσσεται;

[1: μsn. αξίζω < άξ(ιος) -ίζω· 2: λόγ. αξ(ία) -ίζω]

το οποίο συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P2.1, δηλαδή δροσίζω δρόσισα (φωτ. 2).

P2.1a Ενεργητική φωνή							
ενεστ.	οριστ. / υποσ.	δροσίζω	δροσίζεις	δροσίζει	δροσίζο(υ)με	δροσίζετε	δροσίζουν
	προσ.		δρόσιζε			δρόσιζετε	
	μτκ.	δροσίζοντας					
πρτ.	οριστ.	δρόσιζα	δρόσιζες	δρόσιζε	δρόσιζαμε	δρόσιζατε	δρόσιζαν
αόρ.	οριστ.	δρόσισα	δρόσισες	δρόσισε	δρόσισαμε	δρόσισατε	δρόσισαν
	υποσ.	δρόσισω	δρόσισεις	δρόσισει	δρόσισο(υ)με	δρόσισετε	δρόσισουν
	προσ.		δρόσισε			δρόσιστε	
	απαρέμφ.	δρόσισει					

Επίσης απουσιάζει οποιαδήποτε επισήμανση του τύπου «μόνο στο ενεστ. θέμα». Κατόπιν όλων αυτών, το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων και τους κλιτικούς τύπους του αοριστικού θέματος. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 130

Στο ΛΚΝ λημματογραφείται το ρ. εκλείπω. Δεν συνοδεύεται από κλιτικό υπόδειγμα, αλλά δίδονται ο αόριστος β' εξέλιπα και το απαρέμφατο (υποτακτική αορίστου) εκλείψει (φωτ. 1).

εκλείπω [eklíro] Ρ αόρ. εξέλιπα, απαρέμφ. εκλείψει : (λόγ.) παύω να υπάρχω, χάνομαι. Έχει εκλείψει κάθε ελπίδα. Πολλά είδη πουλιών έχουν εκλείψει, έχουν αφανιστεί. Εξέλιπε μάλλον ο κίνδυνος νέας σεισμικής δόνησης.

[λόγ. < αρχ. ἐκλείπω]

Θεωρείτε ορθό ότι βάσει του εν λόγω απαρεμφάτου, τεκμαίρονται και οι κλιτικοί τύποι του αορίστου εξέλειψα, εξέλειψες, εξέλειψε, εκλείψαμε, εκλείψατε, εκλείψαν, εκλείψανε και εξέλειψαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 131

Επανερχόμαστε στον πίνακα «αριθμός» του ΛΝΕΓ (φωτ. 1).

ΠΙΝΑΚΑΣ 5		
(α) Γα αριθμητικά ως α' συνθετικά		
1/2 (λόγ.) ημι- ή (καθημ.) μισο- / μισα-		
1 μονο-		
2 δι- (αλλά εικοσιδυάχρονος)		
3 τρι-		
4 τετρα- ή (καθημ.) τεσσερα-	-αριά	
5 πεντ(α)- ή (προ δασείας) πενθ-	-αρίζω	
6 εξα-	-άριο	
7 επτα- / επτα-		
8 οκτα- / οχτα- ή (λόγ.) οκτω-	-βαθμος	
9 εννια- ή (λόγ.) εννεα-		
10 δεκα-	-βάλλβιδος	
11 ενδεκα- / εντεκα-		
12 δωδεκα-	-γωνος	
13 δεκατρια-	-δυμος	
14 δεκατετρα- ή (καθημ.) δεκατεσσα-		
15 δεκαπεντα-	-δραχμο	
20 εικοσα-	-εδρικός	
21 εικοσιενα-	-εδρος	
22 εικοσιδυο-		
30 τριαντα- ή (λόγ.) τριακοντα-	-ετηριδα	
40 σαραντα- ή (λόγ.) τεσσαρακοντα-		
εκατοντα- ή εκατο- κ (εκατοστ-	-ετής	
200 διακοσιο- / διακοσια- / διακοσ-		
1000 χίλι(α)-	-ετία	
	-ήμερος	
(β) Βασικά παραγωγικά επιθήματα που συνδυάζονται με τα παραπάνω α' συνθετικά:	-ηχος	
-άδα πεντ-άδα (= σύνολο αποτελούμενο από πέντε μέλη)		
-αδικός δεκ-αδικό σύστημα (= σύστημα που έχει ως βάση τον αριθμό 10), τρι-αδική θεότητα (= θεότητα με τριπλή υπόσταση)	-θεσιος	
	-θυρος	
-άκις πεντ-άκις (= πέντε φορές)	-ιππος	
-άρα εικοσα-άρα (= 1 γυναίκα εικοσι ετών 2. αυτή που καθορίζεται από την αριθμητική τιμή «εικοσι»), χίλι-άρα μηχανή (= μηχανή χιλίων κυβικών), φάγαμε τεσσα-άρα (= δεχθήκαμε τέσσερα γκαλ)	-κέφαλος	
	-κίλος	
-άρης πεντηντ-άρης (= άνδρας πενήντα ετών), κατοστ-άρης (= δρομέας εκατό μέτρων)	-κλινος	
-άρι πεντ-άρι (= 1. ο αριθμός «πέντε», π.χ. ως βαθμός πλά - στα μαθηματικά 2. αυτό που φέρει τον αριθμό «πέντε», π.χ. τραπουλόχαρτο Έχω ένα - και δύο άσους 3. αυτό που προσδιορίζεται από την αριθμητική τιμή «πέντε» σε ορισμένη κλίμακα, π.χ. τυπο-	-κορφος	
	-κωπος	
-μερής δι-μερής (= αυτός που αποτελείται από δύο μέρη)	-λεπτος	
-μετρος δι-μετρος (= αυτός που έχει μήκος / ύψος / πλάτος δύο μέτρων)	-λιτρος	
-μηνιαίος τρι-μηνιαίος (= αυτός που διαρκεί τρεις μήνες ή εκδίδεται κάθε τρεις μήνες)	-μελής	
-μηνίτικο εφτα-μηνίτικο (= 1 βρέφος που γεννήθηκε στον έβδομο μήνα 2 βρέφος επτά μηνών)		
-μηνος τρι-μηνος (= αυτός που διαρκεί τρεις μήνες)	-μερα	
-πατος δι-πατος (= σπίτι με δύο ορόφους, πατώματα)		
-πλασιάζω τετρα-πλασιάζω (= αυξάνω κατά τέσσερις φορές)	λαμβάνει οκτώ στήλες)	
-πλάσιο τετρα-πλάσιο (= αριθμός ή ποσότητα τέσσερις φορές μεγαλύτερη Το 12 είναι το - του 3)	δι-στιχος (= αυτός που αποτελείται από δύο στίχους)	
-πλάσιος τετρα-πλάσιος (= αυτός που είναι τέσσερις φορές μεγαλύτερος ή περισσότερος)	-στιχος	
-πλευρος τετρα-πλευρος (= αυτός που αποτελείται από τέσσερις πλευρές)	-στυλος	
-πλός δι-πλός (= αυτός που υπάρχει ακριβώς ο ίδιος δύο φορές. Αυτά τα πραγματώσημα τα έχω διπλά)	-ούλλαβος	
-ποδος τετρα-ποδος (= αυτός που έχει τέσσερα πόδια)		
-πορτος τρι-πορτος (= αυτός που έχει τρεις πόρτες)	-σφαιρος	
-πρόσωπος δι-πρόσωπος (= αυτός που έχει δύο πρόσωπα, υποκριτής)	-τομος	
	-τροχος	
-πυλος δι-πυλος (= αυτός που έχει δύο πύλες)	-φωνος	
-σημος δι-σημος (= αυτός που έχει δύο σημασίες)	-φωνικός	
-στηλος οκτά-στηλος τίτλος (= τίτλος εφημερίδας που κατα-	-χορδος	
	-χρονα	
	-χρονος	
	-ώνυμος	
	-ωρο	
	-ωρος	
	-ώροφος	
	γραφικά στοιχεία πέντε ιντσών 4. σπίτι με πέντε δωμάτια 5. ποσότητα που ανέρχεται στον αριθμό «πέντε»: ένα - κιλά 6. πρόσωπο που φέρει τον αριθμό «πέντε», π.χ. παίκτης αθλητικής ομάδας, που παίζει στη θέση η οποία δηλώνεται με τον αριθμό 5)	καμιά εικοσα-αρία (= περίπου είκοσι)
	πεντηντ-αρίζω (= γίνονται πενήντα ετών)	
	εικοσα-άριο (= κέρμα εικοσι δραχμών), χίλι-άριο (= χαρτονόμισμα χιλίων δραχμών)	
	δωδεκά-βαθμη κλίμακα (κλίμακα που αποτελείται από 12 βαθμούς)	
	δεκαεξα-βάλλβιδος (= αυτός που έχει δεκαέξι βάλβιδες)	
	οκτά-γωνος (= αυτός που έχει οκτώ γωνίες)	
	δι-δυμος (για δύο αδελφια γεννημένα μαζί από την ίδια μητέρα)	
	εικοσα-δραχμο (= νόμισμα εικοσι δραχμών)	
	οκτα-εδρικός (= αυτός που έχει οκτώ έδρες)	
	οκτά-εδρος (= αυτός που αποτελείται από οκτώ έδρες)	
	εκατοντα-ετηριδα (= επέτειος ή περίοδος εκατό ετών)	
	δεκα-ετής (= 1. αυτός που διαρκεί δέκα έτη 2. αυτός που έχει ηλικία δέκα ετών)	
	δεκα-ετία (= περίοδος δέκα ετών)	
	δεκα-ήμερος (= αυτός που διαρκεί δέκα ημέρες)	
	οκτά-ηχος / οκτώ-ηχος (= αυτός που αποτελείται από 8 ήχους ή ψάλλεται κατά 8 ήχους)	
	δι-θέσιος (= αυτός που έχει δύο θέσεις)	
	πεντά-θυρος (= αυτός που έχει πέντε θύρες)	
	μόν-ιππος (= αυτός που έχει έναν ίππο)	
	δι-κέφαλος (= αυτός που έχει δύο κεφάλια)	
	πεντά-κίλος (= αυτός που ζυγίζει ή περιέχει πέντε κιλά)	
	τρι-κλινος δωμάτιο (= δωμάτιο που περιλαμβάνει τρία κρεβάτια)	
	τρι-κορφος (= αυτός που έχει τρεις κορυφές)	
	οκτά-κωπος (= αυτός που έχει οκτώ κουπία)	
	πεντά-λεπτος (= αυτός που διαρκεί πέντε λεπτά)	
	δι-λιτρος (= αυτός που περιέχει ή ζυγίζει δύο λίτρα)	
	τετρα-μελής (= αυτός που αποτελείται από τέσσερα μέλη)	
	εννιά-μερα (= η συμπλήρωση εννέα ημερών από τον θάνατο κάποιου)	
	λαμβάνει οκτώ στήλες)	
	δι-στιχος (= αυτός που αποτελείται από δύο στίχους)	
	τρι-στυλος (= αυτός που έχει τρεις στυλούς)	
	δεκαπεντα-σύλλαβος (= αυτός που αποτελείται από δεκαπέντε συλλαβές)	
	εξά-σφαιρο πιστόλι (= πιστόλι που μπορεί να πάρει έξι σφαίρες)	
	ενδεκά-τομος (= αυτός που αποτελείται από ένδεκα τόμους)	
	τετρα-τροχος (= αυτός που φέρει τέσσερις τροχούς)	
	δι-φωνος (= αυτός που άδεται από δύο φωνές)	
	δωδεκα-φωνικός (= αυτός που αποτελείται από δώδεκα φωνές)	
	εξά-χορδο όργανο (= όργανο που φέρει έξι χορδές)	
	τα εννιά-χρονα (= περίοδος εννέα ετών)	
	εκατό-χρονος (= 1. αυτός που διαρκεί 100 έτη 2. αυτός που έχει ηλικία 100 ετών)	
	μον-ώνυμο, δι-ώνυμο (σε ορισμένες αλγεβρικές παραστάσεις μεταβλητής x)	
	ημί-ωρο / μισά-ωρο (= διάστημα μισής ώρας), εξά-ωρο	
	τρι-ωρος (= αυτός που έχει διάρκεια τριών ωρών)	
	τετρα-ώροφος (= αυτός που έχει τέσσερις ορόφους)	

131 Α. Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους που προκύπτουν από την πλήρη κλίση των ουδετέρων ουσιαστικών διάρικο, τριάρικο, τεσσάρικο, εξάρικο,

επτάρικο, εφτάρικο, οκτάρικο, οχτάρικο, εννιάρικο, ενδεκάρικο, εντεκάρικο, δωδεκάρικο, δεκατριάρικο, δεκατεσσάρικο, δεκαπεντάρικο, εικοσιδυάρικο, τριαντάρικο, σαραντάρικο;

131 Β. Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους που προκύπτουν από την πλήρη κλίση των αρσενικών ουσιαστικών δυάρης, τριάρης, τεσσάρης, πεντάρης, εξάρης, επτάρης, εφτάρης, οκτάρης, οχτάρης, εννιάρης, ενδεκάρης, εντεκάρης, δωδεκάρης, δεκατριάρης, δεκατεσσάρης, δεκαπεντάρης, εικοσιενάρης, εικοσιδυάρης;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: 131 Α: ναι – 131 Β: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 132

Στο ΛΚΝ (φωτ. 1) και στο ΛΝΕΓ (φωτ. 2) λημματογραφούνται τα ρ. πίνω και κάποια σύνθετα με β' συνθετικό το ρ. πίνω. Δείτε τα όλα μαζί στις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

αποπίνω [apopino] Ρ αόρ. απόπια, απαρέμφ. αποπιεί : (λαϊκότρ.) πίνω εντελώς, τελειώνω ό,τι πίνω. Αποτύ καταπίνω [katapino] -ομαι Ρ αόρ. κατάπια, απαρέμφ. καταπιεί (παθ. μόνο στο ενεστ. θ.) : 1α. με εκούσιες κουτσοπίνω [kulsopino] Ρ πρτ. κουτσόπινα και κουτσοέπινα, αόρ. κουτσοήπια, απαρέμφ. κουτσοπιεί μπεκροπίνω [bekropino] Ρ πρτ. μπεκρόπινα, αόρ. μπεκρόπια, απαρέμφ. μπεκροπιεί : (μειωτ.) μεθοκοπώ. Ξαναπίνω [ksanapino] Ρ πρτ. Ξανάπινα και Ξαναέπινα, αόρ. Ξανάπια και Ξαναήπια, απαρέμφ. Ξαναπιεί Ξεροκαταπίνω [kserokatapino] Ρ αόρ. Ξεροκατάπια, απαρέμφ. Ξεροκαταπιεί : καταπίνω μόνο το σάλιο μο παραπίνω [parapino] Ρ αόρ. παράπια και παραήπια, απαρέμφ. παραπιεί : πίνω υπερβολικά, συνήθ. για πίνω [rino] -ομαι Ρ αόρ. ήπια, απαρέμφ. πιει, παθ. αόρ. (λαϊκότρ.) πιώθη κα, απαρέμφ. (λαϊκότρ.) πιωθεί, μπλ. πιωμένος : 1. εισάγω στο στόμα και, στη συνέχεια, στο στομάχι μου ένα υγρό, ένα ποτό, καταναλίσκω προπίνω [propino] Ρ (μόνο στον ενεστ.) : (επίσ.) πίνω πρώτος στην υγεία, προς τιμή κάποιου, κάνω πρόποση. στραβοκαταπίνω [stravokatapino] Ρ (βλ. καταπίνω) : (οικ.) δεν καταπίνω σωστά με αποτέλεσμα η τροφή να

αποπίνω ρ. μετβ. [άρχ.] {απόπια} πίνω (κάτι) μέχρι την τελευταία
καταπίνω ρ. αμετβ. κ. μετβ. [αρχ.] {κατάπια. καταπιωμένος} ♦ 1. (α-
κουτσοπίνω ρ. μετβ. κ. αμετβ. {μόνο σε ενεστ. κ. παρατ.} (κυρ. για οι-
μπεκροπίνω ρ. αμετβ. {μόνο σε ενεστ. κ. παρατ.} μπεκρουλιάζω
ξεροκαταπίνω ρ. αμετβ. {ξεροκατάπια} (λαϊκ.) κάνω την κίνηση τής
παρα-πίνω (ρ.)

πίνω ρ. μετβ. κ. αμετβ. {ήπια (να/θα πιω, προστ. πιες, πιείτε | (λαϊκ.)
πιέτε), πιωμένος} ♦ (μετβ.) 1. ρουφώ (υγρό) με το στόμα, ώστε να κα-
προπίνω ρ. αμετβ. [αρχ.] {προήπια} πίνω στην υγεία κάποιου σηκώνω
στραβοκαταπίνω ρ. αμετβ. {στραβοκατάπια} δεν καταπίνω κανονι-
σμπίνω ρ. μετβ. κ. αμετβ. [αρχ.] {συνήπια} (σπάν.) ♦ 1. (μετβ.) πίνω
τρωγοπίνω ρ. μετβ. {εύχρ. μόνο σε ενεστ. κ. παρατ.} (λαϊκ.) τρώγω
ψιλο-πίνω ρ.

Όπως βλέπετε, στο ΛΚΝ τα ρήματα αυτά δεν συνοδεύονται από κλιτικό υπόδειγμα. Το ίδιο περίπου συμβαίνει και με το ΛΝΕΓ, καθώς ελάχιστες κλιτικές πληροφορίες δίδονται. Όπως θα έχετε παρατηρήσει στη φωτ. 2, ο λεξικογράφος μάς δίνει τις προστακτικές

πιες, πιείτε κ. (λαϊκ.) πιέτε. Ο τύπος ξαναπιέτε είναι αποδεκτός, βάσει των επίσημων όρων αποδοχής λέξεων.

132 Α. Θεωρείτε ορθές και αποδεκτές τις προστακτικές αποπιέτε, καταπιέτε, κουτσοπιέτε, μπεκροπιέτε, ξεροκαταπιέτε, παραπιέτε, προπιέτε, στραβοκαταπιέτε, συμπιέτε, τρωγοπιέτε, ψιλοπιέτε;

132 Β. Ο παρατατικός του ρ. προπίνω είναι πρόπινα, προέπινα ή και τα δύο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: 132 Α: όχι – 132 Β: προέπινα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 133

Στο ΛΝΕΓ, στο ρ. τιτρώσκω βρίσκουμε τη φράση «ο τρώσας και ιάσεται» (φωτ. 1).

ΤΙΤΡΩΣΚΩ ρ. μετβ. |έτρωσα (μτχ. τρώσας), ετρώθην, -ης, -η... (να/θα τρωθώ, μτχ. τρωθείς, -είσα, -έν)| (αρχαιοπρ.) τραυματίζω, πληγώνω: το κύρος της κυβέρνησης έχει τρωθεί λόγω των ατασθαλιών που αποκαλύφθηκαν || «οι παραδοσιακές κοινωνικές δομές έχουν τρωθεί από τον χρηματισμό και τη διαφθορά» (εφημ.)· ΦΡ. (αρχαιοπρ.) ο τρώσας και ιάσεται (ό τρώσας και ιάσεται) αυτός που προκάλεσε το τραύμα, θα το θεραπεύσει (μτφ.) όποιος προκάλεσε τη ζημιά, θα την αποκαταστήσει: μη ζητάς ευθύνες από εμένα για ό,τι συνέβη ~!

Συμφωνείτε ότι η φράση δεν είναι της δημοτικής και ότι δεν είναι ορθό να υφίστανται στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ και να είναι αποδεκτοί σ' αυτό οι κλιτικοί τύποι που προκύπτουν από την πλήρη κλίση της μετοχής «τρώσας» στο θηλυκό και στο ουδέτερο γένος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 134

Στο ΛΑΑ (Ακ. Αθ.) λημματογραφείται το ουσιαστικό λέμινγκ (φωτ. 1).

λέμινγκ λέ-μινγκ ουσ. (ουδ.) [άκλ.]: ΖΩΟΛ. μικρό φυτοφάγο τρωκτικό του αρκτικού κύκλου (επιστ. ονομασ. *Myodes lemmus*), που μοιάζει με ποντίκι, έχει πολύ κοντή ουρά, ζει κοντά στο νερό, γεννά πολλές φορές τον χρόνο και είναι γνωστό για τις ετήσιες μεταναστεύσεις του για αναζήτηση τροφής. [< αγγλ. lemming]

Σύμφωνα με τους όρους αποδοχής λέξεων «Όλες οι λέξεις που προέρχονται από το αγγλικό γερούνδιο είναι αποδεκτές και στους δύο τύπους, σε -ΙΓΚ και σε -ΙΝΓΚ (ΖΑΠΙΓΚ, ΖΑΠΙΝΓΚ, ΠΑΡΚΙΓΚ, ΠΑΡΚΙΝΓΚ κλπ.)» (φωτ. 2).

6. Τα παραθετικά των επιθέτων είναι αποδεκτά εφόσον δεν εμπίπτουν στους περιορισμούς της γραμματικής Τριανταφυλλίδη (ύλη, χρώμα, μη μεταβαλλόμενη κατάσταση) π.χ. ΞΥΛΙΝΟΤΕΡΟΣ, ΚΟΚΚΙΝΟΤΕΡΗ, ΤΡΕΛΟΤΑΤΟ). Επίσης είναι δεκτά με την ισχύουσα γραφή της γραμματικής: ΝΕΟΤΕΡΟΣ, ΝΕΟΤΑΤΟΣ κι όχι ΝΕΩΤΕΡΟΣ, ΝΕΩΤΑΤΟΣ.

7. Όλες ανεξαιρέτως οι ξενικές άκλιτες λέξεις (π.χ. ΓΚΟΛ, ΜΠΑΡ, ΑΣΑΝΣΕΡ κλπ.). Όλες οι λέξεις που προέρχονται από το αγγλικό γερούνδιο είναι αποδεκτές και στους δύο τύπους, σε -ΙΓΚ και σε -ΙΝΓΚ (ΖΑΠΙΓΚ, ΖΑΠΙΝΓΚ, ΠΑΡΚΙΓΚ, ΠΑΡΚΙΝΓΚ κλπ.)

8. Είναι δεκτές οι λέξεις οι οποίες προκύπτουν από τον αριθμητικό πίνακα του λεξικού Μπαμπινιώτη, εφόσον αυτές σχηματίζουν λήμμα το οποίο δεν αντικρούει στη λογική. π.χ. δεκτό το ΔΕΚΑΟΡΟΦΟΣ (δέκα + όροφος), μη δεκτό το ΗΜΙΔΥΜΟΣ (ημί + δύμος)

Συμφωνείτε ότι η λέξη ΛΕΜΙΝΓΚ προέρχεται από το αγγλικό γερούνδιο και κατά συνέπεια θα πρέπει να είναι αποδεκτή και η λέξη ΛΕΜΙΓΚ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 135

Στο ΛΚΝ (Τρ.) το ρ. αναβράζω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ2.1α (δροσίζω, δρόσισα) και την επισήμανση «συνήθως στο ενεστωτικό θέμα» (φωτ. 1).

αναβράζω [anavrázo] Ρ2.1α (συνήθ. στο ενεστ. θ.): για κτ. που αναταράζεται όπως σε βρασμό. α. για ζύμωση: Αναβράζει ο μούστος. β. (μτφ.) για ψυχική αναταραχή.

Ουδεμία αναφορά γίνεται για εσωτερική αύξηση στους παρελθοντικούς χρόνους, επομένως ο αναγνώστης (δηλαδή ο έφορος) συμπεραίνει (εικάζει) ότι ο παρατατικός είναι ανάβραζα και ο αόριστος ανάβρασα.

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.) το ρ. αναβράζω δεν συνοδεύεται από καμία απολύτως κλιτική πληροφορία (φωτ. 2).

αναβράζω ρ' αμέτβ. [μτγν.] 1. βράζω, κοχλάζω 2. ανακινούμαι βγάζοντας αέρια, όπως ο μούστος κατά τη ζύμωση 3. ΦΑΡΜ **αναβράζον δισκίο** φαρμακευτικό παρασκεύασμα σε μορφή δισκίου που διαλύεται στο νερό παράγοντας φυσαλλίδες, όπως όταν βράζει κάτι 4. (μτφ.) βρίσκομαι σε κατάσταση αναβρασμού.

Και πάλι ο αναγνώστης (δηλαδή ο έφορος) συμπεραίνει (εικάζει) ότι ο παρατατικός είναι ανάβραζα.

Στο ΛΣΓ (Μπ.) το ρ. αναβράζω συνοδεύεται από τα κλιτικά υποδείγματα Ρ11α και Ρ41α (φωτ. 3).

α|να|βρά|ζω (άναβράζω) Ρ11α, Ρ41α **1** βράζω· ανακινούμαι βγάζοντας αέρια (όπως ο μούστος κατά τη ζύμωση) **2** ΦΑΡΜ. **αναβράζον** Μ1 **δισκίο** φαρμακευτικό δισκίο που βγάζει φυσαλίδες όταν διαλύεται στο νερό.

Στους πίνακες κλιτικών υποδειγμάτων βλέπουμε ότι το Ρ11α είναι το ζυγίζω, ζύγισα (φωτ. 4)

Ρ11α ζυγίζω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ζυγίζω	ζυγίζεις	ζυγίζει	ζυγίζουμε	ζυγίζετε	ζυγίζουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ζύγιζε			ζυγίζετε	
	ΜΤΧ.	ζυγίζοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ζύγισα	ζύγιζες	ζύγιζε	ζυγίσαμε	ζυγίσατε	ζύγισαν / ζυγίσανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγίζω	θα ζυγίζεις	θα ζυγίζει	θα ζυγίζουμε	θα ζυγίζετε	θα ζυγίζουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγίσω	θα ζυγίσεις	θα ζυγίσει	θα ζυγίσουμε	θα ζυγίσετε	θα ζυγίσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ζυγίσει	θα έχεις ζυγίσει	θα έχει ζυγίσει	θα έχουμε ζυγίσει	θα έχετε ζυγίσει	θα έχουν(ε) ζυγίσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ζύγισα	ζύγισες	ζύγισε	ζυγίσαμε	ζυγίσατε	ζύγισαν / ζυγίσανε
	ΥΠΟΤ.	ζυγίσω	ζυγίσεις	ζυγίσει	ζυγίσουμε	ζυγίσετε	ζυγίσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ζύγισε			ζυγίστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ζυγίσει	έχεις ζυγίσει	έχει ζυγίσει	έχουμε ζυγίσει	έχετε ζυγίσει	έχουν(ε) ζυγίσει
	ΜΤΧ.	έχοντας ζυγίσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ζυγίσει	είχες ζυγίσει	είχε ζυγίσει	είχαμε ζυγίσει	είχατε ζυγίσει	είχαν(ε) ζυγίσει

και το Ρ41α είναι για σύνθετα ρ. του βάλλω «με προθέσεις που χάνουν το τελικό τους φωνήεν μπροστά από το φωνήεν της αύξησης: από-, ανα-, κατά-, παρα-, μετα-, δια-, αντι-, επι, υπο-» (φωτ. 5).

P41a σύνθετα του βάλλω (με προθέσεις που κάνουν το τελικό τους φωνήεν μπροστά από το φωνήεν της αύξησης: απο-, ανα-, κατα-, παρα-, μετα-, δια-, αντι-, επι-, υπο-. ΣΗΜ.: για τους τύπους του Μέλλοντα βλ. P40)

ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κατα-βάλλω (ομοίως: απο- / ανα- / παρα- / μετα- / δια- αντι- / επι- / υπο-βάλλω)	κατα-βάλλεις	κατα-βάλλει	κατα-βάλλουμε	κατα-βάλλετε	κατα-βάλλουν(ε)
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κατ-έβαλλα	κατ-έβαλλες	κατ-έβαλλε	κατα-βάλλαμε	κατα-βάλλατε	κατ-έβαλλον / κατα-βάλλανε
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κατ-έβαλα	κατ-έβαλες	κατ-έβαλε	κατα-βάλαμε	κατα-βάλατε	κατ-έβαλαν / κατα-βάλανε
	ΥΠΟΤ.	κατα-βάλω	κατα-βάλεις	κατα-βάλει	κατα-βάλουμε	κατα-βάλετε	κατα-βάλουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κατά-βάλε			κατα-βάλετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κατα-βάλει	έχεις κατα-βάλει	έχει κατα-βάλει	έχουμε κατα-βάλει	έχετε κατα-βάλει	έχουν(ε) κατα-βάλει
	ΜΤΧ.	έχοντας κατα-βάλει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κατα-βάλει	είχες κατα-βάλει	είχε κατα-βάλει	είχαμε κατα-βάλει	είχατε κατα-βάλει	είχαν(ε) κατα-βάλει

Κατόπιν τούτου, ο αναγνώστης συμπεραίνει μετά βεβαιότητας ότι ο παρατατικός είναι ανέβραζα και ο αόριστος ανέβρασα.

Το «Λεξικό για το Σχολείο και το Γραφείο» υπερψηφίστηκε ως αποδεκτό βοήθημα από τις Γενικές Συνελεύσεις των Ομίλων. Οι κλιτικοί τύποι με την εσωτερική αύξηση (ΑΝΕΒΡΑΖ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ και ΑΝΕΒΡΑΣ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ) τίθενται σε ισχύ τον προσεχή Μάιο. Φρονείτε ότι είναι ορθό εφεξής να θεωρούνται αποδεκτοί εκ παραλλήλου και οι τύποι χωρίς την εσωτερική αύξηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 136

Στο ΛΚΝ (Τρ.) το ρ. αντίκειται δεν συνοδεύεται από κάποιο κλιτικό υπόδειγμα, παρά μόνον από τις επισημάνσεις «μόνο στο ενεστωτικό θέμα» και «συνήθως στο γ' πρόσωπο» (φωτ. 1).

αντίκειται [andíkte] Ρ (μόνο στο ενεστ. θ., συνήθ. στο γ' πρόσ.): (για αφηρ. έννοια) έρχομαι, βρίσκομαι σε αντίθεση με κτ· αντιβαίνω. Πράξη που αντίκειται στους νόμους / στην ηθική. Απαιτήσεις που αντίκεινται στους όρους της αρχικής συμφωνίας.

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.) το ρ. αντίκειμαι δεν συνοδεύεται από καμία απολύτως κλιτική πληροφορία (φωτ. 2).

αντίκειμαι ρ. αμείβ. αποθ. [αρχ | (+ σε / προς) βρίσκομαι σε αντίθεση, αντιβαίνω προς (κάτι): αυτό το νομοσχέδιο αντίκειται στο Σύνταγμα || η αλτσογική του συμπεριφορά σε όλους αντίκειται προς κάθε έννοια συναδελφικότητας και δημοκρατικού ήθους ΣΥΝ αντιτίθεμαι. συγκρούομαι. έρχομαι σε αντίθεση, προσκρούω ΣΧΟΛΙΟ λείπει. αποθετικός.

Στο ΛΑΑ (Ακ. Αθ.) δίδεται και ο κλιτικός τύπος «αντίκειτο» (φωτ. 3).

αντίκειται [άντίκειται] α-ντί-κει-ται ρ. (αμτβ.)
{παρ. αντίκειτο, μόνο στο ενεστ. θ.} (λόγ.):
αντιβαίνει σε κάτι: Πραξη που ~ στο άρθρο ... του
Συντάγματος/στις αρχές (του δικαίου)/στο δημόσιο
συμφέρον/στη λογική/στο πνεύμα του νόμου. ΣΥΝ.
αντι-στρατεύεται, -τίθεται, προσκρούει. [< αρχ.
άντίκειμαι]

Στο ΛΣΓ (Μπ.) τεκμαίρονται όλα τα πρόσωπα του ενεστώτα (αντίκει-μαι, -σαι, -ται, αντικείμεθα, -κεισθε, -κείνται). Γράφει επίσης «παρ. συνήθ. τριτοπρόσ.» και δίδονται οι κλιτικοί τύποι «αντέκειτο» και «αντέκειντο» (φωτ. 4).

α|ντί|κει|μαι (άντίκειμαι) Ρ {ενεστ. αντίκει-μαι, -σαι, -ται, αντι-κείμεθα, -κεισθε, -κείνται· παρ. συνήθ. τριτοπρόσ. αντέκειτο, αντέκειντο} (+ σε/προς) (λόγ.) βρίσκομαι σε αντίθεση: αυτό το νομοσχέδιο αντίκειται στο Σύνταγμα ΣΥΝ. συγκρούομαι.

Οι κλιτικοί τύποι αντίκειτο, αντέκειτο, αντέκειντο τίθενται σε ισχύ τον προσεχή Μάιο. Θεωρείτε ορθό και αποδεκτό τον κλιτικό τύπο «αντίκειντο»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 137

Στο ΛΚΝ το ρ. απολήγω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ3α (πλέκω, έπλεξα) και την επισήμανση «συνήθως στο ενεστωτικό θέμα» (φωτ. 1).

απολήγω [apoliǵo] P3a (συνήθ. στο ενεστ. θ.) : 1. έχω ως ακραίο τμήμα, καταλήγω: Η μια άκρη της βελόνας απολήγει σε αιχμή. 2. φτάνω σε ένα τέλος, καταλήγω: Μακροχρόνιες διαπραγματεύσεις / συζητήσεις που δεν απολήγουν πουθενά.

Στο ΛΝΕΓ δίδεται ο αόριστος απέληξα (φωτ. 2).

απολήγω ρ. αμετβ [αρχ.] {απέληξα} (+σε) έχω το άκρο, το τέλος μου σε ορισμένο σημείο, καταλήγω σε (κάτι): το δόρυ ήταν ένα μακρύ κοντάρι, που απέληγε σε αιχμή, ώστε να χρησιμοποιείται ως όπλο || διάφορα νεύρα τού σώματος απολήγουν στο σημείο αυτό.

Στο ΛΑΑ ομοίως, δίδεται ο αόριστος απέληξε (φωτ. 3)*.

απόλήγει [ἀπολήγει] ἄ-πο-λή-γει ρ. (αμτβ.) {απέλη-ξε, απολή-ξει} (+σε) (επίσ.) 1. καταλήγει: Εργαλείο που ~ σε αιχμηρή μύτη. Τα νεύρα ~ουν στους τένοντες των μυών. || Ο ποταμός ~ στη θαλασσα. 2. έχει ως συνέπεια, οδηγεί: Οι διαπραγματεύσεις/συννομιλίες αναμένεται να ~ξουν σε πολιτική συμφωνία. Η ποινική διαδικασία δεν ~ξε σε καταδίκη. Πβ. αποβαίνει. [< αρχ. ἀπολήγω]

*[Σημ.: όπως είδαμε και στη φωτ. 3 του προηγούμενου ερωτήματος Νο 136 (αντίκειται), στο λεξικό αυτό (σύμφωνα με τις εξηγήσεις που δίνονται στον πρόλογο) συνηθίζεται σε αρκετά ρήματα να τίθεται ως κεφαλή του λήμματος όχι το α' ενικό πρόσωπο του ενεστώτα, αλλά το γ' ενικό πρόσωπο «λόγω της μεγάλης στατιστικής συχνότητας αυτού του τύπου» (φωτ. 4).

με την κλίση πληροφορίες επειδή υπάρχουν στις πρωτότυπες λέξεις. Στα ρήματα καταγράφονται οι συχνότεροι τύποι, συνήθ. στο πρόσωπο στο οποίο εμφανίζονται: παίζω (μτβ. κ. αμτβ.) {έπαι-ξα, παί-ξει, παί-χτηκε, (λόγ.) -χθηκε, -χτεί (λόγ.) -χθεί, παίζ-οντας, -όμενος, παι-γμένος}. Σε αντίθεση με άλλα λεξικά, ορισμένα ρήματα λημματογραφούνται στο γ' πρόσ. λόγω της μεγάλης στατιστικής συχνότητάς τους σε αυτόν τον τύπο, και όχι στο α' πρόσ., π.χ. εμπίπτει και όχι εμπίπτω.

Υπογραμμίζεται επίσης, ότι εάν κάποιο ρήμα είναι αποκλειστικά και μόνο απρόσωπο (τριοπρόσωπο), τότε τούτο επισημαίνεται ρητώς από το λεξικογράφο, αμέσως μετά την κεφαλή του λήμματος (π.χ. βλ. φωτ. 5).]

πρόκειται πρό-κει-ται ρ. (απρόσ.) (επρόκειτο, μόνο σε ενεστ. κ. παρατ.) (λόγ.) **1.** (+ να) αναμένεται (με μεγάλη βεβαιότητα) ή ενδέχεται να συμβεί: ~ να αποκτήσει παιδί/υποβληθεί σε εξετάσεις. Οι δύο τράπεζες ~ να συγχωνευθούν. ~ να βρέξει. Συγγνώμη, δεν ~ να επαναληφθεί. Βλ. προτίθεμαι, σκοπεύω. **2.** (+ για/περί) έχει σχέση με: ~ για το περιβάλλον. ~ για παρεξήγηση/(λογιστ.) ~ περι παρεξήγησης. ~ για αληθινή ιστορία. Επρόκειτο για έναν ξεχωριστό άνθρωπο. • ΦΡ.: **περί τίνος πρόκειται** σε τι αναφέρεται, τι αφορά: ~; Δεν γνωρίζω ~. [*αρχ. πρόκειται*]

Στο ΛΣΓ το ρ. απολήγω συνοδεύεται από τα κλιτικά υποδείγματα P7α και P41α (φωτ. 6).

α|πο|λή|γω (ἀπολήγω) P7α, P41α (+σε) καταλήγω: το δόρυ απολήγει σε αιχμή.

Στους πίνακες κλιτικών υποδειγμάτων βλέπουμε ότι το P7α είναι το διδάσκω, δίδαξα (φωτ. 7)

Ρ7α διδάσκω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδασκε			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδασκα	δίδασκες	δίδασκε	διδάσκαμε	διδάσκατε	δίδασκαν / διδάσκανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	διδάξαμε	διδάξατε	δίδαξαν / διδάξανε
	ΥΠΟΤ.	διδάξω	διδάξεις	διδάξει	διδάξουμε	διδάξετε	διδάξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			διδάξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έχοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είκες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είκατε διδάξει	είκαν(ε) διδάξει

και το Ρ41α (όπως είδαμε και στο ερώτημα Νο 135) είναι για σύνθετα ρ. του βάλλω «με προθέσεις που χάνουν το τελικό τους φωνήεν μπροστά από το φωνήεν της αύξησης: από-, ανα-, κατά-, παρα-, μετα-, δια-, αντι-, επι, υπο-».

Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους χωρίς την εσωτερική αύξηση ΑΠΟΛΗΓ-Α, -ΕΣ και ΑΠΟΛΗΞ-Α, -ΕΣ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 138

Στο ΛΚΝ το απρόσωπο ρ. βολεί δεν συνοδεύεται από κάποιο κλιτικό υπόδειγμα, παρά μόνον από την επισήμανση «συνήθως στο ενεστωτικό θέμα» (φωτ. 1).

βολεί [volí] Ρ απρόσω. (συνήθ. στο ενεστ. Θ.) : (λαϊκότρ.) είναι βολικό, είναι δυνατό: Δε – να έρθουμε αύριο για επίσκεψη.

Στο ΛΝΕΓ το απρόσωπο ρ. βολεί δεν συνοδεύεται από καμία απολύτως κλιτική πληροφορία (φωτ. 2).

Βολεί ρ. απρόσ (διαλεκτ.) 1. είναι δυνατόν 2. είναι εύκολο, βολετό.
[ΕΙΥΜ < μεσν. βολεῖ < μτγν. εὐβολεῖ < εὐβολος «καλότυχος, τυχερός»
(ιδ. στη ρίψη του ζαριού) < εὐ + -βολος < βολή].

Στο ΛΑΑ το απρόσωπο ρ. βολεί δεν συνοδεύεται από κάποιο κλιτικό υπόδειγμα, παρά μόνον από την επισήμανση «συνήθως στο ενεστωτικό θέμα» (φωτ. 3)*.

*[Σημ.: βλέπουμε ότι εδώ το ρ. σημαίνεται ρητώς ως απρόσωπο.]

Βολεί [βολεῖ] βο-λεί ρ. (απρόσ.) {συνήθ. στο ενεστ. θ.} (διαλεκτ.): (κυρ. με την άρνηση “δεν”) είναι δυνατόν ή εύκολο, βολικό. Πβ. είναι βολετό.
[< μεσν. βολεῖ]

Στο ΛΣΓ το τριτοπρόσωπο ρ. βολεί δεν συνοδεύεται από καμία απολύτως κλιτική πληροφορία (φωτ. 4).

Βολεί (βολεῖ) Ρ τριτοπρόσ. (λαϊκ.) είναι εύκολο, βολεύ-
ει: πότε ~ να γίνει ο γάμος; ➡ βολεύω.

Συμφωνείτε ότι το «ενεστωτικό θέμα» που βλέπουμε σε δύο λεξικά σημαίνει ότι υφίσταται και παρατατικός; Θεωρείτε ορθό τον τύπο «βολούσε»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 139

Στο ΛΚΝ το ρ. εκκρίνω -ομαι δεν συνοδεύεται από κάποιο κλιτικό υπόδειγμα, παρά μόνον από την επισήμανση «μόνο στο ενεστωτικό θέμα» (φωτ. 1).

εκκρίνω [ekkrino] -ομαι Ρ (μόνο στο ενεστ. θ.): (για κίτταρο, ιστούς, όργανα κτλ.) παράγω ειδική ουσία (σε υψηλή συνήθ. κατάσταση) και τη διοχετεύω προς τα έξω ή μέσα σε μία κοιλότητα, ή στο αίμα: Το ήπαρ εκκρίνει χολή. || για φυτά που αποβάλλουν από τον κορμό και τους βλαστούς τους κάποια ρευστή ουσία: Τα πεύκα εκκρίνουν ρητίνη.

Στο ΛΝΕΓ δίδονται ο ενεργ. αόριστος εξέκρινα και ο παθ. αόριστος εκκρίθηκα (φωτ. 2).

ἐκκρίνω ρ. μετβ. [ἐξέκρινα, ἐκκρίθηκα] (για κύτταρα και αδένες) παράγω ουσίες που είτε αποβάλλονται είτε διοχετεύονται στο αίμα: οι ιδρωτοποιοί αδένες εκκρίνουν ιδρώτα || (γενικότ.) τα πεύκα εκκρίνουν ρετσίνι. ➡ ΣΧΟΛΙΟ λ. εκ, ενδοκρινής.

Στο ΛΑΑ αξίζει τον κόπο να παρατηρήσουμε ότι η επισήμανση «κυρίως στον ενεστώτα» δεν αποκλείει τον αόριστο εκκρίθηκε, εκκριθεί (φωτ. 3).

εκκρίνει [ἐκκρίνει] εκ-κρί-νει ρ. (μετβ.) (εκκρί-θηκε, -θεί, εκκρίν-οντας, κυρ. στον ενεστ.): (για κύτταρο, ιστό, αδένα, όργανο) παράγει υγρή ή ρευστή ουσία που είτε διοχετεύεται στο αίμα ή σε βλεννογόνο είτε αποβάλλεται από τον οργανισμό: -ονται ορμόνες. Το πάγκρεας - ινσουλίνη. Πβ. απ-. Βλ. υπερ-. [< αρχ. ἐκκρίνω]

Στο ΛΣΓ το ρ. εκκρίνω συνοδεύεται από τα κλιτικά υποδείγματα P14 και P42 (φωτ. 4).

εκ|κρί|νω (ἐκκρίνω) P14, P42 **1** ΦΥΣΙΟΛ. (για κύτταρα και αδένες) παράγω ουσίες που είτε αποβάλλονται είτε διοχετεύονται στο αίμα: οι ιδρωτοποιοί αδένες εκκρίνουν ιδρώτα **2** ΒΟΤ. (για φυτό) παράγω ουσία, όπως το ρετσίνι, το κόμμι κ.ά. ➡ κρίνω.

Στους πίνακες κλιτικών υποδειγμάτων βλέπουμε ότι το P14 είναι το κρίνω, έκρινα και το P42 είναι για σύνθετα ρ. του βάλλω -ομαι «με τις προθέσεις εκ-, εν-, συν-» (φωτ. 5).

P42a σύνθετα του βάλλω [με τις προθέσεις εκ-, εν-, συν-. ΣΗΜ.: για τους τύπους του Μέλλοντα βλ. P40]

ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ.	εκ-βάλλω (ομοίως: εμ- / συν-βάλλω)	εκ-βάλλεις εμ-βάλλεις συν-βάλλεις	εκ-βάλλει εμ-βάλλει συν-βάλλει	εκ-βάλλουμε εμ-βάλλουμε συν-βάλλουμε	εκ-βάλλετε εμ-βάλλετε συν-βάλλετε	εκ-βάλλουν(ε) εμ-βάλλουν(ε) συν-βάλλουν(ε)
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	εξ-έβαλλα εν-έβαλλα συν-έβαλλα	εξ-έβαλλες εν-έβαλλες συν-έβαλλες	εξ-έβαλλε εν-έβαλλε συν-έβαλλε	εκ-βάλλαμε εμ-βάλλαμε συν-βάλλαμε	εκ-βάλλατε εμ-βάλλατε συν-βάλλατε	εξ-έβαλλαν / εκ-βάλλανε εν-έβαλλαν / εμ-βάλλανε συν-έβαλλαν/ συν-βάλλανε
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	εξ-έβαλα εν-έβαλα συν-έβαλα	εξ-έβαλες εν-έβαλες συν-έβαλες	εξ-έβαλε εν-έβαλε συν-έβαλε	εκ-βάλαμε εμ-βάλαμε συν-βάλαμε	εκ-βάλατε εμ-βάλατε συν-βάλατε	εξ-έβαλαν / εκ-βάλανε εν-έβαλαν / εμ-βάλανε συν-έβαλαν / συν-βάλανε
	ΥΠΟΤ.	εκ-βάλω εμ-βάλω συν-βάλω	εκ-βάλεις εμ-βάλεις συν-βάλεις	εκ-βάλει εμ-βάλει συν-βάλει	εκ-βάλουμε εμ-βάλουμε συν-βάλουμε	εκ-βάλετε εμ-βάλετε συν-βάλετε	εκ-βάλουν(ε) εμ-βάλουν(ε) συν-βάλουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		εκ-βάλε εμ-βάλε συν-βάλε			εκ-βάλετε εμ-βάλετε συν-βάλετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω εκ-βάλει έχω εμ-βάλει έχω συν-βάλει	έχεις εκ-βάλει έχεις εμ-βάλει έχεις συν-βάλει	έχει εκ-βάλει έχει εμ-βάλει έχει συν-βάλει	έχουμε εκ-βάλει έχουμε εμ-βάλει έχουμε συν- βάλει	έχετε εκ-βάλει έχετε εμ-βάλει έχετε συν-βάλει	έχουν(ε) εκ-βάλει έχουν(ε) εμ-βάλει έχουν(ε) συν-βάλει
	ΜΤΧ.	έχοντας εκ-βάλει, έχοντας εμ-βάλει, έχοντας συν-βάλει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα εκ-βάλει είχα εμ-βάλει είχα συν-βάλει	είχες εκ-βάλει είχες εμ-βάλει είχες συν-βάλει	είχε εκ-βάλει είχε εμ-βάλει είχε συν-βάλει	είχαμε εκ-βάλει είχαμε εμ-βάλει είχαμε συν- βάλει	είχατε εκ-βάλει είχατε εμ-βάλει είχατε συν- βάλει	είχαν(ε) εκ-βάλει είχαν(ε) εμ-βάλει είχαν(ε) συν-βάλει

Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους χωρίς την εσωτερική αύξηση ΕΚΚΡΙΝΑ και ΕΚΚΡΙΝΕΣ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 140

Στο ΛΚΝ το ρ. εκκρούω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P2.1 (δροσίζω, δρόσισα, δροσίστηκα, δροσισμένος) και την επισήμανση «συνήθως στο ενεστωτικό θέμα» (φωτ. 1).

εκκρούω [ekróo] -ομαι P2.1 (συνήθ. στο ενεστ. θ.) : I (γλωσσ.) προκαλώ έκκρουση. II. στη (λόγ.) ΦΡ πάσσαλος πασσάλω εκκρούεται, το κακό θεραπεύεται μόνο με κακό.

Στο ΛΝΕΓ δίδονται ο ενεργ. αόριστος εξέκρουσα και ο παθ. αόριστος εκκρούσθηκα (φωτ. 2). Άρα παρατ. εξέκρουα.

εκκρούω ρ. μετβ. [αρχ.] |εξέκρουσα, εκκρούσθηκα| ΓΛΩΣΣ. αποβάλλω. προκαλώ τη σίγηση φωνήεντος· π.χ. στη φράση «τα ἔδωσε» το α τού τα εκκρούει το ε τού ἔδωσε (βλ. ΣΧΟΛΙΟ λ. ἔκκρουση). ◀ ΣΧΟΛΙΟ λ. εκ.

Στο ΛΑΑ και στο ΛΣΓ δεν λημματογραφείται το ρήμα αυτό.

Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους χωρίς την εσωτερική αύξηση ΕΚΚΡΟΥ-Α, -ΕΣ και ΕΚΚΡΟΥΣ-Α, -ΕΣ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 141

Στο ΛΝΕΓ, στον αποδεκτό πίνακα «ορθογραφία» βρίσκουμε και τη λέξη υπόχρεως (φωτ. 1).

τσυρίζω
τσυτσυρίζω

» τσιρίζω (συνήθης ορθ.)
» τσιτσιρίζω (συνήθης ορθ.)

Υ
υνί
υπερηφάνεια
(αλλά περηφάνια)
υπόχρεος

» υννί (παλαιότ.)
» υπερηφάνια
» υπόχρεως (παλαιότ.)

Φ
φάκελος
φηλί-κλειδί
φίδι

» φάκελλος (παλαιότ.)
» φιλί-κλειδί (συνήθης ορθ.)
» φείδι (παλαιότ.)

Το Τμήμα Λεξικού θεωρεί ότι η γενική ενικού είναι υπόχρεω, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τα ουσιαστικά αιγόκερως, μονόκερως, ρινόκερως. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 142

Στο ΛΚΝ, στο ερμηνευμα του λ. υφαίρεση βρίσκουμε τις λέξεις βοηθός, πλείονος, πλέονος (φωτ. 1).

υφαίρεση η [iféresi] Q33 : I.(μαθημ.) αριθμητική πράξη με την οποία βρίσκουμε τον τόκο ο οποίος εκπίπτει από το συνολικό ποσό, όταν αυτό εξοφληθεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας. II. (γρμμ.) στα αρχαία ελληνι κἀ, η αποβολή μέσα στην ίδια λέξη του ενός από τα δύο συνεχόμενα βραχύχρονα φωνήεντα ή η αποβολή του ι των διφθόγγων εμπρός από φωνήεν, π.χ. βοηθός > βοηθός· πλείονος > πλέονος. III. (νομ.) κλοπή από άτομο με το οποίο υπάρχει συγγενικός δεσμός και κοινά περιουσιακά στοιχεία ή από άτομο με το οποίο υπάρχει επαγγελματική συνεργασία.

[λόγ.: II: ελνστ. υφαίρε(σις) -ση· I: σημδ. γαλλ. soustraction & συν. escompte· III: ελνστ. σημ. & σημδ. γαλλ. soustraction]

Θεωρείτε ορθές και αποδεκτές στο ελληνικό αγωνιστικό σκραμπλ τις τρεις αυτές λέξεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 143

Στο ΛΚΝ το ρ. εκσκάπτω -ομαι συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ4 (κρύβω, έκρυψα, κρύφτηκα, κρυμμένος) και την επισήμανση «συνήθως στο ενεστωτικό θέμα» (φωτ. 1).

εκσκάπτω [ekskápto] -ομαι Ρ4 (συνήθ. στο ενεστ. θ.) : (λόγ.) αφαιρώ μεγάλο όγκο χώματος από τμήμα εδάφους με σκάψιμο· κάνω εκσκαφή.

Στο ΛΝΕΓ το ρ. εκσκάπτω λημματογραφείται ως υπολήμμα και φυσικά, όπως είχαμε δει και στο ερώτημα Νο 111, στο λεξικό αυτό τα υπολήμματα ως επί το πλείστον δεν συνοδεύονται από καμία απολύτως κλιτική πληροφορία (φωτ. 2).

εκσκαφή (η) [μτγν.] (λόγ.) **1.** ἡ ἐξόρυξη, ἡ ἐξαγωγή ενός πράγματος από το ἔδαφος με σκάψιμο **2.** ἡ διάνοιξη με σκάψιμο (κοιλώματος, λάκκων, αὐλακίων). — **εκσκάπτω** ρ. [μτγν.].

Στο ΛΑΑ και στο ΛΣΓ δεν λημματογραφείται το ρήμα αυτό.

Πώς σχηματίζονται οι παρελθοντικοί χρόνοι; Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους παρατατικού και αορίστου α) με εσωτερική αύξηση ΕΞΕΣΚΑΠΤ-Α, -ΕΣ και ΕΞΕΣΚΑΨ-Α, -ΕΣ, β) χωρίς εσωτερική αύξηση ΕΚΣΚΑΠΤ-Α, -ΕΣ και ΕΚΣΚΑΨΑ, -ΕΣ, γ) είναι ορθοί και με αύξηση και χωρίς αύξηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: με εσωτερική αύξηση ΕΞΕΣΚΑΠΤ-Α, -ΕΣ και ΕΞΕΣΚΑΨ-Α, -ΕΣ

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 144

Στο ΛΣΓ το ρ. αδρανών συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ31 ασκώ -ούμαι (φωτ. 1).

α|δρα|νώ (ἀδρανῶ) P31 βρίσκομαι σε κατάσταση αδράνειας: οι αρμόδιοι αδρανούν, ενώ υπάρχουν σοβαρά προβλήματα **ANT.** δραστηριοποιούμαι.

P31α ασκώ							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ασκώ	ασκείς	ασκεί	ασκούμε	ασκείτε	ασκούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		-			ασκείτε	
	ΜΤΧ.	ασκώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ασκούσα	ασκούσες	ασκούσε	ασκούσαμε	ασκούσατε	ασκούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ασκώ	θα ασκείς	θα ασκεί	θα ασκούμε	θα ασκείτε	θα ασκούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ασκήσω	θα ασκήσεις	θα ασκήσει	θα ασκήσουμε	θα ασκήσετε	θα ασκήσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ασκήσει	θα έχεις ασκήσει	θα έχει ασκήσει	θα έχουμε ασκήσει	θα έχετε ασκήσει	θα έχουν(ε) ασκήσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	άσκησα	άσκησες	άσκησε	άσκησαμε	άσκησατε	άσκησαν / ασκήσανε
	ΥΠΟΤ.	ασκήσω	ασκήσεις	ασκήσει	ασκήσουμε	ασκήσετε	ασκήσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		άσκησε			ασκήστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ασκήσει	έχεις ασκήσει	έχει ασκήσει	έχουμε ασκήσει	έχετε ασκήσει	έχουν(ε) ασκήσει
	ΜΤΧ.	έκοντας ασκήσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ασκήσει	είχεις ασκήσει	είχε ασκήσει	είχαμε ασκήσει	είχατε ασκήσει	είχαν(ε) ασκήσει

P31β ασκούμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ασκούμαι	ασκείσαι	ασκείται	ασκούμαστε	ασκείστε	ασκούνται
	ΠΡΟΣΤ.		-			ασκείστε	
	ΜΤΧ.	ασκούμενος, ασκούμενη, ασκούμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	(ασκούμουν)	(ασκούσουν)	ασκούνταν / ασκείτο	ασκούμαστε / ασκούμαστεν	(ασκούσασταν)	ασκούνταν / ασκούντο
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ασκούμαι	θα ασκείσαι	θα ασκείται	θα ασκούμαστε	θα ασκείστε	θα ασκούνται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ασκηθώ	θα ασκηθείς	θα ασκηθεί	θα ασκηθούμε	θα ασκηθείτε	θα ασκηθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ασκηθεί	θα έχεις ασκηθεί	θα έχει ασκηθεί	θα έχουμε ασκηθεί	θα έχετε ασκηθεί	θα έχουν(ε) ασκηθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ασκήθηκα	ασκήθηκες	ασκήθηκε	ασκηθήκαμε	ασκηθήκατε	ασκήθηκαν / ασκηθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ασκηθώ	ασκηθείς	ασκηθεί	ασκηθούμε	ασκηθείτε	ασκηθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ασκήσου			ασκηθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ασκηθεί	έχεις ασκηθεί	έχει ασκηθεί	έχουμε ασκηθεί	έχετε ασκηθεί	έχουν(ε) ασκηθεί
	ΜΤΧ.	ασκημένος, ασκημένη, ασκημένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ασκηθεί	είχεις ασκηθεί	είχε ασκηθεί	είχαμε ασκηθεί	είχατε ασκηθεί	είχαν(ε) ασκηθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής, καθώς το ρ. σημαίνεται με το Ρ31 και όχι με το Ρ31α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 145

Στο ΛΣΓ το ρ. αινώ συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ32 τελώ -ούμαι (φωτ. 1).

αἰνῶ (αἰνῶ) P32 (μόνο ενεστ.) (αρχαιοπρ.) υμνῶ: αινεῖτε
τον Κύριον. 🖱 αἶνος.

P32α τελῶ							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	τελῶ	τελεῖς	τελεῖ	τελούμε	τελείτε	τελούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		-			τελείτε	
	ΜΤΧ.	τελώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	τελούσα	τελούσες	τελούσε	τελούσαμε	τελούσατε	τελούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τελῶ	θα τελεῖς	θα τελεῖ	θα τελούμε	θα τελείτε	θα τελούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τελέσω	θα τελέσεις	θα τελέσει	θα τελέσουμε	θα τελέσετε	θα τελέσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ἔχω τελέσει	θα ἔχεις τελέσει	θα ἔχει τελέσει	θα ἔχομε τελέσει	θα ἔχετε τελέσει	θα ἔχουν(ε) τελέσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τέλεσα	τέλεσες	τέλεσε	τέλεσαμε	τέλεσατε	τέλεσαν / τελέσανε
	ΥΠΟΤ.	τελέσω	τελέσεις	τελέσει	τελέσουμε	τελέσετε	τελέσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τέλεσε			τελέστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ἔχω τελέσει	ἔχεις τελέσει	ἔχει τελέσει	ἔχομε τελέσει	ἔχετε τελέσει	ἔχουν(ε) τελέσει
	ΜΤΧ.	ἔχοντας τελέσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	εἶχα τελέσει	εἶχες τελέσει	εἶχε τελέσει	εἶχαμε τελέσει	εἶχατε τελέσει	εἶχαν(ε) τελέσει

P32β τελούμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	τελούμαι	τελείσαι	τελείται	τελούμαστε	τελείστε	τελούνται
	ΠΡΟΣΤ.		-			τελείστε	
	ΜΤΧ.	τελούμενος, τελούμενη, τελούμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	(απο) (-τελούμαι)	(-τελούσασιν)	τελούνταν / τελείτο	τελούμαστε / τελούμασταν	(-τελούσατε / τελούσασταν)	τελούνταν(ε) / τελούντο
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τελούμαι	θα τελείσαι	θα τελείται	θα τελούμαστε	θα τελείστε	θα τελούνται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τελεστώ	θα τελεστείς	θα τελεστεί	θα τελεστούμε	θα τελεστείτε	θα τελεστούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ἔχω τελεστεί	θα ἔχεις τελεστεί	θα ἔχει τελεστεί	θα ἔχομε τελεστεί	θα ἔχετε τελεστεί	θα ἔχουν(ε) τελεστεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τετέλεσθα	τετέλεσθης	τετέλεσθε	τετετέλεσθαμε	τετετέλεσθατε	τετέλεσθων / τετετέλεσθον
	ΥΠΟΤ.	τελεστώ	τελεστείς	τελεστεί	τελεστούμε	τελεστείτε	τελεστούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τελέσου			τελεστείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ἔχω τελεστεί	ἔχεις τελεστεί	ἔχει τελεστεί	ἔχομε τελεστεί	ἔχετε τελεστεί	ἔχουν(ε) τελεστεί
	ΜΤΧ.	τετελεσμένος, τετελεσμένη, τετελεσμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	εἶχα τελεστεί	εἶχες τελεστεί	εἶχε τελεστεί	εἶχαμε τελεστεί	εἶχατε τελεστεί	εἶχαν(ε) τελεστεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους του ενεστώτα της παθητικής φωνής, καθώς το ρ. σημαίνεται με το Ρ32 και όχι με το Ρ32α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 146

Στο ΛΣΓ το ρ. αναλογώ συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ31α ασκώ (φωτ. 1).

α|να|λο|γώ (ἀναλογῶ) Ρ31α **1** είμαι ανάλογος με κάτι:
ο φόρος που αναλογεί στο εισόδημα **2** (ειδικότ.) αντι-
στοιχῶ στο μερίδιο κάποιου: πληρώνω το ποσό που
μου αναλογεί.

Ρ31α ασκώ							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ασκῶ	ασκείς	ασκεί	ασκούμε	ασκέιτε	ασκούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		-			ασκέιτε	
	ΜΤΧ.	ασκώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ασκούσα	ασκούσες	ασκούσε	ασκούσαμε	ασκούσατε	ασκούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ασκῶ	θα ασκείς	θα ασκεί	θα ασκούμε	θα ασκέιτε	θα ασκούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ασκήσω	θα ασκήσεις	θα ασκήσει	θα ασκήσουμε	θα ασκήσετε	θα ασκήσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ασκήσει	θα έχεις ασκήσει	θα έχει ασκήσει	θα έχουμε ασκήσει	θα έχετε ασκήσει	θα έχουν(ε) ασκήσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	άσκησα	άσκησες	άσκησε	άσκησαμε	άσκησατε	άσκησαν / ασκήσανε
	ΥΠΟΤ.	ασκήσω	ασκήσεις	ασκήσει	ασκήσουμε	ασκήσετε	ασκήσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		άσκησε			ασκήστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ασκήσει	έχεις ασκήσει	έχει ασκήσει	έχουμε ασκήσει	έχετε ασκήσει	έχουν(ε) ασκήσει
	ΜΤΧ.	έχοντας ασκήσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ασκήσει	είχεις ασκήσει	είχε ασκήσει	είχαμε ασκήσει	είχατε ασκήσει	είχαν(ε) ασκήσει

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους του αορίστου, καθώς απουσιάζει κάποια επισήμανση του τύπου «μόνο σε ενεστ. και παρατ.». Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 147

Στο ΛΣΓ το ρ. εκδασώνω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ12 ντύνω -ομαι (φωτ. 1).

εκδά|σω|ση (ἐκδάσωση) Ο20 η απογύμνωση και καταστροφή δάσους ΣΥΝ. αποψίλωση. — **εκδασώνω** Ρ12.

Ρ12α ντώνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντώνω	ντώνεις	ντώνει	ντώνουμε	ντώνετε	ντώνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντώνε			ντώνετε	
	ΜΤΧ.	ντώνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυνα	έντυνης	έντυνε	ντώναμε	ντώνατε	έντυναν / ντώνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντώνω	θα ντώνεις	θα ντώνει	θα ντώνουμε	θα ντώνετε	θα ντώνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύσω	θα ντύσεις	θα ντύσει	θα ντύσουμε	θα ντύσετε	θα ντύσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντύσει	θα έχεις ντύσει	θα έχει ντύσει	θα έχουμε ντύσει	θα έχετε ντύσει	θα έχουν(ε) ντύσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυσα	έντυσες	έντυσε	ντύσαμε	ντύσατε	έντυσαν / ντύσαμε
	ΥΠΟΤ.	ντύσω	ντύσεις	ντύσει	ντύσουμε	ντύσετε	ντύσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσε			ντύστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντύσει	έχεις ντύσει	έχει ντύσει	έχουμε ντύσει	έχετε ντύσει	έχουν(ε) ντύσει
	ΜΤΧ.	έκοντας ντύσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντύσει	είχες ντύσει	είχε ντύσει	είχαμε ντύσει	είχατε ντύσει	είχαν(ε) ντύσει

Ρ12β ντύνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντύνομαι	ντύνομαι	ντύνεται	ντυνόμαστε	ντύνεστε / ντυνόσαστε	ντύνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			ντύνεστε	
	ΜΤΧ.	-					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ντυνόμουν(α)	ντυνόσουν(α)	ντυνόταν(ε)	ντυνόμαστε / ντυνόμασταν	ντυνόσαστε / ντυνόσασταν	ντυνόταναι / ντυνόμασαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύνομαι	θα ντύνομαι	θα ντύνεται	θα ντυνόμαστε	θα ντύνεστε	θα ντύνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντυθώ	θα ντυθείς	θα ντυθεί	θα ντυθούμε	θα ντυθείτε	θα ντυθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντυθεί	θα έχεις ντυθεί	θα έχει ντυθεί	θα έχουμε ντυθεί	θα έχετε ντυθεί	θα έχουν(ε) ντυθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ντύθηκα	ντύθηκες	ντύθηκε	ντυθήκαμε	ντυθήκατε	ντύθηκαν / ντυθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ντυθώ	ντυθείς	ντυθεί	ντυθούμε	ντυθείτε	ντυθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσου			ντυθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντυθεί	έχεις ντυθεί	έχει ντυθεί	έχουμε ντυθεί	έχετε ντυθεί	έχουν(ε) ντυθεί
	ΜΤΧ.	ντυμένος, ντυμένη, ντυμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντυθεί	είχες ντυθεί	είχε ντυθεί	είχαμε ντυθεί	είχατε ντυθεί	είχαν(ε) ντυθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής, καθώς το ρ. σημαίνεται με το Ρ12 και όχι με το Ρ12α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 148

Στο ΛΣΓ, το ρ. μέλπω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ4α βάφω έβαφα (φωτ. 1).

μέλ|πω Ρ4α (αρχαιοπρ.) τραγουδώ, ψάλλω **ΣΥΝ.** ανα-μέλπω.

Ρ4α βάφω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	βάφω	βάφεις	βάφει	βάφουμε	βάφετε	βάφουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		βάφε			βάφετε	
	ΜΤΧ.	βάφοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έβαφα	έβαφες	έβαφε	βάφαμε	βάφατε	έβαφαν / βάφανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα βάφω	θα βάφεις	θα βάφει	θα βάφουμε	θα βάφετε	θα βάφουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα βάψω	θα βάψεις	θα βάψει	θα βάψουμε	θα βάψετε	θα βάψουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω βάψει	θα έχεις βάψει	θα έχει βάψει	θα έχουμε βάψει	θα έχετε βάψει	θα έχουν(ε) βάψει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έβαψα	έβαψες	έβαψε	βάψαμε	βάψατε	έβαψαν / βάψανε
	ΥΠΟΤ.	βάψω	βάψεις	βάψει	βάψουμε	βάψετε	βάψουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		βάψε			βάψτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω βάψει	έχεις βάψει	έχει βάψει	έχουμε βάψει	έχετε βάψει	έχουν(ε) βάψει
	ΜΤΧ.	έχοντας βάψει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα βάψει	είχες βάψει	είχε βάψει	είχαμε βάψει	είχατε βάψει	είχαν(ε) βάψει

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους του αορίστου, καθώς απουσιάζει κάποια επισήμανση του τύπου «μόνο σε ενεστ. και παρατ.». Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 149

Στο ΛΣΓ, το ρ. ενυπάρχω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ7α διδάσκω δίδασκα δίδαξα (φωτ. 1).

ε|νυ|πάρ|χω (ένυπαρχω) Ρ7α υπάρχω μέσα στη βαθύτερη ουσία ενός πράγματος: σε κάθε περίοδο ακμής ενυπάρχουν σπέρματα παρακμής. — **ενύπαρξη** Ο20.

Ρ7α διδάσκω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδασκε			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδασκα	δίδασκες	δίδασκε	δίδακαμε	δίδακατε	δίδασκον / δίδασκανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	δίδαξαμε	δίδαξατε	δίδαξαν / δίδαξανε
	ΥΠΟΤ.	διδάξω	διδάξεις	διδάξει	διδάξουμε	διδάξετε	διδάξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			διδάξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έχοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είχες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είχατε διδάξει	είχαν(ε) διδάξει

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει τον παρατατικό ενύπαρχα, -ες κλπ. και τον αόριστο ενύπαρξα, -ες κλπ., καθώς απουσιάζει οποιαδήποτε αναφορά στους τύπους με εσωτερική αύξηση ενυπήρχα, ενυπήρξα κλπ. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 150

Στο ΛΣΓ, στο ρ. εξελέγχω Ρ7 δίδονται ρητώς και οι τύποι χωρίς εσωτερική αύξηση, αόριστος εξέλεγξα, -ες κλπ. και παρατατικός εξέλεγχα, -ες κλπ. (φωτ. 1).

ε|ξε|λέγ|χω (έξελέγχω) P7 {εξέλεγξα κ. εξήλεγξα, να/θα εξελέγξω, εξελέγχθηκα, να/θα εξελεγχθώ} (λόγ.) διερευνώ, διεξάγω λεπτομερή έλεγχο. — **εξέλεγχη** O20, **εξελεγκτικός** E1: ~ επιτροπή.

P7α διδάσκω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάσκει			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διδάσκα	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκων / διδάσκανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	δίδαξαμε	δίδαξατε	δίδαξαν / δίδαξαν
	ΥΠΟΤ.	διδάξω	διδάξεις	διδάξει	διδάξουμε	διδάξετε	διδάξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			διδάξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έχοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είχες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είχατε διδάξει	είχαν(ε) διδάξει

P7β διδάσκομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκομαι	διδάσκεσαι	διδάσκεται	διδασκόμαστε	διδάσκεστε / διδασκόσαστε	διδάσκονται
	ΠΡΟΣΤ.					διδάσκεστε	
	ΜΤΧ.	διδασκόμενος, διδασκόμενη (λόγ. -ομένη), διδασκόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διδασκόμην(α)	διδασκόσασαι	διδάσκονταν(ε)	διδασκόμασταν / διδασκόμασταν	διδάσκασταν / διδασκόσασταν	διδάσκονταν / διδασκόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκομαι	θα διδάσκεσαι	θα διδάσκαι	θα διδασκόμαστε	θα διδάσκεστε	θα διδάσκονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάκω(θ)ω	θα διδάκω(θ)εις	θα διδάκω(θ)ει	θα διδάκω(θ)ούμε	θα διδάκω(θ)είτε	θα διδάκω(θ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάκω(θ)ει	θα έχεις διδάκω(θ)ει	θα έχει διδάκω(θ)ει	θα έχουμε διδάκω(θ)ει	θα έχετε διδάκω(θ)ει	θα έχουν(ε) διδάκω(θ)ει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	διδάκω(θ)ηκα	διδάκω(θ)ηκες	διδάκω(θ)ηκε	διδάκω(θ)ήκαμε	διδάκω(θ)ήκατε	διδάκω(θ)ήκαν / διδάκω(θ)ήκανε
	ΥΠΟΤ.	διδάκω(θ)ω	διδάκω(θ)εις	διδάκω(θ)ει	διδάκω(θ)ούμε	διδάκω(θ)είτε	διδάκω(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάξου			διδάκω(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάκω(θ)ει	έχεις διδάκω(θ)ει	έχει διδάκω(θ)ει	έχουμε διδάκω(θ)ει	έχετε διδάκω(θ)ει	έχουν(ε) διδάκω(θ)ει
	ΜΤΧ.	διδασκόμενος, διδασκόμενη, διδασμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάκω(θ)ει	είχες διδάκω(θ)ει	είχε διδάκω(θ)ει	είχαμε διδάκω(θ)ει	είχατε διδάκω(θ)ει	είχαν(ε) διδάκω(θ)ει

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει διπλούς τύπους για τον παρατατικό και τον αόριστο (με και χωρίς εσωτερική αύξηση). Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 151

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.) στο ρ. επιχαίρω δίδεται ο αόριστος επέχαιρα (φωτ. 1).

επιχαίρω ρ. αμετβ. [αρχ.] {επέχαιρα} (λόγ.) αισθάνομαι χαρά, βιώνω ικανοποίηση, κυρ. για δυσάρεστη εξέλιξη, που πλήττει αντίπαλο, πρόσωπο εχθρικό ή αντιπαθητικό: ~ για την αποτυχία των ανταγωνιστών μου ΣΥΝ. χαιρεκακώ ΑΝΤ. συμπονώ, συμπάσχω.

Στο ΛΣΓ (του ιδίου) στο ίδιο ρήμα δίδεται ο αόριστος επιχάρηκα να/θα επιχαρώ (φωτ. 2).

επιχαίρω (έπιχαίρω) P14a, P41a {επιχάρηκα, να/θα επιχαρώ} (λόγ.) αισθάνομαι χαρά, κυρ. για το κακό που πλήττει άλλον: ~ για την αποτυχία του.

Συνεπώς, το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους αυτούς. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 152

Στο ΛΣΓ το ρ. επιδρώνω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P12 ντύνω -ομαι (φωτ. 1).

ε|φί|δρω|ση (ἐφίδρωση) O20 η έκκριση ιδρώτα. —
εφιδρωτικός E1, εφιδρώνω P12.

P12α ντύνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντύνω	ντύνεις	ντύνει	ντύνουμε	ντύνετε	ντύνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύνε			ντύνετε	
	ΜΤΧ.	ντύνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυνα	έντυνες	έντυνε	ντύνουμε	ντύνετε	έντυναν / ντύνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύνω	θα ντύνεις	θα ντύνει	θα ντύνουμε	θα ντύνετε	θα ντύνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύσω	θα ντύσεις	θα ντύσει	θα ντύσουμε	θα ντύσετε	θα ντύσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντύσει	θα έχεις ντύσει	θα έχει ντύσει	θα έχουμε ντύσει	θα έχετε ντύσει	θα έχουν(ε) ντύσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έντυσα	έντυσες	έντυσε	ντύσαμε	ντύσατε	έντυσαν / ντύσανε
	ΥΠΟΤ.	ντύσω	ντύσεις	ντύσει	ντύσουμε	ντύσετε	ντύσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσε			ντύστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντύσει	έχεις ντύσει	έχει ντύσει	έχουμε ντύσει	έχετε ντύσει	έχουν(ε) ντύσει
	ΜΤΧ.	έκοντας ντύσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντύσει	είχες ντύσει	είχε ντύσει	είχαμε ντύσει	είχατε ντύσει	είχαν(ε) ντύσει

P12β ντύνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ντύνομαι	ντύνεσαι	ντύνεται	ντύνόμαστε	ντύνεστε / ντύνόσαστε	ντύνονται
	ΠΡΟΣΤ.		—			ντύνεστε	
	ΜΤΧ.	—					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ντυνόμουν(α)	ντυνόσου(α)	ντυνόταν(ε)	ντυνόμαστε / ντυνόμασταν	ντυνόσαστε / ντυνόσασταν	ντύνονταν / ντυνότανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντύνομαι	θα ντύνεσαι	θα ντύνεται	θα ντυνόμαστε	θα ντύνεστε	θα ντύνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ντυθώ	θα ντυθείς	θα ντυθεί	θα ντυθούμε	θα ντυθείτε	θα ντυθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ντυθεί	θα έχεις ντυθεί	θα έχει ντυθεί	θα έχουμε ντυθεί	θα έχετε ντυθεί	θα έχουν(ε) ντυθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ντύθηκα	ντύθηκες	ντύθηκε	ντυθήκαμε	ντυθήκατε	ντύθηκαν / ντύθηκανε
	ΥΠΟΤ.	ντυθώ	ντυθείς	ντυθεί	ντυθούμε	ντυθείτε	ντυθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ντύσου			ντυθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ντυθεί	έχεις ντυθεί	έχει ντυθεί	έχουμε ντυθεί	έχετε ντυθεί	έχουν(ε) ντυθεί
	ΜΤΧ.	ντυμένος, ντυμένη, ντυμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ντυθεί	είχες ντυθεί	είχε ντυθεί	είχαμε ντυθεί	είχατε ντυθεί	είχαν(ε) ντυθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής, καθώς το ρ. σημαίνεται με το P12 και όχι με το P12α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 153

Στο ΛΣΓ, το ρ. μαίνομαι συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ14β κρίνομαι και τη συμπληρωματική επισήμανση «κ. (λόγ.) εμάνην Ρ39 φθείρομαι εφθάρην να φθαρῶ» (φωτ. 1).

μαίνομαι Ρ14β {κ. (λόγ.) εμάνην Ρ39} **1** διακατέχομαι από μανία ή οργή: (κυρ. στη μτχ.) *ἔφτασε μαινόμενος στο αστυνομικό τμήμα* || *μαινόμενος ταύρος ΣΥΝ. γίνομαι έξω φρενών, (λόγ.) πνέω μένεα 2 (μτφ.) (για φαινόμενα ή καταστάσεις) εκτυλίσσεται με ένταση: μαίνεται η πυρκαγιά / ο πόλεμος. ➡ μαθαίνω.*

Ρ14α κρίνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
	ΜΤΧ.	κρίνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κρίνει	θα έχεις κρίνει	θα έχει κρίνει	θα έχουμε κρίνει	θα έχετε κρίνει	θα έχουν(ε) κρίνει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
	ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κρίνει	έχεις κρίνει	έχει κρίνει	έχουμε κρίνει	έχετε κρίνει	έχουν(ε) κρίνει
	ΜΤΧ.	έκριντας κρίνει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κρίνει	είχες κρίνει	είχε κρίνει	είχαμε κρίνει	είχατε κρίνει	είχαν(ε) κρίνει

Ρ14β κρίνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνομαι	κρίνεσαι	κρίνεται	κρινόμαστε	κρίνεστε / κρινόσαστε	κρίνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			κρίνεστε	
	ΜΤΧ.	κρινόμενος, κρινόμενη, κρινόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κρινόμουν(α)	κρινόσουν(α)	κρίνταν(ε)	κρινόμαστε / κρινόμασταν	κρινόσαστε / κρινόσασταν	κρίνονταν / κρινόπτασαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνομαι	θα κρίνεσαι	θα κρίνεται	θα κρινόμαστε	θα κρίνεστε	θα κρίνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κριθώ	θα κριθείς	θα κριθεί	θα κριθούμε	θα κριθείτε	θα κριθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κριθεί	θα έχεις κριθεί	θα έχει κριθεί	θα έχουμε κριθεί	θα έχετε κριθεί	θα έχουν(ε) κριθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κρίθηκα	κρίθηκες	κρίθηκε	κρίθηκαμε	κρίθηκατε	κρίθηκαν / κρίθηκανε
	ΥΠΟΤ.	κριθώ	κριθείς	κριθεί	κριθούμε	κριθείτε	κριθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		(απο)-κρίσου			κριθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κριθεί +	έχεις κριθεί	έχει κριθεί	έχουμε κριθεί	έχετε κριθεί	έχουν(ε) κριθεί
	ΜΤΧ.	(συγκε)-κρίμενος, -κρίμενη, -κρίμενο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κριθεί	είχες κριθεί	είχε κριθεί	είχαμε κριθεί	είχατε κριθεί	είχαν(ε) κριθεί

Το Τμήμα Λεξικού, θεωρώντας ότι η ένδειξη «και» (λόγ.) εμάνην σημαίνει πως ο δεύτερος αυτός τύπος αορίστου υφίσταται συμπληρωματικά του πρώτου, έχει καταχωρίσει τον αόριστο μαίθηκα, -ες κλπ. υποτακτική να μαιθώ, -είς κλπ. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 154

Στο ΛΣΓ το ρ. χαίνω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ14 κρίνω -ομαι και την επισήμανση «μόνο ενεστ. κ. παρατ.» (φωτ. 1).

χαίνω P14 {μόνο ενεστ. κ. παρατ.} (λόγ.) έχω ή σχηματίζω χάσμα: το βάραθρο έχαινε μπροστά μας **ΣΥΝ.** χάσσω. ☛ χάσσω.

P14α κρίνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
	ΜΤΧ.	κρίνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κρίνει	θα έξεις κρίνει	θα έχει κρίνει	θα έχουμε κρίνει	θα έχετε κρίνει	θα έχουν(ε) κρίνει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
	ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κρίνει	έχεις κρίνει	έχει κρίνει	έχουμε κρίνει	έχετε κρίνει	έχουν(ε) κρίνει
	ΜΤΧ.	έχοντας κρίνει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κρίνει	είχες κρίνει	είχε κρίνει	είχαμε κρίνει	είχατε κρίνει	είχαν(ε) κρίνει

P14β κρίνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνομαι	κρίνεσαι	κρίνεται	κρινόμαστε	κρίνεστε / κρινόσαστε	κρίνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			κρίνεστε	
	ΜΤΧ.	κρινόμενος, κρινόμενη, κρινόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κρινόμουν(α)	κρινόσουν(α)	κρίναν(ε)	κρινόμαστε / κρινόμασταν	κρινόσαστε / κρινόσασταν	κρίνονταν / κρινότουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνομαι	θα κρίνεσαι	θα κρίνεται	θα κρινόμαστε	θα κρίνεστε	θα κρίνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κριθώ	θα κριθείς	θα κριθεί	θα κριθούμε	θα κριθείτε	θα κριθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κριθεί	θα έξεις κριθεί	θα έχει κριθεί	θα έχουμε κριθεί	θα έχετε κριθεί	θα έχουν(ε) κριθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κριθήκα	κριθήκες	κριθήκε	κριθήκαμε	κριθήκατε	κριθήκαν / κριθήκανε
	ΥΠΟΤ.	κριθώ	κριθείς	κριθεί	κριθούμε	κριθείτε	κριθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		(απο)-κρίσου			κριθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κριθεί *	έχεις κριθεί	έχει κριθεί	έχουμε κριθεί	έχετε κριθεί	έχουν(ε) κριθεί
	ΜΤΧ.	(αυτ)-κρινόμενος, -κρινόμενη, -κρινόμενο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κριθεί	είχες κριθεί	είχε κριθεί	είχαμε κριθεί	είχατε κριθεί	είχαν(ε) κριθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους του ενεστώτα και του παρατατικού της παθητικής φωνής, χαίνομαι, χαινόμουν κλπ. καθώς το ρ. σημαίνεται με το P14 και όχι με το P14α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 155

Στο ΛΣΓ, το ρ. φλέγω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ7 διδάσκω δίδαξα διδάχ(θ)ηκα διδαγμένος (φωτ. 1).

φλέγω P7 1 (κυρ. η λόγ. μτχ. **φλέγων** M1) αυτός που επείγει λόγω της μεγάλης του σημασίας: **φλέγον θέμα**· (κυρ. μεσοπαθ.) **2** καίγομαι: **το δάσος φλέγεται** **3** έχω υψηλό πυρετό: (μτφ.) – **από έρωτα**.

P7α διδάσκω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάσκει			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδασκα	δίδασκες	δίδασκε	διδάσκαμε	διδάσκετε	δίδασκον / διδάσκανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	διδάξαμε	διδάξατε	δίδαξαν / διδάξανε
	ΥΠΟΤ.	διδάξω	διδάξεις	διδάξει	διδάξουμε	διδάξετε	διδάξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			διδάξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έκοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είχες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είχατε διδάξει	είχαν(ε) διδάξει

P7β διδάσκομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκομαι	διδάσκεσαι	διδάσκεται	διδασκόμαστε	διδάσκεστε / διδασκόσαστε	διδάσκονται
	ΠΡΟΣΤ.					διδάσκεστε	
	ΜΤΧ.	διδασκόμενος, διδασκόμενη (λόγ. -ομένη), διδασκόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διδασκόμουν(α)	διδασκόσου(α)	διδασκόταν(ε)	διδασκόμασταν / διδασκόμασταν	διδασκόσατε / διδασκόσασταν	διδασκόνταν / διδασκόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκομαι	θα διδάσκεσαι	θα διδάσκεται	θα διδασκόμαστε	θα διδάσκεστε	θα διδασκονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω(θ)ω	θα διδάξεις(θ)εις	θα διδάξει(θ)εί	θα διδάξω(θ)ούμε	θα διδάξετε(θ)είτε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει(θ)ει	θα έχεις διδάξει(θ)ει	θα έχει διδάξει(θ)ει	θα έχουμε διδάξει(θ)ει	θα έχετε διδάξει(θ)ει	θα έχουν(ε) διδάξει(θ)ει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	διδάχτη(θ)ηκα	διδάχτη(θ)ηκες	διδάχτη(θ)ηκε	διδάχτη(θ)ηκαμε	διδάχτη(θ)ηκατε	διδάχτη(θ)ηκαν / διδάχτηθηκαν
	ΥΠΟΤ.	διδάχτη(θ)ω	διδάχτη(θ)εις	διδάχτη(θ)ει	διδάχτη(θ)ούμε	διδάχτη(θ)είτε	διδάχτη(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάξου			διδάχτει(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάχτη(θ)ει	έχεις διδάχτη(θ)ει	έχει διδάχτη(θ)ει	έχουμε διδάχτη(θ)ει	έχετε διδάχτη(θ)ει	έχουν(ε) διδάχτη(θ)ει
	ΜΤΧ.	διδασγόμενος, διδασγόμενη, διδασγόμενο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάχτη(θ)ει	είχες διδάχτη(θ)ει	είχε διδάχτη(θ)ει	είχαμε διδάχτη(θ)ει	είχατε διδάχτη(θ)ει	είχαν(ε) διδάχτη(θ)ει

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους έφλεξα, φλέξω, φλέξτε, φλέχτ(θ)ηκα, φλεγμένος. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 156

Στο ΛΣΓ το ρ. μαθαίνω συνοδεύεται από τα κλιτικά υποδείγματα Ρ19 προλαβαίνω και Ρ14β κρίνομαι (φωτ. 1).

μα|θαί|νω Ρ19, Ρ14β **1** (α) αποκτώ συγκεκριμένες γνώσεις ή δεξιότητες: ~ Γερμανικά || ~ κολύμπι / να μα-

Ρ19 προλαβαίνω		ΠΡΟΣΩΠΟ					
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	προλαβαίνω	προλαβαίνεις	προλαβαίνει	προλαβαίνουμε	προλαβαίνετε	προλαβαίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		προλάβανε			προλαβαίνετε	
	ΜΤΧ.	προλαβαίνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	προλάβανε	προλάβανες	προλάβανε	προλαβαίναμε	προλαβαίνατε	προλάβαναν / προλαβαίνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα προλαβαίνω	θα προλαβαίνεις	θα προλαβαίνει	θα προλαβαίνουμε	θα προλαβαίνετε	θα προλαβαίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα προλάβω	θα προλάβεις	θα προλάβει	θα προλάβουμε	θα προλάβετε	θα προλάβουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω προλάβει	θα έχεις προλάβει	θα έχει προλάβει	θα έχουμε προλάβει	θα έχετε προλάβει	θα έχουν(ε) προλάβει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	πρόλαβα	πρόλαβες	πρόλαβε	πρόλάβομε	πρόλάβετε	πρόλαβαν / προλάβανε
	ΥΠΟΤ.	προλάβω	προλάβεις	προλάβει	προλάβουμε	προλάβετε	προλάβουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		πρόλαβε			πρόλάβετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω προλάβει	έχεις προλάβει	έχει προλάβει	έχουμε προλάβει	έχετε προλάβει	έχουν(ε) προλάβει
	ΜΤΧ.	έχοντας προλάβει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα προλάβει	είχες προλάβει	είχε προλάβει	είχαμε προλάβει	είχατε προλάβει	είχαν(ε) προλάβει

Ρ14β κρίνομαι		ΠΡΟΣΩΠΟ					
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνομαι	κρίνεσαι	κρίνεται	κρινόμαστε	κρίνεστε / κρινόσαστε	κρίνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			κρίνεστε	
	ΜΤΧ.	κρινόμενος, κρινόμενη, κρινόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κρινόμουν(α)	κρινόσουν(α)	κρινόταν(ε)	κρινόμαστε / κρινόμασταν	κρινόσαστε / κρινόσασταν	κρίνονταν / κρινότουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνομαι	θα κρίνεσαι	θα κρίνεται	θα κρινόμαστε	θα κρίνεστε	θα κρίνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κριθώ	θα κριθείς	θα κριθεί	θα κριθούμε	θα κριθείτε	θα κριθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κριθεί	θα έχεις κριθεί	θα έχει κριθεί	θα έχουμε κριθεί	θα έχετε κριθεί	θα έχουν(ε) κριθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κριθκα	κριθκες	κριθηκε	κριθήκαμε	κριθήκατε	κριθήκαν / κριθήκανε
	ΥΠΟΤ.	κριθώ	κριθείς	κριθεί	κριθούμε	κριθείτε	κριθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		(απο)-κρίσου			κριθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κριθεί *	έχεις κριθεί	έχει κριθεί	έχουμε κριθεί	έχετε κριθεί	έχουν(ε) κριθεί
	ΜΤΧ.	(αυτο)-κριμένος, -κριμένη, -κριμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κριθεί	είχες κριθεί	είχε κριθεί	είχαμε κριθεί	είχατε κριθεί	είχαν(ε) κριθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής μαθαίθηκα, μαθαιθώ, μαθαινόμενος. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 157

Στο ΛΑΑ το ρ. φασώνομαι λημματογραφείται μόνο στην παθητική φωνή. Ωστόσο, στο αμέσως προηγούμενο λήμμα (φάσωμα) δίδεται το ερμήνευμα «το αποτέλεσμα του φασώνω» (φωτ. 1).

φάσωμα φά-σω-μα ουσ. (ουδ.) (νεαν. αργκό): η ενέργεια ή το αποτέλεσμα του φασώνω. Πβ. πασπάτεμα, χαϊδολόγημα, χαμούρεμα, χούφτωμα. Βλ. κουτούπωμα.

φασώνομαι φα-σώ-νο-μαι ρ. (αμτβ.) {φασώ-θηκε, -θεί} (νεαν. αργκό): ανταλλάσσω ερωτικά χάρδια και φιλιά, ερωτοτροπώ. Πβ. κάνω φάση, μπαλαμουτιάζω, πασπατεύω, χαϊδολογώ, χαμουρεύομαι, χουφτώνω. Βλ. κουτουπώνω.

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους κλιτικούς τύπους του ενεστώτα και του παρατατικού της ενεργητικής φωνής. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 158

Στο ΛΣΓ το ρ. πορδίζω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ11 ζυγίζω -ομαι (φωτ. 1).

πορ|δί|ζω P11 αφήνω πορδή ΣΥΝ. (λόγ.) πέρδομαι,
(οικ.) κλάνω.

P11α ζυγίζω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΙΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ζυγίζω	ζυγίζεις	ζυγίζει	ζυγίζουμε	ζυγίζετε	ζυγίζουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ζυγίζε			ζυγίζετε	
	ΜΤΧ.	ζυγίζοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ζυγίζα	ζυγίζες	ζυγίζε	ζυγίζαμε	ζυγίζατε	ζυγίζαν / ζυγίζανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγίσω	θα ζυγίζεις	θα ζυγίζει	θα ζυγίζουμε	θα ζυγίζετε	θα ζυγίζουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγίσω	θα ζυγίσεις	θα ζυγίσει	θα ζυγίσουμε	θα ζυγίσετε	θα ζυγίσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ζυγίσει	θα έχεις ζυγίσει	θα έχει ζυγίσει	θα έχουμε ζυγίσει	θα έχετε ζυγίσει	θα έχουν(ε) ζυγίσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ζύγισα	ζύγισες	ζύγισε	ζύγισαμε	ζύγισατε	ζύγισαν / ζύγισανε
	ΥΠΟΤ.	ζυγίσω	ζυγίσεις	ζυγίσει	ζυγίσουμε	ζυγίσετε	ζυγίσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ζύγισε			ζυγίστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ζυγίσει	έχεις ζυγίσει	έχει ζυγίσει	έχουμε ζυγίσει	έχετε ζυγίσει	έχουν(ε) ζυγίσει
	ΜΤΧ.	έχοντας ζυγίσει					
	ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είκα ζυγίσει	είκας ζυγίσει	είκε ζυγίσει	είκαμε ζυγίσει	είκατε ζυγίσει

P11β ζυγίζομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΙΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ζυγίζομαι	ζυγίζοσαι	ζυγίζεται	ζυγιζόμαστε	ζυγίζεστε / ζυγιζόσαστε	ζυγίζονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			ζυγίζεστε	
	ΜΤΧ.	ζυγιζόμενος, ζυγιζόμενη, ζυγιζόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ζυγιζόμουν(α)	ζυγιζόσου(α)	ζυγιζόταν(ε)	ζυγιζόμαστε / ζυγιζόμασταν	ζυγιζόσαστε / ζυγιζόσασταν	ζυγιζόνταν / ζυγιζόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγίζομαι	θα ζυγίζοσαι	θα ζυγίζεται	θα ζυγιζόμαστε	θα ζυγίζεστε	θα ζυγίζονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ζυγιστώ	θα ζυγιστείς	θα ζυγιστεί	θα ζυγιστούμε	θα ζυγιστείτε	θα ζυγιστούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ζυγιστεί	θα έχεις ζυγιστεί	θα έχει ζυγιστεί	θα έχουμε ζυγιστεί	θα έχετε ζυγιστεί	θα έχουν(ε) ζυγιστεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ζυγίστηκα	ζυγίστηκες	ζυγίστηκε	ζυγιστήκαμε	ζυγιστήκατε	ζυγιστήκαν / ζυγιστήκανε
	ΥΠΟΤ.	ζυγιστώ	ζυγιστείς	ζυγιστεί	ζυγιστούμε	ζυγιστείτε	ζυγιστούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ζυγίσου			ζυγιστείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ζυγιστεί	έχεις ζυγιστεί	έχει ζυγιστεί	έχουμε ζυγιστεί	έχετε ζυγιστεί	έχουν(ε) ζυγιστεί
	ΜΤΧ.	ζυγισμένος, ζυγισμένη, ζυγισμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είκα ζυγιστεί	είκας ζυγιστεί	είκε ζυγιστεί	είκαμε ζυγιστεί	είκατε ζυγιστεί	είκαν(ε) ζυγιστεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής, καθώς το ρ. σημαίνεται με το P11 και όχι με το P11α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 159

Στο ΛΣΓ το ρ. τρομάζω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ10 τaráζω -ομαι (φωτ. 1).

τρο|μά|ζω Ρ10 1 προκαλώ (σε κάποιον) αιφνίδιο και έντονο φόβο: ο σκύλος τρόμαξε τον κλέφτη || (αμετβ.) τη νύχτα - πολύ εύκολα || (η μτχ. **τρομαγμένος** Μ7) μπήκε στο δωμάτιο - **ΣΥΝ.** φοβίζω, σκιάζω **2** (καθημ.) (+να) συναντώ μεγάλες δυσκολίες (κάνοντας κάτι): Πού ήσουν; Τρομάξαμε να σε βρούμε! **ΣΥΝ.** μοχθώ, δυσκολεύομαι. — **τρόμαγμα** Ο48. ➡ τρέμω.

Ρ10α τaráζω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	τaráζω	τaráζεις	τaráζει	τaráζουμε	τaráζετε	τaráζουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τάραζε			τaráζετε	
	ΜΤΧ.	τaráζοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	τάραζε	τάραζες	τάραζε	τάραζαμε	τάραζατε	τάραζαν / τάράζανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τaráζω	θα τaráξεις	θα τaráξει	θα τaráζουμε	θα τaráξετε	θα τaráζουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τaráξω	θα τaráξεις	θα τaráξει	θα τaráζουμε	θα τaráξετε	θα τaráζουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έγω τaráξει	θα έκαις τaráξει	θα έκει τaráξει	θα έκοιμε τaráξει	θα έκατε τaráξει	θα έκουν(ε) τaráξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τάραξε	τάραξεις	τάραξε	τάραξαμε	τάραξατε	τάραξαν / τάράξανε
	ΥΠΟΤ.	τaráζω	τaráξεις	τaráξει	τaráζουμε	τaráξετε	τaráζουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τάραζε			τάραζε / τάράτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έγω τaráξει	έκαις τaráξει	έκει τaráξει	έκοιμε τaráξει	έκατε τaráξει	έκουν(ε) τaráξει
	ΜΤΧ.	έκοντα τaráξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είκα τaráξει	είκαις τaráξει	είκε τaráξει	είκαμε τaráξει	είκατε τaráξει	είκον(ε) τaráξει

Ρ10β τaráζομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	τaráζομαι	τaráζεσαι	τaráζεται	ταραζόμαστε	τaráζετε / ταραζόσαστε	τaráζονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			τaráζεστε	
	ΜΤΧ.	(λόγ. ταρασόμενος, ταρασόμενη, ταρασόμενο)					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ταραζόμουν(α)	ταραζόσουν(α)	ταραζόταν(ε)	ταραζόμασταν / ταραζόμασταν	ταραζόσασταν / ταραζόσασταν	τaráζονταν / ταραζόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τaráζομαι	θα τaráξεσαι	θα τaráζεται	θα ταραζόμαστε	θα τaráξεστε	θα τaráζονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ταρακτι(θ)ώ	θα ταρακτι(θ)είς	θα ταρακτι(θ)εί	θα ταρακτι(θ)ούμε	θα ταρακτι(θ)είτε	θα ταρακτι(θ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έγω ταρακτι(θ)εί	θα έκαις ταρακτι(θ)εί	θα έκει ταρακτι(θ)εί	θα έκοιμε ταρακτι(θ)εί	θα έκατε ταρακτι(θ)εί	θα έκουν(ε) ταρακτι(θ)εί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τaráκτι(θ)ηκα	τaráκτι(θ)ηκες	τaráκτι(θ)ηκε	ταρακτι(θ)ήκαμε	ταρακτι(θ)ήκατε	τaráκτι(θ)ηκαν / ταρακτιήκανε
	ΥΠΟΤ.	ταρακτι(θ)ώ	ταρακτι(θ)είς	ταρακτι(θ)εί	ταρακτι(θ)ούμε	ταρακτι(θ)είτε	ταρακτι(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τaráξου			ταρακτι(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έγω ταρακτι(θ)εί	έκαις ταρακτι(θ)εί	έκει ταρακτι(θ)εί	έκοιμε ταρακτι(θ)εί	έκατε ταρακτι(θ)εί	έκουν(ε) ταρακτι(θ)εί
	ΜΤΧ.	ταρακτι(θ)έμενος, ταρακτι(θ)έμενη, ταρακτι(θ)έμενο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είκα ταρακτι(θ)εί	είκαις ταρακτι(θ)εί	είκε ταρακτι(θ)εί	είκαμε ταρακτι(θ)εί	είκατε ταρακτι(θ)εί	είκον(ε) ταρακτι(θ)εί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής, καθώς το ρ. σημαίνεται με το Ρ10 και όχι με το Ρ10α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 160

Στο ΛΣΓ το θηλυκό ουσιαστικό η ψηλέα συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ο4 σημαία, -ας, -ες, -ών (φωτ. 1).

ψη|λέ|ας Ο1, {χωρ. πληθ.}, **ψηλέα** Ο4 (σκωπτ.-καθημ.)
για πολύ ψηλό άνθρωπο.

Ο1 λοχίας	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο λοχίας	του λοχία	τον λοχία	λοχία
Πληθυντικός	οι λοχίες	των λοχιών	τους λοχίες	λοχίες

Ο4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαιών	τις σημαίες	σημαίες

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους ΨΗΛΕΕΣ, ΨΗΛΕΩΝ. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 161

Στο ΛΚΝ το ρ. διανεύω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ5.2α φυτεύω φύτεψα (φωτ. 1).

διανεύω [δjanéno] Ρ5.2α : (λογοτ.) κάνω νεύμα.

[ελνστ. διανεύω]

Στο ΛΝΕΓ δίδεται ο αόριστος διένευσα. Πώς σχηματίζεται ο αόριστος στο ΛΚΝ; Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους α) με εσωτερική αύξηση ΔΙΕΝΕΨ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ β) χωρίς εσωτερική αύξηση ΔΙΑΝΕΨ-Α, -ΕΣ γ) είναι ορθοί και με αύξηση και χωρίς αύξηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: με εσωτερική αύξηση ΔΙΕΝΕΨ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 162

Στο ΛΚΝ το ρ. διαχύνω -ομαι συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P1 κλειδώνω -ομαι (φωτ. 1).

διαχύνω [διαχύνω] -ομαι P1 : διαχέω.

Στο ΛΝΕΓ το ρ. διαχύνω είναι υπολήμμα και δεν συνοδεύεται από καμία κλιτική πληροφορία (φωτ. 2).

διαχέω ρ μετβ. [διέχυσα, διαχύ-θηκα, -μένος] σκορπίζω τριγύρω
φως / οσμή ΣΥΝ εκπέμπω, αναδίδω Επίσης **διαχύνω** [μτγν.].
[ΕΤΥΜ αρχ < δια- + χέω, βλ. λ. χύνω].

Στο ΛΑΑ το ρ. διαχύνω ομοίως δεν συνοδεύεται από κλιτικές πληροφορίες (φωτ. 3).

διαχέω δι-α-χέ-ω ρ. (μτβ.) [διέχυσ-ε, διαχύ-σει,
-θηκε, -θεί, διαχε-όμενος, -οντας, σπάν. διαχυ-μέ-
νος] & (σπάν.) διαχύνω (επιστ.): σκορπίζω προς
διάφορες κατευθύνσεις: Η σκόνη αντανάκλα και
~ει το φως στο περιβάλλον. Η θερμότητα ~εται
ομοιόμορφα μέσα στον χώρο (πβ. διασκορπίζω).||
(μτφ.) ~εται η εντύπωση ότι ... Η πληροφορία ~εται
στο διαδίκτυο (πβ. διαδίδω). Η κρίση δεν έχει ~θεί
σε όλους τους τομείς της οικονομίας (πβ. εξαπλώ-
νω, μεταδίδω). [< αρχ. διαχέω]

Πώς σχηματίζεται ο παρατατικός; Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους α) με εσωτερική αύξηση ΔΙΕΧΥΝ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ β) χωρίς εσωτερική αύξηση ΔΙΑΧΥΝ-Α, -ΕΣ γ) είναι ορθοί και με αύξηση και χωρίς αύξηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: με εσωτερική αύξηση ΔΙΕΧΥΝ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 163

Στο ΛΣΓ το ρ. καθάρω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P22 τσεκάρω -ομαι (φωτ. 1).

κα|δρά|ρω P22 τοποθετώ εικόνα, πίνακα, φωτογραφία σε κάδρο. — **καδράρισμα** O48.

P22α τσεκάρω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	τσεκάρω	τσεκάρεις	τσεκάρει	τσεκάρουμε	τσεκάρετε	τσεκάρουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τσεκάρει			τσεκάρετε	
	ΜΤΧ.	τσεκάροντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	τσεκάρω / τσεκάρει	τσεκάρεις / τσεκάρει	τσεκάρει / τσεκάρει	τσεκάρουμε / τσεκάρουμε	τσεκάρετε / τσεκάρετε	τσεκάρουν / τσεκάρουν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τσεκάρω	θα τσεκάρεις	θα τσεκάρει	θα τσεκάρουμε	θα τσεκάρετε	θα τσεκάρουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τσεκάρω	θα τσεκάρεις	θα τσεκάρει	θα τσεκάρουμε	θα τσεκάρετε	θα τσεκάρουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω τσεκάρει	θα έχεις τσεκάρει	θα έχει τσεκάρει	θα έχουμε τσεκάρει	θα έχετε τσεκάρει	θα έχουν(ε) τσεκάρει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τσεκάρω / τσεκάρει	τσεκάρεις / τσεκάρει	τσεκάρει / τσεκάρει	τσεκάρουμε	τσεκάρετε	τσεκάρουν / τσεκάρουν / τσεκάρουν
	ΥΠΟΤ.	τσεκάρω	τσεκάρεις	τσεκάρει	τσεκάρουμε	τσεκάρετε	τσεκάρουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		τσεκάρει / τσεκάρει			τσεκάρετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω τσεκάρει	έχεις τσεκάρει	έχει τσεκάρει	έχουμε τσεκάρει	έχετε τσεκάρει	έχουν(ε) τσεκάρει
	ΜΤΧ.	έχοντας τσεκάρει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είνα τσεκάρει	είκεις τσεκάρει	είνε τσεκάρει	είχαμε τσεκάρει	είχατε τσεκάρει	είκαν(ε) τσεκάρει

P22β τσεκαρώμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	τσεκαρώμαι	τσεκαρεύσαι	τσεκαρείται	τσεκαριζόμαστε	τσεκαριζόσαστε / τσεκαρέστε	τσεκάρονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			τσεκαρέστε	
	ΜΤΧ.						
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	τσεκαριζόμουν(α)	τσεκαριζόσουν(α)	τσεκαριζόταν(ε)	τσεκαριζόμασταν / τσεκαριζόμασταν	τσεκαριζόσασταν / τσεκαριζόσασταν	τσεκάρονταν / τσεκαριζόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τσεκαρώμαι	θα τσεκαρεύσαι	θα τσεκαρείται	θα τσεκαριζόμαστε	θα τσεκαρέστε	θα τσεκάρονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα τσεκαριστώ	θα τσεκαριστείς	θα τσεκαριστεί	θα τσεκαριστούμε	θα τσεκαριστείτε	θα τσεκαριστούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω τσεκαριστεί	θα έχεις τσεκαριστεί	θα έχει τσεκαριστεί	θα έχουμε τσεκαριστεί	θα έχετε τσεκαριστεί	θα έχουν(ε) τσεκαριστεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	τσεκαρίστηκα	τσεκαρίστηκες	τσεκαρίστηκε	τσεκαριστήκαμε	τσεκαριστήκατε	τσεκαρίστηκαν / τσεκαριστήκαν
	ΥΠΟΤ.	τσεκαριστώ	τσεκαριστείς	τσεκαριστεί	τσεκαριστούμε	τσεκαριστείτε	τσεκαριστούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		(τσεκαρίσου)			τσεκαριστείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω τσεκαριστεί	έχεις τσεκαριστεί	έχει τσεκαριστεί	έχουμε τσεκαριστεί	έχετε τσεκαριστεί	έχουν(ε) τσεκαριστεί
	ΜΤΧ.	τσεκαρισμένος, τσεκαρισμένη, τσεκαρισμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα τσεκαριστεί	είκεις τσεκαριστεί	είχε τσεκαριστεί	είχαμε τσεκαριστεί	είχατε τσεκαριστεί	είκαν(ε) τσεκαριστεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής, καθώς το ρ. σημαίνεται με το P22 και όχι με το P22α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 164

Στο ΛΣΓ το ρ. καθέλκω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ7 καθώς και τις επισημάνσεις {μόνο ενεστ. κ. παρατ., καθείλκα / καθελκόμουν} (φωτ. 1).

κα|θελ|κύ|ω Ρ2 {καθείλκυσα, να/θα καθελκύσω} κ.
καθέλκω Ρ7 {μόνο ενεστ. κ. παρατ., καθείλκα / καθελ-
 κόμουν} ρίχνω στη θάλασσα σκάφος με καθέλκυση. ➡
 έλκω.

Ρ7α διδάσκω		ΠΡΟΣΩΠΟ					
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάσκει			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδασκα	δίδασκες	δίδασκε	δίδασκαμε	δίδακατε	δίδασαν / δίδακανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	δίδαξαμε	δίδαξατε	δίδαξαν / δίδαξαν
	ΥΠΟΤ.	δίδαξω	δίδαξεις	δίδαξει	δίδαξουμε	δίδαξετε	δίδαξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			δίδαξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έχοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είχες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είχατε διδάξει	είχαν(ε) διδάξει

Ρ7β διδάσκομαι		ΠΡΟΣΩΠΟ					
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκομαι	διδάσκεσαι	διδάσκεται	διδασκόμαστε	διδάσκεστε / διδασκόσαστε	διδάσκονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			διδάσκεστε	
	ΜΤΧ.	διδασκόμενος, διδασκόμενη (ή/ή -ομένη), διδασκόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διδασκόμουν(α)	διδασκόσου(α)	διδασκόταν(ε)	διδασκόμαστε / διδασκόμασταν	διδασκόσατε / διδασκόσασταν	διδάσκονταν / διδασκόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκομαι	θα διδάσκεσαι	θα διδάσκεται	θα διδασκόμαστε	θα διδάσκεστε	θα διδασκονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάχτη(θ)ώ	θα διδάχτη(θ)είς	θα διδάχτη(θ)εί	θα διδάχτη(θ)ούμε	θα διδάχτη(θ)είτε	θα διδάχτη(θ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάχτη(θ)εί	θα έχεις διδάχτη(θ)εί	θα έχει διδάχτη(θ)εί	θα έχουμε διδάχτη(θ)εί	θα έχετε διδάχτη(θ)εί	θα έχουν(ε) διδάχτη(θ)εί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	διδάχτη(θ)ηκα	διδάχτη(θ)ηκες	διδάχτη(θ)ηκε	διδάχτη(θ)ηκαμε	διδάχτη(θ)ηκατε	διδάχτη(θ)ηκαν / διδάχτη(θ)ηκαν
	ΥΠΟΤ.	διδάχτη(θ)ώ	διδάχτη(θ)είς	διδάχτη(θ)εί	διδάχτη(θ)ούμε	διδάχτη(θ)είτε	διδάχτη(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάξου			διδάχτη(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάχτη(θ)εί	έχεις διδάχτη(θ)εί	έχει διδάχτη(θ)εί	έχουμε διδάχτη(θ)εί	έχετε διδάχτη(θ)εί	έχουν(ε) διδάχτη(θ)εί
	ΜΤΧ.	διδασγμένος, διδασγμένη, διδασγμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάχτη(θ)εί	είχες διδάχτη(θ)εί	είχε διδάχτη(θ)εί	είχαμε διδάχτη(θ)εί	είχατε διδάχτη(θ)εί	είχαν(ε) διδάχτη(θ)εί

Δίδεται ρητώς ο παθητικός παρατατικός. Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους κλιτικούς τύπους του ενεστώτα και του παρατατικού της παθητικής φωνής. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 165

Στο ΛΚΝ στο ρ. ανταμείβω -ομαι P4 (κρύβω -ομαι, κρυμμένος) απουσιάζει οποιαδήποτε επισήμανση του τύπου «χωρίς μππτ.» (φωτ. 1).

ανταμείβω [andamíno] -ομαι P4 : αμείβω κτ. για κτ. καλό που (μου) έκανε κάνοντας ή προσφέροντάς του κτ. ανάλογο· (πρβ. ανταποδίδω): Ο Θεός να σ' ανταμείψει για τις ευεργεσίες σου. Ελπίζω να με ανταμείψετε για τη βοήθεια που σας προσφέρω. || (παθ.): Ελπίζω να ανταμειφτώ για τους κόπους μου / για τις θυσίες μου.

Το Τμήμα Λεξικού ωστόσο δεν έχει καταχωρίσει τη μετοχή ανταμειμμένος. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 166

Στο ΛΣΓ το ρ. ανελίσσομαι συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P9β κηρύσσομαι (φωτ. 1).

α|νέ|λι|ξη (άνελιξη) Ο20 (λόγ.) η ανοδική πορεία: η ανέ-
λιξη κάποιου στην ηγεσία ενός κόμματος. — **ανελικτι-**
κός Ε1, **ανελίσσομαι** Ρ9β {ανελίχθηκα}. ➡ **εξελίσσω**.

Ρ9β κηρύσσομαι		ΠΡΟΣΩΠΟ					
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κηρύσσομαι	κηρύσσεσαι	κηρύσσεται	κηρύσσομαστε	κηρύσσεστε / κηρύσσοσάστε	κηρύσσονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			κηρύσσεστε	
	ΜΤΧ.	κηρύσσόμενος, κηρύσσόμενη, κηρύσσόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κηρύσσομαι(α)	κηρύσσεσθαι(α)	κηρύσσεται(ε)	κηρύσσομαστε / κηρύσσομασταν	κηρύσσεσθε / κηρύσσοσασταν	κηρύσσονται / κηρύσσο- ντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κηρύσσομαι	θα κηρύσσεσαι	θα κηρύσσεται	θα κηρύσσομαστε	θα κηρύσσεστε	θα κηρύσσονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κηρυχθ(τ)ώ	θα κηρυχθ(τ)είς	θα κηρυχθ(τ)εί	θα κηρυχθ(τ)ούμε	θα κηρυχθ(τ)είτε	θα κηρυ- χθ(τ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κηρυχθ(τ)εί	θα έχεις κηρυχθ(τ)εί	θα έχει κηρυχθ(τ)εί	θα έχουμε κηρυχθ(τ)εί	θα έχετε κηρυχθ(τ)εί	θα έχουν(ε) κηρυχθ(τ)εί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κηρύχθ(τ)ηκα	κηρύχθ(τ)ήκες	κηρύχθ(τ)ηκε	κηρυχθ(τ)ήκαμε	κηρυχθ(τ)ήκατε	κηρύχθ(τ)ηκαν / κηρυκτήκανε
	ΥΠΟΤ.	κηρυχθ(τ)ώ	κηρυχθ(τ)είς	κηρυχθ(τ)εί	κηρυχθ(τ)ούμε	κηρυχθ(τ)είτε	κηρυχθούν / κηρυκτούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κηρύξου			κηρυχθ(τ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κηρυχθ(τ)εί	έχεις κηρυχθ(τ)εί	έχει κηρυχθ(τ)εί	έχουμε κηρυχθ(τ)εί	έχετε κηρυχθ(τ)εί	έχουν(ε) κηρυχθ(τ)εί
	ΜΤΧ.	κηρυγμένος, κηρυγμένη, κηρυγμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κηρυχθ(τ)εί	είκες κηρυχθ(τ)εί	είχε κηρυχθ(τ)εί	είχαμε κηρυχθ(τ)εί	είκατε κηρυχθ(τ)εί	είχαν(ε) κηρυχθ(τ)εί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και την προστακτική ανελίζου. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 167

Στο ΛΣΓ, το ρ. αναλίσκω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ7 διδάσκω δίδαξα διδάχθ(θ)ηκα διδαγμένος (φωτ. 1).

α|να|λώ|νω (ἀναλώνω) P12 κ. **αναλίσκω** P7 1 ξοδεύω
κάτι για ορισμένο σκοπό: *ανάλωσε όλες του τις δυνά-
μεις για την επιτυχία του έργου ΣΥΝ. καταναλώνω, δα-*

P7α διδάσκω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκω	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδασκε			διδάσκετε	
	ΜΤΧ.	διδάσκοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διδάσκα	διδάσκεις	διδάσκει	διδάσκουμε	διδάσκετε	διδάσκουν / διδάσκουνε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκω	θα διδάσκεις	θα διδάσκει	θα διδάσκουμε	θα διδάσκετε	θα διδάσκουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάξω	θα διδάξεις	θα διδάξει	θα διδάξουμε	θα διδάξετε	θα διδάξουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδάξει	θα έχεις διδάξει	θα έχει διδάξει	θα έχουμε διδάξει	θα έχετε διδάξει	θα έχουν(ε) διδάξει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	δίδαξα	δίδαξες	δίδαξε	δίδαξαμε	δίδαξατε	δίδαξαν / δίδαξανε
	ΥΠΟΤ.	διδάξω	διδάξεις	διδάξει	διδάξουμε	διδάξετε	διδάξουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		δίδαξε			διδάξετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδάξει	έχεις διδάξει	έχει διδάξει	έχουμε διδάξει	έχετε διδάξει	έχουν(ε) διδάξει
	ΜΤΧ.	έκοντας διδάξει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδάξει	είχες διδάξει	είχε διδάξει	είχαμε διδάξει	είχατε διδάξει	είχαν(ε) διδάξει

P7β διδάσκομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διδάσκομαι	διδάσκεσαι	διδάσκεται	διδασκόμαστε	διδάσκεστε / διδασκόσαστε	διδάσκονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			διδάσκεστε	
	ΜΤΧ.	διδασκόμενος, διδασκόμενη (λόγ. -ομένη), διδασκόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διδασκόμουν(α)	διδασκόσου(α)	διδάσκταν(ε)	διδασκόμασταν / διδασκόμασταν	διδάσκεσταν / διδασκόσασταν	διδάσκονταν / διδασκόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδάσκομαι	θα διδάσκεσαι	θα διδάσκειται	θα διδασκόμαστε	θα διδάσκεστε	θα διδασκονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διδακτι(θ)ώ	θα διδακτι(θ)είς	θα διδακτι(θ)εί	θα διδακτι(θ)ούμε	θα διδακτι(θ)είτε	θα διδακτι(θ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διδακτι(θ)εί	θα έχεις διδακτι(θ)εί	θα έχει διδακτι(θ)εί	θα έχουμε διδακτι(θ)εί	θα έχετε διδακτι(θ)εί	θα έχουν(ε) διδακτι(θ)εί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	διδάκτι(θ)ηκα	διδάκτι(θ)ηκες	διδάκτι(θ)ηκε	διδάκτι(θ)ήκαμε	διδάκτι(θ)ήκατε	διδάκτι(θ)ήκαν / διδακτῆκαμε
	ΥΠΟΤ.	διδάκτι(θ)ώ	διδάκτι(θ)είς	διδάκτι(θ)εί	διδάκτι(θ)ούμε	διδάκτι(θ)είτε	διδάκτι(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διδάξου			διδάκτι(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διδακτι(θ)εί	έχεις διδακτι(θ)εί	έχει διδακτι(θ)εί	έχουμε διδακτι(θ)εί	έχετε διδακτι(θ)εί	έχουν(ε) διδακτι(θ)εί
	ΜΤΧ.	διδασμένος, διδαγμένος, διδαγμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διδακτι(θ)εί	είχες διδακτι(θ)εί	είχε διδακτι(θ)εί	είχαμε διδακτι(θ)εί	είχατε διδακτι(θ)εί	είχαν(ε) διδακτι(θ)εί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους του ενεργητικού αορίστου (ανάλιξα, αναλίζω) καθώς και ολόκληρης της παθητικής φωνής (αναλίσκομαι, αναλίχ(θ)ηκα, αναλίζου, αναλιγμένος). Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 168

Στο ΛΣΓ το ρ. ξεδίνω {ξέδωσα, να/θα ξεδώσω} συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ14 κρίνω -ομαι (φωτ. 1).

ξε|δί|νω Ρ14 {ξέδωσα, να/θα ξεδώσω} εκτονώνομαι μετά από κάτι κοπιαστικό ή δυσάρεστο: πάμε στο πάρ-τι να ξεδώσουμε ΣΥΝ. ξεσκάω. — **ξέδομα** Ο48.

Ρ14α κρίνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
	ΜΤΧ.	κρίνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κρίνει	θα έχεις κρίνει	θα έχει κρίνει	θα έχουμε κρίνει	θα έχετε κρίνει	θα έχουν(ε) κρίνει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
	ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κρίνει	έχεις κρίνει	έχει κρίνει	έχουμε κρίνει	έχετε κρίνει	έχουν(ε) κρίνει
	ΜΤΧ.	έχοντας κρίνει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κρίνει	είχες κρίνει	είχε κρίνει	είχαμε κρίνει	είχατε κρίνει	είχαν(ε) κρίνει

Ρ14β κρίνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνομαι	κρίνεσαι	κρίνεται	κρινόμαστε	κρίνεστε / κρινόσαστε	κρίνονται
	ΠΡΟΣΤ.		—			κρίνεστε	
	ΜΤΧ.	κρινόμενος, κρινόμενη, κρινόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κρινόμουν(α)	κρινόσου(α)	κρινόταν(ε)	κρινόμαστε / κρινόμασταν	κρινόσαστε / κρινόσασταν	κρίνονταν / κρινότουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνομαι	θα κρίνεσαι	θα κρίνεται	θα κρινόμαστε	θα κρίνεστε	θα κρίνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κριθώ	θα κριθείς	θα κριθεί	θα κριθούμε	θα κριθείτε	θα κριθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κριθεί	θα έχεις κριθεί	θα έχει κριθεί	θα έχουμε κριθεί	θα έχετε κριθεί	θα έχουν(ε) κριθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κριθήκα	κριθήκες	κριθήκε	κριθήκαμε	κριθήκατε	κριθήκαν / κριθήκανε
	ΥΠΟΤ.	κριθώ	κριθείς	κριθεί	κριθούμε	κριθείτε	κριθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		(απο)-κρίσου			κριθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κριθεί	έχεις κριθεί	έχει κριθεί	έχουμε κριθεί	έχετε κριθεί	έχουν(ε) κριθεί
	ΜΤΧ.	(συμκ)-κριμένος, -κριμένη, -κριμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κριθεί	είχες κριθεί	είχε κριθεί	είχαμε κριθεί	είχατε κριθεί	είχαν(ε) κριθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής (ξεδίνομαι, ξεδόθηκα, ξεδοθώ, ξεδώσου) καθώς το ρ. σημαίνεται με το Ρ14 και όχι με το Ρ14α. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 169

Στο ΛΣΓ το θηλυκό ουσιαστικό η φτιάξη συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ο17 ζέστη, -ης, -ες (φωτ. 1).

φτιά|ξη Ο17 (λαϊκ.) **1** ο τρόπος με τον οποίο είναι φτιαγμένο κάτι: είναι από τη ~ του πολύ πρακτικό **2** (για πρόσ.) (α) η εξωτερική εμφάνιση (β) η ιδιοσυγκρασία: δεν είναι στη ~ του να λέει ψέματα.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΛΙΣΕΩΣ - ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

Π157

Ο17 ζέστη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλιτική
Ενικός	η ζέστη	της ζέστης	τη ζέστη	ζέστη
Πληθυντικός	οι ζέστες	–	τις ζέστες	ζέστες

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους φτιάξες και φτειάξες (διπλή ορθογραφία). Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 170

Στο ΛΑΑ λημματογραφείται το ρ. αναβαίνω με παραπομπή στο ρ. ανεβαίνω (φωτ. 1).

αναβαίνω βλ. ανεβαίνω

ανεβαίνω [άνεβαίνω] α-νε-βαί-νω ρ. (μτβ. κ. αμτβ.) (ανέβηκα, ανέβα, θα/να ανεβώ/ανέβω, έχω ανεβεί/ανέβει, ανεβασμένος) **1.** (για έμψυχα ή άψυχα) κινούμαι από κάτω προς τα πάνω ή προς ψηλότερο σημείο και κατ' επέκτ. κινούμαι από τον νότο προς τον βορρά, από το κέντρο προς την περιφέρεια, από τα παράλια προς την ενδοχώρα: ~ την ανηφόρα/τον δρόμο (= ανηφορίζω, ΑΝΤ. κατηφορίζω)/το μονοπάτι/τα σκαλοπά-

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους αναβήκαμε, αναβήκατε, αναβήκαν, αναβήκανε. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 171

Στο ΛΑΑ λημματογραφείται το ρ. αναδίδω & αναδίνω (φωτ. 1).

αναδίδω [ἀναδίδω] α-να-δί-δω ρ. (μτβ.) [ανέδιδε, μόνο σε ενεστ. κ. παρατ., συνήθ. στο γ' πρόσ.] & αναδίνω (απαιτ. λεξιλόγ.): βγάζω συγκεκριμένη μυρωδιά, αποπνέω: (Κάτι) ~ει αναθυμιάσεις/ δυσοσμία/ευωδία. Ο τοίχος ανέδιδε υγρασία. Βλ. διαχέω, σκορπίζω. || (μτφ.) Το έργο ανέδιδε άρωμα και μνήμες από το χθες/μια ατμόσφαιρα οικεία και φιλόξενη. Πβ. εκπέμπω. [< αρχ. ἀναδίδωμι]

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους του παρατατικού ANEDIN-A, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 172

Στο ΛΑΑ λημματογραφείται το ρ. ανεγείρω & αναγείρω (φωτ. 1).

ανεγείρω [ἀνεγείρω] α-νε-γεί-ρω ρ. (μτβ.) [ανέγειρ-ε (λόγ. ανήγειρε), ανεγείρει, ανεγέρθηκε (λόγ. ανηγέρθη, μτχ. ανεγερθ-είς, -είσα, -έν), ανεγερθεί, ανεγειρ-όμενος] (επίσ.) & (προφ.) αναγείρω: κατασκευάζω οικοδομήματα: ~ μνημείο/οικοδομή. Η εταιρεία θα ~ει συγκρότημα γραφείων στη λεωφόρο ... Ανήγειραν ναό στον τόπο ευρέσεως της εικόνας. Το κτίριο ανεγέρθηκε με κονδύλια του ... Βλ. νεοανεγειρόμενος. ΣΥΝ. οικοδομώ (1), χτίζω [< αρχ. ἀνεγείρω]

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους του αορίστου αναγέρθηκα, να αναγερθώ. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 173

Στο ΛΣΓ, το ρ. εγείρω συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ14 κρίνω -ομαι, μππτ. κριμένος (φωτ. 1).

εγείρω (έγείρω) P14 (ήγειρα, να/θα εγείρω, ηγέρθην P39, να/θα εγερθώ) (λόγ.) **1** (κυριολ.) σηκώνω, υψώνω: - τη σημαία **2** (συνήθ. μτφ.) αφυπνίζω, ξεσηκώνω: - συνειδήσεις **3** φέρνω στην επιφάνεια, ανακινώ: - πρόβλημα / αξιώσεις **4** προκαλώ: - υποψίες / αντιρρήσεις / το ενδιαφέρον **5** ασκώ: - αγωγή.

P14a κρίνω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
	ΜΤΧ.	κρίνοντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνω	θα κρίνεις	θα κρίνει	θα κρίνουμε	θα κρίνετε	θα κρίνουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κρίνει	θα έχεις κρίνει	θα έχει κρίνει	θα έχουμε κρίνει	θα έχετε κρίνει	θα έχουν(ε) κρίνει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	έκρινα	έκρινες	έκρινε	κρίναμε	κρίνατε	έκριναν / κρίνανε
	ΥΠΟΤ.	κρίνω	κρίνεις	κρίνει	κρίνουμε	κρίνετε	κρίνουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κρίνε			κρίνετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κρίνει	έχεις κρίνει	έχει κρίνει	έχουμε κρίνει	έχετε κρίνει	έχουν(ε) κρίνει
	ΜΤΧ.	έκριντας κρίνει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κρίνει	είχες κρίνει	είχε κρίνει	είχαμε κρίνει	είχατε κρίνει	είχαν(ε) κρίνει

P14β κρίνομαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	κρίνομαι	κρίνεσαι	κρίνεται	κρινόμαστε	κρίνεστε / κρινόσαστε	κρίνονται
	ΠΡΟΣΤ.		-			κρίνεστε	
	ΜΤΧ.	κρινόμενος, κρινόμενη, κρινόμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κρινόμουν(α)	κρινόσου(α)	κρινόταν(ε)	κρινόμαστε / κρινόμασταν	κρινόσαστε / κρινόσασταν	κρίνονταν / κρινόντουσαν
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κρίνομαι	θα κρίνεσαι	θα κρίνεται	θα κρινόμαστε	θα κρίνεστε	θα κρίνονται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα κριθώ	θα κριθείς	θα κριθεί	θα κριθούμε	θα κριθείτε	θα κριθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω κριθεί	θα έχεις κριθεί	θα έχει κριθεί	θα έχουμε κριθεί	θα έχετε κριθεί	θα έχουν(ε) κριθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κρίθηκα	κρίθηκες	κρίθηκε	κριθήκαμε	κριθήκατε	κρίθηκαν / κρίθηκανε
	ΥΠΟΤ.	κριθώ	κριθείς	κριθεί	κριθούμε	κριθείτε	κριθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		(απο)-κρίσου			κριθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κριθεί	έχεις κριθεί	έχει κριθεί	έχουμε κριθεί	έχετε κριθεί	έχουν(ε) κριθεί
	ΜΤΧ.	(συμκ)-κριμένος, -κριμένη, -κριμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κριθεί	είχες κριθεί	είχε κριθεί	είχαμε κριθεί	είχατε κριθεί	είχαν(ε) κριθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της μετοχής εγερμένος. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 174

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.), στο ρ. εξευρίσκω δίδεται μέσα σε αγκύλες ο αόριστος μόνον της παθητικής φωνής, ενώ ο αόριστος της ενεργητικής φωνής μάλλον ξεχάστηκε εκ παραδρομής. Στο ΛΣΓ (του ιδίου), στο ρ. εξευρίσκω Ρ7 διδάσκω -ομαι δίδεται μέσα σε αγκύλες ο αόριστος {εξηύρα, να/θα εξεύρω}. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στη φωτ. 1.

εξευρίσκω ρ. μετβ. [αρχ.] {εξευρέθην, -ηξ, -η... (μτχ. εξευρεθείς, -είσα, -έν)} (λόγ.) βρίσκω έπειτα από συνεχή και κοπιαστική αναζήτηση: *μέχρι τον Μάιο πρέπει να εξευρεθούν 2 δισ. δρχ. || ~ διπλωματική / πολιτική λύση. — εξευρετικός, -ή, -ό [μτγν.].* ❖ ΣΧΟΛΙΟ λ. βρίσκω.

ε|ξευ|ρί|σκω (έξευρίσκω) Ρ7 {εξηύρα, να/θα εξεύρω, εξευρέθην Ρ39, να/θα εξευρεθώ} (λόγ.) βρίσκω έπειτα από συνεχή και κοπιαστική αναζήτηση: *μέχρι τον Μάιο πρέπει να εξευρεθούν 2 εκατομ. ευρώ || - διπλωματική / πολιτική λύση. — εξευρετικός Ε1.*

Το Τμήμα Λεξικού για το μεν παρατατικό ακολουθεί το κλιτικό υπόδειγμα Ρ7 (δίδασκα = εξεύρισκα), για τον δε αόριστο ακολουθεί τις οδηγίες που δίδονται μέσα στις αγκύλες του ΛΣΓ. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 175

Στο ΛΣΓ το ρ. ζητώ συνοδεύεται από τα κλιτικά υποδείγματα Ρ27 ανακτώ -ώμαι και Ρ31 ασκώ -ούμαι (φωτ. 1).

Ζητώ (ζητῶ) (κ. -άω) P27, P31 **1** (α) παρακαλώ ή απαιτώ να λάβω κάτι από κάποιον: (μετβ.) μου ζήτησε 1.000

P27α ανακτώ		ΠΡΟΣΩΠΟ					
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώ	ανακτάς	ανακτά	ανακτούμε	ανακτάτε	ανακτούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.					ανακτάτε	
	ΜΤΧ.	ανακτώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακτούσα	ανακτούσες	ανακτούσε	ανακτούσαμε	ανακτούσατε	ανακτούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώ	θα ανακτάς	θα ανακτά	θα ανακτούμε	θα ανακτάτε	θα ανακτούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτήσω	θα ανακτήσεις	θα ανακτήσει	θα ανακτήσουμε	θα ανακτήσετε	θα ανακτήσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακτήσει	θα έχεις ανακτήσει	θα έχει ανακτήσει	θα έχουμε ανακτήσει	θα έχετε ανακτήσει	θα έχουν(ε) ανακτήσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανέκτησα	ανέκτησες	ανέκτησε	ανακτήσαμε	ανακτήσατε	ανέκτησαν / ανακτήσανε
	ΥΠΟΤ.	ανακτήσω	ανακτήσεις	ανακτήσει	ανακτήσουμε	ανακτήσετε	ανακτήσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανάκτησε			ανακτήστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακτήσει	έχεις ανακτήσει	έχει ανακτήσει	έχουμε ανακτήσει	έχετε ανακτήσει	έχουν(ε) ανακτήσει
	ΜΤΧ.	έχοντας ανακτήσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ανακτήσει	είχες ανακτήσει	είχε ανακτήσει	είχαμε ανακτήσει	είχατε ανακτήσει	είχαν(ε) ανακτήσει

P27β ανακτώμαι		ΠΡΟΣΩΠΟ					
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώμαι	ανακτάσαι	ανακτάται (ανακτείται)	ανακτώμεθα	ανακτάσθε	ανακτώνται (ανακτούνται)
	ΠΡΟΣΤ.					ανακτάσθε	
	ΜΤΧ.	ανακτώμενος, ανακτώμενη, ανακτώμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	(ανακτάμουν)	(ανακτάσασιν)	ανεκτάτο / (ανακτούνταν)	(ανακτάμεσταν)	(ανακτάσασταν)	ανεκτόντο / (ανακτούνταν)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώμαι	θα ανακτάσαι	θα ανακτάται (ανακτείται)	θα ανακτώμεθα	θα ανακτάσθε	θα ανακτώνται (ανακτούνται)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτηθώ	θα ανακτηθείς	θα ανακτηθεί	θα ανακτηθούμε	θα ανακτηθείτε	θα ανακτηθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακτηθεί	θα έχεις ανακτηθεί	θα έχει ανακτηθεί	θα έχουμε ανακτηθεί	θα έχετε ανακτηθεί	θα έχουν(ε) ανακτηθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακτηθήκα	ανακτηθήκες	ανακτηθήκε	ανακτηθήκαμε	ανακτηθήκατε	ανακτηθήκαν / ανακτηθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ανακτηθώ	ανακτηθείς	ανακτηθεί	ανακτηθούμε	ανακτηθείτε	ανακτηθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανακτησου			ανακτηθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακτηθεί	έχεις ανακτηθεί	έχει ανακτηθεί	έχουμε ανακτηθεί	έχετε ανακτηθεί	έχουν(ε) ανακτηθεί
	ΜΤΧ.	ανακτημένος, ανακτημένη, ανακτημένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ανακτηθεί	είχες ανακτηθεί	είχε ανακτηθεί	είχαμε ανακτηθεί	είχατε ανακτηθεί	είχαν(ε) ανακτηθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής σύμφωνα και με το P27β (ζητώμαι κλπ.). Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 176

Στο ΛΣΓ το ρ. ζουλώ συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ27 ανακτώ -ώμαι (φωτ. 1).

ζου|λώ (ζουλώ) (κ. -άω) Ρ27 {κ. ζούληξα, κ. να/θα ζου-
λήξω, ζουλήχτηκα, να/θα ζουληχτώ} κ. **ζουλίζω** Ρ11

Ρ27α ανακτώ							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώ	ανακτάς	ανακτά	ανακτούμε	ανακτάτε	ανακτούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		-			ανακτάτε	
	ΜΤΧ.	ανακτώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακτούσα	ανακτούσες	ανακτούσε	ανακτούσαμε	ανακτούσατε	ανακτούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώ	θα ανακτάς	θα ανακτά	θα ανακτούμε	θα ανακτάτε	θα ανακτούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτήσω	θα ανακτήσεις	θα ανακτήσει	θα ανακτήσουμε	θα ανακτήσετε	θα ανακτήσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακτήσει	θα έχεις ανακτήσει	θα έχει ανακτήσει	θα έχουμε ανακτήσει	θα έχετε ανακτήσει	θα έχουν(ε) ανακτήσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανέκτησα	ανέκτησες	ανέκτησε	ανακτήσαμε	ανακτήσατε	ανέκτησαν / ανακτήσανε
	ΥΠΟΤ.	ανακτήσω	ανακτήσεις	ανακτήσει	ανακτήσουμε	ανακτήσετε	ανακτήσουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανάκτησε			ανακτήστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακτήσει	έχεις ανακτήσει	έχει ανακτήσει	έχουμε ανακτήσει	έχετε ανακτήσει	έχουν(ε) ανακτήσει
	ΜΤΧ.	έχοντας ανακτήσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ανακτήσει	είχες ανακτήσει	είχε ανακτήσει	είχαμε ανακτήσει	είχατε ανακτήσει	είχαν(ε) ανακτήσει

Ρ27β ανακτώμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώμαι	ανακτάσαι	ανακτάται (ανακτείται)	ανακτώμεθα	ανακτάσθε	ανακτώνται (ανακτούνται)
	ΠΡΟΣΤ.		-			ανακτάσθε	
	ΜΤΧ.	ανακτώμενος, ανακτώμενη, ανακτώμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	(ανακτόμουν)	(ανακτόσουν)	ανακτάτο / (ανακτόταν)	(ανακτόμασταν)	(ανακτόσασταν)	ανακτώντο / (ανακτούνταν)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώμαι	θα ανακτάσαι	θα ανακτάται (ανακτείται)	θα ανακτώμεθα	θα ανακτάσθε	θα ανακτώνται (ανακτούνται)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτηθώ	θα ανακτηθείς	θα ανακτηθεί	θα ανακτηθούμε	θα ανακτηθείτε	θα ανακτηθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακτηθεί	θα έχεις ανακτηθεί	θα έχει ανακτηθεί	θα έχουμε ανακτηθεί	θα έχετε ανακτηθεί	θα έχουν(ε) ανακτηθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακτηθήκα	ανακτηθήκες	ανακτηθήκε	ανακτηθήκαμε	ανακτηθήκατε	ανακτηθήκαν / ανακτηθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ανακτηθώ	ανακτηθείς	ανακτηθεί	ανακτηθούμε	ανακτηθείτε	ανακτηθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανακτησου			ανακτηθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακτηθεί	έχεις ανακτηθεί	έχει ανακτηθεί	έχουμε ανακτηθεί	έχετε ανακτηθεί	έχουν(ε) ανακτηθεί
	ΜΤΧ.	ανακτημένος, ανακτημένη, ανακτημένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ανακτηθεί	είχες ανακτηθεί	είχε ανακτηθεί	είχαμε ανακτηθεί	είχατε ανακτηθεί	είχαν(ε) ανακτηθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής (ζουλώμαι κλπ.). Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 177

Στο ΛΣΓ το ρ. ζουπώ συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα Ρ27 ανακτώ -ώμαι (φωτ. 1).

ζου|πώ (ζουπῶ) (κ. -άω) P27 {κ. ζούπηξα, να/θα ζουπή-
ξω, ζουπήχηκα, να/θα ζουπήχτώ} κ. **ζουπίζω** P11 (κα-
θημ.) ζουλῶ. — **ζούπηγμα** κ. **ζούπισμα** O48.

P27α ανακτώ							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώ	ανακτάς	ανακτά	ανακτούμε	ανακτάτε	ανακτούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		—			ανακτάτε	
	ΜΤΧ.	ανακτώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακτούσα	ανακτούσες	ανακτούσε	ανακτούσαμε	ανακτούσατε	ανακτούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώ	θα ανακτάς	θα ανακτά	θα ανακτούμε	θα ανακτάτε	θα ανακτούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτήσω	θα ανακτήσεις	θα ανακτήσει	θα ανακτήσουμε	θα ανακτήσετε	θα ανακτήσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακτήσει	θα έχεις ανακτήσει	θα έχει ανακτήσει	θα έχουμε ανακτήσει	θα έχετε ανακτήσει	θα έχουν(ε) ανακτήσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανέκτησα	ανέκτησες	ανέκτησε	ανέκτησαμε	ανέκτησατε	ανέκτησαν / ανέκτησανε
	ΥΠΟΤ.	ανακτηθώ	ανακτηθείς	ανακτηθεί	ανακτηθούμε	ανακτηθείτε	ανακτηθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανακτησε			ανακτηστε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακτήσει	έχεις ανακτήσει	έχει ανακτήσει	έχουμε ανακτήσει	έχετε ανακτήσει	έχουν(ε) ανακτήσει
	ΜΤΧ.	έχοντας ανακτήσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ανακτήσει	είχες ανακτήσει	είχε ανακτήσει	είχαμε ανακτήσει	είχατε ανακτήσει	είχαν(ε) ανακτήσει

P27β ανακτώμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώμαι	ανακτάσαι	ανακτάται (ανακτείται)	ανακτώμεθα	ανακτάσθε	ανακτώνται (ανακτούνται)
	ΠΡΟΣΤ.		—			ανακτάσθε	
	ΜΤΧ.	ανακτώμενος, ανακτώμενη, ανακτώμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	(ανακτόμουν)	(ανακτόσασιν)	ανεκτάτο / (ανακτόσταν)	(ανακτόμασταν)	(ανακτόσασταν)	ανεκτώντο / (ανακτόνταν)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώμαι	θα ανακτάσαι	θα ανακτάται (ανακτείται)	θα ανακτώμεθα	θα ανακτάσθε	θα ανακτώνται (ανακτούνται)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτηθώ	θα ανακτηθείς	θα ανακτηθεί	θα ανακτηθούμε	θα ανακτηθείτε	θα ανακτηθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακτηθεί	θα έχεις ανακτηθεί	θα έχει ανακτηθεί	θα έχουμε ανακτηθεί	θα έχετε ανακτηθεί	θα έχουν(ε) ανακτηθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακτηθήκα	ανακτηθήκας	ανακτηθήκε	ανακτηθήκαμε	ανακτηθήκατε	ανακτηθήκαν / ανακτηθήκανε
	ΥΠΟΤ.	ανακτηθώ	ανακτηθείς	ανακτηθεί	ανακτηθούμε	ανακτηθείτε	ανακτηθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανακτησου			ανακτηθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακτηθεί	έχεις ανακτηθεί	έχει ανακτηθεί	έχουμε ανακτηθεί	έχετε ανακτηθεί	έχουν(ε) ανακτηθεί
	ΜΤΧ.	ανακτημένος, ανακτημένη, ανακτημένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα ανακτηθεί	είχες ανακτηθεί	είχε ανακτηθεί	είχαμε ανακτηθεί	είχατε ανακτηθεί	είχαν(ε) ανακτηθεί

Το Τμήμα Λεξικού έχει καταχωρίσει και τους τύπους της παθητικής φωνής (ζουπώμαι κλπ.). Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 178

Στο ΛΣΓ το ρ. διαθλώ συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P25 διασπώ -ώμαι (φωτ. 1).

Δι|α|θλώ (διαθλώ) Ρ25 ΦΥΣ. προκαλώ τη διάθλαση δέ-
σσης φωτός, ηχητικού κύματος κ.λπ.: το νερό διαθλά το
φως.

Ρ25α διασπώ / -άω							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διασπώ	διασπάς	διασπά	διασπώμε / -ούμε	διασπάτε	διασπούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		-			διασπάτε	
	ΜΤΧ.	διασπώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	διασπούσα	διασπούσες	διασπούσε	διασπούσαμε	διασπούσατε	διασπούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διασπώ	θα διασπάς	θα διασπά	θα διασπώμε / -ούμε	θα διασπάτε	θα διασπούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διασπάσω	θα διασπάσεις	θα διασπάσει	θα διασπάσουμε	θα διασπάσετε	θα διασπάσουν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διασπώσει	θα έχεις διασπώσει	θα έχει διασπώσει	θα έχουμε διασπώσει	θα έχετε διασπώσει	θα έχουν(ε) διασπώσει
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	διέσπασα	διέσπασες	διέσπασε	διέσπασαμε	διέσπασατε	διέσπασαν / διασπάσανε
	ΥΠΟΤ.	διασπάρω	διασπάρεις	διασπάρει	διασπάρουμε	διασπάρετε	διασπάρουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διάσπασε			διασπάρετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διασπώσει	έχεις διασπώσει	έχει διασπώσει	έχουμε διασπώσει	έχετε διασπώσει	έχουν(ε) διασπώσει
	ΜΤΧ.	έχοντας διασπώσει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διασπώσει	είχες διασπώσει	είχε διασπώσει	είχαμε διασπώσει	είχατε διασπώσει	είχαν(ε) διασπώσει

Ρ25β διασπώμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	διασπώμαι	διασπώσαι	διασπάζεται	διασπώμεθα / διασπώμαστε	διασπάζεθε / διασπάζεστε	διασπώνται
	ΠΡΟΣΤ.		-			διασπάζεθε	
	ΜΤΧ.	διασπώμενος, διασπώμενη, διασπώμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	(διασπώμευ(α))	(διασπώσαν(α))	(διασπάζον(ε)) / διασπάζο	(διασπώμασθε / διασπώμασταν)	(διασπάζασθε / διασπάζασταν)	(διασπώνον(ε)) / διασπώνοντο
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διασπώμαι	θα διασπώσαι	θα διασπάζεται	θα διασπώμεθα / διασπώμαστε	θα διασπάζεθε / διασπάζεστε	θα διασπώνται
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα διασπαστ(θ)ώ	θα διασπαστ(θ)είς	θα διασπαστ(θ)εί	θα διασπα-στ(θ)ούμε	θα διασπαστ(θ)είτε	θα διασπα-στ(θ)ούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω διασπαστ(θ)εί	θα έχεις διασπαστ(θ)εί	θα έχει διασπαστ(θ)εί	θα έχουμε διασπαστ(θ)εί	θα έχετε διασπαστ(θ)εί	θα έχουν(ε) διασπαστ(θ)εί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	διασπαστ(θ)ήκα	διασπαστ(θ)ήκας	διασπαστ(θ)ήκε	διασπα-στ(θ)ήκαμε	διασπα-στ(θ)ήκατε	διασπαστ(θ)ήκαν / διασπα-στ(θ)ήκανε
	ΥΠΟΤ.	διασπαστ(θ)ώ	διασπαστ(θ)είς	διασπαστ(θ)εί	διασπα-στ(θ)ούμε	διασπαστ(θ)είτε	διασπα-στ(θ)ούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		διασπάσου			διασπαστ(θ)είτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω διασπαστ(θ)εί	έχεις διασπαστ(θ)εί	έχει διασπα-στ(θ)εί	έχουμε διασπαστ(θ)εί	έχετε διασπαστ(θ)εί	έχουν(ε) διασπαστ(θ)εί
	ΜΤΧ.	διασπασμένος, διασπασμένη, διασπασμένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα διασπαστ(θ)εί	είχες διασπαστ(θ)εί	είχε διασπα-στ(θ)εί	είχαμε διασπαστ(θ)εί	είχατε διασπαστ(θ)εί	είχαν(ε) διασπαστ(θ)εί

Όπως βλέπετε στο κλιτικό υπόδειγμα, στον παρατατικό της παθητικής φωνής το γ' ενικό πρόσωπο είναι διεσπάτο και το γ' πληθυντικό πρόσωπο είναι διεσπώντο. Θεωρείτε ορθό να καταχωριστούν στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων του

ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ Α) οι τύποι διεθλάτο και διεθλώντο ή Β) οι τύποι διαθλάτο και διαθλώντο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: το Α: οι τύποι διεθλάτο και διεθλώντο

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 179

Στο ΛΣΓ το ρ. αναρτώ συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P27 ανακτώ -ώμαι. Το ρ. απατώ συνοδεύεται από τα κλιτικά υποδείγματα P27 ανακτώ -ώμαι και P24α αγαπιέμαι. Το ρ. αποκτώ και αποχτώ συνοδεύεται από τα κλιτικά υποδείγματα P24 αγαπώ -ιέμαι και P27 ανακτώ -ώμαι. Το ρ. αφορμώμαι συνοδεύεται από το κλιτικό υπόδειγμα P27β ανακτώ -ώμαι. Όλα αυτά τα ρήματα μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 1.

α|ναρ|τώ (ἀναρτῶ) P27 {κ. (λόγ.) ανήρτησα κ. (λόγ.) ανηρτημένος} τοποθετώ σταθερά κάτι ψηλά ή σε τοίχο: ~ τον κατάλογο με τα ονόματα των επιτυχόντων.

α|πα|τώ (ἀπατῶ) P27, P24α **1** οδηγώ σε εσφαλμένα συμπεράσματα: η διαίσθησή του τον απάτησε || απατάται αν νομίζει ότι θα υποχωρήσω **ΣΥΝ.** παραπλανώ, ξε-

α|πο|κτώ (ἀποκτῶ) κ. **αποχτώ** P24, P27 {αποκτούσα όχι απόκταγα, κ. απέκτησα} γίνομαι κάτοχος: ~ περιουσία || ~ παιδί (γίνομαι πατέρας / μητέρα).

α|φορ|μώ|μαι (ἀφορμῶμαι) P27β (λόγ.) έχω ως αφετηρία: ~ από προσωπικούς λόγους. — **αφόρμηση** O20.

Το κλιτικό υπόδειγμα P27 ανακτώ -ώμαι μπορείτε να το δείτε στην παρακάτω φωτ. 2.

P27α ανακτώ							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώ	ανακτάς	ανακτά	ανακατούμε	ανακατάτε	ανακατούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		-			ανακατάτε	
	ΜΤΧ.	ανακατώντας					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακατούσα	ανακατούσας	ανακατούσε	ανακατούσαμε	ανακατούσατε	ανακατούσαν(ε)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώ	θα ανακτάς	θα ανακτά	θα ανακατούμε	θα ανακατάτε	θα ανακατούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακαθώ	θα ανακαθήσ	θα ανακαθήσ	θα ανακαθήσμε	θα ανακαθήσ	θα ανακαθήσυν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακαθήσ	θα έχεις ανακαθήσ	θα έχει ανακαθήσ	θα έχουμε ανακαθήσ	θα έχετε ανακαθήσ	θα έχουν(ε) ανακαθήσ
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανάκαθα	ανάκαθες	ανάκαθη	ανάκαθησμε	ανάκαθησατε	ανάκαθησαν / ανακαθήσανε
	ΥΠΟΤ.	ανακαθώ	ανακαθήσ	ανακαθήσ	ανακαθήσμε	ανακαθήσ	ανακαθήσυν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανάκαθ			ανάκαθ	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακαθήσ	έχεις ανακαθήσ	έχει ανακαθήσ	έχουμε ανακαθήσ	έχετε ανακαθήσ	έχουν(ε) ανακαθήσ
	ΜΤΧ.	έχοντας ανακαθήσ					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	έχω ανακαθήσ	έχεις ανακαθήσ	έχει ανακαθήσ	έχουμε ανακαθήσ	έχετε ανακαθήσ	έχουν(ε) ανακαθήσ

P27β ανακτώμαι							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	ανακτώμαι	ανακτάσαι	ανακατάσαι (ανακατεύσαι)	ανακτώμεθα	ανακατάσθε	ανακατώνται (ανακατεύονται)
	ΠΡΟΣΤ.		-			ανακατάσθε	
	ΜΤΧ.	ανακτώμενος, ανακτώμενη, ανακτώμενο					
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	(ανακτώμεν)	(ανακατάσαιν)	ανακατά / (ανακατάται)	(ανακατεύμεσιν)	(ανακατεύσασιν)	ανακατώντο / (ανακατεύονται)
ΜΕΛΛ. ΕΞΑΚ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακτώμαι	θα ανακατάσαι	θα ανακατάσαι (ανακατεύσαι)	θα ανακτώμεθα	θα ανακατάσθε	θα ανακατώνται (ανακατεύονται)
ΜΕΛΛ. ΣΤΙΓΜ.	ΟΡΙΣΤ.	θα ανακατηθώ	θα ανακατηθής	θα ανακατηθεί	θα ανακατηθώμε	θα ανακατηθείτε	θα ανακατηθούν(ε)
ΜΕΛΛ. ΣΥΝΤ.	ΟΡΙΣΤ.	θα έχω ανακατηθεί	θα έχεις ανακατηθεί	θα έχει ανακατηθεί	θα έχουμε ανακατηθεί	θα έχετε ανακατηθεί	θα έχουν(ε) ανακατηθεί
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	ανακατήθηκα	ανακατήθηκας	ανακατήθηκε	ανακατήθηκαμε	ανακατήθηκατε	ανακατήθησαν / ανακατήθησανε
	ΥΠΟΤ.	ανακατηθώ	ανακατηθής	ανακατηθεί	ανακατηθώμε	ανακατηθείτε	ανακατηθούν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		ανακατήσ			ανακατηθείτε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω ανακατηθεί	έχεις ανακατηθεί	έχει ανακατηθεί	έχουμε ανακατηθεί	έχετε ανακατηθεί	έχουν(ε) ανακατηθεί
	ΜΤΧ.	ανακατημένος, ανακατημένη, ανακατημένο					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	έχω ανακατηθεί	έχεις ανακατηθεί	έχει ανακατηθεί	έχουμε ανακατηθεί	έχετε ανακατηθεί	έχουν(ε) ανακατηθεί

Όπως βλέπετε στο κλιτικό υπόδειγμα, στον παρατατικό της παθητικής φωνής το γ' ενικό πρόσωπο είναι ανεκτάτο και το γ' πληθυντικό πρόσωπο είναι ανεκτώντο. Θεωρείτε ορθό να καταχωριστούν στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων του

ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ Α) οι τύποι ανερτάτο, ανερτώντο, απετάτο, απετώντο, απεκτάτο, απεκτώντο, απεχτάτο, απεχτώντο, αφερμάτο, αφερμώντο ή Β) οι τύποι αναρτάτο, αναρτώντο, απατάτο, απατώντο, αποκτάτο, αποκτώντο, αποχτάτο, αποχτώντο, αφορμάτο, αφορμώντο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: το Β: οι τύποι αναρτάτο, αναρτώντο, απατάτο, απατώντο, αποκτάτο, αποκτώντο, αποχτάτο, αποχτώντο, αφορμάτο, αφορμώντο

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 180

Στο ΛΣΓ λημματογραφείται το ρ. αποκτώ (απέκτησα) κ. αποχτώ. Παρομοίως, στο ΛΑΑ λημματογραφείται το ρ. αποκτώ (απέκτησα κ. απόκτησα) & (λαϊκό) αποχτώ. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 1.

α|πο|κτώ (ἀποκτῶ) κ. **αποχτώ** P24, P27 {αποκτούσα όχι απόκταγα, κ. απέκτησα} γίνομαι κάτοχος: ~ περιουσία || ~ παιδί (γίνομαι πατέρας / μητέρα).

ΑΠΟΚΤΩ [ἀποκτῶ] α-πο-κτώ ρ. (μτβ.) {αποκτ-άς ... | απέκτησε κ. απόκτ-ησε, -ήσει, -άται κ. -ιέται, -ήθηκε (λόγ. μτχ. αποκτη-θείς, -θείσα, -θέν), -ηθεί, -ημένος, -ώντας} & αποκτάω & (λαϊκό) αποχτώ 1. γίνομαι κάτοχος υλικού ή άλλου αγαθού: ~ησαν δικό τους σπίτι (= αγόρασαν). Το νοσοκομείο ~ησε μονάδα τεχνητού νεφρού. Ο σταθμός

Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους ΑΠΕΧΤΗΣ-Α, -ΕΣ, -Ε, -ΑΝ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 181

Σύμφωνα με τις κλιτικές πληροφορίες που δίνονται στα μέχρι σήμερα αποδεκτά μας βοηθήματα, δηλαδή στο ΛΝΕΓ (Μπ.) και στο ΛΚΝ (Τρ.), εκατοντάδες ουσιαστικά λημματογραφούνται συνοδευόμενα από επισημάνσεις μορφολογικών περιορισμών (απουσία πτώσεων). Κατά συνέπεια, υπάρχουν εκατοντάδες κλιτικοί τύποι ουσιαστικών (κυρίως θηλυκών και δευτερευόντως ουδετέρων), οι οποίοι θεωρούνται μη αποδεκτοί. Συνήθως πρόκειται για τύπους της γενικής ενικού, της ονομαστικής πληθυντικού και της γενικής πληθυντικού.

Σύμφωνα όμως με τα νέα μας αποδεκτά βοηθήματα, δηλαδή το ΛΣΓ (Μπ.) και το ΛΑΑ (Ακ. Αθ.), στα περισσότερα από αυτά τα λήμματα είτε δίδονται ρητώς ομαλά κλιτικά υποδείγματα (ΛΣΓ) είτε απουσιάζουν παντελώς υποδείξεις μορφολογικών περιορισμών (ΛΑΑ).

Στον πρόλογο του ΛΑΑ ο λεξικογράφος δίνει κάποιες διευκρινίσεις για τα κλιτικά παραδείγματα. Όπως θα παρατηρήσετε, σαφής οδηγία για ανύπαρκτη γενική πτώση δίδεται μόνον για τα υποκοριστικά σε -άκι (φωτ. 1).

5. Τα κλιτικά παραδείγματα τοποθετούνται σε άγκιστρα: [βάρ-ους | -η, -ών].
Για τα ουσιαστικά σε -ση, -ξη [-ης (λόγ.) -εως | -εις, -εων] παραλείπεται κατά κανόνα η κλίση τους για λόγους οικονομίας. Η λόγια κατάληξη της γενικής ενικού των παλαιών τριτοκλίτων -εως έχει υποχωρήσει αισθητά και σε αρκετές περιπτώσεις αποφεύγεται η καταγραφή της. Το ίδιο ισχύει για τα επιρρήματα σε -ως. Ο πληθυντικός σε μια σειρά ουσιαστικών (κυρ. αυτών που λήγουν σε -ότητα, -ποίηση, -ποιία, -οσύνη) χρησιμοποιείται σπάνια, συνήθ. με αρνητική συνυποδήλωση. Η γενική ενικού, και ιδίως του πληθυντικού, είναι ανύπαρκτη σε πολλά ουσιαστικά, όπως στα υποκορ. σε -άκι. Σε αρκετά σύνθετα ουσιαστικά (π.χ., σύμπραξη) παραλείπονται οι σχετικές με την κλίση πληροφορίες επειδή υπάρχουν στις πρωτότυπες λέξεις. Στα ρήματα καταγράφονται οι συχνότεροι τύποι, συνήθ. στο πρόσωπο στο οποίο εμφανίζονται: παίζω (μτβ. κ. αμτβ.) [έπαι-ξα, παί-ξει, παί-χτηκε, (λόγ.) -χθηκε, -χτεί (λόγ.) -χθεί, παίζ-οντας, -όμενος, παι-γμένος]. Σε αντίθεση με άλλα λεξικά, ορισμένα ρήματα λημματογραφούνται στο γ' πρόσ. λόγω της μεγάλης στατιστικής συχνότητάς τους σε αυτόν τον τύπο, και όχι στο α' πρόσ., π.χ. εμπίπτει και όχι εμπίπτω.

Κατόπιν προσεκτικής, μακρόχρονης και ενδεδειγμένης μελέτης του ΛΑΑ, επισημάνσεις απουσίας πτώσεων εντοπίσαμε μόνο σε 23 (είκοσι τρία) λήμματα, εκ των οποίων τα 22 είναι ουσιαστικά και το 1 είναι επίθετο. Πιο συγκεκριμένα, στο λεξικό αυτό ο αναγνώστης θα βρει μορφολογικούς περιορισμούς μόνο στα εξής λήμματα: ανθρωπομάνι (χωρ. άλλους τ.), ασημής, -ιά, -ί (χωρ. πληθ. αρσ.), αφρόγαλα (χωρ. άλλους τ.), γυναικομάνι (χωρ. άλλους τ.), δέιλι (μόνο στην ονομαστ. κ. αιτ. εν.), δέλεαρ (χωρ. άλλους τ.), ελευθέρωμα (χωρ. πληθ.), έμπυο (χωρ. πληθ.), καπάρο (μόνο στην ονομαστ. κ. αιτ. εν.), κηδεμονία (χωρ. πληθ.), κοριτσομάνι (χωρ. άλλους τ., περιληπτ.), μόρφωση (χωρ. πληθ.), πάνδεινα (χωρ. άλλους τ.), πρωτόγαλα (χωρ. πληθ.), πύαρ (χωρ. άλλους τ.), σκυλοζωή (χωρ. πληθ.), σύγκαλα & συγκαλά (χωρ. άλλους τ.), συννεφόκαμα (χωρ. άλλους τ.), τεχνολογία (πληθ. μόνο στη σημ. 2), τοιχοποιία (χωρ. πληθ. στη σημ. 1), υπακοή (χωρ. πληθ.), υπογένειο (χωρ. άλλους τ.), ύα (χωρ. πληθ.).

Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 2.

ανθρώπουμάνι [άνθρου-που-μάνι] αν-θρου-πο-μάνι σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ., περιληπτ.] (προφ.-μιαυτ.) : μεγάλος αριθμός ανθρώπων. (ωσπρ.)
αστηής -αί, -ι [άστηής] α-στη-ής επιβ. βστη-σό (θηλ. -άα) l -ών χωρ. πληθ. σου. l & αστημί [αειλ.] (προφ.) που μοιάζει με αστημ στο χρώμα. -ής/-ι
αφρόγαλα [άφρό-γαλα] α-φρό-γα-λα σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ.] & αφρόγαλα l αφρός ή κρέμα γαλακτομάνι γυ-ναι-κο-μάνι σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ., περιληπτ.] (προφ.-μιαυτ.) πληθός
δειδι δει-λι σου. (ουδ.) [μόνο στην ονομαστ. κ. απ. εν.] (λογ.) : δειλιό. Πβ. σόκουτα, σόδαμπο.
δέλεαρ δέ-λε-αρ σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ.] (λόγ.) : μέσο προσέλευσης, συνήθ. απαστηλός
ελευθέριμα [έλευθέριμα] ε-λε-ο-θέ-ρι-μα σου. (ουδ.) [χωρ. πληθ.] (λόγ.) : ελευθέρωση - εκλάρση l
έμπυο [έμπυο] ε-μπυ-ο σου. (ουδ.) [χωρ. πληθ.] (λόγ.) l ATP: πύον l < μεση. έμπυο
κασπόρ κα-πά-ρο σου. (ουδ.) [μόνο στην ονομαστ. κ. απ. εν.] (προφ.) : χρηματικό ποσό που δίνεται

κηδεμονία κη-δε-μο-νι-α σου. (θηλ.) (λόγ.) l [χωρ. πληθ.] ανάλυση της επιμέλειας ανήλικων από
κοριτσιομάνι κο-ρι-τσι-ο-μάνι σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ., περιληπτ.] (προφ.-μιαυτ.) : πλήθος
μόρφωση μόρ-φα-ση σου. (θηλ.) l [χωρ. πληθ.] απόκτηση γνώσεων και γενικά πνευματική
πάνδεινα πάν-δει-να σου. (ουδ.) (τα) [χωρ. άλλους τ.] (λόγ.-επιστ.) : παλιό μεγάλος δεινό, βάσανα
πρωτόγαλα πρω-τό-γα-λα σου. (ουδ.) [χωρ. πληθ.] : l ATP: υποκίτρων γαλακτώδες υγρό που
πίαορ [πίαορ] πύ-αρ σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ.] (αρχαϊσμός) : l ATP: πρωτόγαλα. l < μετγν. πύαορ
σκαλοζωή σκα-λο-ζω-ή σου. (θηλ.) [χωρ. πληθ.] (προφ.) : δυσκολή ζωή, γκάπη στεγερούς, βάσανα
σύνγαλα σύ-γκα-λα σου. (ουδ.) (τα) [χωρ. άλλους τ.] & συγκαλάει διανοητική και ψυχική ισορροπία
συννεφέαμα συν-νε-φό-κα-μα σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ.] : (λιανό) συννεφέ με υψηλή θερμότητα

τεχνολογία τε-χνο-λο-γι-α σου. (θηλ.) [τεχνολογιών, πληθ. μόνο στη σημ. 2] l. ΤΕΧΝΟΛ. (κ. με κε-τοεχοποιία τοι-χο-ποι-ία σου. (θηλ.) ΟΙΚΟΔ.
τοεχοποιία τοι-χο-ποι-ία σου. (θηλ.) ΟΙΚΟΔ. l [χωρ. πληθ.] κατασκευή και ανέγερση τοίχων/εσοδομική - i : τρόπος δόμησης από μεγάλες, ορθογώνιες πέτρες l - από σκαλοδέμα. Συγκροση - πλαίσιοσης χωρών. Μηχανική της -ας. Ελ. -ποιία. ΣΤΝ. τοεχοποιία l (συνεκό) το σύνολο των τοίχων που έχει ένα οικοδόμημα διαλύθηκε/επένει/εδατ/ερετηφένοντα - Περιμετρικός -ες -ες από λιθοδομη/τούβλα. l < μετγν. τοεχοποιία
υπακοή [ύπακοη] υ-πα-κο-ή σου. (θηλ.) l [χωρ. πληθ.] η ενίγναι ή το αποδέλεια του υπα-
υπογένειο [ύπογένειο] υ-πο-γέ-νει-ο σου. (ουδ.) [χωρ. άλλους τ.] (λόγ.) : κοινό γένι. σπληθ. στην άραη των προγονό. Πβ. μεύει l < μεση. υπογένειον
ώα [ώα] ώ-α σου. (θηλ.) [χωρ. πληθ.] l. ΦΙΛΟΛ. περιβαρικό ειδκότ. το άγραφο μέρος της σελί-

Στο ΛΣΓ όλα τα ουσιαστικά συνοδεύονται από αναλυτικά κλιτικά υποδείγματα. Στην πλειονότητα αυτών των ουσιαστικών δεν εμφανίζονται καθόλου επισημάνσεις μορφολογικών περιορισμών, δηλαδή απουσίας πτώσεων. Ωστόσο, στο λεξικό αυτό λημματογραφούνται και πάρα πολλά ουσιαστικά, στα οποία εμφανίζονται (αμέσως μετά την κεφαλή του λήμματος) επισημάνσεις του τύπου «χωρίς γενική» ή «χωρίς πληθυντικό» ή «χωρίς γενική πληθυντικού». Μπορείτε να δείτε δειγματοληπτικά (εν είδει παραδείγματος) ένα μικρό μόνο μέρος από αυτά στην παρακάτω φωτ. 3.

α|γκα|λιά (άγκαλιά) O3 {χωρ. γεν. πληθ.} **1** ο χώρος που
α|θω|ό|τη|τα (άθωότητα) O10 {χωρ. πληθ.} **1** το να εί-
αρ|μο|νί|α (άρμονία) O4 {χωρ. πληθ.} **1** η συμμετρική
γουρούνα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} **1** ο χοίρος (βλ.λ.):
δέ|μας (το) O {μόνο ονομ. κ. αιτ. εν.} (αρχαιοπρ.) το
θε|ού|σα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} (μειωτ.) η θρησκοποίηση
κα|κο|μοι|ριά O3 {χωρ. γεν. πληθ.} η κατάσταση του
καλ|ντέ|ρα κ. **καλδέρα** O4 {χωρ. γεν. πληθ.} ΓΕΩΛ.
κα|ντή|λα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} **1** κρεμαστό καντήλι **2**
καρ|βου|νό|σκο|νη O18 {χωρ. γεν. πληθ.} σκόνη από
κά|ψα² O4 {χωρ. γεν. πληθ.} **1** η υπερβολική ζέστη που
κον|σό|λα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} **1**
κω|λο|τού|μπα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} (οικ.) **1** τούμπα
λε|βε|ντο|μά|να O4 {χωρ. γεν. πληθ.} μάννα που έχει
μέ|γκε|νη O18 {χωρ. γεν. πληθ.} ξυλουργικό ή σιδε-
νέ|φτι O31 {χωρ. γεν. πληθ.} ΧΗΜ. άχρωμο πτητικό
ο|ξύ|γα|λα (το) (όξύγαλα) O {εν. γεν. οξυγάλακτος, χωρ.
 πληθ.} (λόγ.) **1** το ξινόγαλο **2** (κατ' επέκτ.) το γιαούρτι.
πού|ντα O4 {χωρ. πληθ. σημ. 1, χωρ. γεν. πληθ. σημ. 2}
σα|κα|ρά|κα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} (λαϊκ.-εκφραστ.)
σα|μπά|νια O4 {χωρ. γεν. πληθ.} ελλην. *καμπανίτης* οί-
σει|σά|χθει|α O5 {χωρ. πληθ.} (στην Αρχαιότητα) νο-
ταρ|τα|ρού|γα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} το όστρακο της
φιο|ρι|τού|ρα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} **1** καλλωπίστική
χα|βά|για O4 {χωρ. γεν. πληθ.} ΜΟΥΣ. εξάχορδη χαβα-
χα|λά|ου|α O5 {χωρ. πληθ.} αποτριχωτική κολλώδης

Θα πρέπει εδώ να τονιστεί ιδιαίτερος ότι σύμφωνα με τους επίσημους «όρους αποδοχής λέξεων» μία λέξη θεωρείται αποδεκτή αρκεί να τεκμαίρεται σε ένα τουλάχιστον βοήθημα (δηλαδή δεν απαιτείται να τεκμαίρεται ταυτοχρόνως σε όλα τα λεξικά). Αυτό σημαίνει ότι αρκετοί κλιτικοί τύποι που βλέπουμε να αποκλείονται στις

ανωτέρω φωτ. 2 και φωτ. 3, είναι ήδη αποδεκτοί στο σκραμπλ διότι τεκμαίρονται σε κάποιο άλλο αποδεκτό λεξικό.

Το Τμήμα Λεξικού, το οποίο επιμελείται τη δημιουργία ψηφιακής βάσης όλων των αποδεκτών κλιτικών τύπων 2 – 15 γραμμάτων του ελληνικού αγωνιστικού σκραμπλ, έχει ήδη καταχωρίσει σ' αυτήν όλους τους κλιτικούς τύπους των ουσιαστικών, εφόσον βέβαια δεν εμφανίζονται οι σχετικές επισημάνσεις απουσίας πτώσεων, ακόμη και όταν κάποιοι τύποι – κατά το υποκειμενικό γλωσσικό αισθητήριο του καθενός – μπορεί να φαίνονται εντελώς αδόκιμοι ή αφύσικοι ή σπάνιοι. Σημειώνεται εδώ ότι η πρακτική αυτή δεν είναι καινοφανής, καθώς εφαρμόζεται ανέκαθεν και στα παλαιότερα βοηθήματα (λ.χ. ΛΝΕΓ) και μάλιστα ερωτηθήκατε και σχετικά για την ορθότητα ή μη της πρακτικής αυτής (βλ. ερώτημα Νο 84) και αποφανθήκατε θετικά. Προκειμένου το ΤΛ να αποφύγει τις αυθαιρεσίες και επειδή ο στόχος είναι να ολοκληρωθεί πολύ σύντομα η ηλεκτρονική αυτή βάση, χωρίς όμως λάθη ή ελλείψεις ή αυθαιρεσίες, σας παρακαλούμε να επιβεβαιώσετε (ή να απορρίψετε) τη «γραμματική ορθότητα» και την «αποδεκτότητα» των υπό εξέταση κλιτικών τύπων. Όλοι οι τύποι που θα εξεταστούν στα επόμενα 24 ερωτήματα ήταν μέχρι σήμερα (με τα παλαιά βοηθήματα) μη αποδεκτοί. Ως γνωστόν όμως, ήδη έχουν υπερψηφισθεί τρία ακόμη νέα βοηθήματα (Λεξικό Ακαδημίας Αθηνών, Λεξικό για το Σχολείο και το Γραφείο, Σχολική Γραμματική Μπαμπινιώτη). Τέλος, υπογραμμίζεται ότι στα επόμενα ερωτήματα δεν θα επαναληφθεί η διατύπωση της ανωτέρω μακροσκελούς εισαγωγής.

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 4 και φωτ. 5.

αβάντα [άβάντα] α-βά-ντα ουσ. (θηλ.) (προφ.)

1. υποστηρίξη, βοήθεια, ενίσχυση: πολιτική ~. Δίνω ~ σε κάποιον. Του κάνει ~ (= τον στηρίζει). (Κάποιος) έχει την ~ της διαιτησίας/της εξουσίας/των μέσων ενημέρωσης/από τον κόσμο. Πήρε δάνειο με την ~ των γονιών του. || Έχει μεγάλες ~ες (= πλάτες, μέσο). Προωθήθηκε με ~ες στον καλλιτεχνικό χώρο. 2. πλεονέκτημα, πλεονεκτική θέση: Ξεκίνησε με ~ τον αγώνα. Πβ. αβαντάζ, αβαντζο, ατού. 3. (σπάν.) παράνομο συνήθ. υλικό κέρδος: Δέχομαι/παιρνω ~ (πβ. μίζα, προμήθεια). Η ~ τον καζίνο (: το χρηματικό ποσό που κερδίζει στο σύνολο των στοιχημάτων). [< ιταλ. *avanzare*]

αγιόζι [άγιόζι] α-γιά-ζι ουσ. (ουδ.) (κυρ. λογοτ.)

1. έντονα αισθητή, διαπεραστική ψύχρα και υγρασία: βραδινό/πρωινό ~. Το ~ του χειμώνα. Με χτύπησε/τους τρώει τ' ~. Ένωσε τ' ~ (: δυνατό κύρο). 2. πάχνη: Το ~ έκαψε τα φυτά. [< τουρκ. *ayaz*]

αγέρι [άγέρι] α-γέ-ρι ουσ. (ουδ.) & αέρι (λογοτ.): απαλός, ήπιος άνεμος: δροσερό/θαλασσινό ~. Τ' ~ της αυγής. Η ανάσα/το χάνι του ~ιού. Τ' ~ φυσα γλυκά. ΣΥΝ. αεράκι, αύρα (1) [< μεσν. αέριν]

αγκάλη [άγκάλη] α-γκά-λη ουσ. (θηλ.) (λόγ.)

1. αγκαλιά, κόρπος, στήθος και κατ' επέκτ. θαλπωρή, στοργή: ζεστή/πλατιά/τρυφερή ~. Έγειρε/

αίμωδία [αίμωδία] αί-μω-δί-α ουσ. (θηλ.): ΙΑΤΡ. μερική ή ολική απώλεια της αίσθησης σε μέρος του σώματος, μούδιασμα: ~ των άκρων. Κόπωση και ~ των κνημών μετά από βάδισμα. ~ες και μυϊκές αδυναμίες. Πβ. μυρμήγκιασμα. Βλ. παραισθησία. [< αρχ. αίμωδία]

αθρεψία [άθρεψία] α-θρε-ψί-α ουσ. (θηλ.): ΙΑΤΡ. πλημμελής θρέψη βρέφους, κυρ. λόγω χρόνιας διάρροιας, με αποτέλεσμα την καθυστέρηση της ανάπτυξης του· γενικότερ. ανεπαρκής διατροφή: ραχιτισμός λόγω ~ας. Βλ. δυστροφία, υποθρεψία. [< μεσν. αθρεψία, γαλλ. *athrepsie*, αγγλ. *athrepsia*]

αγνωσία [άγνωσία] α-γνω-σί-α ουσ. (θηλ.)

1. ΙΑΤΡ. αδυναμία αναγνώρισης των αισθητηριακών ερεθισμάτων λόγω εγκεφαλικής βλάβης: ακουστική/απτική/γευστική/λεκτική/οπτική/οσφρητική ~. ~ βάθους/χρωμάτων. Βλ. αλεξία, αφασία, -γνωσία, προσωπο~. 2. (απαιτ. λεξιλόγ.) άγνοια, αμάθεια: ιστορική ~. Στο σκοτάδι της ~ας. 3. ΦΙΛΟΣ. βασικό αξίωμα στη σωκρατική διαλεκτική ("έν οίδα ότι ουδέν οίδα"). [< 1: γερμ. *agnosie*, γαλλ. *agnosie*, 1900, αγγλ. *agnosia*, 1900 2,3: αρχ. άγνωσία]

αγνεία [άγνεια] α-γνεί-α ουσ. (θηλ.) (λόγ.): παρθενία ή αποχή από τις σαρκικές απολαύσεις και (συνήθ. κατ' επέκτ.) αγνότητα, ηθική καθαρότητα: (ΘΕΟΛ.) Νηστεία και ~. Ορκος ~ας. Βλ. αγαμία. || ~ ηθών/ψυχής. [< αρχ. άγνεία]

αγορίνα [άγορίνα] α-γο-ρί-να ουσ. (θηλ.) (οικ.): χαϊδευτική προσφώνηση απευθυνόμενη σε αγόρι ή σε νεαρό άνδρα: ~ μου εσύ! Τι κάνεις ~ μου; ~ες και κοριτσάρες μου!

αηδόνα [αηδόνα] α-η-δό-να ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-λογοτ.): το θηλυκό αηδόνι· κυρ. ως χαρακτηρισμός γυναίκας με πολύ ωραία φωνή. [< μεσν. αηδόνα]

ακηδία [άκηδία] α-κη-δί-α ουσ. (θηλ.) (απαιτ. λεξιλόγ.): αμέλεια, αδιαφορία και γενικότερ. παραίτηση από κάθε εργασία, συνήθ. πνευματική: ηθική/κοινωνική ~. ~ εκ μέρους των δημοτικών και κυβερνητικών Αρχών. Πβ. αμεριμνησία. || (ΕΚ-ΚΛΗΣ.) ~ και αθυμία. [< αρχ. άκηδία]

αγκούσα [άγκούσα] α-γκού-σα ουσ. (θηλ.) (ιδιωμ.)

1. δυσφορία, δύσπνοια λόγω έλλειψης αέρα, ισθένειας, πνιγμονής, πολυφαγίας: Από την κούραση του 'ρθε ~. 2. (κατ' επέκτ.) αποπνικτική ατμόσφαιρα: ~ λόγω ζέστης/υγρασίας. 3. (μτφ.) Ολίψη, μεγάλη στενοχώρια: Μια ~ τους γέμιζε/πλάκωνε τα στήθια για το βαρύ χρέος. Έχει ~ες και καημούς. • αγκούσες (οι): αναστεναγμοί, βογκητά: Κλάματα κι ~ες. [< μεσν. αγκούσα]

αγόντα [ἀγόντα] α-γά-ντα επιφών. [άκλ.] ΝΑΥΤ.
1. (ως παράγγελμα ή προτροπή) κράτα!, πιάσε!, γερά!: ~ τα κουπιά/το σχοινί. Προχώρα ~.|| (μτφ.) ~ και φτάσαμε. ~ (: βάστα) καρδιά μου. ~ παλικάρια! (βλ. κουράγιο) **2.** [ως ουσ. θηλ.] πάσσαλος ή κρίκος για την πρόσδεση σκαφών. Πβ. δέστρα.

αίγλη [αἶγλη] αἰ-γλή ουσ. (θηλ.) (απαιτ. λεξιλόγ.)
1. δόξα, κύρος, κοινωνική ακτινοβολία: αυτοκρατορική ~. Η ~ της εξουσίας/του παρελθόντος. Η πολλή διατηρεῖ/ἐξανabρήκε την παλία της ~ (= λαμπρότητα, μεγαλείο). Προσωπικότητες παγκόσμιας ~ης. Πβ. γόητρο, λάμψη, μεγαλοπρέπεια.
2. ΦΥΣ.-ΤΕΧΝΟΛ. μορφή φωτεινής ακτινοβολίας, που εκπέμπεται από κάποιες ουσίες σε χαμηλή θερμοκρασία υπό την επίδραση μιας διέγερσης: ~ καθόδου. Εκκένωση/τάση ~ης. Λαμπτήρας/λυχνία ~ης (: που παράγει φως, όταν προκαλείται ηλεκτρική εκκένωση στο εσωτερικό της). [< 1: αρχ. αἶγλη, γαλλ. gloire, auréole 2: αγγλ. glow (lamp)]

αἰγνεΐα (ἀγνεΐα) Ο4 η παρθενία.

αἰκη|δι|α (ἀκήδι|α) Ο4 (λόγ.) το να είναι κάποιος ακηδής ΣΥΝ. αδιαφορία, αμέλεια.

αἰκρα|σι|α (ἀκρασία) Ο4 (λόγ.) η έλλειψη εγκράτειας, η ακολασία ➡ ἀκρατός¹.

Ο4 σημεία	Ονημοσιή	Τενιή	Ακρασιή	Ακρασιή
Εκείος	ο ονημοσίος	της τενιίδος	της ακρασίας	ακρασίας
Πληθυντικός	οι ονημοσίοι	των τενιίδων	της ακρασίας	ακρασιών

αἰγονία [ἀγονία] α-γο-νί-α ουσ. (θηλ.) (σπάν.)
1. ΙΑΤΡ. στειρότητα άνδρα ή γυναίκας: δείκτης γονιμότητας ή -ας. Βλ. -γονία. **2.** (για έδαφος, φυτό) έλλειψη ευφορίας, ακαρπία: ~ του εδάφους. ΑΝΤ. ευφορία (1) [< μτγν. ἀγονία]

αιγέρι (ἀγέρι) κ. (κυρ. λογοτ.) αέρι Ο31 (χωρ. πληθ.) ελαφρός, απαλός και ευχάριστος άνεμος.

Ο31 λαυλούδι	Ονημοσιή	Τενιή	Ακρασιή	Ακρασιή
Εκείος	το λαυλούδι	της λαυλούδας	το ακρασιό	ακρασιό
Πληθυντικός	τα λαυλούδια	των λαυλούδων	τα ακρασιό	ακρασιό

αἰγόρι (ἀγόρι) Ο31 **1** αρσενικό παιδί: τα ~ έπαιζαν μπάλα ΑΝΤ. κορίτσι **2** (σικ.) σε προσφωνήσεις προς αγαπητά αρσενικά πρόσωπα: τι κάνεις. ~ μου: **3** ο αγαπημένος. πήγε εκδρομή με το ~ της. — (υποκ.) **αγοράκι** Ο32. (καίδευτ. σε προσφωνήσεις) **αγορίνα** Ο9.

Ο9 αελάδα	Ονημοσιή	Τενιή	Ακρασιή	Ακρασιή
Εκείος	η αελάδα	της αελάδας	η ακρασιή	ακρασιή
Πληθυντικός	οι αελάδες	των αελάδων	οι ακρασιές	ακρασιών

Οι λέξεις ΑΓΕΡΙΩΝ, ΑΓΝΕΙΕΣ, ΑΓΝΕΙΩΝ, ΑΓΟΡΙΝΩΝ, ΑΓΩΡΙΝΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΑΙΜΩΔΙΕΣ (βλέπουμε τη φράση «αιμωδίες και μυϊκές αδυναμίες»), ΑΚΗΔΙΕΣ, ΑΚΗΔΙΩΝ, ΑΚΡΑΣΙΕΣ, ΑΚΡΑΣΙΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΑΒΑΝΤΩΝ, ΑΓΑΝΤΩΝ, ΑΓΕΡΙΩΝ, ΑΓΙΑΖΙΟΥ, ΑΓΙΑΖΙΩΝ, ΑΓΚΑΛΩΝ, ΑΓΚΟΥΣΩΝ, ΑΓΝΕΙΕΣ, ΑΓΝΕΙΩΝ, ΑΓΝΩΣΙΩΝ, ΑΓΟΝΙΕΣ, ΑΓΟΝΙΩΝ, ΑΓΟΡΙΝΩΝ, ΑΓΩΡΙΝΩΝ, ΑΗΔΟΝΩΝ, ΑΘΡΕΨΙΕΣ, ΑΘΡΕΨΙΩΝ, ΑΙΓΛΕΣ, ΑΙΓΛΩΝ, ΑΙΜΩΔΙΕΣ, ΑΙΜΩΔΙΩΝ, ΑΚΗΔΙΕΣ, ΑΚΗΔΙΩΝ, ΑΚΡΑΣΙΕΣ, ΑΚΡΑΣΙΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 182

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1, φωτ. 2 και φωτ. 3.

αλιάδα [αλιάδα] α-λιά-δα ουσ. (θηλ.) (διαλεκτ.): **άλμη** [άλμη] άλ-μη ουσ. (θηλ.) & άρμη 1. αλατισμένο σκορδαλιά. [< μεσν. αλιάδα]

άμπωτη [άμπωτη] ά-μπω-τη ουσ. (θηλ.) & (λόγ.) **ανεμώνη** [άνεμώνη] α-νε-μώ-νη ουσ. (θηλ.) & άμπωτις 1. ΩΚΕΑΝ. κάθοδος της στάθμης της (προφ.) ανεμώννα: ΒΟΤ. γένος ποικιδών φυτών

ανεργία [άνεργία] α-νερ-γί-α ουσ. (θηλ.) 1. κατά-σταση κατά την οποία δεν εργάζεται κάποιος **αντόρα** [άντάρα] α-ντά-ρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-λογος.) 1. κακοκαιρία, καταιγίδα με σκοτεινιά

αντρέσα [άντρέσα] α-ντρέ-σα ουσ. (θηλ.) (πα-λαιότ.-λαϊκό): διεύθυνση. [< γαλλ. adresse] **αντέτι** [άντέτι] α-ντέ-τι ουσ. (ουδ.) (ιδιωμ.-λαϊκό): έθιμο, άγραφος νόμος: ιδιόμορφα/παλιά -ια. Πβ. σνήθειο. [< τουρκ. âdet]

αντιβία [άντιβία] α-ντι-βί-α ουσ. (θηλ.): άσκηση βίας ως απάντηση ή αντιδραση σε βίαιες ενέ-ργειες. [< αγγλ. counter-violence] **αποξίο** [άπαξία] α-πα-ξί-α ουσ. (θηλ.) (λόγ.): απουσία ηθικών κυρ. αξιών: ηθική/κοινωνική/πλήρης/ποινική -. - και αδιαφορία. Βλ. απαιξίωση.

άσάνα [άσάνα] α-σά-να ουσ. (θηλ.) (πληθ. -ας κ. -ες) & άσανα: καθεμία από τις στάσεις της γιό-γκα. [< αγγλ. asana, περ. 1934] **ατζέντα** [άτζέντα] α-τζέ-ντα ουσ. (θηλ.) 1. έντυ-πο ή ηλεκτρονικό ημερολόγιο ή ηλεκτρονική συσκευή για καταγραφή ραντεβού, αριθμών τη-

αντρίλα [άντρίλα] α-ντρί-λα ουσ. (θηλ.) (προφ., για άνδρα): βαριά και έντονη μυρωδιά· γενικότ. το σύνολο των χαρακτηριστικών που φανερώ-νουν αρρενωπότητα. Πβ. βαρβατίλα. Βλ. -ίλα. **ατάκα** [άτάκα] α-τά-κα ουσ. (θηλ.) 1. μεμονωμένη φράση σε θεατρική ή κινηματογραφική στιχο-μυθία· κατ' επέκτ. κάθε ετοιμόλογη απάντηση: διάσημες/κλασικές -ες. || Απαιχτη/έξυπνη/ξεκαρ-

άτι [άτι] ά-τι ουσ. (ουδ.) (λόγος): αρσενικό άλογο, σνήθ. όμορφο και δυνατό: άγριο/ατίθασο/λευκό/περήφανο/(ΜΥΘ.) φτερωτό -. ΣΥΝ. ίππος (1) [< τουρκ. at] **αμάκα** [άμάκα] α-μά-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): εξασφάλιση αγαθών από τους άλλους, τράκα: η τακτική του λαμόγιου και της -ας. || (σπάν. ως επίρρ.) Πάλι (στην) - την έβγαλε (: δωρεάν, τσά-μπα). [< βεν. a macca]

α|νερ|γία (άνεργία) Ο4 η έλλειψη εργασιακής απασχόλησης: ταμείο ανεργίας || εποχική / μερική / διαρ-

α|ντά|ρα (άντάρα) Ο4 (λαϊκ.-λογот.) **1** θυελλώδης και-

α|πα|ξία (άπαξία) Ο4 (λόγ.) η έλλειψη αξίας (από κάτι).

α|στι|ξία (άστιξία) Ο4 η απουσία στίξης στον γραπτό λόγο.

α|τά|κα (άτάκα) Ο4 **1** (στο θέατρο) μεμονωμένη φράση ηθοποιού σε στιχομυθία **2** (κατ' επέκτ.) η ετοιμόλογη

α|τζέ|ντα (άτζέντα) Ο4 **1** βιβλιαράκι ή ηλεκτρονική συσκευή (ηλεκτρονική ~) που περιλαμβάνει ημερολόγιο,

Ο4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

άλ|μη (ἄλμη) κ. **άρμη** 014 **1** η αλμύρα της θάλασσας: τα μαλλιά του είχαν γεμίσει ~ **2** διάλυμα νερού και αλα-
αν|ε|μώ|νη (ἀνεμώνη) 014 κ. **ανεμώνα** 09 **1** καλλω-
 πιστικό φυτό με άνθη σε έντονα χρώματα, συχνά μοβ
α|σβό|λη (ἀσβόλη) 014 **1** η μαύρη σκόνη από καπνό
 φωτιάς ΣΥΝ. καπνιά **2** ΧΗΜ. η αιθάλη.

014 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

α|λιά|δα (ἀλιάδα) 09 (λαϊκ.) η σκορδαλιά

αν|ε|μώ|νη (ἀνεμώνη) 014 κ. **ανεμώνα** 09 **1** καλλω-
 πιστικό φυτό με άνθη σε έντονα χρώματα, συχνά μοβ

09 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

ά|πλοι|α (ἄπλοια) 05 (λόγ.) ΝΑΥΤ. η παραμονή των πλοί-
 ων στο λιμάνι λόγω κακοκαιρίας. ➡ πλους.

05 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

ά|μπω|τη (ἄμπωτη) 018 η υποχώρηση των υδάτων
 κατά τη δεύτερη φάση της παλίρροιας (βλ.λ.) ΣΥΝ.
 (λαϊκ.) φυρονεριά ΑΝΤ. πλημμυρίδα.

018 θύμηση	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θύμηση	της θύμησης	τη θύμηση	θύμηση
Πληθυντικός	οι θύμησης	των (θυμήσεων)	τις θύμησης	θύμησης

Οι λέξεις ΑΛΙΑΔΩΝ, ΑΛΜΩΝ, ΑΜΠΩΤΕΩΝ, ΑΝΕΜΩΝΩΝ, ΑΝΕΡΓΙΩΝ, ΑΝΤΑΡΩΝ, ΑΝΤΡΙΛΑ, ΑΠΑΞΙΩΝ, ΑΠΛΟΙΕΣ, ΑΠΛΟΙΩΝ, ΑΣΑΝΑ, ΑΣΑΝΑΣ, ΑΣΑΝΕΣ, ΑΣΒΟΛΕΣ, ΑΣΒΟΛΩΝ, ΑΣΤΙΞΙΕΣ, ΑΣΤΙΞΙΩΝ, ΑΤΑΚΩΝ, ΑΤΖΕΝΤΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΑΛΙΑΔΩΝ, ΑΛΜΩΝ, ΑΜΑΚΩΝ, ΑΜΠΩΤΕΩΝ, ΑΝΕΜΩΝΩΝ, ΑΝΕΡΓΙΩΝ, ΑΝΤΑΡΩΝ, ΑΝΤΕΤΙΟΥ, ΑΝΤΕΤΙΩΝ, ΑΝΤΙΒΙΕΣ, ΑΝΤΙΒΙΩΝ, ΑΝΤΡΕΣΩΝ, ΑΝΤΡΙΛΑ, ΑΝΤΡΙΛΑΣ, ΑΝΤΡΙΛΕΣ, ΑΝΤΡΙΛΩΝ, ΑΠΑΞΙΩΝ, ΑΠΛΟΙΕΣ, ΑΠΛΟΙΩΝ, ΑΣΑΝΑ, ΑΣΑΝΑΣ, ΑΣΑΝΕΣ, ΑΣΑΝΩΝ, ΑΣΒΟΛΕΣ, ΑΣΒΟΛΩΝ, ΑΣΤΙΞΙΕΣ, ΑΣΤΙΞΙΩΝ, ΑΤΑΚΩΝ, ΑΤΖΕΝΤΩΝ, ΑΤΙΟΥ, ΑΤΙΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 183

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1, φωτ. 2 και φωτ. 3.

ατρησία [άτρησία] α-τρη-σί-α ουσ. (θηλ.): ΙΑΤΡ. εκ γενετής ή επίκτητη απουσία ή απόφραξη φυσιολογικού σωματικού ανοίγματος ή σωληνώδους σχηματισμού: βρογχική/πνευμονική -, - δωδεκ-δακτύλου/οισοφάγου/ρινικών χασμών/χοληφόρων. -ες και στενώσεις του πεπτικού σωλήνα.

βανίλια βα-νί-λια ουσ. (θηλ.) 1. ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. κοινή ονομασία της βανιλίνης· ΒΟΤ. το αναρριχητικό φυτό (επιστ. ονομασ. *Vanilla*) από τους καρπούς του οποίου εξαγεται εκχύλισμα -ας. (από συνταγή:) Ρίχνουμε στο μίγμα δυο -ες (: μικρά κουτάκια με σκόνη -ας).|| Κέικ/κρέμα/παγωτό

αφέντης, αφέντρα [άφέντης] α-φέ-ντης ουσ. (αρσ. + θηλ.) [αφέντ-ες (λαϊκό) -άδες] & (σπάν.) αφέντισσα (η) 1. άρχοντας, ηγεμόνας· απόλυτος/

αχλάδα [αχλάδα] α-χλά-δα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): μεγάλο αχλάδι. Κυρ. στη • ΦΡ.: πίσω έχει η αχλάδα την ουρά (παροιμ.): ως προειδοποίηση

άχτι [άχτι] ά-χτι ουσ. (ουδ.) (προφ.): κυρ. στις • ΦΡ.: βγάζω το άχτι μου: εκτονώνομαι, ξεσπώ: Αχ, του τα είπα ένα χεράκι κι έβγαλα -. ΣΤΝ.

αψάδα [άψάδα] α-ψά-δα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. έντονη, καυτερή γεύση: η - τον ξιδιού/πιπεριού/ποτού/σκόρδου. 2. (μτφ.) έξαψη, οξυθυμία.

βαρέλα βα-ρέ-λα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. μεγάλο βαρέλι: - με κρασί. 2. (μτφ.-υβριστ.) χαρακτηρισμός κοντής και πολύ παχιάς γυναίκας. Πβ. χοντρέλα.

βαβούρα βα-βού-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.): διαρκές και υπόκωφο βουητό· θόρυβος, φασαρία: Πολλή

βάρδια βάρ-δια ουσ. (θηλ.): το χρονικό διάστημα μέσα στο εικοσιτετράωρο, κατά το οποίο ένας

βήχας βή-χας ουσ. (αρσ.) & (σπάν.-λόγ.) βηξ: βίαιη εκπνοή αέρα από τους πνεύμονες, η οποία

βιάση βιά-ση ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-λογισ.): βιασύνη: Για πού το βάλατε με τόση -; Ετοιμάστηκε χωρίς -.

βιασύνη βια-σύ-νη ουσ. (θηλ.): κατάσταση κατά την οποία κάποιος πιέζεται από έλλειψη χρόνου

βίντεο βέ-ντε-ο ουσ. (ουδ.) [άκλ. (προφ. -ου | -α)] 1. βιντεοκασέτα ή κυρ. το περιεχόμενό της (π.χ.

βιοτή βι-ο-τή ουσ. (θηλ.) (λόγ., κυρ. σε εκκλησ. κείμενα): βίος, τρόπος ζωής: ασκητική/χριστιανι-

βόλεψη βό-λε-ψη ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): επαγγελματική αποκατάσταση, άνετη ζωή: Δεν θέλει να

βορά βο-ρά ουσ. (θηλ.) (απαιτ. λεξιλόγ.) 1. (μτφ.) όποιος ή ό,τι γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευ-

βορράς [βορράς] βορ-ράς ουσ. (αρσ.) (κ. με κε-φαλ. Β, συντομ. Β.) 1. σημείο του οριζοντια που

βότκα βότ-κα ουσ. (θηλ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. οινό-πνευματώδες ποτό, συνήθ. άχρωμο, απόσταγμα

α|φέ|ντης (ἀφέντης) 012 {κ. πληθ. ονομ. αφεντάδ-ες, γεν. -ων}, **αφέντρα** 04 **1** πρόσωπο που εξουσιάζει: οι

βα|βού|ρα 04 συνεχής και ενοχλητική φασαρία.

βα|ρέ|λα 04 **1** μεγάλο βαρέλι **2** (μτφ.-σκωπτ.) η υπερβολικά παχιά γυναίκα.

04 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

βο|ρά 03 (λόγ.) **1** η τροφή, κυρ. των σαρκοφάγων

03 γενεά	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η γενεά	της γενεάς	τη γενεά	γενεά
Πληθυντικός	οι γενεές	των γενεών	τις γενεές	γενεές

βάρ|δι|α (κ. βάρ-δια) 05 **1** καθεμιά από τις ομάδες ερ-

05 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

βή|χας 07 η απότομη και σπασμωδική εκπνοή αέρα

07 κανόνας	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο κανόνας	του κανόνα	τον κανόνα	κανόνα
Πληθυντικός	οι κανόνες	των κανόνων	τους κανόνες	κανόνες

α|χλά|δα (ἀχλάδα) 09 το μεγάλο αχλάδι· κυρ. στη ΦΡ.

09 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

βι|ο|τή 013 η ζωή, ο βίος: οι έγνοιες της ~.

013 τιμή	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η τιμή	της τιμής	τιν τιμή	τιμή
Πληθυντικός	οι τιμές	των τιμών	τις τιμές	τιμές

βια|σύ|νη 014 η κατάσταση κατά την οποία κάποιος

014 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	τιν πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

βό|λε|ψη 018 η βολή, το βόλεμα.

018 θύμηση	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θύμηση	της θύμησης	τη θύμηση	θύμηση
Πληθυντικός	οι θύμησης	των (θυμήσεων)	τις θύμησης	θύμησης

βορ|ράς 036 (συντομ. Β.) 1 ένα από τα τέσσερα ση-

036 βασιλιάς	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο βασιλιάς	του βασιλιά	τον βασιλιά	βασιλιά
Πληθυντικός	οι βασιλιάδες	των βασιλιάδων	τους βασιλιάδες	βασιλιάδες

Οι λέξεις ΑΤΡΗΣΙΕΣ (βλέπουμε τη φράση «ατρησίες και στενώσεις του πεπτικού σωλήνα»), ΑΦΕΝΤΡΩΝ, ΑΧΛΑΔΩΝ, ΒΑΒΟΥΡΩΝ, ΒΑΡΔΙΩΝ, ΒΑΡΕΛΩΝ, ΒΗΧΕΣ, ΒΗΧΩΝ, ΒΙΑΣΥΝΩΝ, ΒΙΝΤΕΟΥ, ΒΙΝΤΕΑ, ΒΙΟΤΕΣ, ΒΙΟΤΩΝ, ΒΟΛΕΨΕΩΝ, ΒΟΡΕΣ, ΒΟΡΩΝ, ΒΟΡΡΑΔΕΣ, ΒΟΡΡΑΔΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΑΤΡΗΣΙΕΣ, ΑΤΡΗΣΙΩΝ, ΑΦΕΝΤΡΩΝ, ΑΧΛΑΔΩΝ, ΑΧΤΙΟΥ, ΑΧΤΙΑ, ΑΧΤΙΩΝ, ΑΨΑΔΩΝ, ΒΑΒΟΥΡΩΝ, ΒΑΝΙΛΙΩΝ, ΒΑΡΔΙΩΝ, ΒΑΡΕΛΩΝ, ΒΗΧΕΣ, ΒΗΧΩΝ, ΒΙΑΣΕΩΝ, ΒΙΑΣΕΩΣ, ΒΙΑΣΥΝΩΝ, ΒΙΝΤΕΟΥ, ΒΙΝΤΕΑ, ΒΙΝΤΕΩΝ, ΒΙΟΤΕΣ, ΒΙΟΤΩΝ, ΒΟΛΕΨΕΩΝ, ΒΟΡΕΣ, ΒΟΡΡΑΔΕΣ, ΒΟΡΡΑΔΩΝ, ΒΟΡΩΝ, ΒΟΤΚΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 184

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

γκάμα γκά-μα ουσ. (θηλ.): σύνολο, σειρά πολλών συγγενών στοιχείων, ποικιλία: μουσική -, - αντιληψεων/απόψεων/θεμάτων/προτάσεων/συναίσθημάτων (πβ. βεντάλια). Υπάρχει (μια) ευρεία/ολοκληρωμένη/πλήρης - προϊόντων και υπηρεσιών. Μπορείτε να διαλέξετε από μια μεγάλη/πλούσια - χρωμάτων. Συσκευές σε όλες τις -ες τιμών. Πβ. έκταση, εύρος, κλίμακα. [< ιταλ. gamma]

γκιόσα γκιό-σα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. (μτφ.-υβριστ.) χαρακτηρισμός μεγάλης σε ηλικία γυναίκας άσχημης ή/και δύστροπης: γριά--. Πβ. μέγαιρα, στρίγκλα. 2. ΖΩΟΛ. γέρικη γίδα ή προβατίνα. [< βλάχ. ghes(ă)]

γάμπα γά-μπα ουσ. (θηλ.): το σαρκώδες οπίσθιο μέρος της κνήμης· (κατ' επέκτ., συνήθ. στον πληθ.) το πόδι από το γόνατο μέχρι τον αστρά-

γιόκας γιό-κας ουσ. (αρσ.) (χαϊδευτ.): γιος: Καλώς τον -α μου! Μπράβο, -α μου (= καμάρι μου). (συχνά ειρων.) Τι κάνει ο - σου; Πβ. καπνικάρης.

γίωμα γιό-μα ουσ. (θηλ.): (στο ποδόσφαιρο) γέμισμα: - στην αντίπαλη περιοχή. Η ομάδα παίζει με -ες. Βλ. καμινάδα, σέντρα, σουτ.

γκάβακος γκά-βα-κας ουσ. (αρσ.) (μειωτ.-επιτατ.) 1. γκαβός. 2. (στρατ. αργκό) νεοσύλλεκτος. Πβ. ψάρι. ΣΥΝ. στραβάδι (2)

γκαζόζα γκα-ζό-ζα ουσ. (θηλ.) (παλαιότ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. αεριούχο αναψυκτικό που περιέχει κιτρικό οξύ: παγωμένη -. Βλ. λεμονάδα.

γκαρίλα γκα-ρί-λα ουσ. (θηλ.) (προφ.): αγριοφωνάρα: Έμπηξε μια -. Μας πήρε τ' αυτιά με τις -ες του. Πβ. ξεφωνητό, τσιρίδα. Βλ. -ίλα. ΣΥΝ.

γαμιόλης, γαμιόλα γα-μιό-λής ουσ. (αρσ. + θηλ.) (λ. ταμπου): υβριστικός χαρακτηρισμός.

γάστρα γά-στρα ουσ. (θηλ.) 1. στρογγυλό ή ωοειδές, βαθύ, πήλινο ή μεταλλικό μαγειρικό

γήρας [γήρας] γή-ρας ουσ. (ουδ.) [γήρ-ατος] (επίσ.): το τελευταίο εξελικτικό στάδιο ενός ορ-

γιόγκα γιό-γκα ουσ. (θηλ.): ινδικό φιλοσοφικό σύστημα που στοχεύει στην απελευθέρωση της

γιούχα γιού-χα ουσ. (ουδ.) [κ. θηλ. γιούχα, -ες] (προφ.): αποδοκιμασίες, γιουχαϊσμάτα: Έφαγαν

γκάφα γκά-φα ουσ. (θηλ.) (προφ.): εσφαλμένη ενέργεια ή λόγος με δυσάρεστες συνέπειες που

γκίνια γκί-νια ουσ. (θηλ.): (κυρ. στα τυχερά παιχνίδια) κακοτυχία, γρουσουζιά: ρεκόρ/σερί απί-

γιό|κας 01 (χαϊδευτ.) ο γιος, ο κανακάρης.

01 λοχίας	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο λοχίας	του λοχία	τον λοχία	λοχία
Πληθυντικός	οι λοχίες	των λοχιών	τους λοχίες	λοχίες

γά|μπα 04 το πίσω σαρκώδες μέρος της κνήμης. —

γά|στρα 04 1 πήλινο μαγειρικό σκεύος με καπάκι, για

γκα|ζό|ζα 04 αναψυκτικό με ανθρακικό και εκχύλισμα

γκά|μα 04 1 το σύνολο των στοιχείων που απαρτίζουν

γκά|φα 04 απερίσκεπτη ενέργεια που εκθέτει αυτόν

γκί|νια 04 1 η κακή τύχη (ειδικά στα τυχερά παιχνίδια)

γκιό|σα 04 1 (λαϊκ.) γίδα μεγάλης ηλικίας 2 (μτφ.-

04 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΓΑΜΠΩΝ, ΓΑΣΤΡΩΝ, ΓΙΟΚΕΣ, ΓΙΟΚΩΝ, ΓΙΟΜΕΣ, ΓΙΟΥΧΕΣ, ΓΚΑΖΟΖΩΝ, ΓΚΑΜΩΝ, ΓΚΑΜΜΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΓΚΑΦΩΝ, ΓΚΙΝΙΩΝ, ΓΚΙΟΣΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΓΑΜΙΟΛΩΝ, ΓΑΜΠΩΝ, ΓΑΣΤΡΩΝ, ΓΗΡΑΤΑ, ΓΗΡΑΤΩΝ, ΓΙΟΓΚΑΣ, ΓΙΟΓΚΕΣ, ΓΙΟΓΚΩΝ, ΓΙΟΚΕΣ, ΓΙΟΚΩΝ, ΓΙΟΜΑΣ, ΓΙΟΜΕΣ, ΓΙΟΜΩΝ, ΓΙΟΥΧΑΣ, ΓΙΟΥΧΕΣ, ΓΙΟΥΧΩΝ, ΓΚΑΒΑΚΩΝ, ΓΚΑΖΟΖΩΝ, ΓΚΑΜΜΩΝ, ΓΚΑΜΩΝ, ΓΚΑΡΙΛΩΝ, ΓΚΑΦΩΝ, ΓΚΙΝΙΩΝ, ΓΚΙΟΣΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 185

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

γόπα γό-πα ουσ. (θηλ.) 1. ΙΧΘΥΟΛ. μικρό ψάρι (επιστ. ονομασ. Boops boops) με ασημί πλευρά και κοιλιά, το οποίο ζει κοπαδιαστά στη Μεσόγειο και τον Α. Ατλαντικό. 2. (προφ.) αποσιγάρο: -ες από τοιγάρα. [< 1: μτγν. βόωψ]

γλίστρα γλί-στρα ουσ. (θηλ.) (προφ.) 1. πτώση λόγω ολισθηρότητας: Έφαγα μια - (στο πάτωμα)! Πβ. γλίστρημα. 2. κεκλιμένο επίπεδο σε λιμάνι ή μαρίνα, που χρησιμοποιείται για

γκλίτσα γκλί-τσα ουσ. (θηλ.) & αγκλίτσα (λαϊκό): ραβδί για βοσκό με λαβή σε σχήμα σίγμα. Πβ.

γκρίνια γκρί-νια ουσ. (θηλ.) & (σπάν.) γρίνια: διαρκής έκφραση δυσαρέσκειας και παραπόνων

γόης γό-ης ουσ. (αρσ.) (γό-ηδες κ. -ητες), γόησσα (η) 1. πρόσωπο με ελκυστική εξωτερική εμφά-

γόνδολα γόν-δο-λα ουσ. (θηλ.): ΝΑΥΤ. μακρόστενο ελαφρύ σκάφος με ένα κουπί και υπερυ-

γούρι γού-ρι ουσ. (ουδ.) (προφ.): οτιδήποτε θεωρείται ότι φέρνει τύχη κατ' επέκτ. καλοτυχία:

γυαλέδα γυα-λά-δα ουσ. (θηλ.): η ιδιότητα του γυαλιστερού: αστραφτερή -, - στα μαλλιά. Η επι-

γύμνια γύ-μνια ουσ. (θηλ.) 1. η κατάσταση του γυμνού: η - του σώματος/του τοπίου. ΣΥΝ. γυ-

γλυκόζη γλυ-κό-ζη ουσ. (θηλ.) 1. ΒΙΟΧ. μονοσακχαρίτης ($C_6H_{12}O_6$) ο οποίος εντοπίζεται στα τρόφιμα, κυρ. σε φρούτα, και αποτελεί την κύρια πηγή ενέργειας για τους ζωντανούς οργα-

γκλάβα γκλά-βα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-συνήθ. μειωτ.): κεφάλι, μυαλό. Κυρ. στις • ΦΡ.: κατεβάζει το κεφάλι/η κούτρα/η γκλάβα/ο νους/το ξερό μου

γκόλφι γκόλ-φι ουσ. (ουδ.) (διαλεκτ.): φυλαχτό, εγκόλπιο. [< μεσν. γκόλφι]

γλυκάδα γλυ-κά-δα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-λογστ.): γλύκα, γλυκύτητα. Βλ. -άδα. ΑΝΤ. πικράδα

γομάρι γο-μά-ρι ουσ. (ουδ.) (σπανιότ. θηλ. γομάρα) 1. (μειωτ.) μεγαλόσωμος άντρας· κυρ. ως χα-

γοργόνα γορ-γό-να ουσ. (θηλ.) 1. ΜΥΘ.-ΛΑΟΓΡ. μυθική θαλασσινή οντότητα με σώμα γυναίκας

γρίλιες γρί-λιες ουσ. (θηλ.) (οι) (σπανιότ. στον εν. γρίλια) 1. καθεμία από τις στενές, οριζόντιες και

γυάλα γυά-λα ουσ. (θηλ.): δοχείο γυάλινο, σφαιρικό και με πλατύ στόμιο: - με χρυσόψαρα. Βλ.

γό|ης (ο) Ο {εν. γεν. γόν-τος, αιτ. -τα, πληθ. ονομ. -τες / -δες, γεν. γοήτων}, **γόησσα** O5 **1** πρόσωπο που ασκεί **γλυ|κό|ζη** O14 ΧΗΜ. το πλέον διαδεδομένο σάκχαρο

O14 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

γόν|δο|λα O5 μακρόστενη βάρκα για σύντομες μετα-

O5 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

γυα|λά|δα O9 το να γυαλίζει κάτι· η λάμψη: η ~ του πα-

O9 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

γρί|νια → γκρίνια

γκρί|νια O4 η ενοχλητική έκφραση παραπόνων **ΣΥΝ.**

γκλά|βα O4 (λαϊκ.) το κεφάλι, το μυαλό: κόβει η ~ του

γλί|στρα O4 (εκφραστ.) πτώση λόγω ολισθηρότητας

γορ|γό|να O4 **1** μυθικό θαλάσσιο πλάσμα με μορφή

γρί|λια O4 καθένα από τα μικρά επιμήκη τεμάχια των

γυά|λα O4 **1** πλατύ και στρογγυλό γυάλινο δοχείο: η ~

γύ|μνια O4 **1** η κατάσταση κατά την οποία το σώμα εί-

γώ|πα κ. (εσφαλμ.) **γόπα** O4 **1** μικρό ψάρι που αλιεύε-

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαιών	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΓΚΛΑΒΩΝ, ΓΚΡΙΝΙΩΝ, ΓΛΙΣΤΡΩΝ, ΓΛΥΚΟΖΩΝ, ΓΟΗΤΟΣ, ΓΟΝΔΟΛΩΝ, ΓΩΠΩΝ, ΓΟΠΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΓΟΡΓΟΝΩΝ, ΓΡΙΛΙΩΝ, ΓΡΙΝΙΩΝ, ΓΥΑΛΑΔΩΝ, ΓΥΑΛΩΝ, ΓΥΜΝΙΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες

δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΓΚΛΑΒΩΝ, ΓΚΛΙΤΣΩΝ, ΓΚΟΛΦΙΟΥ, ΓΚΟΛΦΙΩΝ, ΓΚΡΙΝΙΩΝ, ΓΛΙΣΤΡΩΝ, ΓΛΥΚΑΔΩΝ, ΓΛΥΚΟΖΩΝ, ΓΟΗΔΩΝ, ΓΟΗΤΟΣ, ΓΟΜΑΡΩΝ, ΓΟΝΔΟΛΩΝ, ΓΟΠΩΝ, ΓΟΡΓΟΝΩΝ, ΓΟΥΡΙΟΥ, ΓΟΥΡΙΩΝ, ΓΡΙΛΙΩΝ, ΓΡΙΝΙΩΝ, ΓΥΑΛΑΔΩΝ, ΓΥΑΛΩΝ, ΓΥΜΝΙΩΝ, ΓΩΠΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 186

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

δειξη δει-ξη ουσ. (θηλ.): ΓΛΩΣΣ. λειτουργία γλωσσικών στοιχείων που δηλώνουν πρόσωπο, τόπο, χρόνο ή γεγονός και αναφέρονται στο

ειρήνη [ειρήνη] ει-ρή-νη ουσ. (θηλ.) 1. κατάσταση ενός ή περισσότερων εθνών ή κρατών που δεν βρίσκονται σε πόλεμο- ύπαρξη αρμονικών

επιστητό [έπιστητό] ε-πι-στη-τό ουσ. (ουδ.) (λόγ.): οτιδήποτε μπορεί να γνωρίσει ο άνθρωπος και να μελετήσει επιστημονικά: κλάδοι/περιοχές/το-

εσπέρα [έσπέρα] ε-σπέ-ρα ουσ. (θηλ.) (λόγ.): βράδυ: (σπανιότ.) Καλή σας - (= καλησπέρα σας)! (ΛΑΟΓΡ.) "Καλήν εσπέραν, άρχοντες" (: ο πρώτος

διαπόλη δι-α-πά-λη ουσ. (θηλ.) (λόγ.): έντονος ανταγωνισμός και αντιπαράθεση ανάμεσα σε

δίψα δί-ψα ουσ. (θηλ.) 1. ΦΥΣΙΟΛ. η ανάγκη λήψης υγρού, κυρ. νερού: Το αίσθημα της πείνας και

δόξα δό-ξα ουσ. (θηλ.) 1. πολύ μεγάλη και διαχρονική φήμη που κερδίζει κάποιος για αξιοθαύ-

δράγα δρά-γα ουσ. (θηλ.) 1. ΝΑΥΤ. συρόμενο εργαλείο με δικτυωτό σάκο, που χρησιμοποιούν

έγνοια [έγνοια] έ-γνοια ουσ. (θηλ.) & έννοια: σκέψη γεμάτη ανησυχία ή/και ενδιαφέρον, φροντίδα

εξαρτία [έξαρτία] ε-ξαρ-τί-α ουσ. (θηλ.): ΝΑΥΤ. το σύνολο των εξαρτημάτων (ιστοί, σχοινιά, κεραίες)

εσάρπα [έσάρπα] ε-σάρ-πα ουσ. (θηλ.) & (προφ.) σάρπα: μακρόστενο ή τριγωνικό κομμάτι υφά-

εταζέρα [έταζέρα] ε-τα-ζέ-ρα ουσ. (θηλ.): έπιπλο ή ράφι στερεωμένο στον τοίχο, στο οποίο τοπο-

ευζωία [εύζωία] ευ-ζω-ί-α ουσ. (θηλ.) (λόγ.): καλή ζωή, ιδ. πλούσια σε υλικά αγαθά και ανέσεις:

ευφυΐα [εύφυΐα] ευ-φυ-ΐ-α ουσ. (θηλ.) 1. μεγάλη εξυπνάδα, υψηλή νοημοσύνη: ανθρώπινη/άνωτε-

δι|α|πά|λη O17 ο ανταγωνισμός, η σύγκρουση: ιδεολο-

O17 ζέστη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η ζέστη	της ζέστης	τη ζέστη	ζέστη
Πληθυντικός	οι ζέστες	-	τις ζέστες	ζέστες

δι|βά|νι O31 ΙΣΤ. (παλαιότ.) η αίθουσα συνεδριάσεων

O31 λουλούδι	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το λουλούδι	του λουλουδιού	το λουλούδι	λουλούδι
Πληθυντικός	τα λουλούδια	των λουλουδιών	τα λουλούδια	λουλούδια

ει|ρή|νη (εἰρήνη) O14 1 (α) η κατάσταση κατά την οποία

O14 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

ε|σπέ|ρα (ἐσπέρα) O9 (λόγ.) το χρονικό διάστημα από

O9 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

δί|ψα O4 1 το αίσθημα της ανάγκης να πει κάποιος

δό|ξα O4 {κ. (λόγ.) εν. γεν. δόξης} 1 η καλή φήμη, ο θαυ-

έν|νοια² (έννοια) κ. **έγνοια** O4 φροντίδα, μέριμνα· στη

ε|ξαρ|τί|α (έξαρτία) O4 1 το σύνολο των-ιστών και των

ε|σάρ|πα (έσάρπα) κ. **σάρπα** O4 κομμάτι υφάσματος,

ε|τα|ζέ|ρα (έταζέρα) O4 έπιπλο τοίχου που φέρει ορι-

ευ|γη|ρί|α (εύγηρία) O4 (λόγ.) ευτυχισμένα γηρατειά·

ευ|ζω|ί|α (εύζωία) O4 (λόγ.) ο άνετος βίος από υλικής

ευ|φυ|ί|α (εύφυϊα) O4 1 (α) ο βαθμός εξυπνάδας κά-

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΔΙΑΠΑΛΕΣ, ΔΙΒΑΝΙΑ, ΔΙΒΑΝΙΩΝ, ΔΙΨΩΝ, ΔΟΞΩΝ, ΕΓΝΟΙΩΝ, ΕΙΡΗΝΕΣ, ΕΙΡΗΝΩΝ, ΕΞΑΡΤΙΕΣ, ΕΞΑΡΤΙΩΝ, ΕΞΑΡΠΩΝ, ΕΣΠΕΡΩΝ, ΕΤΑΖΕΡΩΝ, ΕΥΓΗΡΙΕΣ, ΕΥΓΗΡΙΩΝ, ΕΥΖΩΙΕΣ, ΕΥΖΩΙΩΝ, ΕΥΦΥΙΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΔΕΙΞΕΩΝ, ΔΙΑΠΑΛΕΣ, ΔΙΑΠΑΛΩΝ, ΔΙΒΑΝΙΑ, ΔΙΒΑΝΙΩΝ, ΔΙΨΩΝ, ΔΟΞΩΝ, ΔΡΑΓΩΝ, ΕΓΝΟΙΩΝ, ΕΙΡΗΝΕΣ, ΕΙΡΗΝΩΝ, ΕΞΑΡΤΙΕΣ, ΕΞΑΡΤΙΩΝ, ΕΠΙΣΤΗΤΑ, ΕΠΙΣΤΗΤΩΝ, ΕΣΑΡΠΩΝ, ΕΣΠΕΡΩΝ, ΕΤΑΖΕΡΩΝ, ΕΥΓΗΡΙΕΣ, ΕΥΓΗΡΙΩΝ, ΕΥΖΩΙΕΣ, ΕΥΖΩΙΩΝ, ΕΥΦΥΙΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 187

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

ζαγκέτο ζα-γκε-τα ουστ. (θηλ.): ΙΧΘΥΟΛ. είδος γλώσσας (οικογ. Pleuronectidae). Βλ. -ετα, χρωματι-	ζάρα ζά-ρα ουστ. (θηλ.) [συνήθ. στον πληθ.] (προφ.) ΣΥΝ. ζαρωματιά 1. πτυχή, τσαλάκωμα
ζέση ζέ-ση ουστ. (θηλ.) 1. (μτφ.-λόγ.) μεγάλος ενθουσιασμός, ζήλος: Με - και παθος διακηρυσ-	ζήλια ζή-λια ουστ. (θηλ.) & ζήλεια 1. έντονη επιθυμία για την απόκτηση ιδιότητας ή αγαθού που
ζήση ζή-ση ουστ. (θηλ.) (λαϊκό-λογστ.): ζωή. ΣΥΝ. βίος (1) [< μεσν. ζήση]	ζήτουλας ζή-του-λας ουστ. (αρσ.) (λαϊκό-μειωτ.): ζητιάνος. [< μεσν. ζήτουλας]
ζιβάγκο ζι-βά-γκο ουστ. (ουδ.) [άκλ. κ. (προφ.) πληθ. -α]: είδος ψηλού, κλειστού, συνήθ. γυ-	ζίλια ζι-λια ουστ. (ουδ.) (τα) [σπανιότ. στον εν. ζίλι] & ζίλιες (οι): ΜΟΥΣ. κρουστά μουσικά όργανα
ζορζέτο ζορ-ζέ-τα ουστ. (θηλ.): είδος λεπτού υφάσματος, συνήθ. από μετάξι, βισκόζη ή λεπτό	ζόρι ζό-ρι ουστ. (ουδ.) (προφ.) 1. ψυχολογική πίεση που ασκείται σε κάποιον, για να κάνει κάτι παρά
ζούδι ζού-δι ουστ. (ουδ.) (λαϊκό-λογστ.) 1. ζωύφιο. ΣΥΝ. ζουζούνι (1), ζούμπερο (1), μαμούνι (1)	ζούλα ζού-λα ουστ. (θηλ.) (λαϊκό): μυστικότητα· κυρ. στη • ΦΡ.: στη ζούλα (προφ.): κρυφά,
ζούμπα ζού-μπα ουστ. (θηλ.): πρόγραμμα γυμναστικής με στοιχεία αερόμπικ και λάτιν μοτίβα. [< αμε-	ζούρλια ζούρ-λια ουστ. (θηλ.) (προφ.): ζούρλα: ΣΥΝ. παλαβομαρα. (σπαν. ως επιθ.) Ένα σπιτακι
τούρνα τούρ-να ουστ. (θηλ.) & ζούρνα: ΙΧΘΥΟΛ. κοινή ονομασία αρπακτικού ψαριού των γλυκών	ήβη [ήβη] η-βη ουστ. (θηλ.) (επιθ.) 1. περίοδος αναμεσα στην παιδική ηλικία και την ενηλικίωση,
ησυχία [ήσυχια] η-συ-χι-α ουστ. (θηλ.): απουσία θορύβου, έντασης, ταραχής ή/και κίνησης: μες	ζακόνι ζα-κό-νι ουστ. (ουδ.) (παιλαιότ.-λαϊκό): σπνήθεια, έθιμο. Κυρ. στη • ΦΡ.: κάθε τόπος και ζακόνι, κάθε μαχαλάς και τάξη (παροιμ.): οι
ζαλάδα ζα-λά-δα ουστ. (θηλ.) & (νεαν. αργκό) ζα-λούρα (προφ.): ζαλή: Έγινε μια -. Εχει -εζ (= ζα-	

ήμερα επίρρ., ημερότητα O10 κ. ημεράδα O9.

O9 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

ζα|κό|νι O31 (λαϊκ.) συνήθεια, έθιμο· **ΦΡ.** (παροιμ.)

O31 λουλούδι	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το λουλούδι	του λουλουδιού	το λουλούδι	λουλούδι
Πληθυντικός	τα λουλούδια	των λουλουδιών	τα λουλούδια	λουλούδια

ζέ|ση O19 (λόγ.) **1** ΦΥΣ. ο βρασμός: σημείο ζέσεως ενός

O19 πράξη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πράξη	της πράξης / πράξεως	την πράξη	πράξη
Πληθυντικός	οι πράξεις	των πράξεων	τις πράξεις	πράξεις

ζή|ση O17 (λαϊκ.) η ζωή **ΣΥΝ.** βίος,

O17 ζέστη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η ζέστη	της ζέστης	τη ζέστη	ζέστη
Πληθυντικός	οι ζέστες	-	τις ζέστες	ζέστες

ζυ|μά|ση O14 ΒΙΟΛ.-ΧΗΜ. ένζυμο που καταλύει την αλ-

ή|βη (ήβη) O14 **1** η ηλικία κατά την οποία ο άνθρωπος

O14 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

ζά|ρα O4 τσαλάκωμα: το ύφασμα κάνει ζάρες || (μτφ.)

ζορ|ζέ|τα O4 πολύ λεπτό μεταξωτό ή μάλλινο ύφα-

ζού|λα O4 (αργκό) η μυστικότητα· **ΦΡ.** (οικ.) **στη ζούλα**

ζούρ|λα κ. ζούρλια κ. ζουρλαμάρα O4 (λαϊκ.) η τρέ-

ζυ|μω|τής O11, ζυμώτρια O5 κ. (λαϊκ.) **ζυμώτρα** O4

η|συ|χία (ήσυχία) O4 **1** η απουσία θορύβων: ύποπτη /

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΖΑΚΟΝΙΟΥ, ΖΑΚΟΝΙΩΝ, ΖΑΡΩΝ, ΖΕΣΕΙΣ, ΖΕΣΕΩΝ, ΖΗΣΕΣ, ΖΙΒΑΓΚΑ, ΖΟΡΖΕΤΩΝ, ΖΟΥΛΩΝ, ΖΟΥΡΛΙΩΝ, ΖΥΜΑΣΩΝ, ΖΥΜΩΤΡΩΝ, ΗΒΩΝ, ΗΜΕΡΑΔΩΝ, ΗΣΥΧΙΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν

αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΖΑΓΚΕΤΑ, ΖΑΓΚΕΤΑΣ, ΖΑΓΚΕΤΕΣ, ΖΑΓΚΕΤΩΝ, ΖΑΚΟΝΙΟΥ, ΖΑΚΟΝΙΩΝ, ΖΑΛΟΥΡΩΝ, ΖΑΡΩΝ, ΖΕΣΕΙΣ, ΖΕΣΕΩΝ, ΖΗΛΙΩΝ, ΖΗΣΕΣ, ΖΗΤΟΥΛΩΝ, ΖΙΒΑΓΚΑ, ΖΙΛΙΟΥ, ΖΟΡΖΕΤΩΝ, ΖΟΡΙΟΥ, ΖΟΡΙΩΝ, ΖΟΥΔΙΟΥ, ΖΟΥΔΙΩΝ, ΖΟΥΛΩΝ, ΖΟΥΜΠΕΣ, ΖΟΥΜΠΩΝ, ΖΟΥΡΛΙΩΝ, ΖΟΥΡΝΕΣ, ΖΟΥΡΝΩΝ, ΖΥΜΑΣΩΝ, ΖΥΜΩΤΡΩΝ, ΗΒΩΝ, ΗΜΕΡΑΔΩΝ, ΗΣΥΧΙΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 188

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1, φωτ. 2 και φωτ. 3.

θάλπος θάλ-πος ουσ. (ουδ.) & θάλπη (η) (λόγ.-λογιστ.): θαλαπωρή: - του ήλιου/μεσημεριού. ||

θάρρος θάρ-ρος ουσ. (ουδ.) (θάρρ-ους) 1. ικανότητα κάποιου να αντιμετωπίζει χωρίς φόβο τις

θειάφι [πρόφ. θάφι & θ(ιά)φι] θειά-φι ουσ. (ουδ.) (λαϊκό): θείο: (ως εντομοκτόνο, εντομοαπωθητικό

θολούρα θο-λού-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.): θολότητα, θαμπάδα: - στα μάτια. Πβ. θάμπωμα. || (μτφ.) Με

θράκα θρά-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): σωρός από αναμμένα κάρβουνα χωρίς φλόγα: Βάζω/ψήνω

θράσος θρά-σος ουσ. (ουδ.): αυθάδεια και προκλητική συμπεριφορά: Το - του δεν έχει όρια. Απορώ

ιλύς [ιλύς] ι-λύς ουσ. (θηλ.) [ιλύ-ος] 1. (επιστ.) Λωσπη: αμμόδης -. Υλικά με υψηλή περιεκτικότητα

ίσκα [ίσκα] ι-σκα ουσ. (θηλ.) 1. ΓΕΩΠ. ασθένεια των φυτών που οφείλεται σε μύκητες: η - της

καβίλια κα-βί-λια ουσ. (θηλ.) 1. ΤΕΧΝΟΛ. αντικείμενο σύνδεσης που μοιάζει με καρφί ή περόνη:

καζούρα κα-ζού-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.): πείραγμα: Τρώει/του κάνουν - (= τον πειραζουν/περιπαί-

κάλμα κάλ-μα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): γαλήνη, ηρεμία: Επικρατεί -. Πβ. άπνοια, μπουνάτσα, νηνε-

κάμπια κά-μπια ουσ. (θηλ.) & (λόγ.) κάμπη: ΖΩΟΛ. προνύμφη των λεπιδόπτερων και κολεό-

κάνναβη κάν-να-βη ουσ. (θηλ.) & κάναβη & (λόγ.) κάνναβις [καννάβ-εως]: ΒΟΤ. ποώδες

κανάγιας κα-νά-γιας ουσ. (αρσ.) (λαϊκό-υβριστ.): απόβρασμα, κάθαγμα. Πβ. τομάρι. [< βεν.

κανάρα κα-νά-ρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): ΟΡΝΙΘ. θη. Λυκό καναρίνι. Βλ. καρδερίνα.

κανέλα κα-νέ-λα ουσ. (θηλ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. αποξηραμένος αρωματικός φλοιός τρο-

θειά|φι 031 ΧΗΜ. θείο (βλ.λ.) σε μορφή κίτρινης σκό-

031 λουλούδι	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το λουλούδι	του λουλουδιού	το λουλούδι	λουλούδι
Πληθυντικός	τα λουλούδια	των λουλουδιών	τα λουλούδια	λουλούδια

θρε|ψί|νη 014 τυποποιημένο θρεπτικό έδεσμα με γλυ-

014 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

κα|κά|ο 025 **1** οι σπόροι του κακαόδεντρου και η γλυ-

025 δώρο	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το δώρο	του δώρου	το δώρο	δώρο
Πληθυντικός	τα δώρα	των δώρων	τα δώρα	δώρα

θάλ|πος (το) 034 (λόγ.) ζεστασιά, θαλπωρή.

θάρ|ρος 034 **1** η απουσία φόβου, η τόλμη: έχω /

θρά|σος 034 η υπερβολική τόλμη που φθάνει στην

034 λάθος	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το λάθος	του λάθους	το λάθος	λάθος
Πληθυντικός	τα λάθη	των λαθών	τα λάθη	λάθη

κάν|να|βη 018 κ. (λόγ.) **κάνναβις** {εν. γεν. καννάβεως, αιτ. κάνναβι, πληθ. ονομ. καννάβεις, γεν. καννάβεων, αιτ. καννάβεις} φυτό από το οποίο κατασκευάζονται

018 θύμηση	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θύμηση	της θύμησης	τη θύμηση	θύμηση
Πληθυντικός	οι θύμησης	των (θυμήσεων)	τις θύμησης	θύμησης

θο|λού|ρα O4 1 το να είναι κάτι θολό: ~ στην ατμό-
θρά|κα O4 σωρός από αναμμένα κάρβουνα καὶ στάχτη
ί|σκα (ἴσκα) O4 παρασιτικός μύκητας που αναπτύσσε-
κα|βί|λια O4 το ξυλόκαρφο.
κα|ζού|ρα O4 (οικ.) πράξη με την οποία περιπαίζει κα-
κάλ|μα O4 (λαϊκ.) (κυρ. για τη θάλασσα) νηνεμία,
κά|μπια O4 η σκωληκόμορφη προνύμφη διαφόρων
κα|νά|ρα O4 το θηλυκό καναρίνι.

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαιών	τις σημαίες	σημαίες

καβ|βά|λα → καβάλα²

καβάλα¹ (η) (λαϊκ.) 1. η ιππασία. το να καβαλικεύει κανείς ζώο: μι-
καβάλα² (η) [1857] ο καβαλισμός (βλ. λ.).

καβαλισμός (ο) οι αρχές και τα δόγματα τού συστήματος εσω-
 τερικής φιλοσοφίας που αναπτύχθηκε από ραββίνους και ήκμασε
 κατά τον Μεσαίωνα. το οποίο βασιζόταν σε μια μυστικιστική μέθο-
 δο ερμηνείας των Γραφών. Επίσης **καβάλα** (η) [1857]. — **καβαλιστής**

Οι λέξεις ΘΑΛΠΩΝ, ΘΑΡΡΩΝ, ΘΕΙΑΦΙΑ, ΘΕΙΑΦΙΩΝ, ΘΟΛΟΥΡΩΝ, ΘΡΑΚΩΝ, ΘΡΑΣΗ, ΘΡΑΣΩΝ, ΘΡΕΨΙΝΩΝ, ΙΣΚΩΝ, ΚΑΒΒΑΛΑ, ΚΑΒΒΑΛΑΣ, ΚΑΒΒΑΛΕΣ, ΚΑΒΒΑΛΩΝ, ΚΑΒΙΛΙΩΝ, ΚΑΖΟΥΡΩΝ, ΚΑΚΑΑ, ΚΑΚΑΩΝ, ΚΑΛΜΩΝ, ΚΑΜΠΙΩΝ, ΚΑΝΑΡΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΘΑΛΠΩΝ, ΘΑΡΡΩΝ, ΘΕΙΑΦΙΑ, ΘΕΙΑΦΙΩΝ, ΘΟΛΟΥΡΩΝ, ΘΡΑΚΩΝ, ΘΡΑΣΗ, ΘΡΑΣΩΝ, ΘΡΕΨΙΝΩΝ, ΙΛΥΕΣ, ΙΛΥΩΝ, ΙΣΚΩΝ, ΚΑΒΒΑΛΑ, ΚΑΒΒΑΛΑΣ, ΚΑΒΒΑΛΕΣ, ΚΑΒΒΑΛΩΝ, ΚΑΒΙΛΙΩΝ, ΚΑΖΟΥΡΩΝ, ΚΑΚΑΑ, ΚΑΚΑΩΝ, ΚΑΛΜΩΝ, ΚΑΜΠΙΩΝ, ΚΑΝΑΒΕΩΣ, ΚΑΝΑΓΙΩΝ, ΚΑΝΑΡΩΝ, ΚΑΝΕΛΩΝ, ΚΑΝΝΕΛΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 189

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

κάνουλα κα-νου-λα σου. (θηλ.) σιδήλας με βάλβιδα ελέγχου ροής, που προσαρμόζεται σε δοχεία

κασιάνης κα-ο-λι-νης σου. (αρσ.) & κασιάνη (η) ΟΡΥΚΤ. μείγμα εννέδρων πυριτικών οξείδων του

καούρα κα-ού-ρα σου. (θηλ.) έντονο και δυσάρεστο αίσθημα καψίματος στο κάτω μέρος του

καπνίλα κα-πι-λι σου. (θηλ.) (προφ.) πολλές καπνός και συντηθέσι. η δυσάρεστη οσμή του. Το

κάπαρη κάπ-πα-ρη σου. (θηλ.) & κάπαρη ΒΟΤ. ΜΑΤΕΪΕ. θαμνώδης αγκαθωτό φυτό (επιστ.

καριέρα κα-ρι-έρα σου. (θηλ.) σπαδοδρομία ή ειδική, επαγγελματική εξέλιξη, καταξίωση:

καριόλα κα-ρι-ό-λα σου. (θηλ.) 1. [αρσ. καριόλης] υφαισθητικός χαρακτήρισμός. 2. (παλαιότ.) είδος

καρότσι κα-ρό-τσι σου. (θηλ.) 1. χώρος στο πίσω μέρος οχήματος, καθ. φορητού, για τοποθέτηση

καρούλα κα-ρού-λα σου. (θηλ.) (Λαϊκό) 1. καρούλι. 2. φουσκάλα ή σπγάδι στο δέρμα: ~ες στα χέρια.

κασίδα κα-σι-δα σου. (θηλ.) (Λαϊκό) 1. αλυσιέττα. 2. κεφάλι. [< μεσν. κασιδα]

κατόνα κα-τό-να σου. (θηλ.) μακρύ απλόκλινο σπαθί των σαρματών. Βλ. ξφος. [< ιταλ. katana]

κατούδα κα-τού-δα σου. (θηλ.) (προφ.) επίπληξη, μάλαγμα: Μον εβαλιέριζε μια ~! Εφαγε γερή ~!

καφρίλα κα-φρι-λι σου. (θηλ.) [ισπ.θ. στον πληθ.] & καφρίλικο (τι) (ισπ.θ.): άξεστη συμπε-

καμούρα κα-φού-ρα σου. (θηλ.) (προφ.) 1. έντονος έρωτας, συντηθ. φουγαλός ή/και χωρίς ανταπό-

κέντα κέ-ντα σου. (θηλ.) (στο πόκερ και στην πόκα) συνδυασμός από πέντε φύλλα οποιασδή-

κεριέρα κα-ρι-έρα σου. (θηλ.) (προφ.) συσκευή που θερμαίνει το κερί ή τη χαλάουα για αποστέ-

κήλη κη-λη σου. (θηλ.) ΙΑΤΡ. οίδημα στην κοιλιακή χώρα που προκαλείται από τη μη φυσιολογι-

κίνα κι-να σου. (θηλ.) ΒΟΤ. γένος φυτών της Νοτίου Αμερικής (επιστ. ονομασία. Cinchona) που

κλάκα κλά-κα σου. (θηλ.) (προφ.) ομάδα κλακαδόρων συνεκθ. επαδοκαμαστίες ~ και χειροκροτή-

κλόφα κλά-φα σου. (θηλ.) (προφ.): κλαψούρισμα: Άσε πια τις ~ες! Πβ. γκρίνια, μουνμάρας, μερ-

κλόφας κλά-φας σου. (αρσ.) (προφ.): παραπονιά-ρης. Πβ. μερμήκρας.

κά|νου|λα 05 μηχανισμός από σωλήνα και στρόφιγγα

014 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

κή|λη 014 ΙΑΤΡ. η μετακίνηση οργάνου από την ανατο-

014 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

κάπ|πα|ρη 018 θαμνώδες φυτό που ο καρπός του και

018 θύμηση	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θύμηση	της θύμησης	τη θύμηση	θύμηση
Πληθυντικός	οι θύμησης	των (θυμήσεων)	τις θύμησης	θύμησης

κασ|σί|δα 09 ΙΑΤΡ. η αλωπεκίαση.

κα|τσά|δα 09 (λαϊκ.) αυστηρή επίπληξη προς κάποιον

09 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

κα|ού|ρα 04 η αίσθηση καψίματος σε σημείο του σώ-

κα|πνί|λα 04 η μυρωδιά του καπνού.

κα|ριέ|ρα 04 η επαγγελματική σταδιοδρομία: έκανε

κα|ρό|τσα 04 1 δίτροχη ή τετράτροχη άμαξα που

04 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΚΑΝΟΥΛΩΝ, ΚΑΟΥΡΩΝ, ΚΑΠΝΙΛΩΝ, ΚΑΠΑΡΕΩΝ, ΚΑΠΠΑΡΕΩΝ, ΚΑΡΙΕΡΩΝ, ΚΑΡΟΤΣΩΝ, ΚΑΣΣΙΔΩΝ, ΚΑΣΙΔΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΚΑΤΑΝΑ, ΚΑΤΣΑΔΩΝ, ΚΗΛΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΚΑΝΟΥΛΩΝ, ΚΑΟΛΙΝΕΣ, ΚΑΟΛΙΝΩΝ, ΚΑΟΥΡΩΝ, ΚΑΠΝΙΛΩΝ, ΚΑΠΑΡΕΩΝ, ΚΑΠΠΑΡΕΩΝ, ΚΑΠΠΑΡΩΝ, ΚΑΡΙΕΡΩΝ, ΚΑΡΙΟΛΩΝ, ΚΑΡΟΤΣΩΝ, ΚΑΡΟΥΛΩΝ, ΚΑΣΙΔΩΝ, ΚΑΣΣΙΔΩΝ, ΚΑΤΑΝΑ, ΚΑΤΑΝΑΣ, ΚΑΤΑΝΕΣ, ΚΑΤΑΝΩΝ, ΚΑΤΣΑΔΩΝ, ΚΑΦΡΙΛΕΣ, ΚΑΦΡΙΛΩΝ, ΚΑΨΟΥΡΩΝ, ΚΕΝΤΕΣ, ΚΕΝΤΩΝ, ΚΕΡΙΕΡΩΝ, ΚΗΛΩΝ, ΚΙΝΕΣ, ΚΛΑΚΩΝ, ΚΛΑΨΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 190

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

κλέβω κλέ-βω ρ. (μτβ. κ. αμτβ.) {έκλε-ψα (λόγ. μτχ. κλέψας), κλέ-ψει, κλέ-φτηκε (λόγ. εκλάπ-η, -ησαν, μτχ. κλαπ-είς, -είσα, -έν), κλέβ-οντας, (λόγ. μτχ. ενεστ.) κλέπτ-ων, κλε-μμένος}

κλούβα κλού-βα ουσ. (θηλ.) **1.** μεγάλο αστυνομικό όχημα με τη μορφή κλειστού θωρακισμένου

κόζι κό-ζι ουσ. (ουδ.) (λαϊκό) **1.** (σε χαρτοπαιγνιο) ισχυρό φύλλο, ατού. **2.** υψηλή κοινωνική θέση:

κοκόνα κο-κό-να ουσ. (θηλ.) **1.** τρυφερή προσφώνηση, κυρ. συζύγου ή κόρης. **2.** (παλαιότ.) κυρία

κοκότα κο-κό-τα ουσ. (θηλ.) (κυρ. παλαιότ.-υβριστ.): πόρνη ή γενικότ. γυναίκα χαλαρών

κόλλα κόλ-λα ουσ. (θηλ.) **1.** ουσία, ρευστής ή στερεής μορφής, κατάλληλη για συγκολλήσεις

κολόνια κο-λό-νια ουσ. (θηλ.) & κολώνια: αρωματικό υγρό που παρασκευάζεται από αποσταγ-

κομμάρα κομ-μά-ρα ουσ. (θηλ.) {συνήθ. στον πληθ.} & κομάρα (προφ.): αίσθηση σωματικής

κομότα κο-μό-τα ουσ. (θηλ.) (κυρ. παλαιότ.): κομό. [*< γαλλ. commode*]

κομμούνα κομ-μού-να ουσ. (θηλ.) & κουμμούνα & κουμούνα (προφ.-μειωτ.): κομμουνιστής. ΣΥΝ.

κομπίνα¹ κο-μπί-να ουσ. (θηλ.) **1.** χρηματική απάτη: διαδικτυακή/ηλεκτρονική/καλοστημένη/

κόμπλα κό-μπλα ουσ. (θηλ.) (αργκό) **1.** κομπλάρισμα, σάστισμα: η ~ (= αμηνανία) του πρώτου

κόνις κό-νις ουσ. (θηλ.) (επιστ.): σκόνη: (ΦΑΡ-ΜΑΚ.) ~ και διαλύτης για ενέσιμο διάλυμα.

κόνξες κόν-ξες ουσ. (θηλ.) (οι) {ισπανιότ. στον εν. κόνξα} (προφ.): εγωιστική ή πεισματική συμπε-

κόντρα κό-ντρα ουσ. (θηλ.) (προφ.) **1.** ανταγωνισμός, αντιπαράθεση, διαμάχη: άγρια/αιώνια/

κοπέλα κο-πέ-λα ουσ. (θηλ.) ΣΥΝ. κοπελιά, κορίτσι **1.** νεαρή γυναίκα· ειδικότ. υπάλληλος,

κόπια κό-πια ουσ. (ουδ.) (τα) (λαϊκό): κόποι, μόχθοι: Τα ~ μιας ζωής πήγανε χαμένα. [*< μεσν.*

κόσα κό-σα ουσ. (θηλ.) & κοσιά (παλαιότ.-λαϊκό): δρεπάνι με μακριά ξύλινη λαβή. [*< σλαβ. kos,*

κλέ|ψας M5 (σκωπτ.) αυτός που έχει κλέψει, στη **ΦΡ.** ο **κλέψας του κλέψαντος** για περιπτώσεις γενικευμένης ασυδοσίας, στις οποίες ο ένας κλέβει τον άλλον.

M5 λήξας - λήξασα - λήξαν						
	ΑΡΣΕΝΙΚΟ		ΘΗΛΥΚΟ		ΟΥΔΕΤΕΡΟ	
	Ενικός	Πληθυντικός	Ενικός	Πληθυντικός	Ενικός	Πληθυντικός
Ονομαστική	λήξας	λήξαντες	λήξασα	λήξασες	λήξαν	λήξαντα
Γενική	λήξαντος	ληξάντων	λήξασας / (ληξάσης)	ληξασών	λήξαντος	ληξάντων
Αιτιατική	λήξαντα	λήξαντες	λήξασα	λήξασες	λήξαν	λήξαντα
Κλητική	-	-	-	-	-	-

κό|λα O4 **1** γενική ονομασία ρευστής συνήθ. ή στερε-
κο|μπί|να O4 απάτη, οργανωμένο σχέδιο εξαπάτησης:
κο|νό|μα O4 κ. **κονομπσιά** O3 (λαϊκ.) η απόκτηση χρη-
κο|πέ|λα O4 κ. (μόνο για νεαρές) **κοπελιά** O3 **1** νεαρή

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

κό|νις (η) O {εν. γεν. κόν-ιος κ. -εως, αιτ. -ιν, ονομ. πληθ. -εις, γεν. -εων} (λόγ.) η σκόνη.

Οι λέξεις ΚΟΛΛΩΝ, ΚΟΜΠΙΝΩΝ, ΚΟΝΟΜΩΝ, ΚΟΠΕΛΩΝ, ΚΟΝΕΙΣ, ΚΟΝΕΩΝ, ΚΟΣΙΑ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΚΛΕΠΤΟΝ, ΚΛΕΠΤΟΝΤΑ, ΚΛΕΠΤΟΝΤΕΣ, ΚΛΕΠΤΟΝΤΟΣ, ΚΛΕΠΤΟΝΤΩΝ, ΚΛΕΠΤΟΥΣΑ, ΚΛΕΠΤΟΥΣΑΣ, ΚΛΕΠΤΟΥΣΕΣ, ΚΛΕΠΤΟΥΣΗΣ, ΚΛΕΠΤΟΥΣΩΝ, ΚΛΕΨΑΝΤΕΣ, ΚΛΕΨΑΝΤΩΝ, ΚΛΕΨΑΣΑ, ΚΛΕΨΑΣΑΣ, ΚΛΕΨΑΣΕΣ, ΚΛΕΨΑΣΗΣ, ΚΛΕΨΑΣΩΝ, ΚΛΟΥΒΩΝ, ΚΟΖΙΟΥ, ΚΟΖΙΩΝ, ΚΟΚΟΝΩΝ, ΚΟΚΟΤΩΝ, ΚΟΛΛΩΝ, ΚΟΛΟΝΙΩΝ, ΚΟΛΩΝΙΩΝ, ΚΟΜΜΑΡΩΝ, ΚΟΜΟΤΩΝ, ΚΟΜΟΥΝΩΝ, ΚΟΜΜΟΥΝΩΝ, ΚΟΜΠΙΝΩΝ,

ΚΟΜΠΛΩΝ, ΚΟΝΕΙΣ, ΚΟΝΕΩΝ, ΚΟΝΞΩΝ, ΚΟΝΟΜΩΝ, ΚΟΝΤΡΩΝ, ΚΟΠΕΛΩΝ, ΚΟΠΙΩΝ, ΚΟΣΙΑ, ΚΟΣΙΑΣ, ΚΟΣΙΕΣ, ΚΟΣΙΩΝ, ΚΟΣΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 191

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

κοτσάνα κο-τσά-να ουσ. (θηλ.) (προφ.) ε ανόητη κοιβέντα ή σπανιά. πράξη, μεγάλο λάθος.

κούνια κού-νια ουσ. (θηλ.) 1. μικρό κρηβάτι για μικρό βρεφάκι/ζέλινη/παιδική -, - με κουτσι-

κούπα κού-πα ουσ. (θηλ.) 1. φαρδύ κύπελλο ημισφαιρικού σχήματος για ροφήματα και συνεικδ.

κουρέλα κου-ρέ-λα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-μειωτ.) αντίπαλη αθλητική ομάδα που υφίσταται συνε-

κούρμπα κούρ-μπα ουσ. (θηλ.) (προφ.) καμπύλω-τό σχήμα, καμπύλη; σολήνες με -ες (= που δεν

κούρνια κούρ-νια ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. φωλιά πτηνού ή κατέτσι· μικρή θάβος κουρνιάσματος.

κούτρα κού-τρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό μετωπο-συνεικδ. κεφάλι ή μυαλό. Πβ. γιάλαβα, κούπελο

κόφα κό-φα ουσ. (θηλ.) 1. (σε φορητό) κλειστό αμαξάκι για τη μεταφορά ελαφύ φορτίου· κατ

κρεμόλα κρέ-μέ-λα ουσ. (θηλ.) 1. όργανο θανατι-κών εκτελέσεων που έχει σχήμα ορθής γωνίας.

κρησάρα κρη-σά-ρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) λεπτό κόσκινο, συνήθ. για αλεύρι. ΣΤΝ. σήτα (2) • ΦΡ.:

κύπερη κύ-πε-ρη ουσ. (θηλ.); ΒΟΤ. ανθετικό πολυετές ζώδιο (στοιχ. ονομασ. Cypripedium με

κυράτσα κυ-ρά-τσα ουσ. (θηλ.) (εβραϊσ.) γυναι-κα χαμηλού συνήθ. κοινωνικού επιπέδου, που

κυρίλα κυ-ρί-λα ουσ. (θηλ.) (αργκό) χλιδή, πολυ-τέλεια: Ζει μέσα στην = (= στα λεία). Πβ. γκολα-

λαδίλα λα-δί-λα ουσ. (θηλ.) (προφ.) η έντονη και συνήθ. δυσάρεστη μυρωδιά ή γέυση του λαδιού.

λαίδη λαί-δη ουσ. (θηλ.) 1. (στη Μεγάλη Βρετανία) γυναικείος τίτλος ευγενείας· η σύζυγος του λόρ-

λακτόση λα-κτό-ση ουσ. (θηλ.); ΒΙΟΧ. ένζυμο που διασπά τη λακτόζη σε γλυκόζη και γαλακτόζη.

λάκα λα-κα ουσ. (θηλ.) βερνίκι κυρ. ξύλινων επιφανειών· συνεικδ. λακαριστό ξύλο -ες περσι.

λάτρα λά-τρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) το σύνολο των εργασιών που σχετίζονται με την καθαριότητα

λάφτα λά-φτα ουσ. (θηλ.); ΜΟΥΣ. παλιόκο λαού-το. [= τουρκ. lavta]

λαχτάρα λα-χτά-ρα ουσ. (θηλ.) 1. ισχυρή ζαηρή επιθυμία· μεγάλος πόθος· σίγαστη -, - (= δίψα,

λαβέντης λα-βέ-ντης ουσ. (αρσ.) (=ς (σπάν.) -ηδες) 1. άνδρας αρρενωπός, ψηλός, ευθυτενής, με

λέουρας λέ-ου-ρας ουσ. (αρσ.) (αργκό) παλιός σε κάποιον χώρο, έμπειρος σε ορισμένο τομέα.

λιδάτρα λιδ-άτρα ουσ. (θηλ.) (ερα. παλαιότε-λαϊκό) μέρος εκτεθειμένο στην ήλιο, κατάλληλο

λιγούρα λι-γού-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.) 1. έντονη αίσθημα πείνας που μπορεί να συνοδεύεται

κο|τσά|να O4 **1** (καθημ.) το μεγάλο κοτσάνι **2** (συνήθ.
κού|πα O4 **1** (α) σκεύος με φαρδύ στόμιο, για ροφήμα-
κούρ|νια O4 **1** βέργα ή στύλος όπου κουρνιάζουν τα
κρα|σί|λα O4 (κακόσ.) η χαρακτηρίστική οσμή του
λά|κα O4 υλικό φυτικής προέλευσης για επάλειψη πο-
λα|χτά|ρα O4 **1** έντονη επιθυμία ή ανυπομονησία για
λί|κρα O4 (συχνά με κεφ.) (εμπορικό σήμα) γυαλιστε-

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

λα|κτά|ση O14 ΧΗΜ. ένζυμο που καταλύει τη διάσπαση

O14 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

λε|βέ|ντης O12, O42 κ. **λεβέντισσα** O5 (σημ. 2) **1** άν-

O12 εργάτης	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο εργάτης	του εργάτη	τον εργάτη	εργάτη
Πληθυντικός	οι εργάτες	των εργατών	τους εργάτες	εργάτες

O42 μπακάλης	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο μπακάλης	του μπακάλη	τον μπακάλη	μπακάλη
Πληθυντικός	οι μπακάληδες	των μπακάληδων	τους μπακάληδες	μπακάληδες

Οι λέξεις ΚΟΤΣΑΝΩΝ, ΚΟΥΠΩΝ, ΚΟΥΡΝΙΩΝ, ΚΡΑΣΙΛΩΝ, ΚΥΡΙΛΑ, ΛΑΚΤΑΣΩΝ, ΛΑΚΩΝ, ΛΑΦΤΑ, ΛΑΧΤΑΡΩΝ, ΛΕΒΕΝΤΩΝ, ΛΕΟΥΡΑΣ, ΛΙΚΡΕΣ, ΛΥΚΡΕΣ (διπλή ορθογραφία), ΛΙΚΡΩΝ, ΛΥΚΡΩΝ (διπλή ορθογραφία) τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΚΟΤΣΑΝΩΝ, ΚΟΥΝΙΩΝ, ΚΟΥΠΩΝ, ΚΟΥΡΕΛΩΝ, ΚΟΥΡΜΠΩΝ, ΚΟΥΡΝΙΩΝ, ΚΟΥΤΡΩΝ, ΚΟΦΩΝ, ΚΡΑΣΙΛΩΝ, ΚΡΕΜΑΛΩΝ, ΚΡΗΣΑΡΩΝ, ΚΥΠΕΡΕΣ, ΚΥΠΕΡΩΝ, ΚΥΡΑΤΣΩΝ, ΚΥΡΙΛΑ, ΚΥΡΙΛΑΣ, ΚΥΡΙΛΕΣ, ΚΥΡΙΛΩΝ, ΛΑΔΙΛΩΝ, ΛΑΙΔΩΝ, ΛΑΚΤΑΣΩΝ, ΛΑΚΩΝ, ΛΑΤΡΩΝ, ΛΑΦΤΑ, ΛΑΦΤΑΣ, ΛΑΦΤΕΣ, ΛΑΦΤΩΝ, ΛΑΧΤΑΡΩΝ, ΛΕΒΕΝΤΩΝ, ΛΕΔΩΝ, ΛΕΟΥΡΑΣ, ΛΕΟΥΡΑ, ΛΕΟΥΡΕΣ, ΛΕΟΥΡΩΝ, ΛΙΑΣΤΡΩΝ, ΛΙΓΟΥΡΩΝ, ΛΙΚΡΕΣ, ΛΙΚΡΩΝ, ΛΥΚΡΕΣ, ΛΥΚΡΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 192

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

λακόντα λα-κά-ντα ουσ. (θηλ.) (παρωλ.) < παλ. lacōnda >
λάμπα λό-μπα ουσ. (θηλ.) < ΑΒΛ. (κυρ. στο πο-
δοσφαίρο και το τέχνος) < ηλαιοκράμαστη μπαλίας >
λάτσα λο-τίσα ουσ. (θηλ.) < Λόντζας ΑΡΧΑΙΟΛ.-
ΑΡΧΤ. ορθογώνιο ενετικό οικοδόμημα με
λούγκρα λου-γκρα ουσ. (θηλ.) < αρχικό υβριδική >
παθητικός ομοφυλοφίλος ΣΤΝ. Λουμπίνα
λουζα λου-ζα ουσ. (θηλ.) < ΒΟΤ. θύμνος (επιστ.
ονομαστ. Alouzia tirphyla, Lippia citriodora) με
λούμπα λου-μπα ουσ. (θηλ.) < λαϊκό: λάκκος,
λακούβα. Κερ. στη • ΦΕ: πύφω στη λούμπα
λούπα λου-πα ουσ. (θηλ.) 1. ΜΟΥΤ.-ΚΙΝΗΜ.
επιναλωμένη αναπαγωγή εκώνης ή
λούφα λου-φα ουσ. (θηλ.) < προφ. > αποφυγή
εκτέλεσης εργασιών ή καθηκόντων, συνήθ.
λούφα λου-φα ουσ. (θηλ.) < σφουγγάρι που προ-
έρχεται από το ενώδες περιβλήμα των καρπών

λουκούγες λου-κου-γές ουσ. (ουθ.) < λουκουγιάς >
ΑΝΤ. λουκούφας 1. ΑΛΤΡΩΝ. το αμυδρό φως λίγη
μούγκας μά-γκας ουσ. (αρσ.) < ισπ. (λαϊκό) θηλ.
μάγκας(α) 1. (μειωτ.) αυτός που παριστάνει την
μούθος μά-θος ουσ. (ουθ.) < μόνο στη • ΦΕ: (τα) πλά-
θος μάθος (γνωμ.) το πάθος (γίνεται) μου έγι-
μοσήνας μο-σή-νας ουσ. (αρσ.) < ισπανική >
λάτρη των γραμμάτων και των τεχνών που
μούκα μά-κα ουσ. (θηλ.) 1. (λαϊκό) βρομιά. Η τσι-
λέτα έχει πιάσει ~ ΣΤΝ. μούκα 2. ΒΟΤ. ποώδες
μούλγαρα μα-λά-γαρα ουσ. (θηλ.) < μείγμα από διά-
φορα υλικά, συνήθ. φωμί, τσιμ, παλιποποιημένο
μούλκρια μα-λά-κρια ουσ. (θηλ.) < προφ. > ελονοσία.
< ιταλ. malaria >
μούνητα μά-νη-τα ουσ. (θηλ.) < λόγι. > έντονη αργή
μανία, θυμός άγρια ~ ΠΡ. μήνις. ΒΛ. -ητα
μουτέρω μα-νι-ρα ουσ. (θηλ.) < ΚΑΛ. ΤΕΧΝ.
χαρακτηριστικός και τυποποιημένος τρόπος < κ-

μάνικα μά-νι-κα ουσ. (θηλ.) < φορητός και εύκα-
μπτος σιδηρέας, συνήθ. από πλαστικό ή καου-
μανούρα μα-νού-ρα ουσ. (θηλ.) 1. ΤΕΧΝΟΛ.
ΤΡΟΦ. παραδοσιακό σκληρό τσιρί από τη Σίφνο
μαντάμο μα-ντά-μα ουσ. (θηλ.) < λαϊκό-παρωλ. >
ταπεινά. < ιταλ. madama >
μαντόλα μα-ντό-λα ουσ. (θηλ.) < ΜΟΥΤ. > έγχωρο
μουσικό όργανο που παίζει με το μαντολίνο,
μάντολα μά-ντο-λα ουσ. (θηλ.) < ΖΑΧΑΡ.
επιτηρησιακό παραδοσιακό γλύκισμα- ειδικό.
μαντόνα μα-ντό-να ουσ. (θηλ.) 1. (στη Ρωμαιο-
καθολική Εκκλησία) Παναγία. 2. απεικόνιση
μουόνα μα-ού-να ουσ. (θηλ.) 1. ΝΑΥΤ. βοηθητικό
συνήθ. ουσουλκούμενο σκάφος, χωρίς κατε-
μούπα μά-πα ουσ. (θηλ.) < μάππα 1. (συνήθ.
μειωτ.) πρόσωπο, μούτρο. Δεν μου αρέσει η ~ του.

λο|κά|ντα O4 (λαϊκ.-παλαιότ.) πανδοχείο, εστιατόριο.
λου|ί|ζα O4 μικρός καλλωπιστικός θάμνος με αρωμα-
λού|μπα O4 (λαϊκ.) λάκκος, λακκούβα· **ΦΡ.** (μτφ.) **πέ-**
μα|νιέ|ρα O4 ΚΑΛ. ΤΕΧΝ. **1** η τεχνοτροπία ενός καλλι-
μα|ντό|λα O4 ΜΟΥΣ. έγχορδο όργανο, που μοιάζει με
μα|ού|να O4 βοηθητικό φορτηγό σκάφος για φορτο-
μά|πα O4 **1** το λάχανο **2** (οικ.) η μούρη: έφαγε μπουνιά

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

μά|νη|τα O5 (λογοτ.) η μεγάλη οργή, η μανία: η ~ του
μά|νι|κα O5 φορητός υδροσωλήνας αντλιών, συνήθ.
μά|ντο|λα O5 παραδοσιακό επτανησιακό γλύκισμα
μά|γκας O1 {χωρ. γεν. πληθ.}, (σπάν.) **μάγκισσά** O5 **1**

O5 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

μά|πας O1 (οικ.) ο ανόητος, ο βλάκας **ΣΥΝ.** μπούφος,

O1 λοχίας	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο λοχίας	του λοχία	τον λοχία	λοχία
Πληθυντικός	οι λοχίες	των λοχιών	τους λοχίες	λοχίες

μά|θος O34 (σπάν.) η μάθηση, η αποκτηθείσα γνώση,

O34 λάθος	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το λάθος	του λάθους	το λάθος	λάθος
Πληθυντικός	τα λάθη	των λαθών	τα λάθη	λάθη

λυ|καυ|γές O61γ **1** το αμυδρό φως πριν από την ανα-

O61γ στεροειδές	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το στεροειδές	του στεροειδούς	το στεροειδές	(στεροειδές)
Πληθυντικός	τα στεροειδή	των στεροειδών	τα στεροειδή	(στεροειδή)

Οι λέξεις ΛΟΚΑΝΤΩΝ, ΛΟΜΠΑ, ΛΟΤΖΙΑ, ΛΟΝΤΖΙΑ, ΛΟΥΓΚΡΑ, ΛΟΥΙΖΩΝ, ΛΟΥΜΠΩΝ, ΛΥΚΑΥΓΗ, ΛΥΚΑΥΓΩΝ, ΜΑΓΚΙΣΑ, ΜΑΓΚΙΣΣΩΝ, ΜΑΓΚΙΣΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΜΑΘΗ, ΜΑΝΗΤΩΝ, ΜΑΝΙΕΡΩΝ, ΜΑΝΙΚΩΝ, ΜΑΝΤΟΛΩΝ, ΜΑΟΥΝΩΝ, ΜΑΠΩΝ, ΜΑΠΠΩΝ (διπλή ορθογραφία) τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς

και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΛΟΚΑΝΤΩΝ, ΛΟΜΠΑ, ΛΟΜΠΑΣ, ΛΟΜΠΕΣ, ΛΟΜΠΩΝ, ΛΟΝΤΖΙΑ, ΛΟΝΤΖΙΑΣ, ΛΟΝΤΖΙΕΣ, ΛΟΝΤΖΙΩΝ, ΛΟΤΖΙΑ, ΛΟΤΖΙΑΣ, ΛΟΤΖΙΕΣ, ΛΟΤΖΙΩΝ, ΛΟΥΓΚΡΑ, ΛΟΥΓΚΡΑΣ, ΛΟΥΓΚΡΕΣ, ΛΟΥΓΚΡΩΝ, ΛΟΥΙΖΩΝ, ΛΟΥΜΠΩΝ, ΛΟΥΠΩΝ, ΛΟΥΦΩΝ, ΛΥΚΑΥΓΗ, ΛΥΚΑΥΓΩΝ, ΜΑΓΚΙΣΑ, ΜΑΓΚΙΣΑΣ, ΜΑΓΚΙΣΕΣ, ΜΑΓΚΙΣΩΝ, ΜΑΓΚΙΣΣΩΝ, ΜΑΓΚΩΝ, ΜΑΘΗ, ΜΑΙΚΗΝΩΝ, ΜΑΚΩΝ, ΜΑΛΑΓΡΩΝ, ΜΑΛΑΡΙΩΝ, ΜΑΝΗΤΩΝ, ΜΑΝΙΕΡΩΝ, ΜΑΝΙΚΩΝ, ΜΑΝΟΥΡΩΝ, ΜΑΝΤΑΜΩΝ, ΜΑΝΤΟΛΩΝ, ΜΑΝΤΟΝΩΝ, ΜΑΟΥΝΩΝ, ΜΑΠΠΩΝ, ΜΑΠΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 193

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

μαρέγκα μα-ρέ-γκα σου. (θηλ.) ΜΑΓΕΙΡ-ΖΑΧΑΙΡ. μάγμα από χτυπημένα αστεράκια αβγών με η
μαρίμπα μα-ρί-μπα σου. (θηλ.) ΜΟΥΣ. κρουστό όργανο αφρικανικής προέλευσης, με οχτώ ξύ-
μαρίνα μα-ρί-να σου. (θηλ.) μικρό λιμάνι, τμήμα του κόλπου λιμανιού ή διέλευσε αυτό, για την
μαρκίζα μαρ-κί-ζα σου. (θηλ.) 1. τιμητική σε χώ-
ρους θεάματος όπου αναγράφονται τα ονόματα
μασίνα μα-σί-να σου. (θηλ.) Εύλογοσμα κατάλη-
ψη και για παρασκευή φαγητού. Πβ. σπάρτα.
μόσκαρα μό-σκα-ρα σου. (θηλ. + ουδ.) καλλι-
νικό παχυνόμενο υγρό που χρησιμοποιεί τις
μόσα μό-σα σου. (θηλ.) (αρχαίο) 1. φαγητό σε μά-
γιστη ποσότητα 7 ή 8, ωρα για δούλεμα! Το
μοτίερα μα-τιέ-ρα σου. (θηλ.) ΚΑΛ. ΤΕΧΝ. υφή και τρόπος χρήσης υλικού, κυρ. μοτίερας, από
μοτρώνα μα-τρώ-να σου. (θηλ.) (λαϊκό) δισκογ-
τραία σίκου ανοχής, τσιτσά. [< μπην. ματρώνα

μοτσόλα μα-τού-λα σου. (θηλ.) ξύλινο σφυρί. Πβ.
ξυλοσφύρα. [< ιταλ. pazzola]
μουρέλα μου-ρί-λα σου. (θηλ.) 1. & (λαϊκό) μαυρά-
δα: μαύρο χρώμα, σκούρα αποχρώση και εδωκότ.
μέθη μέ-θη σου. (θηλ.) (επίσ.) 1. μεθύσι: Συνελη-
φθη για οδήγηση σε κατάσταση εξείσθεσης την
μένουλα μέ-νου-λα σου. (θηλ.) ΙΧΘΥΩΝ. ερ-
μαφρόδετο φάρι των μεσογειακών κυρ. ακτινών
μέντα μέ-ντα σου. (θηλ.) ΒΟΤ. πολυετές ποώδες
αρωματικό φυτό (οικογ. Labiatae) με ποικιλίες
μετζάνα με-τζά-να σου. (θηλ.) ΝΑΥΤ. ο ιστός της
πρύμνης και συνεκό, το αντίστοιχο, τριγωνικό
μετρέσα με-τρέ-σα σου. (θηλ.) (παλαιό) & ερωμέ-
νη. Βλ. -σα. [< γαλλ. maîtresse]
μίζερα μι-ζί-ρα σου. (θηλ.) 1. κακή διάθεση,
απασιμωλία, γκρίνια: καθήμενη/μειρη - Η

μιλέδη μι-λέ-δη σου. (θηλ.) (παλαιό) & τιμητικός
τίτλος προσφώνησης λαϊκής. Βλ. μελόδος.
μίρλα μίρ-λα σου. (θηλ.) (αρχαίο) γαρίνα, κα-
κουφία.
μόδα μό-δα σου. (θηλ.) οι κυρίαρχες τάσεις κυρ.
στον χώρο της ένδυσης και γενικότερ. στον τρόπο
μόκα μό-κα σου. (θηλ.) ποικιλία αραβικού καφέ
και κυρ. αρωματικό παρασκευάσμα που φτιά-
μολόχα μο-λό-χα σου. (θηλ.) ΒΟΤ. ανθοφόρο
ποώδες φυτό (γένος Malva, οικογ. Malvaceae)
μονέδα μο-νέ-δα σου. (θηλ.) (παλαιό) & νόμισμα ή
χρήμα. • ΦΡ: κόβει μονέδα (λαϊκό): έχει πολλά
μόρα μό-ρα σου. (θηλ.) (λαϊκό) εισήγημα δυσφο-
ρίας ή παράλυσης κατά τη διάρκεια του ύπνου.
μόστρα μό-στρα σου. (θηλ.) (λαϊκό) κυρ. στις
• ΦΡ: για (τη) μόστρα: για προβολή: Αγάρασε

μα|ρέ|γκα O4 χτυπημένα ασπράδια αυγών.

μα|ρί|να O4 σύνολο εγκαταστάσεων δίπλα σε κύριο

μαρ|κί|ζα O4 **1** προεξοχή στέγης ή εξωτερικού τοίχου

μά|σα O4 (οικ.) **1** το φαγητό, κυρ. σε υπερβολική ποσό-

μα|τιέ|ρα O4 το υλικό που χρησιμοποιεί ένας καλλιτέ-

μέ|ντα O4 **1** ποώδες φυτό με αρωματικά φύλλα, που

μι|ζέ|ρια O4 (εκφραστ.) **1** η μεγάλη φτώχεια, το χαμη-

μό|δα O4 η επικρατούσα κατά περιόδους τάση στην

μό|κα O4 **1** εξαιρετικής ποιότητας αραβικός καφές **2**

μο|λό|χα O4 αυτοφυές ποώδες χνουδωτό φυτό, τα

μο|νέ|δα O4 (λαϊκ.-σπάν.) το χρήμα, το νόμισμα: (συ-

μό|στρα O4 η επίδειξη· **ΦΡ.** (συνήθ. μτφ.) **για (τη) μό-**

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

μά|σκα|ρα O5 ρευστό καλλυντικό με το οποίο τονίζο-

O5 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

μαυ|ρί|λα κ. **μαυράδα** O9 **1** το μαύρο χρώμα **ANT.**

O9 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

μέ|θη O17 (λόγ.) **1** κατάσταση ζάλης και αδυναμίας συ-

O17 ζέστη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η ζέστη	της ζέστης	τη ζέστη	ζέστη
Πληθυντικός	οι ζέστες	-	τις ζέστες	ζέστες

Οι λέξεις ΜΑΡΕΓΚΩΝ, ΜΑΡΙΜΠΑ, ΜΑΡΙΝΩΝ, ΜΑΡΚΙΖΩΝ, ΜΑΣΚΑΡΕΣ, ΜΑΣΚΑΡΩΝ, ΜΑΣΩΝ, ΜΑΤΙΕΡΩΝ, ΜΑΥΡΙΩΝ, ΜΕΘΕΣ, ΜΕΝΤΩΝ, ΜΕΤΖΑΝΑ, ΜΙΖΕΡΙΩΝ, ΜΙΡΛΑ, ΜΟΔΩΝ, ΜΟΚΩΝ, ΜΟΛΟΧΩΝ, ΜΟΝΕΔΩΝ, ΜΟΣΤΡΩΝ τεκμαίρονται ρητώς,

επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΜΑΡΕΓΚΩΝ, ΜΑΡΙΜΠΑ, ΜΑΡΙΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΜΠΕΣ, ΜΑΡΙΜΠΩΝ, ΜΑΡΙΝΩΝ, ΜΑΡΚΙΖΩΝ, ΜΑΣΙΝΩΝ, ΜΑΣΚΑΡΕΣ, ΜΑΣΚΑΡΩΝ, ΜΑΣΩΝ, ΜΑΤΙΕΡΩΝ, ΜΑΤΡΟΝΩΝ, ΜΑΤΡΩΝΩΝ, ΜΑΤΣΟΛΩΝ, ΜΑΥΡΙΛΩΝ, ΜΕΘΕΣ, ΜΕΘΩΝ, ΜΕΝΟΥΛΩΝ, ΜΕΝΤΩΝ, ΜΕΤΖΑΝΑ, ΜΕΤΖΑΝΑΣ, ΜΕΤΖΑΝΕΣ, ΜΕΤΖΑΝΩΝ, ΜΕΤΡΕΣΩΝ, ΜΙΖΕΡΙΩΝ, ΜΙΛΕΔΩΝ, ΜΙΡΛΑ, ΜΙΡΛΑΣ, ΜΙΡΛΕΣ, ΜΙΡΛΩΝ, ΜΟΔΩΝ, ΜΟΚΩΝ, ΜΟΛΟΧΩΝ, ΜΟΝΕΔΩΝ, ΜΟΡΩΝ, ΜΟΣΤΡΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στο ΜΕΘΩΝ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 194

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

μούντζα μού-ντζα ουσ. (θηλ.) & μούτζα (προφ.)

1. υβριστική χειρονομία αγανάκτησης, οργής.
(το), **μουνίτσα** (η): στη σημ. 2. • Μεγεθ.: **μουνάρα**
& **μούνα** (η): στις σημ. 1, 2, **μούναρος** (ο): στη σημ.

μούρλια μούρ-λια ουσ. (θηλ.) 1. (ως επίθ.) πολύ
καλός, εξαιρετικός: ειδική προσφορά σε τιμή -! Το

μούτι μού-τι ουσ. (ουδ.): μόνο στη • ΦΡ.: τα κάνει
μούτι (αργκό): αποτυγχάνει σε κάτι, χαλά μια

μούτα μού-τα ουσ. (θηλ.): γκριμάτσα κυρ. ηθο-
ποιού: θεατρικές/κωμικές -ες. Βλ. γκαγκ.

μούχλα μού-χλα ουσ. (θηλ.) 1. είδος μικροσκοπι-
κού μύκητα που αναπτύσσεται σε οργανικές

μούχλας μού-χλας ουσ. (αρσ.) & **μούχλα** (η) (αρ-
γκό): για νωθρό άνθρωπο.

μοχίτο μο-χί-το ουσ. (ουδ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ.
κοκτέιλ από ρούμι, ζάχαρη, χυμό λάιμ, φύλλα

μπακαράς μπα-κα-ράς ουσ. (αρσ.) & **μπακαρά** (η/
το): είδος χαρτοπαιγνίου στο καζίνο με παίκτης

μπάκα μπά-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): κοιλιά, συνήθ.
μεγάλη και προσημένη: Έχει κάνει - από το πολύ

μπαλάφα μπα-λά-φα ουσ. (θηλ.) (αργκό): χαζομά-
ρα. • Μεγεθ.: **μπαλαφάρα** (η)

μπάνκα μπάν-κα ουσ. (θηλ.) & **μπάγκα** (λαϊκό)
1. (σε παιχνίδι της τράπουλας) πρόσωπο που μοι-

μπόμια μπά-μια ουσ. (θηλ.): BOT. ποώδες ετήσιο
φυτό (επιστ. ονομασ. *Hibiscus esculentus*, οικογ.

μπόμιας μπά-μιας ουσ. (αρσ.) (προφ.-μειωτ.): άν-
δρας δειλός, αργοκίνητος ή/και χαζός.

μπόντα μπά-ντα ουσ. (θηλ.) 1. & πάντα (λαϊκό):
πλευρά, πλάι: Γέρνει από την αριστερή/δεξιά/

μπάρα μπά-ρα ουσ. (θηλ.) 1. μακρόστενη ράβδος,
συνήθ. από μέταλλο, πλαστικό ή ξύλο, και κατ'

μπέμπα μπέ-μπα ουσ. (θηλ.) 1. (χαϊδευτ.) κορίτσι
βρεφικής ή νηπιακής ηλικίας, συνήθ. πριν βα-

μπέρτα μπέρ-τα ουσ. (θηλ.): πανωφόρι που δεν
έχει μανίκια ή ανοίγματα για τα χέρια, φοριέται

μπέσα μπέ-σα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): λόγος τιμής για
επιβεβαίωση συμφωνίας, υπόσχεσης και κατ'

μπίλια μπί-λια ουσ. (θηλ.): μικρή σφαίρα από
συνπαγές υλικό: γυάλινη/μεταλλική/πλαστική

μπιλιό μπι-λιά ουσ. (θηλ.) (προφ.): χτύπημα με
μπίλια.

μπίρα μπί-ρα ουσ. (θηλ.) 1. ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ.

αλκοολούχο ποτό που παράγεται με ζύμωση

μπλόφα μπλό-φα ουσ. (θηλ.) (προφ.) 1. ενέργεια
παραπλάνησης ή αποπροσανατολισμού του

μπόρα μπό-ρα ουσ. (θηλ.) 1. ξαφνική καταιγίδα μι-
κρής διάρκειας: ανοιξιάτικη/ισχυρή/καλοκαιρινή

μού|ντζα κ. **μούτζα** O4 (καθημ.) υβριστική χειρονομία
μούρ|λια O4 (εκφραστ.) (ως χαρακτηρισμός) οτιδήπο-
μού|χλα O4 **1** η πρασινωπή ή άσπρη επικάλυψη στην
μπά|κα O4 (λαϊκ.) η κοιλιά ή το φούσκωμά της από το
μπάν|κα O4 (λαϊκ.-σπάν.) πιστωτικό ίδρυμα, τράπεζα.
μπέ|μπα O4 **1** θηλυκό μωρό **2** χαϊδευτ. για γυναίκα.
μπέρ|τα O4 φαρδύ πανωφόρι χωρίς μανίκια, με μεγά-
μπί|ρα O4 (συνήθ. ορθ. **μπύρα**) **1** αλκοολούχο ποτό
μπλό|φα O4 (καθημ.) λόγος ή πράξη για να παραπλα-
μπό|ρα O4 **1** ξαφνική και δυνατή βροχή: έπιασε ~ **2**
μπά|ντα O4 **1** (α) πλαϊνή πλευρά: το καράβι έγειρε από
μπά|ρα O4 **1** ειδική ράβδος που ασφαλίζει εσωτερικά

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΜΟΥΝΤΖΩΝ, ΜΟΥΤΖΩΝ, ΜΟΥΝΑ, ΜΟΥΡΛΙΩΝ, ΜΟΥΤΑ, ΜΟΥΤΕΣ, ΜΟΥΧΛΩΝ, ΜΟΧΙΤΟ, ΜΠΑΚΩΝ, ΜΠΑΝΚΩΝ, ΜΠΑΝΤΩΝ, ΜΠΑΡΩΝ, ΜΠΕΜΠΩΝ, ΜΠΕΡΤΩΝ, ΜΠΙΡΩΝ, ΜΠΥΡΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΜΠΛΟΦΩΝ, ΜΠΟΡΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΜΟΥΝΤΖΩΝ, ΜΟΥΤΖΩΝ, ΜΟΥΝΑ, ΜΟΥΝΑΣ, ΜΟΥΝΕΣ, ΜΟΥΝΩΝ, ΜΟΥΡΛΙΩΝ, ΜΟΥΤΙΑ, ΜΟΥΤΙΟΥ, ΜΟΥΤΙΩΝ, ΜΟΥΤΑ, ΜΟΥΤΑΣ, ΜΟΥΤΕΣ, ΜΟΥΤΩΝ, ΜΟΥΧΛΩΝ, ΜΟΧΙΤΟ, ΜΟΧΙΤΟΥ, ΜΟΧΙΤΑ, ΜΟΧΙΤΩΝ, ΜΠΑΚΑΡΕΣ, ΜΠΑΚΑΡΩΝ, ΜΠΑΚΩΝ, ΜΠΑΛΑΦΩΝ, ΜΠΑΜΙΩΝ, ΜΠΑΝΚΩΝ, ΜΠΑΝΤΩΝ, ΜΠΑΡΩΝ, ΜΠΕΜΠΩΝ, ΜΠΕΡΤΩΝ, ΜΠΕΣΕΣ, ΜΠΕΣΩΝ, ΜΠΙΛΙΩΝ, ΜΠΙΡΩΝ, ΜΠΥΡΩΝ, ΜΠΛΟΦΩΝ, ΜΠΟΡΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στα ΜΟΥΤΙΟΥ, ΜΟΥΤΙΑ, ΜΟΥΤΙΩΝ, ΜΠΕΣΩΝ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 195

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

μπούκα μπου-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. στόμιο, είσοδος: *Η - του τουφεκιού. Η - του καζανιού/του καμπούλης, μπούλα* μπου-λης ουσ. (αρσ. + θηλ.) (προφ.) 1. μικρό παιδί. 2. (μειωτ.) παχύς, καλο-
μπούμα μπου-μα ουσ. (θηλ.) 1. ΝΑΥΤ. το τελευταίο πανί προς την πρύμνη ιστιοφόρου που έχει
μπούρδα μπουρ-δα ουσ. (θηλ.) (προφ.): ανοησία, βλακεία: *μεγάλη -*. Λέει ό,τι - του κατέβει. *Κόψε μπουρδας* μπουρ-δας ουσ. (αρσ.) (προφ.-μειωτ.): αυτός που λέει ή κάνει μπουρδες: *Άντε, μωρέ, τον μπουρκα* μπουρ-κα ουσ. (θηλ.) & μπουργκα: ένδυμα των μουσουλμάνων γυναικών, κυρ. του Ιράν
μπούφλα μπου-φλά ουσ. (θηλ.) (αργκό): σφαλιέρα, φάπα.
μπόχα μπό-χα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): παλύ άσχημη έντονη μυρωδιά: *αφόρητη -*. - από τα σκουπίδια/
νηκτόν νη-κτόν ουσ. (ουδ.) & νηκτό (περιληπτ.): ΖΩΟΛ. το σύνολο των ζωικών οργανισμών που
νίλα νί-λα ουσ. (θηλ.) (προφ.) 1. μεγάλη ζημιά, καταστροφή: *Τέτοια - (= ήττα) δεν την περίμεναν οι νιότη* νιό-τη ουσ. (θηλ.) (λογισ.): νιάτα. • ΣΥΜΠΛ.: δεύτερη *νιότη/νεότητα/εφηβεία*: (κυρ. για
νουβέλα νου-βέ-λα ουσ. (θηλ.): ΛΟΓΟΤ. πεζογραφικό είδος, μεγαλύτερο σε έκταση από το διήγη-
νούγιες νού-γιες ουσ. (θηλ.) (οι): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. νουντλς.

νούλα νού-λα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. (μτφ., για πρόσ.) μηδενικό: Ο τύπος είναι *μία -* (= τιποτέ-
ντακότα ντα-κό-τα ουσ. (θηλ.) 1. (παλαιότ.) τύπος δεικνητήριου ελικοφόρου μεταγωγικού αε-
ντάλια ντά-λια ουσ. (θηλ.): ΒΟΤ. ποώδες καλλωπιστικό φυτό (επιστ. ονομασ. *Dahlia* sp.), πο-
ντάμα¹ ντά-μα ουσ. (θηλ.) 1. γυναίκα που συνοδεύεται από άνδρα σε χορό ή άλλη κοινωνική
ντάμα² ντά-μα ουσ. (θηλ.): επιτραπέζιο (ή ηλεκτρονικό) παιχνίδι στρατηγικής για δύο παίκτες
ντέρτι ντέρ-τι ουσ. (ουδ.) (λαϊκό): βάσανο, στενοχώρια, πόνος συνήθ. ερωτικός: το - της καρδιάς.
ντίβα ντί-βα ουσ. (θηλ.) 1. διάσημη ηθοποιός ή τραγουδίστρια, συνήθ. με έντονη προσωπικό-
ντίρλα ντίρ-λα ουσ. (θηλ.) (νεαν. αργκό): συνήθ. στη • ΦΡ.: *γίνομαι/είμαι στουπί/σκνίπα/φέσι/*
ντόπα¹ ντό-πα ουσ. (θηλ.) (αργκό): αναβολικά και κατ' επέκτ. καθετί που προκαλεί έντονη διέγερ-
ντόπα² ντό-πα ουσ. (θηλ.) [άκλ.]: ΒΙΟΧ. αμινοξύ, πρόδρομη μορφή της ντοπαμίνης και ενδιάμεση
ντρόγκα ντρό-γκα ουσ. (θηλ.) (αργκό): ναρκωτικά. Πβ. *ντόπα*. [< ιταλ. *droga*]
ντρόγκα ντρό-γκα ουσ. (θηλ.) (αργκό): ναρκωτικά. Πβ. *ντόπα*. [< ιταλ. *droga*]
τρίπλα τρι-πλα ουσ. (θηλ.) & ντρί(μ)πλα 1. ΑΘΛ.

μπού|κα 04 (λαϊκ.) το στόμιο (λιμανιού, πυροβόλου
μπούρ|δα 04 ανοψία.

μπούρ|κα 04 γυναικείο ισλαμικό ένδυμα που καλύ-

04 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαιών	τις σημαίες	σημαίες

νιό|τη 014 (λαϊκ.-λογοτ.) 1 η νεότητα: πέρασε ξέγνοια-

014 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

νευ|στών 024 ΒΙΟΛ. (περιληπτ.) το σύνολο των οργανι-

024 ποσό	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το ποσό	του ποσού	το ποσό	ποσό
Πληθυντικός	τα ποσά	των ποσών	τα ποσά	ποσά

Οι λέξεις ΜΠΟΥΚΩΝ, ΜΠΟΥΡΔΩΝ, ΜΠΟΥΡΚΩΝ, ΜΠΟΥΡΓΚΑ, ΜΠΟΥΦΛΑ, ΝΕΥΣΤΑ, ΝΕΥΣΤΩΝ, ΝΙΟΤΩΝ, ΝΟΥΓΙΕΣ, ΝΤΙΡΛΑ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΜΠΟΥΚΩΝ, ΜΠΟΥΛΩΝ, ΜΠΟΥΜΩΝ, ΜΠΟΥΡΔΩΝ, ΜΠΟΥΡΚΩΝ, ΜΠΟΥΡΓΚΑ, ΜΠΟΥΡΓΚΑΣ, ΜΠΟΥΡΓΚΕΣ, ΜΠΟΥΡΓΚΩΝ, ΜΠΟΥΦΛΑ, ΜΠΟΥΦΛΑΣ, ΜΠΟΥΦΛΕΣ, ΜΠΟΥΦΛΩΝ, ΜΠΟΧΩΝ, ΝΕΥΣΤΑ, ΝΕΥΣΤΩΝ, ΝΗΚΤΑ, ΝΗΚΤΩΝ, ΝΙΛΩΝ, ΝΙΟΤΩΝ, ΝΟΥΒΕΛΩΝ, ΝΟΥΓΙΕΣ, ΝΟΥΓΙΩΝ, ΝΟΥΛΩΝ, ΝΤΑΚΟΤΩΝ, ΝΤΑΛΙΩΝ, ΝΤΑΜΩΝ, ΝΤΕΡΤΙΟΥ, ΝΤΕΡΤΙΩΝ, ΝΤΙΒΩΝ, ΝΤΙΡΛΑ, ΝΤΙΡΛΑΣ, ΝΤΙΡΛΕΣ, ΝΤΙΡΛΩΝ, ΝΤΟΠΩΝ, ΝΤΡΙΠΛΩΝ, ΝΤΡΙΜΠΛΩΝ, ΝΤΡΟΓΚΕΣ, ΝΤΡΟΓΚΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 196

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1, φωτ. 2 και φωτ. 3.

ξάπλα ξά-πλα ουο. (θηλ.) (προφο.) 1. αναπτυσσόμενο ξάπλωμα-κατ' επιφκτ. τομπιλιά: Ήου αρρώστ η **ξενάρα** ξε-νέ-ρα ουο. (θηλ.) (νεαν. αρχαίο): ξε-νέ-ραμασ απόλυτη-. Χάλια τακία, φάγαμε την = της ζωής μας.
ξενάρας ξε-νέ-ρας ουο. (αρσ.) (νεαν. αρχαίο): ξε-νέ-ρατος.
ξεπέτα ξε-πέ-τα ουο. (θηλ.) (αρχαίο) 1. (μετφ.) πρά-ξη που γίνεται βιαστικά και πρόχειρα η λαμνα)
ξεραία ξε-ρά-ϊ-λα ουο. (θηλ.) (προφο.) 1. Ξηρασία συνικα. Ξηρός τόπος χωρίς καθόλου βλάστηση
ξινόδα ξε-νό-δα ουο. (θηλ.) η ιδιότητα ή η γεύση του ξινού = των λεμονιών. Το προζύμι δίνει = στο
ξινόλα ξε-νό-λα ουο. (θηλ.) (προφο.) 1. δυσάρεστη αίσθηση, γεύση του ξινού Νισώω την = (= ξινά-
ευκεία ξε-κεί-α ουο. (θηλ.) = τμηματά κορμού ή κλαδών δέντρων και θάμνων που χρησιμοποιού-
εγκάρα ξε-κεί-ρα ουο. (θηλ.) ειδική θέση για τοποθέτηση καυοόξυλων προχλιλάτη = = πλάκα:

όζων [όζων] ό-ζων ουο. (ουδ.) [όζ-ωντος]: ΧΗΜ. ασταθές, δόσιμο αέριο γαλάζιου χρώματος
οκτάβα [όκτάβα] ο-κτά-βα ουο. (θηλ.) & οχτάβα 1. ΜΟΥΣ. το διάστημα που σχηματίζεται ανάμε-
ολκή [όλη] ό-λη ουο. (θηλ.) 1. [στη γυν.] για δη-
λωση ή μφωσης του σεσιαστικού που προηγείται
ομελέτα [όμελέτα] ο-με-λέ-τα ουο. (θηλ.): ΜΙΑΤΕΡ φαγητό που παρασκευάζεται από
ομόνοια [όμόνοια] ο-μό-νοι-α ουο. (θηλ.): ταύτιση απόψεων ή/και συναισθημάτων που οδηγεί στην
όνειδος [όνειδος] ό-νει-δος ουο. (ουδ.) (λόγ.) ντροπή και κατ' επιφκτ. καθετί που ντροπιάζει
οξάλμη [όξάλμη] ο-ξάλ-μη ουο. (θηλ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. μείγμα από ξίδι, νερό και αλάτι το οποίο
όξος [όξος] ό-ξος ουο. (ουδ.) (λόγ.): ξίδι. • ΦΦ: όξος και χαλκή: για πακρόχαλα, κακόβουλα σχα-
όπερα [όπερα] ό-πε-ρα ουο. (θηλ.): ΜΟΥΣ. ΘΕΑΤΡ. μουσικό θεατρικό είδος, δραματική

οργή [όργη] ορ-γή ουο. (θηλ.): υπερβολικός θυ-
μός που εκδηλώνεται συνήθ. με επιθετικότητα
όργητα [όργητα] όρ-γη-τα ουο. (θηλ.) (λαϊκό-λό-
γος): οργή. Σλ. -ητα: < μισν. όργητα)
ορμήνια [όρμήνια] ορ-μή-νια ουο. (θηλ.) & ορμή-
νια (λαϊκό): δασκάλεμα, συμβουλή αι =ες των
όστρια [όστρια] ό-στρι-α ουο. (θηλ.): ΝΑΥΤ. νήπιος
άνεμος: Ο καπρός γίρισε σε =. ΣΥΝ. νοτιάς (1)
ούγια [ούγια] ού-για ουο. (θηλ.): άκρη σε ύψωμα,
λαρίδα που γαζώνεται στο τελευταίο του, συνήθ.
ουνία [ούνία] ουν-ία ουο. (θηλ.): ΘΡΗΣΚ. το σώμα
των ανατολικών ορθόδοξων Εκκλησιών οι οποίες
ουρεόση [ούρεόση] ου-ρε-ό-ση ουο. (θηλ.): ΒΙΟΧ.
ένζυμο το οποίο διασπά (υδρολύει) την ουρία
ούτι [ούτι] ού-τι ουο. (ουδ.) (πληθ. ούται): ΜΟΥΣ.
έγχορδο όργανο συγγενές προς το λαούτο, που
έχθητα [έχθητα] έ-χθη-τα ουο. (θηλ.) &
όχθητα (λαϊκό-λόγος): έχθρα. Σλ. -ητα.

ξά|πλα O4 (οικ.) το ξάπλωμα, η κατάκλιση: (σκωπτ.)
ξε|ρα|ϊ|λα O4 (λαϊκ.) 1 έντονη ξηρασία ΣΥΝ. (λόγ.)
ξι|νί|λα O4 1 η ξινή γεύση 2 η δυσάρεστη ξινή γεύση
ξυ|λεί|α O4 ποσότητα ξύλων που χρησιμοποιούνται
ο|κτά|βα (όκτάβα) κ. (σπάν.) **οχτάβα** O4 1 ΜΟΥΣ. σύνο-
ο|με|λέ|τα (όμελέτα) O4 φαγητό από χτυπημένα και
ό|πε|ρα (όπερα) O4 1 (α) μέλοποιημένη θεατρική πα-
ορ|μή|νεια (όρμήνεια) O4 (λαϊκ.) η καθοδήγηση.
ού|για (ούγια) O4 καθένα από τα άκρα υφάσματος,

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαιών	τις σημαίες	σημαίες

ολ|κή (όλκή) O13 (αρχαιοπρ.) **1** η έλξη, το τράβηγμα **2**
ορ|γή (όργή) O13 ο πολύ έντονος θυμός: ξέσπασμα ορ-

O13 τιμή	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η τιμή	της τιμής	την τιμή	τιμή
Πληθυντικός	οι τιμές	των τιμών	τις τιμές	τιμές

ξύ|λο|ξος O35 ΧΗΜ. υγρό μείγμα, προϊόν της ξηράς
όνει|δος (ὄνειδος) O35 (αρχαιοπρ.) η ντροπή, η καταί-

O35 στέλεχος	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το στέλεχος	του στελέχους	το στέλεχος	στέλεχος
Πληθυντικός	τα στελέχη	των στελεχών	τα στελέχη	στελέχη

ό|στρι|α (ὄστρια) O5 (λαϊκ.) ο νότιος άνεμος, ο νοτιάς.

O5 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

ο|μό|νοι|α (όμόνοια) O6 η αρμονική συνύπαρξη (λόγω

O6 ασφάλεια	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η ασφάλεια	της ασφάλειας / -λείας	την ασφάλεια	ασφάλεια
Πληθυντικός	οι ασφάλειες	των ασφαλειών	τις ασφάλειες	ασφάλειες

ό|ξος (ὄξος) O34 (λόγ.) το ξίδι: πότισαν τον Χριστό ~ και

O34 λάθος	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το λάθος	του λάθους	το λάθος	λάθος
Πληθυντικός	τα λάθη	των λαθών	τα λάθη	λάθη

Οι λέξεις ΞΑΠΛΩΝ, ΞΕΝΕΡΑ, ΞΕΝΕΡΑΣ, ΞΕΡΑΙΩΝ, ΞΙΝΙΩΝ, ΞΥΝΙΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΞΥΛΕΙΩΝ, ΞΥΛΙΕΡΑ, ΞΥΛΟΞΟΣ, ΞΥΛΟΞΟΥΣ, ΞΥΛΟΞΗ, ΞΥΛΟΞΩΝ, ΟΚΤΑΒΩΝ, ΟΧΤΑΒΩΝ, ΟΛΚΕΣ, ΟΜΕΛΕΤΩΝ, ΟΜΟΝΟΙΕΣ, ΟΜΟΝΟΙΩΝ, ΟΝΕΙΔΗ, ΟΝΕΙΔΩΝ, ΟΞΗ, ΟΠΕΡΩΝ, ΟΡΓΕΣ, ΟΡΓΩΝ, ΟΡΜΗΝΙΩΝ, ΟΡΜΗΝΕΙΩΝ, ΟΣΤΡΙΩΝ, ΟΥΓΙΩΝ, ΟΥΡΕΑΣΗ, ΟΧΘΡΗΤΑ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι

υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΞΑΠΛΩΝ, ΞΕΝΕΡΑ, ΞΕΝΕΡΑΣ, ΞΕΝΕΡΕΣ, ΞΕΝΕΡΩΝ, ΞΕΠΕΤΩΝ, ΞΕΡΑΙΩΝ, ΞΙΝΑΔΕΣ, ΞΙΝΑΔΩΝ, ΞΥΝΑΔΕΣ, ΞΥΝΑΔΩΝ, ΞΙΝΙΩΝ, ΞΥΝΙΩΝ, ΞΥΛΕΙΩΝ, ΞΥΛΙΕΡΑ, ΞΥΛΙΕΡΑΣ, ΞΥΛΙΕΡΕΣ, ΞΥΛΙΕΡΩΝ, ΞΥΛΟΞΟΣ, ΞΥΛΟΞΟΥΣ, ΞΥΛΟΞΗ, ΞΥΛΟΞΩΝ, ΟΖΟΝΤΑ, ΟΖΟΝΤΩΝ, ΟΚΤΑΒΩΝ, ΟΧΤΑΒΩΝ, ΟΛΚΕΣ, ΟΜΕΛΕΤΩΝ, ΟΜΟΝΟΙΕΣ, ΟΜΟΝΟΙΩΝ, ΟΝΕΙΔΗ, ΟΝΕΙΔΩΝ, ΟΞΑΛΜΕΣ, ΟΞΑΛΜΩΝ, ΟΞΗ, ΟΠΕΡΩΝ, ΟΡΓΕΣ, ΟΡΓΩΝ, ΟΡΓΗΤΕΣ, ΟΡΓΗΤΩΝ, ΟΡΜΗΝΙΩΝ, ΟΡΜΗΝΕΙΩΝ, ΟΣΤΡΙΩΝ, ΟΥΓΙΩΝ, ΟΥΝΙΕΣ, ΟΥΝΙΩΝ, ΟΥΡΕΑΣΗ, ΟΥΡΕΑΣΗΣ, ΟΥΡΕΑΣΕΣ, ΟΥΡΕΑΣΩΝ, ΟΥΤΙΟΥ, ΟΥΤΙΩΝ, ΟΧΘΗΤΑ, ΟΧΘΗΤΑΣ, ΟΧΘΗΤΕΣ, ΟΧΘΗΤΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 197

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

πάβλοβα πά-βλο-βα ουσ. (θηλ.): ΖΑΧΑΡ. γλυκό από την Αυστραλία που αποτελείται από ένα μεγάλο **παγόδα** πα-γό-δα ουσ. (θηλ.): ΑΡΧΙΤ. βουδιστικός ναός των χωρών της Απω Ανατολής με κλιμακω- **πάμπα** πά-μπα ουσ. (θηλ.): ΒΙΟΓΕΩΓΡ. μεγάλη αδενδρην πεδινή έκταση στη Ν. Αμερική με ποώ- **πανκίο** παν-κίο ουσ. (ουδ.) & πάνκης (ο) (αργκό): οπαδός του πανκ. **πανώλη** πα-νώ-λη ουσ. (θηλ.) & (λόγ.) πανώλης 1. ΙΑΤΡ. οξύ, λοιμώδες και συνήθ. θανατηφόρο **παπάγια** πα-πά-για ουσ. (θηλ.): ΒΟΤ. ο καρπός του ομώνυμου τροπικού δέντρου (επιστ. ονομασ. **πάπρικα** πά-πρι-κα ουσ. (θηλ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. είδος κόκκινου πιπεριού με καυτερή γεύση που **πάρλα** πά-ρ-λα ουσ. (θηλ.) (προφ.): πολυλογία, φλυαρία: Αρχισε/έπιασε πάλι την ~ και δεν λέει **παρτίτα** παρ-τί-τα ουσ. (θηλ.): ΜΟΥΣ. σύνθεση για ένα ή περισσότερα μουσικά όργανα που **πεσών** ούσα, όν πε-σών επίθ. {πεσ-όντος, -όντα | -όντες, -όντων} (λόγ.): {μόνο στο αρσ.} που σκοτώθηκε στο πεδίο της μάχης: Οι -όντες αεροπόροι/αξιωματικοί. • Ουσ.: πεσόντες (οι): οι νεκροί πολέμου: Μνημείο των -ων. Φόρος τιμής στους ηρωικώς -. • ΦΡ.: δρυός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται βλ. δρυς [< αρχ. πεσών]

πόστρα πά-στρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): καθαριότητα: Σπίτι που λάμπει από -. Βλ. λάτρα, φασίνα. **πεζούλα** πε-ζού-λα ουσ. (θηλ.) (σπάν.-λαϊκό): πεζούλι • πεζούλες (οι): ΓΕΩΓΡ. αναβαθμίδες. **πεζούρα** πε-ζού-ρα ουσ. (θηλ.) (παλαιότ.-λαϊκό): πεζικό. [< μεσν. πεζούρα] **πείνα** [πείνα] πεί-να ουσ. (θηλ.) 1. αίσθημα έντονης ανάγκης για κατανάλωση τροφής: ακόρεστη **πελούζα** πε-λού-ζα ουσ. (θηλ.): γκαζόν. [< γαλλ. pelouse] **περιώπη** πε-ρι-ώ-πη ουσ. (θηλ.) {συνήθ. στη γεν.}: εξέχουσα θέση, αναγνωρισμένη αξία: κοινωνική **περσόνα** περ-σό-να ουσ. (θηλ.) 1. η εικόνα που προβάλλει κάποιος για τον εαυτό του προς τους **πέπερι** πέ-πε-ρι ουσ. (ουδ.): ΒΟΤ. αγγειόσπερμο, αναρριχητικό, αυτοφυές φυτό των τροπικών περιοχών, με πλατιά στιλπνά φύλλα και μικρούς στρογγυλούς καρπούς· σημαντικότερο είδος είναι το μαύρο (επιστ. ονομασ. Piper nigrum), από το οποίο λαμβάνεται το πιπέρι. [< αρχ. πέπερι] **πεταμός** πε-τα-μός ουσ. (αρσ.): μόνο στη • ΦΡ.: του πεταμού & του πεταματού (προφ.) & (διαλεκτ.) του πεταμάτου: για πέταμα: Η εργασία έχει πολλά λάθη, αλλά δεν είναι και ~.

πά|μπα 04 μεγάλη πεδιάδα της Ν. Αμερικής, κατάλλη-
πάρ|λα 04 (λαϊκ.) η ακατάσχετη φλυαρία: *πιάνω την ~*
πεί|να 04 **1** το αίσθημα που προκαλείται σε ζωντανό

04 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	τών σημαιών	τις σημαίες	σημαίες

πα|γό|δα 09 ναός ή ιερό κτίριο της Άπω Ανατολής, συ-
περ|σό|να 09 **1** (κυριολ.) το προσωπείο του ηθοποιού

09 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	τών σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

πά|πρι|κα 05 κόκκινο πιπέρι με γλυκιά γεύση.

05 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

πα|νώ|λης (η) {γεν. πανώλ-ους, αιτ. -η} κ. (καθημ.) **πα-
 νώλη** 014 **1** ΙΑΤΡ. βαρύτατη λοιμώδης νόσος, αιτία θα-

014 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

πε|ρι|ω|πή 013 το αναγνωρισμένο κύρος· (μόνο στη
 γεν. **περιωπής** ως χαρακτηρισμός) αναγνωρισμένης

013 τιμή	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η τιμή	της τιμής	την τιμή	τιμή
Πληθυντικός	οι τιμές	των τιμών	τις τιμές	τιμές

πε|ζού|λα 0 (λαϊκ.) η αναβαθμίδα (βλ.λ.) **ΣΥΝ.** (λόγ.)
 αναβαθμός.

Οι λέξεις ΠΑΒΛΟΒΑ, ΠΑΓΟΔΩΝ, ΠΑΜΠΩΝ, ΠΑΝΩΛΩΝ, ΠΑΠΡΙΚΩΝ, ΠΑΡΛΩΝ, ΠΑΡΤΙΤΑ, ΠΕΙΝΩΝ, ΠΕΠΕΡΙ, ΠΕΡΙΩΠΕΣ, ΠΕΡΙΩΠΩΝ, ΠΕΡΣΟΝΩΝ, ΠΕΣΟΥΣΑ, ΠΕΣΟΥΣΑΣ, ΠΕΣΟΥΣΕΣ, ΠΕΣΟΥΣΩΝ, ΠΕΣΩΝ, ΠΕΤΑΜΟΣ, ΠΕΤΑΜΟΥ, ΠΕΤΑΜΑΤΟΥ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή

σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΠΑΒΛΟΒΑ, ΠΑΒΛΟΒΑΣ, ΠΑΒΛΟΒΕΣ, ΠΑΒΛΟΒΩΝ, ΠΑΓΟΔΩΝ, ΠΑΜΠΩΝ, ΠΑΝΚΙΟΥ, ΠΑΝΚΙΩΝ, ΠΑΝΩΛΩΝ, ΠΑΠΑΓΙΩΝ, ΠΑΠΡΙΚΩΝ, ΠΑΡΛΩΝ, ΠΑΡΤΙΤΑ, ΠΑΡΤΙΤΑΣ, ΠΑΡΤΙΤΕΣ, ΠΑΡΤΙΤΩΝ, ΠΑΣΤΡΩΝ, ΠΕΖΟΥΛΩΝ, ΠΕΖΟΥΡΩΝ, ΠΕΙΝΩΝ, ΠΕΛΟΥΖΩΝ, ΠΕΠΕΡΙ, ΠΕΠΕΡΙΑ, ΠΕΠΕΡΙΟΥ, ΠΕΠΕΡΙΩΝ, ΠΕΡΙΩΠΕΣ, ΠΕΡΙΩΠΩΝ, ΠΕΡΣΟΝΩΝ, ΠΕΣΟΥΣΑ, ΠΕΣΟΥΣΑΣ, ΠΕΣΟΥΣΕΣ, ΠΕΣΟΥΣΩΝ, ΠΕΣΟΝ, ΠΕΤΑΜΟΣ, ΠΕΤΑΜΟΥ, ΠΕΤΑΜΟ, ΠΕΤΑΜΟΙ, ΠΕΤΑΜΩΝ, ΠΕΤΑΜΟΥΣ, ΠΕΤΑΜΑΤΟΥ, ΠΕΤΑΜΑΤΟ, ΠΕΤΑΜΑΤΕ, ΠΕΤΑΜΑΤΟΙ, ΠΕΤΑΜΑΤΟΥΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στα ΠΕΤΑΜΟΙ, ΠΕΤΑΜΩΝ, ΠΕΤΑΜΟΥΣ, ΠΕΤΑΜΑΤΕ, ΠΕΤΑΜΑΤΟΙ, ΠΕΤΑΜΑΤΟΥΣ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 198

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

πιλάλα πι-λά-λα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): τρεχάλα. Βλ. κωλο-. [< μεσν. πιλάλα]
πήχτρα πή-χτρα ουσ. (θηλ.) [συνήθ. ως επίρρ.] (προφ.): για χώρο που είναι υπερβολικά γεμάτος.
πίτσσα πιά-τσα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): χώρος συναλλαγών, άσκησης επαγγελματιών ή άλλων δρα-
πικράδα πι-κρά-δα ουσ. (θηλ.): πικρή γεύση: δια-κριτική/ελαφριά/χαρακτηριστική -, - λυκίσκου. Η
πικρίλα πι-κρί-λα ουσ. (θηλ.): πικράδα. Βλ. -ίλα.
πικρο- & πικρό- & πικρ- α' συνθετικό με τη
πίκα πί-κα ουσ. (θηλ.) 1. (προφ.) πείσμα, θυμός που νιώθει κάποιος λόγω προσβολής. Πβ. άχτι.
πλαγκτόν πλα-γκτόν ουσ. (ουδ.) [πλαγκτ-ού] & πλαγκτό (περιληπτ.): ΒΙΟΛ. σύνολο έμβιων ορ-
πλάση πλά-ση ουσ. (θηλ.) 1. ο κόσμος, το σύνολο των δημιουργημάτων του Θεού: (λογστ.) Γιορτά-
πληθύς πλη-θύς ουσ. (θηλ.) [πληθύος] (λόγ.): πληθώρα ανθρώπων ή πραγμάτων. Πβ. αφθο-
πληθώρα πλη-θώρα ουσ. (θηλ.): πολύ μεγάλη ποσότητα: - επιλογών/έργων/προτάσεων/υποψη-
πόζα πό-ζα ουσ. (θηλ.) 1. θέση του σώματος που παίρνει κάποιος, συνήθ. για να φωτογραφη-
ποιόν ποι-όν ουσ. (ουδ.) 1. (αρνητ. συνυποδ.) ήθος, προσωπικότητα: Γνωρίζουμε το - αυτού του

πολέντα πο-λέ-ντα ουσ. (θηλ.): ΜΑΓΕΙΡ-ΖΑΧΑΡ. χυλός από βρασμένο καλαμποκίσιο σιμιγδάλι.
πομόνα πο-μό-να ουσ. (θηλ.): αντλία για πότισμα. Πβ. υδροστόμιο.
πότζα πό-τζα ουσ. (θηλ.) & πόντζα & μπότζα: ΝΑΥΤ. υποστροφή. ΑΝΤ. όρτσα [< βεν. bozza]
ποστ ουσ. (ουδ.) [άκλ. κ. πληθ. -ς] (προφ.) & (ειρων.) πόστιο(ν): ΔΙΑΔΙΚΤ. δημοσίευση κυρ. μη-
πούλπα πούλ-πα ουσ. (θηλ.) 1. το σαρκώδες και ζουμερό μέρος του φρούτου, το οποίο χρησιμο-
πούντα πού-ντα ουσ. (θηλ.) (προφ.): κρυολόγημα, κρύωμα: Άρπαξε μια -. Πβ. πούντιασμα. [< μεσν.
πουτάνα που-τά-να ουσ. (θηλ.) (λ. ταμπού) 1. (μειωτ.) πόρνη. 2. (υβριστ.) ανήθικη ή ανέντιμη
πρόζα πρό-ζα ουσ. (θηλ.) 1. πεζός λόγος, σε αντιδιαστολή με τον ποιητικό λόγο ή την μου-
πρόπολη πρό-πο-λη ουσ. (θηλ.): ρητινώδης, κολλητική ουσία με πολλές θεραπευτικές ιδιότητες,
προσοχή προ-σο-χή ουσ. (θηλ.) 1. προσήλωση του νου σε κάτι, συγκέντρωση σε συγκεκριμένο
πρωία πρω-ία ουσ. (θηλ.) (λόγ.): οι πρώτες ώρες της ημέρας: πρωί. Κυρ. στις • ΦΡ.: μέχρι πρωίας;
πύρα πύ-ρα ουσ. (θηλ.) & πυράδα (λαϊκό-λογστ.) 1. υψηλή θερμοότητα, ζέστη: - του ήλιου. 2. (μτφ.)

πι|κρί|λα 04 κ. **πικράδα** 09 η πικρή γεύση: το χάπι

πι|λά|λα 04 κ. **πιλαλητό** 024 κ. **πιλάλημα** 048 **1** το

πλη|θώ|ρα 04 αφθονία: ~ αγαθών / επιχειρημάτων

πό|ζα 04 **1** η φροντισμένη στάση του σώματος κά-

πο|μό|να 04 είδος αντλίας κυρ. για άντληση.

πούλ|πα 04 πολτός φρούτων για την παρασκευή

πρό|ζα 04 **1** ο πεζός λόγος: θέατρο πρόζας (κατ' αντι-

πρωί|α 04 (λόγ.) το πρωί: διασκέδαζαν μέχρι πρωίας.

04 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

πι|κρί|λα 04 κ. **πικράδα** 09 η πικρή γεύση: το χάπι

09 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

προ|σο|χή 013 **1** (α) το να επικεντρώνει κανείς τη

013 τιμή	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η τιμή	της τιμής	την τιμή	τιμή
Πληθυντικός	οι τιμές	των τιμών	τις τιμές	τιμές

πλά|ση 019 το σύνολο των δημιουργημάτων του

019 πράξη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πράξη	της πράξης / πράξεως	την πράξη	πράξη
Πληθυντικός	οι πράξεις	των πράξεων	τις πράξεις	πράξεις

Οι λέξεις ΠΙΛΑΛΩΝ, ΠΗΛΑΛΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΠΙΚΡΑΔΩΝ, ΠΙΚΡΙΑΩΝ, ΠΛΑΓΚΤΟ, ΠΛΑΣΕΩΝ, ΠΛΗΘΩΡΕΣ, ΠΛΗΘΩΡΩΝ, ΠΟΖΩΝ, ΠΟΛΕΝΤΑ, ΠΟΜΟΝΩΝ, ΠΟΤΖΑ, ΠΟΣΤΙΟ, ΠΟΣΤΙΟΝ, ΠΟΥΛΠΩΝ, ΠΡΟΖΩΝ, ΠΡΟΣΟΧΩΝ, ΠΡΩΙΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΠΗΛΑΛΩΝ, ΠΙΛΑΛΩΝ, ΠΗΧΤΡΩΝ, ΠΙΑΤΣΩΝ, ΠΙΚΡΑΔΩΝ, ΠΙΚΡΙΑΩΝ, ΠΙΚΩΝ, ΠΛΑΓΚΤΟ, ΠΛΑΓΚΤΑ, ΠΛΑΓΚΤΩΝ, ΠΛΑΣΕΩΝ, ΠΛΗΘΥΕΣ, ΠΛΗΘΥΩΝ, ΠΛΗΘΩΡΕΣ, ΠΛΗΘΩΡΩΝ, ΠΟΖΩΝ, ΠΟΙΟΝΤΟΣ, ΠΟΙΟΝΤΑ, ΠΟΙΟΝΤΩΝ, ΠΟΛΕΝΤΑ, ΠΟΛΕΝΤΑΣ, ΠΟΛΕΝΤΕΣ, ΠΟΛΕΝΤΩΝ, ΠΟΜΟΝΩΝ, ΠΟΝΤΖΑΣ, ΠΟΝΤΖΕΣ, ΠΟΝΤΖΩΝ, ΜΠΟΤΖΑΣ, ΜΠΟΤΖΕΣ, ΜΠΟΤΖΩΝ, ΠΟΤΖΑ, ΠΟΤΖΑΣ, ΠΟΤΖΕΣ, ΠΟΤΖΩΝ, ΠΟΣΤΙΟ, ΠΟΣΤΙΟΝ, ΠΟΣΤΙΟΥ, ΠΟΣΤΙΑ, ΠΟΣΤΙΩΝ, ΠΟΥΛΠΩΝ, ΠΟΥΝΤΩΝ, ΠΟΥΤΑΝΩΝ, ΠΡΟΖΩΝ, ΠΡΟΠΟΛΕΣ, ΠΡΟΠΟΛΩΝ, ΠΡΟΣΟΧΩΝ, ΠΡΩΙΩΝ, ΠΥΡΑΔΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στα ΠΗΧΤΡΩΝ, ΠΟΙΟΝΤΑ, ΠΟΙΟΝΤΩΝ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 199

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1, φωτ. 2 και φωτ. 3.

ραβιόλια ρα-βιό-λια ουσ. (ουδ.) & ραβιόλες (οι) & [άκλ.] ραβιόλι (τα): ΜΑΓΕΙΡ. τετράγωνο ζυμαρικά
ράγκα ρά-γκα ουσ. (ουδ. + θηλ.): ΜΟΥΣ. παραδοσιακό μελωδικό σχήμα της ινδικής μουσικής.
ράδα ρά-δα ουσ. (θηλ.): ΝΑΥΤ. ευρύ αγκυροβόλιο με άνοιγμα προς τη θάλασσα. Πβ. αραξοβόλι.
ράτσα ρά-τσα ουσ. (θηλ.) 1. ΖΩΟΛ. ομάδα ζώων που συνδέονται με κοινά γενετικά χαρακτηριστι-
ραφιέρα ρα-φιέ-ρα ουσ. (θηλ.): έπιπλο με ράφια. Βλ. ντουλάπα, σιφον-, συρταρ-ιέρα.
ρέγουλα ρέ-γου-λα ουσ. (θηλ.) & ρέγουλο (το) (προφ.) 1. μέτρο: Δίαιτα με -, - στο ποτό. Θέλει/
ρέκλα ρέ-κλα ουσ. (θηλ.) (αργκό): ραχάτι, τεμπελιά: - στην παραλία με φραπέ. Πβ. άραγμα, αραλί-
ρέμβη [ρέμβη] ρέμ-βη ουσ. (θηλ.) (λόγ.): η ενέργεια ή το αποτέλεσμα του ρεμβάζω: νοσταλγική -,
ρημάδα ρη-μά-δα επίθ./ουσ. & ρημάδης & ρη-μαδιασμένος, η, ο (προφ.-επιτατ.): σε φράσεις
ρηχία [ρήχια] ρη-χί-α ουσ. (θηλ.): ΩΚΕΑΝ. το χαμηλότερο σημείο στο οποίο φτάνει η στάθμη της
ρίγανη ρί-γα-νη ουσ. (θηλ.): ΒΟΤ. θαμνώδες φυτό (επιστ. ονομασ. *Oriiganum vulgare*) με αρωματικά
ριζότο ρι-ζό-το ουσ. (ουδ.) & ριζότο: ΜΑΓΕΙΡ. ιταλικό φαγητό από ρύζι μαγειρεμένο με ζωμό, στο
ρικότα ρι-κό-τα ουσ. (θηλ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. ιταλικό μαλακό ή κρεμώδες ανάλατο τυρί από ορό

ριμάδα ρι-μά-δα ουσ. (θηλ.) (συνήθ. στον πληθ.): ΛΟΓΟΤ. ομοιοκατάληκτο δημώδες αυτοσχέδιο
ροδαιγή ρο-δαι-γή ουσ. (θηλ.) (λογοτ.): ρόδινη αυγή. Πβ. χρυσαιγή. ΣΥΝ. ροδοχάραμα [< πβ.
ροζαλία ρο-ζα-λί-α ουσ. (θηλ.) & ρόζα (στρατιωτική αργκό): το απολυτήριο στρατού λόγω του ροζ
ροκάνα ρο-κά-να ουσ. (θηλ.) 1. ΜΟΥΣ. κρουστό όργανο που παράγει ξερό και δυνατό κρότο κατά
ρόκα¹ ρό-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-κυρ. παλαιότ.): υφαντικό, συνήθ. ξύλινο εργαλείο σε σχήμα ράβδου,
ρόκα² ρό-κα ουσ. (θηλ.): ΒΟΤ. ποώδες φυτό (επιστ. ονομασ. *Eruca sativa*) με μικρά πλατιά φύλλα
ρολίστας ρο-λί-στας ουσ. (αρσ.) 1. ηθοποιός που υποδύεται σχεδόν αποκλειστικά συγκεκριμένους
ροτόντα ρο-τό-ντα ουσ. (θηλ.) 1. στρογγυλό τραπέζι και κατ' επέκτ. το σχετικό τραπεζομάντιλο:
ρότα ρό-τα ουσ. (θηλ.) 1. ΝΑΥΤ. πορεία πλοίου: ασφαλής/καθορισμένη -. Με - προς ... Βρίσκεται/
ρούγα ρού-γα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό-λογοτ.): δρόμος ή γειτονιά: η - του χωριού. Πβ. καπτούν, σκακι,
ρούμι ρού-μι ουσ. (ουδ.): ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. οινόπνευματώδες ποτό παραγόμενο με αλκοολική
ρούχλα ρού-χλα ουσ. (θηλ.) (νεαν. αργκό): τεμπελιά· μεθύσι. Βλ. ρέκλα.
ρώμη [ρώμη] ρώ-μη ουσ. (θηλ.) (λόγ.): δύναμη, σθένος: σωματική -. || (μτφ.) Πνευματική -. Η ψυχι-

ρά|τσα O4 **1** ΖΩΟΛ. ποικιλία ζώων με κοινά ειδικά χα-

ρα|φιέ|ρα O4 έπιπλο με πολλά ράφια.

ρη|μά|δα O4 (οικ.-ως επίθ.) ως χαρακτηρισμός για οτι-

ρη|χί|α O4 η τελευταία φάση της άμπωτης (κατά την

ρό|κα¹ O4 (λαϊκ.) λεπτή ράβδος, στην άκρη της οποίας

ρό|κα² O4 αυτοφυές φυτό που τρώγεται ως σαλατικό.

ρο|κά|να O4 **1** κρόταλο (ξύλινο, μεταλλικό ή πλαστικό)

ρό|τα O4 **1** ΝΑΥΤ. η πορεία πλοίου **2** (μτφ.) ο προσανα-

ρο|τό|ντα O4 **1** ΑΡΧΙΤ.

ρού|γα O4 (διαλεκτ.) δρόμος, οδός.

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαιών	τις σημαίες	σημαίες

ρέμ|βη O14 ο ρεμβασμός.

ρώ|μη O14 (λόγ.) η σωματική δύναμη, η ευρωστία: μα-

O14 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

ρο|λί|στας 01 ηθοποιός άριστος σε συγκεκριμένους

01 λοχίας	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	ο λοχίας	του λοχία	τον λοχία	λοχία
Πληθυντικός	οι λοχίες	των λοχιών	τους λοχίες	λοχίες

ρέ|γου|λα 05 1 η σωστή ρύθμιση: έφερε επιτέλους τη

05 θάλασσα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θάλασσα	της θάλασσας	τη θάλασσα	θάλασσα
Πληθυντικός	οι θάλασσες	των θαλασσών	τις θάλασσες	θάλασσες

ρι|μά|δα 09 μακρύ ποίημα με δίστιχα που ομοιοκατα-

09 σελίδα	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σελίδα	της σελίδας	τη σελίδα	σελίδα
Πληθυντικός	οι σελίδες	των σελίδων	τις σελίδες	σελίδες

ρο|δau|γή 013 (λογότ.) η ανατολή του ηλίου, που δίνει

013 τιμή	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η τιμή	της τιμής	την τιμή	τιμή
Πληθυντικός	οι τιμές	των τιμών	τις τιμές	τιμές

ρί|γα|νη 018 1 θαμνώδες αρωματικό φυτό, τα φύλλα

018 θύμψη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θύμψη	της θύμψης	τη θύμψη	θύμψη
Πληθυντικός	οι θύμψεις	των (θυμήσεων)	τις θύμψεις	θύμψεις

ρι|ζό|το 025 ρύζι μαγειρεμένο με διάφορα υλικά.

025 δώρο	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το δώρο	του δώρου	το δώρο	δώρο
Πληθυντικός	τα δώρα	των δώρων	τα δώρα	δώρα

Οι λέξεις ΡΑΒΙΟΛΕΣ, ΡΑΓΚΑ, ΡΑΤΣΩΝ, ΡΑΦΙΕΡΩΝ, ΡΕΓΟΥΛΟ, ΡΕΓΟΥΛΩΝ, ΡΕΚΛΑ, ΡΕΜΒΕΣ, ΡΕΜΒΩΝ, ΡΗΜΑΔΗΣ, ΡΗΜΑΔΩΝ, ΡΗΧΙΩΝ, ΡΙΓΑΝΕΩΝ, ΡΙΖΟΤΑ, ΡΥΖΟΤΑ (διπλή ορθογραφία), ΡΙΖΟΤΩΝ, ΡΥΖΟΤΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΡΙΚΟΤΑ, ΡΙΜΑΔΩΝ, ΡΟΔΑΥΓΕΣ, ΡΟΔΑΥΓΩΝ, ΡΟΖΑΛΙΑ, ΡΟΖΑ, ΡΟΚΑΝΩΝ, ΡΟΚΩΝ, ΡΟΛΙΣΤΩΝ, ΡΟΤΩΝ, ΡΟΤΟΝΤΩΝ, ΡΟΥΓΩΝ, ΡΟΥΧΛΑ, ΡΩΜΕΣ, ΡΩΜΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει

κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΡΑΒΙΟΛΕΣ, ΡΑΒΙΟΛΩΝ, ΡΑΓΚΑ, ΡΑΓΚΑΣ, ΡΑΓΚΕΣ, ΡΑΓΚΩΝ, ΡΑΔΩΝ, ΡΑΤΣΩΝ, ΡΑΦΙΕΡΩΝ, ΡΕΓΟΥΛΟ, ΡΕΓΟΥΛΟΥ, ΡΕΓΟΥΛΩΝ, ΡΕΚΛΑ, ΡΕΚΛΑΣ, ΡΕΚΛΕΣ, ΡΕΚΛΩΝ, ΡΕΜΒΕΣ, ΡΕΜΒΩΝ, ΡΗΜΑΔΗ, ΡΗΜΑΔΗΣ, ΡΗΜΑΔΩΝ, ΡΗΧΙΩΝ, ΡΙΓΑΝΕΩΝ, ΡΙΓΑΝΩΝ, ΡΙΖΟΤΑ, ΡΙΖΟΤΩΝ, ΡΥΖΟΤΑ, ΡΥΖΟΤΩΝ, ΡΙΚΟΤΑ, ΡΙΚΟΤΑΣ, ΡΙΚΟΤΕΣ, ΡΙΚΟΤΩΝ, ΡΙΜΑΔΩΝ, ΡΟΔΑΥΓΕΣ, ΡΟΔΑΥΓΩΝ, ΡΟΖΑΛΙΑ, ΡΟΖΑΛΙΑΣ, ΡΟΖΑΛΙΕΣ, ΡΟΖΑΛΙΩΝ, ΡΟΖΑ, ΡΟΖΑΣ, ΡΟΖΕΣ, ΡΟΚΑΝΩΝ, ΡΟΚΩΝ, ΡΟΛΙΣΤΩΝ, ΡΟΤΟΝΤΩΝ, ΡΟΤΩΝ, ΡΟΥΓΩΝ, ΡΟΥΜΙΟΥ, ΡΟΥΜΙΩΝ, ΡΟΥΧΛΑ, ΡΟΥΧΛΑΣ, ΡΟΥΧΛΕΣ, ΡΟΥΧΛΩΝ, ΡΩΜΕΣ, ΡΩΜΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στο ΡΑΔΩΝ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 200

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

σακούλα σα-κού-λα ουσ. (θηλ.): μικρός σάκος σε διάφορα σχήματα και διαστάσεις, για την
σάμαλι σά-μα-λι ουσ. (ουδ.): ΖΑΧΑΡ. σιροπιαστό γλυκό που φτιάχνεται με σιμιγδάλι, ζάχαρη και
σάμπα σά-μπα ουσ. (θηλ.): βραζιλιάνικος χορός αφρικανικής προέλευσης που χαρακτηρίζεται
σαπίλα σα-πί-λα ουσ. (θηλ.) 1. σήψη και (κυρ. συνεκδ.) η δυσάρεστη μυρωδιά που προέρχεται
σαρία σα-ρί-α ουσ. (θηλ.) (κ. με κεφαλ. Σ): ΘΡΗΣΚ. ο ιερός ισλαμικός νόμος. [< αραβ. šarī'ah]
σάρα σά-ρα ουσ. (θηλ.): κυρ. στη • ΦΡ.: η σάρα (και) η μάρα (και το κακό συναπάντημα)
σαφράν σα-φράν ουσ. (ουδ.) & σαφράνι & ζαφράν: ΜΑΓΕΙΡ. το φυτό κρόκος, το μπαχαρικό
σέλερι σέ-λε-ρι ουσ. (ουδ.): ΒΟΤ. ποικιλία σέλινου. [< αγγλ. celery]
σελήνη σε-λή-νη ουσ. (θηλ.): ΑΣΤΡΟΝ. (κ. με κεφαλ. Σ) ο μοναδικός φυσικός δορυφόρος της

σέπια σέ-πια ουσ. (θηλ.): υδρόχρωμα που παράγεται από το μελάνι της σουπιάς και χρησιμοποιεί
σέσουλα σέ-σου-λα ουσ. (θηλ.): κυρ. στη • ΦΡ.: με τη σέσουλα (προφ.): σε μεγάλη ποσότητα, πάρα
σιέστα σι-έ-στα ουσ. (θηλ.): μεσημεριανός ύπνος, κυρ. μετά το φαγητό. [< ισπ. siesta]
σκατίλα σκα-τί-λα ουσ. (θηλ.) (προφ.): δυσοσμία που προέρχεται από κόπρανα: Βρομάει -. Βλ.
σαπάκι σα-πά-κι ουσ. (ουδ.) (συνήθ. στον πληθ.) (αργκό): σκάφος, όχημα ή γενικότερ. μηχανήμα που βρίσκεται σε πολύ κακή κατάσταση: αυτοκίνητα/πλοία -ια. Πβ. ερείπιο, σαράβαλο, χάρβαλο, χρέπι|| (μτφ.) Μετοχές -ια.
βαράκι² βα-ρά-κι ουσ. (ουδ.): πολύ λεπτό φύλλο χρυσού που χρησιμοποιείται για επικάλυψη ή διακόσμηση αντικειμένων: κορνίζα επιχρυσωμένη με -. [< μεσν. βαράκι < αραβ. varak] .

σα|κού|λα Ο4 1 μικρός χάρτινος ή πλαστικός σάκος
σα|πί|λα Ο4 1 (α) η σήψη (β) (συνεκδ.-συχνότη.) η οσμή

Ο4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΣΑΚΟΥΛΩΝ, ΣΑΠΙΛΩΝ, ΣΑΦΡΑΝΙ, ΣΕΛΕΡΙ, ΣΑΠΑΚΙ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΣΑΚΟΥΛΩΝ, ΣΑΜΑΛΙΟΥ, ΣΑΜΑΛΙΑ, ΣΑΜΑΛΙΩΝ, ΣΑΜΠΩΝ, ΣΑΠΙΛΩΝ, ΣΑΡΙΕΣ, ΣΑΡΙΩΝ, ΣΑΡΩΝ, ΣΑΦΡΑΝΙ, ΣΑΦΡΑΝΙΟΥ, ΣΑΦΡΑΝΙΑ, ΣΑΦΡΑΝΙΩΝ, ΣΕΛΕΡΙ, ΣΕΛΕΡΙΟΥ, ΣΕΛΕΡΙΑ, ΣΕΛΕΡΙΩΝ, ΣΕΛΗΝΕΣ, ΣΕΛΗΝΩΝ, ΣΕΠΙΩΝ, ΣΕΣΟΥΛΩΝ, ΣΙΕΣΤΩΝ, ΣΚΑΤΙΛΩΝ, ΣΑΠΑΚΙ, ΣΑΠΑΚΙΟΥ, ΣΑΠΑΚΙΑ, ΣΑΠΑΚΙΩΝ, ΒΑΡΑΚΙΟΥ, ΒΑΡΑΚΙΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι σε όλα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 201

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

σχόλη σχό-λη ουσ. (θηλ.) & σκόλη (λαϊκό): ημέρα αργίας. [< μεσν. σχόλη]

σκόνη σκό-νη ουσ. (θηλ.) 1. σύνολο μικροσκοπικών, σχεδόν αόρατων, σωματιδίων στερεής

σκότα σκό-τα ουσ. (θηλ.): ΝΑΥΤ. σκοινί με το οποίο ρυθμίζονται τα πανιά σε ιστιοφόρο: Λα-
σκότος σκό-τος ουσ. (ουδ.) [σκότ-ους | -η] (λόγ.): σκοτάδι. • ΣΥΜΠΛ.: αιώνιο σκοτάδι βλ. σκοτά-

σλέπι σλέ-πι ουσ. (ουδ.): ΝΑΥΤ. μικρό δεξαμενό-πλοιο που τροφοδοτεί με (ναυτιλιακά) καύσιμα
σόντα σό-ντα ουσ. (θηλ.): ΝΑΥΤ. βυθόμετρο. [< ιταλ. sonda]

σούζα σού-ζα ουσ. (θηλ.) (προφ.): ενέργεια, συνήθ. επιδεικτική, κατά την οποία ο οδηγός

σούμα¹ [σούμα] σού-μα ουσ. (θηλ.) (προφ.)
1. σύνολο: Η - ήταν ... ευρώ. Πβ. άθροισμα.

σούμα² σού-μα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): ΤΕΧΝΟΛ.

ΠΡΟΦ. παραδοσιακό οινοπνευματώδες ποτό που
σούφρα σού-φρα ουσ. (θηλ.) 1. (λαϊκό) πτυχή,

ζάρα και ειδικότ. ρυτίδα. Πβ. δίπλα, σούρα. 2. (αρ-
σπόντα σπό-ντα ουσ. (θηλ.) 1. (μτφ.-προφ.)

υπονοούμενο, υπαινιγμός: Αυτό ήταν - ή εμένα
σπάνη σπά-νη ουσ. (θηλ.): περιφραγμένος χώρος φύλαξης κοπαδιών, κυρ. αιγοπροβάτων. ΣΥΝ.

στράκα στρά-κα ουσ. (θηλ.) & τράκα (προφ.): δυνατός και ξερός ήχος, κρότος. • ΦΡ.: κάνω

συγγνώμη συγ-γνώ-μη ουσ. (θηλ.) (προφ. siɣɣnómi) & συγνώμη (προφ. siɣnómi) 1. (κυρ.

συμβία συμ-βί-α ουσ. (θηλ.) (λόγ.): σύζυγος. Πβ. γυναίκα. [< μτγν. συμβία]

σύφιλη σύ-φι-λη ουσ. (θηλ.): ΙΑΤΡ. χρόνιο αφροδι-σίο νόσημα που επιφέρει ανατομικές και δερμα-

ταγγίλα & ταγκίλα ταγ-γί-λα ουσ. (θηλ.) & ταγ-γάδα: η γεύση και η οσμή του ταγγού: μούχλα/

τάιγκα τά-ι-γκα ουσ. (θηλ.): ΒΙΟΓΕΩΓΡ. ζώνη κω-νοφόρων δασών, νότια της αρκτικής τούνδρας:

τζούρα τζού-ρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. ρουφηξιά καπνού: Τράβηξε μια γερή - απ' το τσιγάρο του.

τίμηση τί-μη-ση ουσ. (θηλ.) (λόγ.) 1. έμπρακτη συ-νήθ. απόδοση τιμών: - αθλητή/ευεργέτη/ηρώων/

τίντα τί-ντα ουσ. (θηλ.): ΤΥΠΟΓΡ. ανοιχτή από-χρωση εκτυπωτικού μελανιού χωρίς τονικές δια-

ντοματάκια ντο-μα-τά-κια ουσ. (ουδ.) (τα) & (σπάν.) τοματάκια 1. ΒΟΤ. [σπάν. στον εν. ντο-ματάκι] καρποί ποικιλίας ντοματιάς με μικρό

τούρνα τούρ-να ουσ. (θηλ.) & ζούρνα: ΙΧΘΥΟΛ. κοινή ονομασία αρπακτικού ψαριού των γλυκών

τράβα τρά-βα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): χοντρό δοκάρι στέγης. [< ιταλ. trave]

τραγίλα τρα-γί-λα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό) 1. η άσχημη μυρωδιά του τράγου, ιδ. κατά την αναπαραγωγι-

τράμπα τρά-μπα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): ανταλλαγή: Κάνω -. Αγοραπωλησίες και -ες. [< τουρκ. trampa]

σού|ζα O4 **1** (για τετράποδα ζώα) ἡ στήριξη στα πίσω
τα|στιέ|ρα κ. **ταστέρα** O4 ΜΟΥΣ. ο βραχίονας των έγ-
τζί|βα κ. **τσίβα** O4 (λαϊκ.) χόρτο με ινώδη σύσταση, με
τζού|ρα O4 (λαϊκ.) **1** πολύ μικρή ποσότητα (π.χ. υγρού):
τρα|γί|λα O4 (λαϊκ.) η δυσάρεστη οσμή του τράγου
τρά|μπα O4 (λαϊκ.) η ανταλλαγή.

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

στά|νη O14 ο χώρος εγκαταστάσεως κοπαδιών από
συγ|γνώ|μη O14 {χωρ. γεν. πληθ. στη σημ. 1} (προφέ-

O14 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

σύ|φι|λη O18 ΙΑΤΡ. σοβαρό αφροδίσιο νόσημα, που, αν

O18 θύμψη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θύμψη	της θύμψης	τη θύμψη	θύμψη
Πληθυντικός	οι θύμψεις	των (θυμήσεων)	τις θύμψεις	θύμψεις

Οι λέξεις ΣΟΥΖΩΝ, ΣΤΑΝΩΝ, ΣΥΓΓΝΩΜΩΝ, ΣΥΓΝΩΜΩΝ, ΣΥΦΙΛΕΩΝ, ΤΑΣΤΙΕΡΩΝ, ΤΑΣΤΕΡΩΝ, ΤΖΙΒΩΝ, ΤΣΙΒΩΝ, ΤΖΟΥΡΩΝ, ΤΟΜΑΤΑΚΙΑ, ΤΡΑΓΙΛΩΝ, ΤΡΑΜΠΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλητικών τύπων: ΣΚΟΛΩΝ, ΣΚΟΝΩΝ, ΣΚΟΤΩΝ, ΣΛΕΠΙΟΥ, ΣΛΕΠΙΩΝ, ΣΟΝΤΩΝ, ΣΟΥΖΩΝ, ΣΟΥΜΩΝ, ΣΟΥΦΡΩΝ, ΣΠΟΝΤΩΝ, ΣΤΑΝΩΝ, ΣΤΡΑΚΩΝ, ΣΥΓΓΝΩΜΩΝ, ΣΥΓΝΩΜΩΝ, ΣΥΜΒΙΩΝ, ΣΥΦΙΛΕΩΝ, ΣΥΦΙΛΩΝ, ΤΑΓΓΙΛΩΝ, ΤΑΓΚΙΛΩΝ, ΤΑΙΓΚΕΣ, ΤΑΙΓΚΩΝ, ΤΑΣΤΕΡΩΝ, ΤΖΙΒΩΝ, ΤΣΙΒΩΝ, ΤΖΟΥΡΩΝ, ΤΙΜΗΣΕΩΝ, ΤΙΝΤΕΣ, ΤΙΝΤΩΝ, ΤΟΜΑΤΑΚΙ, ΤΟΜΑΤΑΚΙΑ, ΤΟΥΡΝΩΝ, ΤΡΑΒΩΝ, ΤΡΑΓΙΛΩΝ, ΤΡΑΜΠΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στα ΣΚΟΛΩΝ, ΣΚΟΤΩΝ, ΣΟΝΤΩΝ, ΣΟΥΜΩΝ, ΣΟΥΦΡΩΝ, ΣΥΦΙΛΩΝ, ΤΑΓΓΙΛΩΝ, ΤΑΓΚΙΛΩΝ, ΤΑΙΓΚΩΝ, ΤΙΝΤΩΝ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 202

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

τρελάρας, τρελάρα τρε-λά-ρας ουσ. (αρσ. + θηλ.) (προφ.): αυτός/αυτή που κάνει μεγάλες τρέλες,
τρεχάλα τρε-χά-λα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): πολύ γρήγορο τρέξιμο: Πήρε φόρα κι άρχισε την -. Εβαλει/
τρομάρα τρο-μά-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.): φόβος, λαχτάρα: Πήρε μια - μόλις τον είδε/το έμαθε! Έμεινε
τροτέζα τρο-τέ-ζα ουσ. (θηλ.) (προφ.-παλαιότη.): πόρνη. [< γαλλ. trotteuse]
τσάκα τσά-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): τσάκιση ρούχου και ιδ. παντελονιού.
τσανάκα τσα-νά-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): μεγάλο και βαθύ σκεύος, συνήθ. πήλινο, σε χρήση κυρ.
τσάρκα τσάρ-κα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): περίπατος, βόλτα: βραδινές -ες. Βγαίνω/κάνω -. Πάμε καμιά
τσασιά τσα-τσιά ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): ρουφιανιά-γενικότη. ανέντιμη συμπεριφορά: κλασική/χοντρή
τζίβα τζί-βα ουσ. (θηλ.) & τσίβα **1**. (μτφ.-προφ.) μπερδεμένα, σκληρά μαλλιά με κόμπους, που

τσίλια τσί-λια ουσ. (θηλ.) [συνήθ. στον πληθ.] (λαϊκό): σκοπιά, επιφυλακή κυρ. στις • ΦΡ.:
τσίπα τσί-πα ουσ. (θηλ.) **1**. (μτφ.-προφ.) ντροπή: έλλειψη -ας. Χωρίς -/ίχνος -ας. Πβ. αιδώς, συ-
τσιράλα τσίρ-λα ουσ. (θηλ.) & τσιρλιό (το) (λαϊκό): διάρροια.
τσίσσα τσί-σα ουσ. (ουδ.) & τσίσια (τα) (προφ.) **1**. ούρηση: Πάω για -. Πβ. κατούρημα. **2** (συνεκδ.)
τσότρα τσό-τρα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): ξύλινο φλασκί. [< τουρκ. çotra]
τσούπρα τσού-πρα ουσ. (θηλ.) & τσούπα (λαϊκό-διαλεκτ.): νεαρή κοπέλα: καλώς τις -ες! Πβ. κο-
τυριέρα τυ-ριέ-ρα ουσ. (θηλ.): σκεύος για τη φύλαξη ή/και το σερβίρισμα τυριού: ανοξείδωτη/
υιότητα [υιότητα] υι-ό-τη-τα ουσ. (θηλ.) (λόγ.): ΘΕΟΛ. η ιδιότητα του γιου, του παιδιού απέναντι

τροτέζα O4 γυναίκα που εκδίδεται, πόρνη.

τσίπα O4 (λαϊκ.) **1** η κρούστα στην επιφάνεια υγρών,

τσιράλα O4 (λαϊκ.) κ. **τσιρλιό** O24 το υδαρές κόπρανο

τσούπρα κ. **τσούπα** O4 (διαλεκτ.) η μικρή κοπέλα. —

τυριέρα O4 επιτραπέζιο σκεύος για το τυρί.

υλοζωισμός (ύλοζωισμός) O54 κ. **υλοζωία** O4 φι-

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Οι λέξεις ΤΡΟΤΕΖΩΝ, ΤΣΑΤΣΙΑ, ΤΣΙΠΩΝ, ΤΣΙΡΛΩΝ, ΤΣΟΥΠΡΩΝ, ΤΣΟΥΠΩΝ, ΤΥΡΙΕΡΩΝ, ΥΛΟΖΩΙΕΣ, ΥΛΟΖΩΙΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι

υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΤΡΕΛΑΡΩΝ, ΤΡΕΧΑΛΩΝ, ΤΡΟΜΑΡΩΝ, ΤΡΟΤΕΖΩΝ, ΤΣΑΚΩΝ, ΤΣΑΝΑΚΩΝ, ΤΣΑΡΚΩΝ, ΤΣΑΤΣΙΑ, ΤΣΑΤΣΙΑΣ, ΤΣΑΤΣΙΕΣ, ΤΣΑΤΣΙΩΝ, ΤΣΙΛΙΩΝ, ΤΣΙΠΩΝ, ΤΣΙΡΛΩΝ, ΤΣΙΣΩΝ, ΤΣΙΣΙΩΝ, ΤΣΟΤΡΩΝ, ΤΣΟΥΠΡΩΝ, ΤΣΟΥΠΩΝ, ΤΥΡΙΕΡΩΝ, ΥΙΟΤΗΤΕΣ, ΥΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΛΟΖΩΙΕΣ, ΥΛΟΖΩΙΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στα ΤΡΕΧΑΛΩΝ, ΤΡΟΜΑΡΩΝ, ΤΣΑΚΩΝ, ΤΣΑΡΚΩΝ, ΤΣΙΛΙΩΝ, ΤΣΟΤΡΩΝ, ΥΙΟΤΗΤΩΝ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 203

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

υπόγα [ύπόγα] υ-πό-γα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): υπόγειο: σκοτεινή ~|| Συχνάζουν σε μια ~ με ζωντανή
φάβα φά-βα ουσ. (θηλ.) 1. όσπριο που παράγεται από το λαθούρι-συνεκδ. το σχετικό φαγητό σε
φαγούρα φα-γού-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.) 1. δυσάρεστος δερματικός ερεθισμός που προκαλεί την
φάρμα φάρ-μα ουσ. (θηλ.): μεγάλο κτήμα με κτηνοτροφικές και αγροτικές εγκαταστάσεις,
φαρφάλες φαρ-φά-λες ουσ. (θηλ.) (οι) & φαρφάλε (τα) [άκλ.]: ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ. ζυμαρικά που μοιά-
φασίνα φα-σί-να ουσ. (θηλ.) (προφ.): το σύνολο των εργασιών που σχετίζονται με την καθα-
φέρμελη φέρ-με-λη ουσ. (θηλ.): το γιλέκο του εύζωνα, διακοσμημένο με κέντημα υψηλής και
φέρμα φέρ-μα ουσ. (θηλ.): φάση του κυνηγιού κατά την οποία ο σκύλος, μόλις αισθανθεί την
φευγάλα φευ-γά-λα ουσ. (θηλ.) (λαϊκό): φευγιά, φυγή. Βλ. -άλα, τρεχάλα.
φιλιέρα φι-λιέ-ρα ουσ. (θηλ.): ΤΕΧΝΟΛ. εργαλείο για την κοπή σπειρώματος σε μεταλλικές ρά-

φιλούρες [φιλούρες] φι-λού-ρες ουσ. (θηλ.) & φι-
λάρες (οι) (νεαν. αργκό): ως οικείος χαιρετισμός,
φινέτσα φι-νέ-τσα ουσ. (θηλ.): κομψότητα, χάρη, λεπτότητα: απaráμιλλη/γαλλική/ιταλική ~. Αϊ-
φιόρο φιώ-ρο ουσ. (ουδ.) & φιόρε (διαλεκτ.-λο-
γοτ.): λουλούδι, άνθος. • ΣΥΜΠΛ.: το φιόρο του
φοκάτσια φο-κά-τσι-α ουσ. (θηλ.) & φοκάτσια: ΤΕΧΝΟΛ. ΤΡΟΦ.-ΜΑΓΕΙΡ. αφράτο ιταλικό ψωμί
φόλα φό-λα ουσ. (θηλ.) 1. δηλητηριασμένο δό-
λωμα που χρησιμοποιείται για την εξόντωση
φόμοψη φό-μο-ψη ουσ. (θηλ.): ΓΕΩΠ. μυκητολο-
γική ασθένεια των αμπελιών, που εκδηλώνεται
φορμόλη φορ-μό-λη ουσ. (θηλ.): ΧΗΜ. άχρωμο υγρό με έντονη οσμή, κορεσμένο διάλυμα φορ-
φούρια φού-ρια ουσ. (θηλ.) (προφ.) 1. μεγάλη βιασύνη: Μέσα/πάνω στη ~, ξέχασα τα κλειδιά
φριτζά φρι-τέ-ζα ουσ. (θηλ.): ΤΕΧΝΟΛ. συσκευή τηγανίσματος που αποτελείται από κάδο, ο
φτιαξιά φτια-ξιά ουσ. (θηλ.) & φτιασιά & φτιάξη & φτιάση (λαϊκό) 1. σωματική κατασκευή, σω-

ος. — **ύπουλα** επίρρ.: μου φέρθηκε ~, **υπουλία** O4.
φά|βα O4 το φυτό λαθούρι, ο καρπός του, καθώς και ο
φάρ|μα O4 το αγρόκτημα.
φα|σί|να O4 η γενική καθαριότητα: κάνω / έχω πολλή
φι|νέ|τσα O4 η λεπτότητα στην εμφάνιση και στους
φό|λα O4 **1** κομμάτι τροφής που περιέχει δηλητήριο
φρι|τέ|ζα O4 ελλην. τηγανιέρα· μαγειρικό σκεύος με

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

φορ|μό|λη O14 ΧΗΜ. υδατικό διάλυμα φορμαλδεΰδης

O14 πύλη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η πύλη	της πύλης	την πύλη	πύλη
Πληθυντικός	οι πύλες	των πυλών	τις πύλες	πύλες

φτιά|ξη O17 (λαϊκ.) **1** ο τρόπος με τον οποίο είναι

O17 ζέστη	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η ζέστη	της ζέστης	τη ζέστη	ζέστη
Πληθυντικός	οι ζέστες	—	τις ζέστες	ζέστες

φιό|ρο O25 κ. **φιόρε** (το) {άκλ.} (διαλεκτ.-λογोट.) το άν-

O31 λουλούδι	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	το λουλούδι	του λουλουδιού	το λουλούδι	λουλούδι
Πληθυντικός	τα λουλούδια	των λουλουδιών	τα λουλούδια	λουλούδια

Οι λέξεις ΥΠΟΥΛΙΕΣ, ΥΠΟΥΛΙΩΝ, ΦΑΒΩΝ, ΦΑΡΜΩΝ, ΦΑΡΦΑΛΕΣ, ΦΑΡΦΑΛΕ, ΦΑΣΙΝΩΝ, ΦΙΛΟΥΡΕΣ, ΦΙΝΕΤΣΩΝ, ΦΙΟΡΟΥ, ΦΙΟΡΑ, ΦΙΟΡΩΝ, ΦΟΚΑΤΣΙΑ, ΦΟΚΑΤΣΑ, ΦΟΛΩΝ, ΦΟΜΟΨΗ, ΦΟΡΜΟΛΩΝ, ΦΡΙΤΕΖΩΝ, ΦΤΙΑΞΕΣ, ΦΤΕΙΑΞΕΣ (διπλή ορθογραφία) τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες

δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΥΠΟΓΩΝ, ΥΠΟΥΛΙΕΣ, ΥΠΟΥΛΙΩΝ, ΦΑΒΩΝ, ΦΑΓΟΥΡΩΝ, ΦΑΡΜΩΝ, ΦΑΡΦΑΛΕΣ, ΦΑΡΦΑΛΩΝ, ΦΑΡΦΑΛΕ, ΦΑΣΙΝΩΝ, ΦΕΡΜΕΛΩΝ, ΦΕΡΜΑΣ, ΦΕΡΜΕΣ, ΦΕΡΜΩΝ, ΦΕΥΓΑΛΩΝ, ΦΙΛΙΕΡΩΝ, ΦΙΛΟΥΡΕΣ, ΦΙΛΟΥΡΩΝ, ΦΙΛΑΡΩΝ, ΦΙΝΕΤΣΩΝ, ΦΙΟΡΑ, ΦΙΟΡΟΥ, ΦΙΟΡΩΝ, ΦΟΚΑΤΣΙΑ, ΦΟΚΑΤΣΙΑΣ, ΦΟΚΑΤΣΙΕΣ, ΦΟΚΑΤΣΙΩΝ, ΦΟΚΑΤΣΑ, ΦΟΚΑΤΣΑΣ, ΦΟΚΑΤΣΕΣ, ΦΟΚΑΤΣΩΝ, ΦΟΛΩΝ, ΦΟΜΟΨΗ, ΦΟΜΟΨΗΣ, ΦΟΜΟΨΕΩΣ, ΦΟΜΟΨΕΙΣ, ΦΟΜΟΨΕΩΝ, ΦΟΡΜΟΛΩΝ, ΦΟΥΡΙΩΝ, ΦΡΙΤΕΖΩΝ, ΦΤΕΙΑΞΕΣ, ΦΤΙΑΞΕΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στα ΥΠΟΓΩΝ, ΦΕΡΜΕΛΩΝ, ΦΕΥΓΑΛΩΝ, ΦΙΛΟΥΡΩΝ, ΦΙΛΑΡΩΝ, ΦΟΚΑΤΣΩΝ, ΦΟΥΡΙΩΝ, και σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 204

Σας παρακαλούμε να παρατηρήσετε τις παρακάτω φωτ. 1 και φωτ. 2.

φτώχεια φτώ-χεια ουσ. (θηλ.) & φτώχεια & (λόγ.) πτωχεία ΑΝΤ. πλούτος **1.** κατάσταση που χαρακτηρίζεται από έλλειψη πόρων. **φυσούνα** φυ-σού-να ουσ. (θηλ.) **1.** κλειστή πτυσσόμενη κατασκευή μέσω της οποίας οδηγούνται **χάζι** χά-ζι ουσ. (ουδ.) (προφ.): χάζεμα: βόλτα για - στα μαγαζιά. Κυρ. στις • ΦΡ.: έχει **χάζι**: είναι **χασούρα** χα-σού-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.): οικονομική απώλεια, ζημιά: Είχε μεγάλη - (= μπήκε μέσα). **χάχας** χά-χας ουσ. (αρσ.) (προφ.): αυτός που γελά συνέχεια και συνήθ. χωρίς ιδιαίτερο λόγο· κατ' **χάος** χά-ος ουσ. (ουδ.) (χάους) **1.** (μτφ.) αναρχία, αταξία ή περιπλοκότητα, η οποία προκαλεί **χόβολη** χό-βο-λη ουσ. (θηλ.): αναμμένα κάρβουνα, πυρωμένη στάχτη· θράκα: η - του τζακιού. Καφες **χούντα** χού-ντα ουσ. (θηλ.) ΣΥΝ. δικτατορία **1.** δικτατορικό καθεστώς· (ειδικότ.-συνήθ. με κεφαλ.

ψαρίλα ψα-ρί-λα ουσ. (θηλ.) (προφ.): έντονη και δυσάρεστη μυρωδιά ψαριού ή ψαριών: Βρομάει **ψεκάδες** ψε-κά-δες ουσ. (θηλ.) (οι) (σπάν. στον εν. ψεκάδα): ΜΕΤΕΩΡ. υετός με τη μορφή πολύ **ψηφίζω** ψη-φί-ζω ρ. (αμτβ. κ. μτβ.) (ψηφι-σα (λόγ. μτχ. ψηφι-σαντες), ψηφι-σει, -στηκε (λόγ. -σθη-κε, μτχ. -σθεις, -σθείσα, -σθέν), -στεί (λόγ.) -σθεί, -σμένος, ψηφίζ-οντας) **1.** εκφράζω τη γνώμη, την **ψήφιση** ψη-φι-ση ουσ. (θηλ.): εκλογή με τη διαδικασία της ψηφοφορίας· κατ' επέκτ. υπερψήφι- **ψωμέρα** ψω-μιέ-ρα ουσ. (θηλ.): θήκη με καπάκι για τη φύλαξη του ψωμιού ή σκευός για την **ψώρα** ψώ-ρα ουσ. (θηλ.) **1.** ΙΑΤΡ. μεταδοτική δερματοπάθεια η οποία προκαλείται από ακά-

χάος (του χάους) (λόγ. κτλ.) **1.** το άπειρο του διαστήματος, η άμεση μέση που υπήρξε πριν από τη δημιουργία του κόσμου **2.** η αβυσσος

φτώ|χεια 04 κ. (λόγ.) **πτωχεία** 04 **1** η έλλειψη των
φυ|σού|να 04 **1** (μεγεθ.) το φουσερό **2** (α) πτυσσόμενη
χού|ντα 04 **1** (α) ομάδα πολιτικών και στρατιωτικών
ψα|ρί|λα 04 η μυρωδιά του ψαριού, ιδ. του ωμού.
ψω|μιέ|ρα 04 το σκεύος όπου φυλάσσεται το ψωμί.
ψώ|ρα 04 ΙΑΤΡ. μεταδοτική δερματική νόσος που προ-

04 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

φυ|το|γή (φυτογῆ) 013 η φυτική γη, το φυτόχωμα.

013 τιμή	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η τιμή	της τιμής	την τιμή	τιμή
Πληθυντικός	οι τιμές	των τιμών	τις τιμές	τιμές

χό|βο|λη 018 η ζεστή στάχτη από φωτιά: καφές στη ~.

018 θύμηση	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η θύμηση	της θύμησης	τη θύμηση	θύμηση
Πληθυντικός	οι θύμησης	των (θυμήσεων)	τις θύμησης	θύμησης

ψη|φι|ση 020 η έγκριση με ψηφοφορία: η ~ ενός νέου

020 δήλωση	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η δήλωση	της δήλωσης/δηλώσεως	τη δήλωση	δήλωση
Πληθυντικός	οι δηλώσεις	των δηλώσεων	τις δηλώσεις	δηλώσεις

Οι λέξεις ΦΤΩΧΕΙΩΝ, ΦΤΩΧΙΩΝ (διπλή ορθογραφία), ΦΥΣΟΥΝΩΝ, ΦΥΤΟΓΕΣ, ΦΥΤΟΓΩΝ, ΧΟΒΟΛΩΝ, ΧΟΥΝΤΩΝ, ΨΑΡΙΩΝ, ΨΕΚΑΔΑ, ΨΕΚΑΔΕΣ, ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ, ΨΗΦΙΣΕΩΝ, ΨΩΜΙΕΡΩΝ, ΨΩΡΩΝ τεκμαίρονται ρητώς, επομένως ζητείται απλώς και τυπικά η επιβεβαίωσή σας, δηλαδή ότι δεν έχει γίνει κάποιο τυπογραφικό λάθος. Οι υπόλοιπες δεν αποκλείονται από το λεξικογράφο του ΛΑΑ, όπως λ.χ. είδατε στη φωτ. 2 του ερωτήματος Νο 181.

Ζητείται να επιβεβαιώσετε την ορθότητα των εξής κλιτικών τύπων: ΦΤΩΧΕΙΩΝ, ΦΤΩΧΙΩΝ, ΦΥΣΟΥΝΩΝ, ΦΥΤΟΓΕΣ, ΦΥΤΟΓΩΝ, ΧΑΖΙΑ, ΧΑΖΙΟΥ, ΧΑΖΙΩΝ, ΧΑΣΟΥΡΩΝ, ΧΑΧΩΝ, ΧΑΩΝ, ΧΟΒΟΛΩΝ, ΧΟΥΝΤΩΝ, ΨΑΡΙΩΝ, ΨΕΚΑΔΑ, ΨΕΚΑΔΑΣ, ΨΕΚΑΔΕΣ, ΨΕΚΑΔΩΝ, ΨΗΦΙΣΑΣ, ΨΗΦΙΣΑΝΤΟΣ, ΨΗΦΙΣΑΝΤΑ, ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ, ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ, ΨΗΦΙΣΑΣΑ, ΨΗΦΙΣΑΣΑΣ, ΨΗΦΙΣΑΣΗΣ, ΨΗΦΙΣΑΣΕΣ, ΨΗΦΙΣΑΣΩΝ, ΨΗΦΙΣΕΩΝ, ΨΩΜΙΕΡΩΝ, ΨΩΡΩΝ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στα ΧΑΖΙΟΥ, ΧΑΖΙΩΝ, ΧΑΧΩΝ, ΧΑΩΝ, ναι σε όλα τα υπόλοιπα

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 205

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.) λημματογραφείται το ρ. νοσφίζομαι, νοσφίσθηκα (φωτ. 1).

νοσφίζομαι ρ. μετβ. αποθ. [νοσφίσθηκα] (λόγ.-σπάν.) γίνομαι παράνομα κάτοχος ξένου πράγματος ή αντικειμένου. το κατακτώ και το κρατώ με δόλιο τρόπο: ~ έδαφος / περιουσία ΣΥΝ. ιδιοποιούμαι, σφε-

Θεωρείτε αποδεκτή την προστακτική αορίστου νοσφίσου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 206

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.), στο λήμμα δοκούν γράφει «εύχρηστο στη φράση κατά το δοκούν» (φωτ. 1).

δοκούν (το) εύχρ. στη ΦΡ **κατά το δοκούν** (i) κατά τη γνώμη (κάποιου), όπως φαίνεται σωστό (σε κάποιον) ως προς το ζήτημα της επιλογής συνεργατών. έχετε το δικαίωμα να προχωρήσετε ~ (ii) (κατ' επέκτ.) αυθαίρετα: ενεργεί ~ [ΕΤΥΜ < αρχ. δοκοῦν. μετχ. ενεστ. τού ρ. δοκῶ (-έω), ετεροιωμ. βαθμ. τού θ. δεκ-, ρ. δέχομαι / δέκομαι (βλ. λ.). Ομόρρ. δόκησι(ς), δόξα, δόκιμος, δοκιμάζω κ.ά. Το ρ. δοκῶ χρησιμοποιήθηκε με πληθώρα σημασιών, η δε ετυμολογική του προέλευση (από το ρ. δέχομαι) οδηγεί στην άποψη ότι η λ. αρχικά σήμαινε «κάνω κάποιον να δεχθεί, διδάσκω» (πβ. λατ. doceo) Ωστόσο, η βασική σημ. τού ρ. δοκῶ ήταν «σκέφτομαι, νομίζω, πιστεύω»]

Θεωρείτε αποδεκτούς τους τύπους δοκούντος, δοκούντα, δοκούντων;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 207

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.), στο λήμμα φίλος δίδεται και η φράση «φίλος Πλάτων, αλλά φιλτέρα η αλήθεια» (φωτ. 1).

ή για καλλιέργεια κλίματος οικειότητας: κάνεις λάθος. ~ μου· Φρ. **φίλοι μου** ως προσφώνηση προς ακροατήριω: σήμερα. ~. θα μιλήσουμε για το πρόβλημα της υπογεννητικότητας **10.** (οικ.) για να δηλωθεί πρόσωπο, το όνομα του οποίου είναι άγνωστο· χρησιμοποιείται αντί του αυτός: ωραία τα λέει ο ~ **11.** (ως επίθ.) αγαπητός: οι φίλοι ακροατές μπορούν να παρεμβαίνουν στην τηλεοπτική συζήτηση· Φρ. **φίλος Πλάτων, αλλά φιλέρα η αλήθεια** αγαπώ τον Πλάτωνα. αγαπώ όμως περισσότερο την αλήθεια· για να δηλωθεί ότι όποιος αναζητεί την αλήθεια, δεν επηρεάζεται από προσωπικές συμπάθειες. — (υποκ.) **φιλαράκος** (ο) (βλ. λ.) κ. **φιλαράκι** (το), (αργκό) **φιλάρα** (η)

Θεωρείτε ότι η φράση είναι της δημοτικής και ότι κατά συνέπεια είναι αποδεκτές και οι υπόλοιπες πτώσεις της λέξης φιλέρα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 208

Στο ΛΚΝ (Τρ.), στο ερμηνευμα του επιθέτου ευθύς -εία -ύ βρίσκουμε και τη «(λόγ. έκφρ.) ευθεία, συντομότερα πάσης πλαγίας» (φωτ. 1).

ευθύς -εία -ύ [efθis] Ε7α : 1. ίσιος, α. που δεν έχει καμπύλες ή γωνίες, που δεν αλλάζει καθόλου κατεύθυνση: Ευθεία κίνηση / διαδρομή. || Ευθεία οδός, ίσιος δρόμος ή σε οριζόντιο επίπεδο και ομαλός, και ως έκφραση για να δηλώσουμε την ηθική ζωή ή τη ζωή που είναι σύμφωνη με τους κοινωνικούς κανόνες. β. Ευθεία γραμμή και ως ουσ. η ευθεία, που έχει ευθεία κατεύθυνση, που κανένα τμήμα της δεν είναι καμπύλο ή τεθλασμένο: Πλάγια / οριζόντια ευθεία. Κάθετες / παράλληλες ευθείες. Δύο σημεία ορίζουν τη θέση μιας ευθείας. Η ευθεία είναι συντομότερη από κάθε άλλη γραμμή που έχει μ' αυτή τα ίδια άκρα. Σε / στην ευθεία, σε ευθεία κατεύθυνση: Κόψε το ύφασμα σε ευθεία. Τα θρανία δεν είναι στην ευθεία. Η τελική ευθεία, η τελευταία ευθεία διαδρομή σε αθλητικό αγώνα δρόμου που γίνεται μέσα σε στάδιο και μτφ. το τελευταίο και συνήθ. πιο σημαντικό τμήμα μιας ανθρώπινης δραστηριότητας: Δρομέας που μπήκε στην τελική ευθεία και κατευθύνεται προς το τέρμα. Η προεκλογική εκστρατεία μπήκε / βρίσκεται στην τελική ευθεία. (λόγ. έκφρ.) **ευθεία, συντομότερα πάσης πλαγίας**, για διαδρομή που είναι πιο σύντομη, όταν ακολουθήσουμε την ευθεία και μτφ. || (ναυτ.) Η ευθεία του ανέμου, η κατεύθυνσή του. 2. (μτφ.) α. άμεσος: Ευθεία διαδοχή. Η κακή πολιτική κατάσταση οδήγησε σε ευθεία παρέμβαση του

Θεωρείτε αποδεκτή τη γενική συντομότερας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 209

Στο ΛΑΑ (Ακ. Αθ.) λημματογραφείται και το επιφώνημα λολ (φωτ. 1).

λολ επιφών. (κυρ. σε τσατ): για να δηλωθεί ότι κάτι είναι πολύ αστείο. Βλ. LOL. [αμερικ. laughing out loud, 1991, γαλλ. lol, 2000]

Το Τμήμα Λεξικού το έχει βέβαια καταχωρίσει και στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 210

Στο ΛΑΑ (Ακ. Αθ.) λημματογραφείται και το ηχομιμητικό επιφώνημα πο πο & ποπό & πω πω & πωπώ (φωτ. 1).

πο πο & ποπό: βλ. πω πω

πω πω επιφών. & πωπώ & πο πο & ποπό: για δήλωση θαυμασμού, έκπληξης, στενοχώριας ή δυσαρέσκειας: - τι ωραίο κορίτσι! - ένα γκολ! - τι πάθαμε στα καλά καθούμενα! - τι ακατάστατο δωμάτιο! Πβ. βάλ. [< λ. ηχομιμητ.]

Το Τμήμα Λεξικού έχει βέβαια καταχωρίσει στην ψηφιακή βάση αποδεκτών λέξεων και τη λέξη πο. Συμφωνείτε με το ΤΛ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 211

Στο ερώτημα Νο 102 Α είχαμε εξετάσει τη φράση του ΑΝΕΓ «η φωτιά και το μπαρούτι δεν συγκάνουνε / δεν συγκαίουνε» (φωτ. 1).

ρά (η) **βάζω το χέρι μου στη φωτιά** είμαι απόλυτα βέβαιος για κάτι, παίρνω όρκο για την αλήθεια πράγματος (θ) **παίζω με τη φωτιά** βλ. λ. παίζω (ι) **ρίχνω λάδι στη φωτιά** βλ. λ. λάδι (ια) (παροιμ.) **δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά** βλ. λ. καπνός (ιβ) (παροιμ.) **η φωτιά και το μπαρούτι δεν συγκάνουνε / δεν συγκαίουνε** για πράγματα ή πρόσωπα που είναι φύσει ασυμβίβαστα και συνεπώς η συνύπαρξή τους είναι αδύνατη (ιγ) (παροιμ.) **το στραβό το ξύλο η φωτιά το σ(ι)άζει** με την τιμωρία περιορίζεται ή αναστέλλεται η τάση προς το κακό (ιδ) **ανάβω φωτιά** βλ. λ. ανάβω (ιε) **φωτιά στα μπατζάκια μου** βλ. λ. μπατζάκι (ιστ) **βγάζω τα κάστανα από τη φωτιά** βλ. λ. κάστανο 2. (συνεκδ.) η

Και αποφανθήκατε ότι ο κλιτικός τύπος συγκάνουνε είναι της δημοτικής. Θεωρείτε αντιστοίχως ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους συγκαίεις, συγκαίουμε, συγκαίετε, συγκαίουν;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 212

Στα 4 μεγάλα αποδεκτά μας λεξικά (ΛΚΝ, ΛΝΕΓ, ΛΑΑ, ΛΣΓ) λημματογραφείται το ρ. παραβγαίνω χωρίς να δίνεται ξεκάθαρα ο παρατατικός (φωτ. 1).

ΛΚΝ

παραβγαίνω¹ [paɾan̩jéno] Ρ αόρ. παραβγήκα, απαρέμφ. παραβγεί: βγαίνω από το σπίτι περισσότερο από το κανονικό, από όσο πρέπει: *Ας καθίσουμε και λίγο μέσα· παραβγήκαμε αυτόν το μήνα.*

[παρά-² + βγαίνω]

παραβγαίνω²: (προφ.) συναγωνίζομαι, αναμετρίεμαι με κπ.: *Δεν του παραβγαίνει κανείς στη γρηγοράδα / στην τόλμη / στην τέχνη. Παραβγαίνουμε στο τρέξιμο;*

ΛΝΕΓ

παραβγαίνω ρ. αμετβ. [μεσν̩.] {παραβγήκα} **1.** αγωνίζομαι (παράλληλα με άλλον), για να συγκριθούν οι επιδόσεις μας: *παραβγαίνουμε στο κολύμπι; || με προκάλεσε να παραβγούμε στη σκοποβολή ΣΥΝ. αναμετρούμαι. συναγωνίζομαι* **2.** (συνεκδ. με άρνηση δεν) νικώ: *κανένας δεν του παραβγαίνει στο τρέξιμο* • **3.** βγαίνω έξω από το σπίτι (για διασκέδαση) περισσότερο από όσο πρέπει.

ΛΑΑ

παραβγαίνω π̩-ρα-β̩γαί-νω ρ. (αμτβ.) {παραβγήκα, παραβγεί} (προφ.) **1.** συναγωνίζομαι: ~ κάποιον σε αξία/σε δύναμη/σε ομορφιά. *Κανείς δεν μπορεί να του παραβγεί στο τρέξιμο (: κανείς δεν μπορεί να τον νικήσει). ΣΥΝ. αναμετρίεμαι* **2.** βγαίνω πάρα πολύ συχνά από το σπίτι, κυρ. για διασκέδαση: ~ουν έξω για φαγητό. **3.** {συνήθ. στο γ' πρόσ. αορ.} αποδεικνύομαι ότι έχω μια ιδιότητα σε υπερβολικό βαθμό: *Το σχόλιο παραβγήκε μεγάλο.* [*< μεσν. παραβγαίνω 'παρανομώ'*]

ΛΣΓ

πα|ρα|βγαί|νω Ρ {βλ. βγαίνω κ. Ρ41α} **1** αγωνίζομαι παράλληλα με άλλον, για να συγκριθούν οι επιδόσεις μας: *παραβγαίνουμε στο κολύμπι;* **2** (με άρνηση δεν) νικώ: *κανένας δεν του παραβγαίνει στο τρέξιμο.*

Στα μεν τρία πρώτα δεν γίνεται καμία αναφορά στον παρατατικό, στο δε τέταρτο (ΛΣΓ) γράφει Ρ {βλ. βγαίνω κ. Ρ41α}. Στους πίνακες κλιτικών παραδειγμάτων το Ρ41α είναι

για σύνθετα ρ. του βάλλω «με προθέσεις που χάνουν το τελικό τους φωνήεν μπροστά από το φωνήεν της αύξησης: από-, ανα-, κατά-, παρα-, μετα-, δια-, αντι-, επι-, υπο-» (φωτ. 2).

P41a σύνθετα του βάλλω [με προθέσεις που χάνουν το τελικό τους φωνήεν μπροστά από το φωνήεν της αύξησης: από-, ανα-, κατά-, παρα-, μετα-, δια-, αντι-, επι-, υπο-. ΣΗΜ.: για τους τύπους του Μέλλοντα βλ. P40]							
ΧΡΟΝΟΣ	ΕΓΚΛΙΣΗ	ΠΡΟΣΩΠΟ					
		εγώ	εσύ	αυτός	εμείς	εσείς	αυτοί
ΕΝΕΣΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κατα-βάλλω (ομοίως: απο- / ανα- / παρα- / μετα- / δια- αντι- / επι- / υπο-βάλλω)	κατα-βάλλεις	κατα-βάλλει	κατα-βάλλουμε	κατα-βάλλετε	κατα-βάλλουν(ε)
ΠΑΡΑΤ.	ΟΡΙΣΤ.	κατ-έβαλλα	κατ-έβαλλες	κατ-έβαλλε	κατα-βάλλαμε	κατα-βάλλατε	κατ-έβαλλαν / κατα-βάλλανε
ΑΟΡ.	ΟΡΙΣΤ.	κατ-έβαλα	κατ-έβαλες	κατ-έβαλε	κατα-βάλαμε	κατα-βάλατε	κατ-έβαλαν / κατα-βάλανε
	ΥΠΟΤ.	κατα-βάλω	κατα-βάλεις	κατα-βάλει	κατα-βάλουμε	κατα-βάλετε	κατα-βάλουν(ε)
	ΠΡΟΣΤ.		κατά-βαλε			κατα-βάλετε	
ΠΑΡΑΚ.	ΟΡΙΣΤ. / ΥΠΟΤ.	έχω κατα-βάλει	έχεις κατα-βάλει	έχει κατα-βάλει	έχουμε κατα-βάλει	έχετε κατα-βάλει	έχουν(ε) κατα-βάλει
	ΜΤΧ.	έχοντας κατα-βάλει					
ΥΠΕΡΣ.	ΟΡΙΣΤ.	είχα κατα-βάλει	είχες κατα-βάλει	είχε κατα-βάλει	είχαμε κατα-βάλει	είχατε κατα-βάλει	είχαν(ε) κατα-βάλει

Ποια ή ποιες από τις τρεις παρακάτω κλίσεις θεωρείτε ορθές; Α) παράβγαινα, -ες κλπ., Β) παραέβγαινα, -ες κλπ., Γ) παρέβγαινα, -ες κλπ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: ναι στο Α (παράβγαινα, -ες κλπ.), ναι στο Β (παραέβγαινα, -ες κλπ.), όχι στο Γ (παρέβγαινα, -ες κλπ.)

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 213

Παρομοίως, το ρ. αντιβγαίνω λημματογραφείται μόνον στα ΛΚΝ και ΛΝΕΓ, χωρίς όμως να γίνεται καμία αναφορά στον παρατατικό (φωτ. 1).

ΛΚΝ

αντιβγαίνω [andivjéno] Ρ (βλ. βγαίνω) : (λαϊκότρ.) 1. είμαι αντίθετος ή εναντιώνομαι σε κτ. 2. ανταγωνίζομαι ή συναγωνίζομαι κτ.

[αντι- βγαίνω]

ΛΝΕΓ

αντιβγαίνω ρ. αμετβ. {αντιβγήκα} 1. έρχομαι σε αντίθεση ή σύγκρουση με (κάποιον). εναντιώνομαι σε (κάποιον) ΑΝΤ συμφωνώ 2. προσπαθώ να φανώ αντάξιος ή να ξεπεράσω (κάποιον), ανταγωνίζομαι (κάποιον) *αντιβγήκε μαζί τους στο τρέξιμο και τους νίκησε* ΣΥΝ *παραβγαίνω, αναμετρίεμαι*

Ποια ή ποιες από τις τρεις παρακάτω κλίσεις θεωρείτε ορθές; Α) αντίβγαινα, -ες κλπ., Β) αντιέβγαινα, -ες κλπ., Γ) αντέβγαινα, -ες κλπ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι στο Α (αντίβγαινα, -ες κλπ.), όχι στο Β (αντιέβγαινα, -ες κλπ.), ναι στο Γ (αντέβγαινα, -ες κλπ.)

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 214

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.) το ρ. αφήνω, άφησα λημματογραφείται με διπλή ορθογραφία (κ. αφήνω, άφισα). Στο ΛΚΝ (Τρ.) το ρ. αφήνω έχει διπλό αόριστο, άφησα και (λαϊκότρ.) άφηκα & αφήκα. Όλα αυτά μαζί μπορείτε να τα δείτε στην παρακάτω φωτ. 1.

αφήνω ρ μετβ. {άφησα (προστ. άφησε κ. άσε, άστε), άφέθηκα (ναύθα άφεθώ), άφημένος} 1. παύω να έχω επαφή με (κάποιον/κάτι), να κρατώ (κάτι): - τη χειρολαβή / το χέρι του μωρού || *άφησε το χέρι μου, με*

ατόφιος	»	ατόφιος (σχολ. ορθ.)
αφήνω	»	αφίνω (παλαιότ.)
αφτί	»	αυτί (σχολ. ορθ.)

αφήνω [afino] -ομαι Ρ αόφ. άφησα και (λαϊκότρ.) άφηκα & αφήκα, προστ. άφησε και άσε, πληθ. αφήστε και άστε, παθ. αόφ. άφέθηκα, μππ. άφημένος : *Λπαύω να κρατώ κτ.: Κράτησέ το γερά και μην το αφήνεις. Δεν το άφησα επίτηδες, μου πέσε. Και ο κόρακας άνοιξε το στόμα του κι άφησε το τυρί να πέσει.* 2.

Θεωρείτε ορθούς και αποδεκτούς τους κλιτικούς τύπους του αορίστου άφικα, άφικες κλπ., υποτακτική να αφίκω, να αφίκεις κλπ.;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 215

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.), στον πίνακα «αριθμός» δίδονται μια σειρά από αριθμητικά ως α' συνθετικά, τα οποία συνδυάζονται με βασικά παραγωγικά επιθήματα. Ένα από αυτά είναι και η κατάληξη -άρα, που μας δίνει τις λέξεις π.χ. *δυάρα, τριάρα, πεντάρα, εξάρα,*

δεκάρα, εικοσάρα, τριαντάρα, σαραντάρα, κατοστάρα, διακοσάρα, πεντακοσάρα, χιλιάρα κλπ. (φωτ. 1).

Για αριθμητικά ως α' συνθετικά	
1/2	(λόγ.) ημι- ή (καθημ.) μισο- / μισα-
1	μονο-
2	δι- (αλλά εικοσιδυάχρονος)
3	τρι-
4	τετρα- ή (καθημ.) τεσσера-
5	πεντ(-α)- ή (προ δασείας) πενθ-
6	εξα-
7	επτα- / εφτα-
8	οκτα- / οχτα- ή (λόγ.) οκτω-
9	εννια- ή (λόγ.) εννεα-
10	δεκα-
11	ενδεκα- / εντεκα-
12	δωδεκα-
13	δεκατρια-
14	δεκατετρα- ή (καθημ.) δεκατεσσ-
15	δεκαπεντα-
20	εικοσα-
21	εικοσιεννα-
22	εικοσιδυα-
30	τριαντα- ή (λόγ.) τριακοντα-
40	σαραντα- ή (λόγ.) τεσσαρακοντα-
100	εκατοντα- ή εκατο- κ (ε)κατοστ-
200	διακοσιο-, διακοσια-, διακοσ-
1000	χιλι(ο)-

(β) Βασικά παραγωγικά επιθήματα που συνδυάζονται με τα παραπάνω α' συνθετικά:

-άδα	πεντ-άδα (= σύνολο αποτελούμενο από πέντε μέλη)
-αδικός	δεκ-αδικό σύστημα (= σύστημα που έχει ως βάση τον αριθμό 10), τρι-αδική θεότητα (= θεότητα με τριπλή υπόσταση)
-άκις	πεντ-άκις (= πέντε φορές)
-άρα	εικοσ-άρα (= 1 γυναίκα είκοσι ετών 2. αυτή που καθορίζεται από την αριθμητική τιμή «είκοσι»), χιλι-άρα μηχανή (= μηχανή χιλίων κυβικών), φάγαμε τεσσ-άρα (= δεχθήκαμε τέσσερα γκολ)

Στο σώμα των λημμάτων του λεξικού αυτού, όλα αυτά τα θηλυκά συνοδεύονται από την επισήμανση «χωρίς γενική πληθυντικού» με μοναδική εξαίρεση τη δεκάρα, όπου τεκμαίρεται η γενική πληθυντικού δεκαρών (φωτ. 2).

δεκάρα (η) {δύσχυρ. δεκαρών} **1.** (παλαιότ.) νόμισμα αξίας δέκα λεπτών της δραχμής **2.** (ειρων.) ασήμαντο χρηματικό ποσό· *διέρρηξε το ταμείο. αλλά δεν βρήκε ~ ΦΡ (α) δεν δίνω δεκάρα* αδιαφορώ εντελώς: ~ *αν θα έρθει μαζί μας ή όχι ΣΥΝ δεν μου καίγεται καρφί (β) τής δεκάρας* χωρίς αξία. ασήμαντος· *ρούχο / έργο ~ (γ) (εμφατ.) δεκάρα τσακιστή* καθόλου χρήματα· *δεν έχω ~ (βλ κ λ. πεντάρα) — (υποκ.) δεκαρούλα κ δεκαρίτσα (η).* ➡ ΣΧΟΛΙΟ λ. φτώχεια.

Στο ΛΚΝ (Τρ.), όλα αυτά τα θηλυκά συνοδεύονται από το κλιτικό υπόδειγμα O25α, με μοναδικές εξαιρέσεις την εννιάρα και τη δεκάρα, απ' όπου τεκμαίρεται επιπροσθέτως και ο τύπος εννιάρων (φωτ. 3).

εννιάρα η [eñára] **O26** : **1.**(προφ.) ποινή εννιά ημερών. **2.** επιτραπέζιο λαϊκό παιχνίδι παίζεται από δύο παίκτες, με εννιά πούλια για τον καθένα. [εννι(ά) -άρα]

δεκάρα η [dekára] **O25** : **1.** νόμισμα αξίας δέκα λεπτών. (έκφρ.) τον / την ασήμαντο χρηματικό ποσό: *Ήταν τρομερά τσιγκούνης· εξοικονομούσ*

O25	ώρα	ώρας	ώρα	ώρα	ώρες	ωρών	ώρες	ώρες
O25α	πείνα	πείνας	πείνα	πείνα	πείνες		πείνες	πείνες
O26	μητέρα	μητέρας	μητέρα	μητέρα	μητέρες	μητέρων	μητέρες	μητέρες

Στο ΛΣΓ (Μπ.) τα περισσότερα από αυτά τα θηλυκά συνοδεύονται από την επισήμανση «χωρ. γεν. πληθ.» (όπως λ.χ. η χιλιάρα που βλέπουμε στην παρακάτω φωτ. 4), με μοναδικές εξαιρέσεις τα δυάρα, εξάρες και πεντάρα, στα οποία τεκμαίρεται σαφώς και η γενική πληθυντικού δυαρών, εξαρών και πενταρών (φωτ. 4).

δυ|ά|ρα O4 (παλαιότ.) το δλίεπτο της δραχμής· **ΦΡ. δεν δίνω δυάρα** δεν με απασχολεί τίποτε, αδιαφορώ πλή-
ε|ξά|ρες (έξάρες) O4 (σε παιχνίδια με ζάρια) το να δεί-
 ξουν και τα δύο ζάρια τον αριθμό έξι, η ζαριά έξι και
πε|ντά|ρα O4 **1** (παλαιότ.) νόμισμα πολύ μικρής αξίας,
 ίσο με πέντε λεπτά της δραχμής (βλ. κ. λ. αριθμός, ΠΙΝ.)
χι|λιά|ρα O4 {χωρ. γεν. πληθ.} (λαϊκ.) μηχανή χιλίων κυ-
 βικών εκατοστών.

O4 σημαία	Ονομαστική	Γενική	Αιτιατική	Κλητική
Ενικός	η σημαία	της σημαίας	τη σημαία	σημαία
Πληθυντικός	οι σημαίες	των σημαίων	τις σημαίες	σημαίες

Στο ΛΑΑ (Ακ. Αθ.) κανένα από αυτά τα θηλυκά δεν συνοδεύεται από επισημάνσεις απουσίας πτώσεων (φωτ. 5).

δυάρες δυ-ά-ρες ουσ. (θηλ.) (οι): (στο τάβλι και σε άλλα παιχνίδια) ζαριά στην οποία και τα δύο
εξάρα [έξάρα] ε-ξά-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.): ποδο-
 σφαιρική νίκη στην οποία η νικήτρια ομάδα έχει
εφτάρα [έφτάρα] ε-φτά-ρα ουσ. (θηλ.) & επτάρα (αργκό): (στο ποδόσφαιρο) ήττα ή νίκη με εφτά
πεντάρα πε-ντά-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.) **1.** (μτφ.-εμφατ.) πολύ λίγα χρήματα: *Βρέθηκαν χωρίς*
τριάρα τρι-ά-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.): σύνολο τριών όμοιων μονάδων: (στο ποδόσφαιρο) πρόκριση της
τεσσάρα τεσ-σά-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.) **1.** (συνήθ. στο ποδόσφαιρο) τέσσερα γκολ: *Έφαγαν/τους*
χιλιάρα χι-λιά-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.) **1.** μοτοσικλέ-
 τα χιλίων κυβικών: *κόντρες με ~ες. || (ως επίθ.) ~*
δεκάρα δε-κά-ρα ουσ. (θηλ.) **1.** (μτφ.) πολύ λίγα χρήματα: *Δεν είχε ούτε μια ~ στην τσέπη του* (βλ.
δωδεκάρης δω-δε-κά-ρης επίθ./ουσ. (αρσ.) [δω-δεκάρ-ηδες] **1.** (επίθ., θηλ. δωδεκάρα) για κάτι
εννιάρα [έννιάρα] εν-νιά-ρα ουσ. (θηλ.) (προφ.)
1. για σύνολο από εννέα όμοια πράγματα: (ΑΘΛ.

Θεωρείτε ότι πέραν των δεκαρών, εννιάρων, δυαρών, εξάρων, πενταρών, θα πρέπει να είναι αποδεκτές και οι υπόλοιπες γενικές πληθυντικού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι

ΕΡΩΤΗΜΑ Νο 216

Στους «όρους αποδοχής λέξεων», στο κεφάλαιο «ΔΕΚΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ», υπάρχει ειδικό εδάφιο, στο οποίο αναλύεται διεξοδικά το πότε μπορούμε και το πότε δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε το πρόθημα ΞΑΝΑ- μπροστά από ρήματα (φωτ. 1).

3. Όλα τα ρήματα ανεξαιρέτως με το πρόθεμα «ξανα-». Ειδικά για όσα ρήματα αρχίζουν από «α-» είναι δεκτοί οι σύνθετοι τύποι και με ένα «α» και με δύο «α» (ΞΑΝΑΡΧΙΖΩ και ΞΑΝΑΑΡΧΙΖΩ), εκτός από ρήματα τα οποία αρχίζουν από «α-» και τονίζονται στον ενεστώτα σε αυτό το «α-» (π.χ. ΑΡΩ, ΑΓΩ κλπ.) και εκτός από ρήματα που αρχίζουν στον ενεστώτα από «αι-» (π.χ. ΑΙΡΩ, ΑΙΝΩ, ΑΙΤΟΥΜΑΙ κλπ.), στα οποία είναι δεκτοί μόνον οι τύποι με δύο «α» (δηλαδή ναι στα ΞΑΝΑΑΡΩ, ΞΑΝΑΑΓΩ, ΞΑΝΑΑΙΡΩ, ΞΑΝΑΑΙΝΩ, ΞΑΝΑΑΙΤΟΥΜΑΙ, όχι στα ΞΑΝΑΡΩ, ΞΑΝΑΓΩ, ΞΑΝΑΙΡΩ, ΞΑΝΑΙΝΩ, ΞΑΝΑΙΤΟΥΜΑΙ). Δεν επιτρέπεται η τοποθέτηση του προθέματος «ξανα-» σε ρήματα που αρχίζουν από «ματα-» και από «επαν(α)-» (όταν βέβαια η προσθήκη του προθέματος «επαν(α)-» προσδίδει χαρακτήρα επανάληψης), καθώς και σε ρηματικούς τύπους αρχαιοκλιτών ρημάτων, των οποίων η κλίση δεν βρίσκεται μέσα στην αποδεκτή νεοελληνική γραμματική. Αποδεκτοί οι κλιτικοί τύποι του ρήματος «ξαναεπαναλαμβάνω» που υπάρχει αυτούσιο στο λεξικό Μπαμπινιώτη. Επιτρέπεται η τοποθέτηση του προθέματος «ξανα-» σε ρήματα που αρχίζουν από «επαν(α)-» και δεν έχουν χαρακτήρα επανάληψης, π.χ. επαναστατώ, επανδρώνω, επαναπαύομαι, επανακάμπτω κ.ά.

Στο ΛΝΕΓ (Μπ.), στο λήμμα ανα- κ. ανά- γράφει ότι πρόκειται για πρόθημα που δηλώνει ότι κάτι γίνεται εκ νέου ή επαναλαμβάνεται (φωτ. 2).

ανα- κ ανά- λεξικό πρόθημα που δηλώνει ότι κάτι **1.** γίνεται εκ νέου ή επαναλαμβάνεται. *ανα-κατανομή. ανα-καταλαμβάνω, ανα-νεώ-νω, ανά-κτηση* **2.** συνιστά ή χαρακτηρίζεται από ανοδική κίνηση: *ανα-σηκώνω. ανα-βάθμιση* **3.** ξεκινά, αρχίζει να εκδηλώνεται: *ανα-θαρρεύω*

[ΕΤΥΜ < αρχ. πρόθ. *ἀνά* (βλ. λ.) Η πρόθ. *ἀνά* χρησιμοποιήθηκε ως προρρηματικό στοιχείο στην Αρχ με τη σημ. «από κάτω προς τα πάνω» (π.χ. *ἀνα-βαίνω, ἀνα-βλέπω, ἀνα-κλίνω*), η οποία διατηρείται στη Ν. Ελληνική μόνο σε κληρονομημένες λ. Η συχνότερη σημ. τού *ἀνα-* είναι η επαναληπτική (π.χ. *ἀνα-κτῶμαι, ἀνα-νεοῦμαι, ἀνα-θεωρῶ*), η οποία πιθαν. προήλθε από ρήματα που δήλωναν κίνηση τελούμενη κατ' επανάληψη, π.χ. *ἀνα-κινῶ, ἀνα-πάλλω, ἀνα-πέμπω* κ.ά. Αυτή η σημ. διατηρήθηκε σε ελληνογενείς ξέν. όρους, π.χ. αγγλ. *anabolism*, γαλλ. *ana-morphose*]

Στο ΛΚΝ (Τρ.), στο λήμμα ανα-² & αν-² γράφει ότι πρόκειται για πρόθημα που συνήθως σε ρήματα και ουσιαστικά δηλώνει επανάληψη· πρβ. επανα-, ξανα- (φωτ. 3).

ανα-² [ana] & αν-² [an], κυρίως σε παλαιότερη παραγωγή πριν από φωνήεν & ανά- [aná] ή άν- [ân], όταν ο τόνος ανεβαίνει στο πρόθημα : πρόθημα που συνήθ.: **ΙΙ.** δηλώνει τόπο, με την έννοια πάνω, προς τα πάνω. **ΑΝΤ** κατα-: αναδύομαι· άνοδος, ανάβαση, ανάδυση· ανοδικός· αναμαλλιάρης. **2.** με επιτατική σημασία: αναβώω, ανακράζω. **||** αναμεταξύ. **3.** με υποκοριστική σημασία: ανάλαφρος. **4.** σε ρήματα και ουσιαστικά δηλώνει επανάληψη (πρβ. επανα-, ξανα-): αναβαθμολογώ, αναβαπτίζω, αναδιανέμω, αναδιατάσσω, αναδιοργανώνω, ανακατανέμω· αναβαθμολόγηση, αναβάπτιση, αναδιανομή, αναδιάταξη, αναδιοργάνωση, ανακατανομή. **5.** σε επιστημονικούς όρους: αναφυλαξία, αναβολισμός. **ΙΙ.** σε πολλές λέξεις δεν είναι για τα νέα ελληνικά εμφανής η παραγωγή: ανάποδος, αναγουλιάζω.

[αρχ. & λόγ. < αρχ. άν(α)- < πρόθ. ανά ως α' συνθ.: αρχ. άνα-βλέπω, άνα-βλαστάνω (δες στο αναβλασταίνω) (ΙΕ: λόγ. < διεθ. ana- < αρχ. άνα-: ανα-φυλαξία < γαλλ. anaphylaxie)]

Στα αποδεκτά μας λεξικά λημματογραφούνται και αρκετά ρήματα που – πιθανόν – να έχουν το χαρακτήρα της επανάληψης. Ενδεικτικά, εν είδει παραδείγματος, παραθέτουμε εδώ τα ρ. ΑΝΑΒΑΠΤΙΖΩ, ΑΝΑΒΙΩΝΩ, ΑΝΑΒΛΑΣΤΑΙΝΩ, ΑΝΑΒΛΑΣΤΑΝΩ, ΑΝΑΓΕΝΝΩ, ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΩ, ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΩ, ΑΝΑΔΙΑΝΕΜΩ, ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΝΩ, ΑΝΑΔΙΑΤΑΣΣΩ, ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΝΩ, ΑΝΑΘΕΡΜΑΙΝΩ, ΑΝΑΘΡΩΣΚΩ, ΑΝΑΚΑΤΑΚΤΩ, ΑΝΑΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΩ, ΑΝΑΚΑΤΑΜΕΤΡΩ, ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΩ, ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΣΣΩ, ΑΝΑΚΟΣΤΟΛΟΓΩ, ΑΝΑΜΟΛΥΝΩ, ΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΩ, ΑΝΑΡΡΥΘΜΙΖΩ, ΑΝΑΣΕΛΙΔΟΠΟΙΩ, ΑΝΑΣΥΓΚΟΛΛΩ, ΑΝΑΣΥΝΔΕΩ, ΑΝΑΣΥΝΘΕΤΩ, ΑΝΑΣΥΝΤΙΘΕΜΑΙ, ΑΝΑΣΥΝΙΣΤΩ, ΑΝΑΣΥΝΤΑΣΣΩ, ΑΝΑΣΥΣΤΗΝΩ, ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΖΩ, ΑΝΑΣΧΕΔΙΑΖΩ, ΑΝΑΤΡΟΦΟΔΟΤΩ, ΑΝΑΤΥΠΩΝΩ, ΑΝΑΦΥΛΛΙΑΖΩ, ΑΝΑΦΥΤΕΥΩ.

Θεωρείτε ότι από την ανάγνωση των όρων αποδοχής λέξεων, προκύπτει απαγόρευση χρήσης του ΞΑΝΑ- στα ανωτέρω ρήματα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ Τ.Ε.Γ.: όχι, δεν προκύπτει απαγόρευση